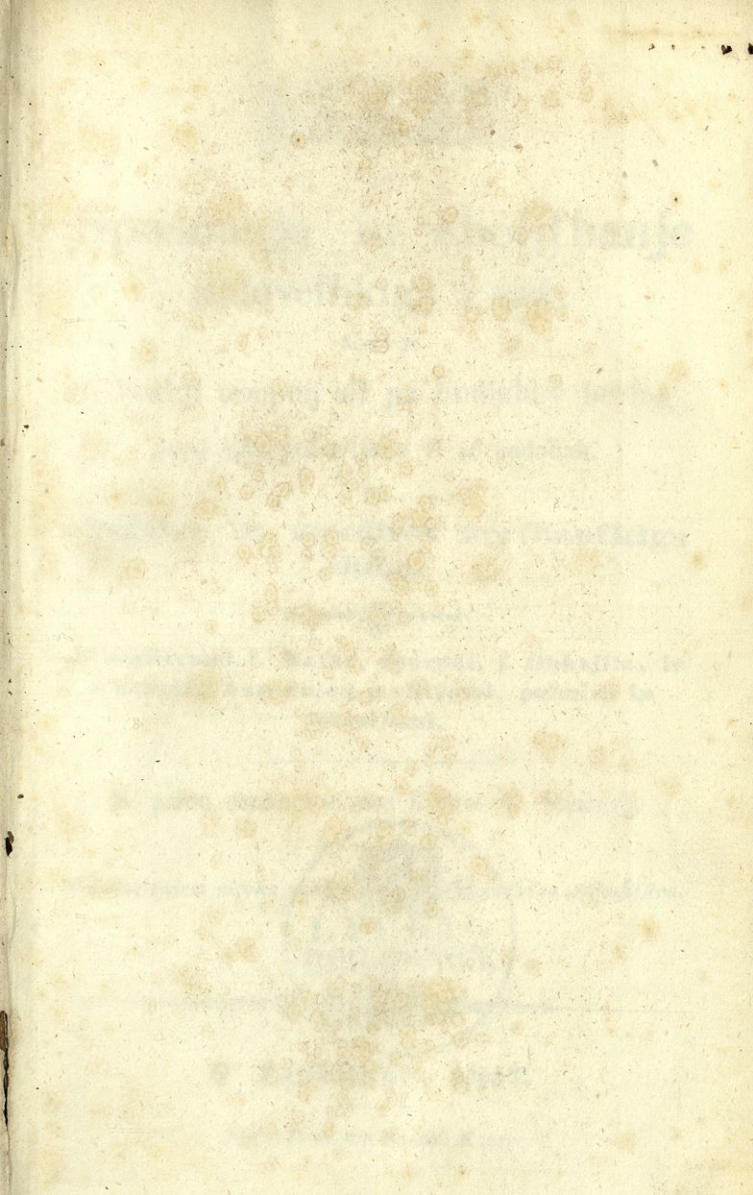
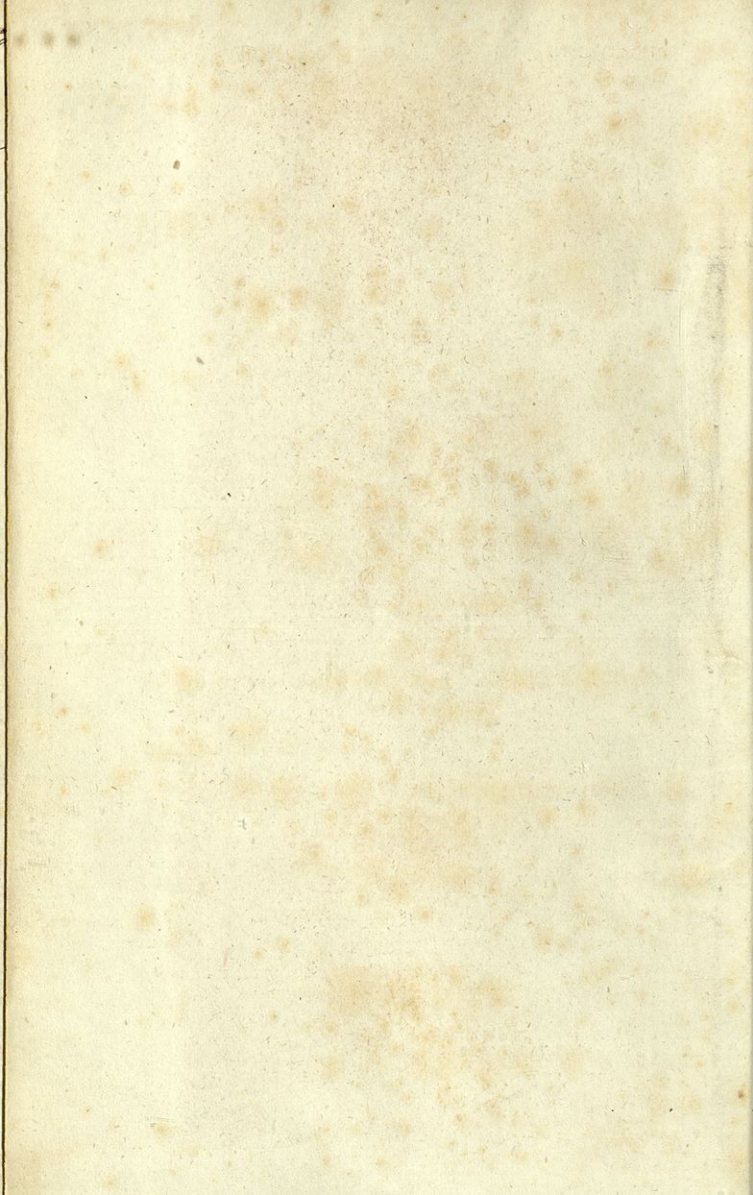

~~20051~~. II. C. f. 2. D.
19693.

SERŽE

ali

Sposnánje in sbóljschanje zhlovéfhkiga ferzá,

ktéro je

ali boshji tempelj ali pa hudizhev berlog,
pred ozhi postavljeno v' 10 podobah.

Sa

**obuditev in vterditev kerfhanfkiga
duhá.**

**S' molitvami f. Mafhe, fpóvedi, f. Obhajila, in
s'drugimi navadnimi molitvami, pesmimi in
litanijami.**

K' pridu osnanovavzam f. vére v' Ameriki.

S' dovoljenjem visoko shafitljevskiga Shkofijstva.

V' Ljubljani, 1847.

Natífnjeno per Rosalii Eger.

Slédnji, ktéri gréh stori, tudi krivizo stori; kér gréh je kriviza. In véste, de se je On perkasal, de bi nashe gréhe odvsél; in v' njem gréha ni. Kdor v' njem ostane, ne grefhi; kdor pa s'he grefhi, ta ga ni ne vidil ne sposnal.

Otrozhizhi, ne dajte se nikomur sapeljati! Kdor po pravizi déla, je pravizhen, kakor je On pravizhen. Kdor gréh déla, je is hudizha; kér hudizh od sazhétka grefhi. Bôshji Sin pa je perfhel, de bi rasdjál hudizheve déla. Kdor je bôshji otrók, ne stori gréha; kér bôshje sème v' njem ostane: in on ne more grefhiti; kér je bôshji otrók. Po tém se sposnajo otrôzi bôshji in otrôzi hudízhevi. Kdor ni pravizhen, in ne ljubi svojiga brata, ni is Boga. I. Jan, 3, 4—10.

IN=030005499

PREDGOVOR.

Té bukvize so bile is Franzoskiga na Némfško prestavljene, in she v' létu 1732 pod naslovam ali imenílám: „Duhovno serkalo sadershanja,“ is kteriga vsak sa vézhno svelizhanje fkerben kristjan ftan svoje dúfhe fposnati, in svoje shivljenje prav vrvnati samore, po gorézhih sheljah poboshnih dúfh na dan dane.

Od léta 1732 se je na svétu veliko fpreminilo, — refniza pa je smirej tista, vézhno nespreminljiva — in lahko je véditi, de té refnize fo fidanjimu svétu slo neperjétne; zlo teshko jih prenefe posvetnimu duhu vdano serzé. Te bukvize sazhétnika gréha in gréfhne fushnosti — *hudizha* — kakor tudi sazhétnika shivljenja in proftosti bôshjih otrók — *Kristusa v' nas* — ras-

lozhno pred ozhi postavijo: posveten zhlo-
vek pa raji flushi nesnanimu hudizhu, de
se ga ne ustrašhi, in mu ne uide; in tedaj
sasmehuje, kar se mu od njega pové; kér
tudi v' Kristusa in v' njegovo odreshenje ne
véruje, kakor svéto písmo uzhi. Kakor je
pa snano, de duh posvetnih ljudi ni is Boga,
ampak je is hudizha, tako tudi vémo, de
jim té bukvize ne morejo dopasti. Ktéri pa
imajo boshjiga duhá, in se Kristusovih
naukov dershé, njim so resnize, ktére te
bukvize tako shivo pred ozhi stavijo, takó
ljube, takó perjétné, takó svéte, de bi jih
sa vel svét ne samenjali.

Kristus in njegovi aposteljni so ras-
lozhno uzhili:

Kakor ima Bog svoje kraljéstvo v' vér-
nih in poboshnih; kér v' njih kakor v' svo-
jim tempeljnu prebiva, jih f' svojim duham
oshivlja, ozhifhuje, posvezhuje, povelizhu-
je, f' svojo mozhjo, s' nebéshkim miram in
vézhnim shivljenjem navdaja; takó ima

tudi satan ali hudizh svoje kraljéstvo v' hudôbnih, névérnih in spazhenih: on, hudizh, déla hudo v' njih; v' njih prebiva, in jih stori révne in nesfrézhne.

Kristuf pravi: *Šovrashnik, ktéri je ljuliko sejal* med psphenizo, kadar so ljudjé spali, je hudizh. **Mat. 13, 25. 39.** Ljuliko vidimo, ne moremo je tajiti, kdo bo *sejarza* tajil, ki jo je vsejál? Takó bi se mu, svitimu sovrashniku, sejanje ljulike le sbe bolj slajfhalo.

Kristuf je uzhil, in govoril hudobnim in névérnim: *Hudizh je vash ôzhe*, in po volji svojiga ozhéta hozhete storiti — on je *ubijavez* od sazhétka — on je *lashnik*; kadar lashe, govori is svojiga, on je *lashnik in ôzhe lashi*. **Jan. 8, 44.**

Š. Pavel uzhi: *Šatan je oblastnik, mogozhen duh, ktéri v' tmi tega sveta kraljuje; v' podnébji so duhovi, soper ktére se nam je vojskovati*. **Efes. 6, 12.**

Š. Pavel uzhi: *Šatan je Bog tega*

svetá — hudobnih in nevérnih — *ktéri jim ozhi oflepi, de jim zhasťita luzh svetiga evangelija ne svéti. 2. Kor. 4, 4. Hudizhevo délo je tedaj ali hudizhevo oflepljenje v' Kristusov evangeli ne vérovati.*

Š. Pavel uzhi: Šatan déla, in pozhenja svojo hudôbo v' nevérnih. Hudobni so mertvi v' gréhih, to je, ktéri po navadah tega svetá shivé, shivé po oblastniku, ktéri v' podnébji kraljuje. Efes. 2, 2.

Š. Peter uzhi: Hudizh je sopernik poboshnih in vérnih, njih sovrashnik, njih skušhnpjavez, ktéri nikoli ne pozhiva, smirej salesuje kakor rujovezh lev, in ishe, koga bi posherl. Bodimo tedaj zhujézhi, trésvi, in terdni v' véri mu soper stojmo. I. Petr. 5, 8. 9.

Š. Janes uzhi: Hudizh sapeljuje zél svét. Škriv. ras. 12, 19. On je sazhétnik gréha, je greshiti sazhél; je gréh in s' gréham smert na svét perpravil.

Š. Janes uzhi: Kdor gréh stori, je

is hudizha; Kristuf je pa pershel, hudizheve déla rasdjat. I. Jan. 3, 8.

Š. Jakop pishe: Hudizhu se v' bran stavite, in bo béshal od vas. Jak. 4, 7.

Jesuf je svojim apóstelnjam oblast dal, hudizhe isganjati, in oblast soper vso mozh sovrashnika. Mat. 10, 8. Luk. 10, 19.

Š. Pavel nam pokashe (Efes. 3, 12.): orôshje, f' kterim se vojskujmo soper hudizha, de njegove ognjene pushize premágame.

Kdor tedaj véruje v' nauke, ktére so Jesuf in njegovi apóstelni osnаноvali, mora verjéti, de je zhlovéshko serzé ali boshji tempelj ali pa hudizhev berlòg, ali: de, kakor Bog, Kristuf in sveti Duh v' vérnih prebiva, déla in oshivlja, ravno tako hudizh v' hudôbnih svoje napzhnosti pozhénja, in kraljuje.

Le samo refnize is svétiga pisma, ktére je svéta zérkev od nekdam uzihila, se v' téh bukvizah v' podobah pred ozhi postavijo,

raslagajo in na sadershanje namikajo, de bi hudobni bili od gréha in fushnosti hudizha odvernjeni, dóbri pa v' véri in kerfhanfskim shivljenji vterjeni.

Vfaka podoba kashe serzé in oblizhje. Is stanú serza, ktero je prebivanje in sedesh dobriga in hudiga, se mora ves zhlôvek obfoditi; oblizhje je le nasnamek, ki ga notranji zhlovek ozhitno obéfi, po ktérém se notranji stan, ktériga duhá otròk de je, nekoliko sposná. Satorej per vfaki podobi, ljubi bravez! poglej v' svoje serze, premisli svoje notranje, de isvéfh, v' ktérém stanu se snajdesfh; ako Kristuf ali hudizh v' tebi kraljuje, ako je boshje ali hudizhevo kraljéstvo v' tebi, ako si prost boshji otròk, ali fushenj greha in hudizha. Persadeni si prav! ne bodi nemaren; bodi pravizhen, ter sebi in Bogu na ravnost sposnaj, kaj, in kako v' sebi najdesfh. Pred Bogam si, kateri serza in obisti preiskuje, kateri vse vidi in vé; ktérimu ni nizh skri-

tiga, kar je v' tebi. Zhe kaj hudiga v' sebi najdesih, obshaluj in ne obupaj, sposnaj prav, in podaj se Kristufu. On je tudi tvoj odreshenik, tudi sa-te je na svét pershel, tudi sa-te hudizheve déla rasdjál, de bi te is oblasti hudiga duhá istergál, in v' svoje kraljéstvo perpravil. (Kol. 1, 13.) Le On ti samore mozh in terdnost dati, de ne bofh vezh hudizhu podlóshen, ne vezh gréhu flushil. Le On te samore sprostiti, in zhe te On sprosti, si resnizhno prost ali svobóden. Jan. 8, 36.

Raslaga podob.

I. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlôvêka, ktéri grehu flushi, in hudizha v' sebi kraljevati pusti.

Táko ferze ima zhlôvek, ktéri se gréhu vda, in po navadah svetá shivi, ali po duhu, ktéri v' hudobnih rasgraja. (Efes. 2, 2.) Oblizhje rasodéva preshérnost, ki se nobeniga ne ustrašhi, nizh sa gréh ne fhtéje, fi vse dovoli, po zhimur spazhenó ferzé hrepeni, shivi ohlapno bres misli na Boga, na fôdbo, na vézhnost.

V' ferzu prebiva hudizh f' svojo derhalijo — f' fédmimi poglavitnimi gréhi, ki jih fedmére shivali poménijo.

Pav, ktéri f' svojim rasprostrenim répnim pérjem smed vsih shival nar vézhi nápuh kashe, poméni prevsétnost, ktéra toliko ljudi sapeljá, de fi fami sebi dopadejo savolj svojih boljshih lastnost, darov, gnad, savolj bogastva, lepôte ali stanú, kar so bres svojiga saflushenja od Boga prejéli; se v' svojih mislih povsdigujejo, kakor de bi bili sato boljshi od drusih, sa druge ne marajo, jih sanizhujejo in tarejo.

I.

Podoba notranjiga zhlovéka, kteri gréhu flúshi, in huzizha v' febi kraljevati pufí.

1. Nápuh.	5. Nezhivost.	6. Poshréfnost ali samogoltnost.
2. Lakomnost.	3. Nevošljivost.	4. Jésa. 7. Lenôba.

Kraftazha ali krotá, ktéra perst jé, in ftoka, kakor de bi je iméla premalo, poméni *lakomnost*, ki zhlovéka podshiga s' nenasítenimi sheljami hrepenéti po smirej vézhim zhašnim bogastvu.

Kôsel, pojátna smerdljiva shival, poméni *nezhistost* in neframnost, ki je isvirek mnogotérih gréhov, ktéri teló flabé, in dušho v' vézhni ôgenj perpravijo.

Kazha, ki je nashe perve staršhe sapeljala, ktérim je bila savolj njih frézhhe nevoshljiva, poméni *nevoshljivost* in fhkodosheljnost.

Svinzhe poméni *poshréshnost*, pijanost, samogoltnost.

Risát ali tiger, ki je fkorej nar grosovitnišhi in ferditšhi svér, poméni *jéso* in ferd; kér ta nashe zhlovéka v' tako hudo djanje, kakoršho je le grosovitnim sverém lastno.

Terdoróg ali fhilkrota je savolj svoje pozhafnosti podoba *lenôbe* in mlázhnosti, ki zhlovéka ob vse persadevánje in veselje do dobriga perpravi.

Svéti Duh je is ferza pregnan, se odteguje; pa vender she ponuja gréshniku svoje dari in gnade, ktére plamenzhki okoli ferza nastavljeni poménijo; vender pa *On* ne more v' ferze priti, ktéro je polno gréshne gnjušôbe, in hudizhu v' oblasti.

Svéti angelj, ali *Kristufova gnada*, si tudi persadéva gréshnika s' besédo ali notranjim opominovanjem sbuditi, pa ne flishti, in si nizh k' ferzu ne vsame; kér je od posvetniga vesélja in omótize gréha ves omamljen.

To je strašhen in vsmiljenja vréden stan gréshnika, ktéri po navadah fvetá shivi. O koliko

ljudi shiví v' takim révnim stanu bres vse fkerbí, kakor de bi ne bilo sa-nje nobene nevarnosti! Imenujejo se kristjani, pa so hlapzi gréha in fush-nji hudizha; imé imajo, de shivé, pa so mertvi. Škriv. ras. 3, 1.

Molitev.

Premilostljivi Bog in odrefhenik! poglej s' ozhmi svoje neskonzhne milosti na révni stan mojiga gréshniga serza! Rasvetli ozhi moje dushe s' svojo nebéshko luzhjo — perpravi luzh v' mojo tmo, de svoje notranje, stan svojiga serza prav sposnam, in daj gnado, de se vfiga snebim, kar se me hudiga dershi. Obváruij me, vfiga-mogozhni odrefhenik! de nikoli vezh s' dovoljenjem v' gréh peklénfkimu sovrashniku svojiga serza ne isdam, in mu stanovanja v' njem ne perpravim. Ustrafhi in obváruij me s' to mislijo: „*Kdor greshti, je hlapex gréha, je od hudizha-hudizhev otrók*“ — in kolikor pregréham se vdam, ravno toliko peklénfkih duhov napolni in oskruni moje serzé. Ti, Gospod in stvarnik vsih rezhi! si moje serze sa-se stvaril, in v' svoje stanovanje naménil: Kako bi ga mogel hudízhu v' berlog prepustiti? Otmi

me, Vfigamogozhni! od hudizheve mozhi,
ozhifiti me vse nesnage gréha, vsemi mi
prozh moje gréfhno, nezhifto serze: in
novo, zhifto serzé mi vřtvari: ter perpravi
fi v' meni perjétno řtanovanje sa povelizhe-
vájne tvojiga preřvetiga iména, **Jesuf!**
Amen.

O krishan Jesuf, sa-me toljk' terpézhi;
Moj gréh je velik, — tvoja milofť vézhi!
V' pepél in prah fe zhem ponisheváti,
Le v' gréhih delj ne puřti me tizháti.
Umôri v' meni gréfhne vse sheljé,
Satri vřo flařt, ozhifiti mi serzé!
Oh vôdi me, řizer na vézhno sajdem,
In v' flépi hoji pogubljenje najdem.
Ti Jesuf v' mojim řerzu řam kraljuj,
In nikdar gréh fe va-nj ne povrazhuj!

II. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlovéka, kateri pokoro délati in gréha se varvati sazhné.

Prednagibna bôshja milost ali gnada, ktéro tukaj angelj poméni, gréshniku pred ozhi postavlja nastopke in plazhilo gréha, to je mezh, ali smert in fôdbo. Preprizha ga s' bôshjo besédo, de *ne kurbirji, ne préshestniki, ne mehkushniki, ne nesframniki, ne tatjé, ne lákomniki, ne pijanzi, ne odertniki, ne preklinjevávzi — ne pojdejo v' nebéshko kraljéstvo. I. Kor. 6, 9. 10. De nadloga in britkost zhaka dushe vsaziga zhlovéka, ktéri hudo déla. Rim. 2, 9.*

Gréshnik, prestrašen v' svoji vésti, gré fam v' fé, pogléda v' svoje ferze, in najde sgôlj gréh in gnjufôbo v' febi, sposna per nebéshki luzhi, ktéra v' njegovim ferzu posvéti, gerdôbo in nefrézho gréha; kfá se, sovrahi gréh, gnjufi se mu nad gréham, rad bi se ga snebil, pa zhuti mozh gréha, sposna svojo slabost in svoje nágnjenje k' gréhu, sdihuje is globozhine svojiga ferza: *O, jes nesfrézhi gréshnik! kdo me bo reshil tega gréshniga telésa smerti? — Gnada bôshja po Jesusu Kristusu, (Rim. 7, 25.) mu odgovori svéti Duh, ktéri se je shalujozhimu, ftertimu ferzu spet perblishal, in ga s' ognjem bôshje gnade prefhine, ter mu luzh in mozh dodeli.*

In kadar luzh svétiga Duha v' ferze perfvéti, in se ifkre bôshje gnade v' njem rasfhirijo, se mora hudizh f' svojo gerdo derhalijo umakniti.

II.

Podoba notranjiga zhlovéka, ktorí pokoro délati in gréha
fe varvati sazhne.

Neljudne podobe, gerde shivali, ktére pregréhe poménijo, beshé. **Kamor** luzh perfvéti, mora tma sginiti. — **Ko** se dan napozhi, ni vezh nozhi. **Gnada** je luzh, gréh je tma in nozh. **Kadar** sa-zhnemo gréh fovrashiti, se mora hudizh umakniti; on le v' gréhu, v' tmi kraljuje, le s' gréham pride on v' nafhe ferzé: **Ljubésen** gréha mu da kljuzh do ferza, radovoljno hudo poshelenje mu vrata odpre v' nafhe ferzé. **Ljubésen** do Boga in do dobriga, pa fovrashtvo gréha ga preshene, in mu vrata sapre.

O kerfhanfke dufhe! ljubíte svetlôbo, fovrashite tmo! premagajte hudo, in hudizh bo bëshal od vas. **Satísnite** svoje ozhi svétu, gréhu in všmu nagnjenju k' hudimu; odprite svoje ferze rasšvetljenju svétiga **Duhá!** **Však** sharek víshji svetlôbe vam bodi ljub, ta vam preshene gréh in tmó, hudizha in peklízo is ferza. **Glejte** pridno v' svoje ferze, de gnjufôbo gréha, ki v' njem skrit tizhí, fposnate in odpravite. **Per** bôshji svetlôbi, která smirej zhaka pred vašim ferzam, de bi ji va-nj odperli, in bersh ko ji ferze odprete, perfvéti, in v' vas vse ofvetli in poshiví, v' té bôshji svetlôbi bote všako hudo shivál, zlo tudi však prah in všako fénzo gréha fposnali, in ga v' njegovi pravi gnjufôbi vídili, in s' bôshjo gnado, která je v' flabih mogózhna, se ga bote snebili.

Molitev.

Bog, Ti vir svetlôbe in shivljenja! **Le** Ti, ali svetlôba tvojiga **Duhá** mi samore gréh

v' njegovi ostudnosti in nestrézhni pokasati. Daj svetiti luzh v' moji temni dufhi, de vidim in shivím! Ti nozhesh smerti gréshnika, nozhesh moje smerti, ampak kakor resnizhno Ti shivísh, tako resnizhno hozhesh, de se greshnik spokori in shiví. Pokashi mi tedaj gréh, kteri me slepí, morí in v' jézhi in hudizhevi fushnosti dershi. Dodéli mi svojo gnado, ktéro si Ti v' Jesufu Kristufu všim gréshnikam obljudil! Naj prešhine moje serzé, naj ga rani s' šklézho shaloštjo in klanjem, de gréh, smert in hudizh od mene beshé, in tebi prôstor storé! Daj mi svojiga svétiga Duhá, de tvojo ljubésen, in veselje do tvojih sapoved in do všiga dobriga v' meni obudi, de gréhu vezh ne pustim gospodariti v' svojih udih, in me hudizh vezh ne oflepí, ne sapeljá, ne premaga! Daj mi prav v' shivo sposnati, de v' gréhu ni nobene dobrote, ampak kdor greshi, je hlapez gréha, otrok pekla in tme. Ne daj mi nikoli posabiti, kar mi tvoja beséda pové. De noben hudôben pred teboj ne obstoji, noben krivízhen v' tvoje kraljéstvo ne pojde; de dufhna smert, strašna sôdba in vézhno pogubljenje vših tistih zhaka, ktéri hudo délajo. Daj mi vsak gréh

prav obshaljevati, se ga prav obtoshiti, se
is zeliga serza od vsaziga gréha in tudi
od vsake sénze greha verniti, in se k' tebi
podati, de bom od vsiga hudiga ozhishen,
od vse mozhi vézhne tme sprosten, sa tvojo
gnado, tvojo luzh, tvojo drushino perprá-
ven, in tebi perjéten. Amen.

De gresnil fim bres fhtevíla,

Toljkrat te sapustil sam,

De se dusha sadolshila

Je pred tabo, Bog! sposnam.

Oh odpusti mi Gospod!

Gréshniku mi vsmiljen bod'!

Pelji v' moji me slabosti

Spét na frézhno pot kreposti!

III. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlověka, kteri v' Kristusa in njegov svet evangěli vėruje, in je s' svetim Duham navdan.

Grěšnik, po sposnanji svojih grěhov in bōshje dobrōte in persanāfhbe, ki ga tako dolgo terpi, k' pokori peljān, pobit in omajan, to je, ftert, ginjen, omezhen v' svojim ferzu, sdaj ferzhne shaloſti folsė tōzhi. V' ferzu ga pezhe, boli in fkli, dē je Boga, toliko dobroto in ljubėsen, tako ftrafhno in tolikrat rasshalil, ga sapuſtil, sanizhevāl, naſproti pa hudizhu flushil.

Kadar je grěšnik takó f' prednagibno gnado perpravljen, se ſpolni nad njim, kar ſvėto piſmo govori: *Bog jim je blis, ktėri ſo shaloſtniga ferza, in ſtertīm v' duhu bo pomagal. Ps. 33, 19. Bog jih osdravlja, kteri ſo pobitiga ferza. Ps. 146, 3.* Angelj ali gnada boshja sdaj perſtopi k' njegovimu ferzu, ter mu krishaniga Jesufa in njegov ſvėt evangěli v' duhu kashe; to je, vefėlo osnanilo mu perneſe, dē je Kristuſ na ſvėt perſhel, take grěšnike, kakorſhen je on, svelizhat, dē je ſa grěšnike umerl, in jim odpuſhenje grehov in vėzhno frėzhno shivljenje ſadobil. Bog tedaj pobitim in ſtertīm ferzam v' Kristuſu gnado, odpuſhenje, odreſhenje, shivljenje in vėzhno svelizhanje ponudi. Zhe grěšnik to ponudbo v' vėri, in v' ponishnim ſaupanji ſprejme; zhe ſvoje ferze na krishaniga Jesufa, na njegovo terpljenje, njegovo ſmert, njegovo ſaflushenje naveshe; zhe

III.

Podoba notranjiga zhlovéka, ktéri v' Kristusa in njegov svet
evangéli véruje, in je s' svétim Duham navdán.

shivo véruje, de se je vse to sa-nj sgodilo, de je vse to njemu dodeljeno, saſtonj in is fame gnade dodeljeno, tedaj prejme, kakor vsi pravovérni kríſtjani, ſvétiga Duhá, in ſvétí Duh mu v' ferzu prizha, de ſo mu gréhi odpufheni, in de je otròk boshji. Kér ſvétí Duh ferze napolni s' *miram, veseljem in pravizo*, in takó je réſ boshje kraljeſtvo k' njemu perſhlo. Tudi ſhe po tém mu ſzer ſolsé tekó, pa le ſolsé hvaléſhnoſti, veſélja in srozhénja tiſtimu, ktéri ga je vsih gréhov réſhil, in ſ' ſvetim Duham navdál. Teléfu in duſhi je sdaj veſélje v' shívim Bogu. Svésda ſe ſvétí v' ferzu, kér mu je véra oshivéla. Šovrashniki svelizhanja, oftudne shivali, hudizh ſ' ſvojo derhalijo, ſo mu sdaj is ferza sginili, in tedaj ſe rezhe: ***Taki ſte bili, ali oprani, poſvezheni, opravižheni ſte v' iménu Gospoda naſhiga Jeſusa Kríſtufa, in v' duhu naſhiga Boga. 1. Kor. 6, 11.*** O kako lép, veſél in frézhen je ſtan ferza takó opravížheniga gréſhnika! Hvaljno péſem bi ſapél in prepéval. Švojiga Svelizharja in njegove gnade ſe takó veſeli, de ſe ne more naveſelíti, njegovi ljubésni in miloſti ſe zhudi, pa ſe ne more nazhudití, ne more dôſti hvale povédati.

Per vſim tém veſelji pa ne ſmé biti bres ſtrahú in zhujézhnoſti, na tem ſvétu ſe ne ſmé nikoli bres nevarnoſti miſliti; oftudne shivali — gréhi — ſo ſzer sunej ferzá — hudizh je ſvojo pravizo in oblaſt do njega sgubil — pa vender ni delezh, ter on in gréh nozh in dan preſhí, ſpet verníti ſe, od koder je pregnán. Toliko bolj ſe ſerdí, kolikor vezh je sgubil. Torej zhujte in molite! —

Molitev.

Svelizhar bôshji! kako se morem tvoje gnade in ljubésni dôsti veseliti? kako te dôsti sahviliti sa tvoj svét svelizhavni evangeli? — V' svoji kervi si mi dal odrefhenje, to je, odpufhenje najti vsih svojih gréhov. (Efes. 1, 7.) Ti si mi dal saštavo, svetiga Duhá, in me sapezhatil na dan odrefhenja. (2. Kor. 1, 22.) O oshivljaj mi véro bolj in bolj. Rasvetljuj ozhi moje vére bolj in bolj, de sposnam saklade, dobrote, vse nebéslike blagre, ktére si mi 'Ti s' terpljenjem in smertjo sadobil, in mi jih v' svétim evangélii ponújash! O, kako si me ofrézhil, povelizhal, obogatil! Jes, ktéri sim bil popréj hudizhev berlòg, sim sdaj tempelj svétiga Duhá! Jes, poprej fushenj gréha, sim sdaj otròk bôshji! Jes, poprej stanovanje nezhistih duhov, sim sdaj vesélje angeljev! Jes, v' ktérim je popréj gréh rasgrájal, in hudi duh kraljeval, zhutim sdaj v' sebi le vesélje in mir, pa sladkost svétiga Duha, kteri v' meni prebiva, poslan is nebés. Vesélje svelizhanja se opovira; spone, ktére so me v' fushnosti gréhu in hudizhu vjétiga dershale, so pretergane, in sim sprosten — milost se mi je

sgodila! Gnado sim najdel! Kako te morem
dôsti sahvaliti! Vezhno naj te hvalijo moje
uſta!

Le eno te proſim, ljubi Svelizhar! ne
ſapuſti me; ne odtégni mi ſvoje roké, Bog,
moje svelizhanje! (Ps. 26.) Ohrani moje
ſerzé per enim, de ſe tvojiga iména bojim.
(Ps. 58.) Obvaruj me, de ſe nikoli ne polé-
nim, ampak védno zhujem, de ne bom nikoli
vezh od ſovraſhnika smoten, v' gréh sa-
pelján. Tvoja gnada vterdi moje ſerzé, de
vſelej gréh ſtudi, in ſe vſake perloſhnoſti
gréha, kot pekla ogiblje! Moje oſerzhje
ſi Ti ſebi poſvétil, ne daj ga nikoli vezh
s' gréham ogerditi in oſkruniti! Moje ſerze
oſtani tempelj ſvétiga Duhá, hiſha in ſédesh
mirú, veſelja in pravize v' ſvétim Duhu.
Amen.

„Stran preſvéta! prebodena!

Milo tezhe pôtok tvoj:

Ljubésnjiva! pozhefhena!

Gréfhnim nam odperta ſtoj,

V' tvojim ſerzu naj prebivam,

In mirú fladkoſti vſhivam,

Ljubésnjivi Jeſuf moj!

Rana defne vſemogozhe,
 Pozhefhena bodi ti!
 'S tebe vir kervi tekozhe
 Blager vſim ljudém deli.
 Blagoflovi tudi mene,
 De kervi ſa gréh fkropljene
 Kapljiza me doletí!

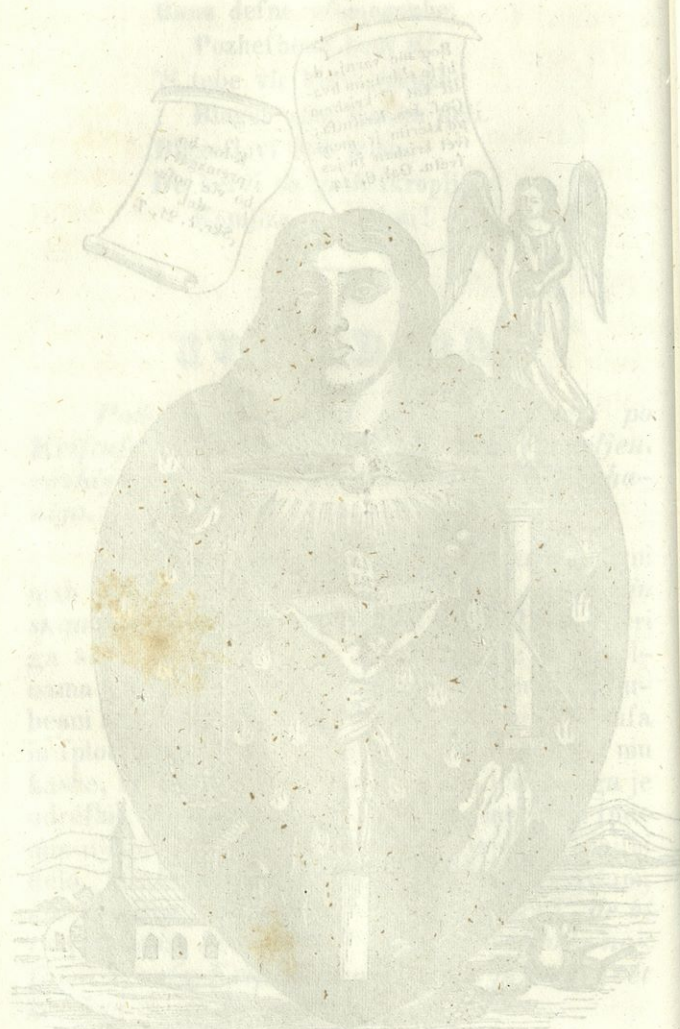
IV. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlovéka, ktéri po Kristuſovim ſaſluſhenji s' Bogam ſpravljen, vézhiga ne vé, kot Jeſufa Kristuſa, krishaniga.

V' ferzu s' Bogam ſpravljeniga kristjana ni nizh drusiga viditi, kakor *krishani Jeſuf, in ſnamnje njegoviga terpljenja*. Švéti Duh, ktéri ga sdaj nagiba in vodi, in ktérimu ſe je popolnama podvergel, ne more njegoviga ferza v' ljubésni bolj vſhigati, kakor de mu krishaniga Jeſufa in ſploh njegovo terpljenje pred ozhi ſtavi, in mu kaſhe, koliko ſi je Jeſuf ſa-nj persadjál, de ga je odréfhil. Premifhljevanje Jéſuſove ſmertí, in ſpomin njegoviga terpljenja mu je tedaj nar ſilniſhi délo. *Nizh vézhiga ne vém, govori ſ' f. Pavlam, kot krishaniga Jéſufa. — Bog me varuj, de bi ſe s' drugim hvalil kot ſ' krishem Goſpoda naſhiga Jéſufa Kristuſa, po ktérím je meni ſvét krishan in jeſ ſvétu.* Gal. 6, 14.

Podoba notranjiga zhlovéka, ktéri po Kristufovim saflushenji s'Bo-gam spravljén, vézhiga ne vé, kot Jesufa Kristufa, krishaniga.

Podoba nortanjske zloveske, ki je po Krištofovem selu nastala s' 80-
nam pravi, vseh pa ne, kot Jesuša Krištofa, kristnjanca.

Po nagibu svétiga Duhá najde v' terpljenji in smerti svojiga odrefhenika in správnika toliko toláshbe in mozhi, de mu njé je polno ferzé. Zhe je Bog s' menoj, pravi, kdo bo soper mene? She zlo svojimu edinorojenimu Šinu ni Bog persanéfel, ampak sa naf vse ga je dal v' smert. Kakó to? ali nam ni s' njim vsiga dal? (Rim. 8, 31. 32.) Terpljenje in smert Jesufa Kristufa mu je tedaj saštáva vézhne bôshje ljubésni; v' Kristufu ga je Bog seboj spravil, in mu ne bo perpisal njegovih gréhov. (2. Kor. 5, 19.) Krishani Jesuf je tedaj stan njegoviga saúpanja v' Boga, v' vézhno ljubésen; Bog Ozhe, ktéri je svojiga Šinu v' toliko terpljenje sa naf dal, kaj bi On nam odrékel?

In kér mu je *krishani Jesuf* od Boga takó v' *last* dan, de v' njegovim ferzu prebiva, najde v' njem — v' Kristufu — tedaj v' febi — nar obilnishi isvirek ne le vse tolashbe, ampak tudi vse mozhi in stanovitnosti v' dobrim. Shiva véra v' Kristufa in misel, de Kristuf, krishana ljubésen, v' njem prebiva, mu vse posvetno in teléfno vesélje in vso posémeljsko lepôto perstudi ali stori v' gnju-fôbo. — Takó mu je, kakor de bi mu Jesuf neprenéhama klizal: *Zhe hozhesh sa menoj hoditi (moj uzhénez biti), vsemi svoj krish na-se, sataji sam sebe, in hodi sa menoj.* (Mat. 16, 32.) *Kdor svojiga krish na-se ne vsame, in samenoj ne hodi, ni mene vréden, ne more moj uzhénez biti.* (Mat. 10, 38.) Le eno sheljo ima, in sfer krishanimu Jésufu podoben biti. Torej je pridén v' dôbrih délih, v' délih *svetosti*, bres ktére ne

*bo nihzhe Boga vidil. (Hebr. 12, 14.) Še ozhi-
sti vse gnjusôbe mesá in duhá, in spolni posve-
zhenje v' bôshjim strahu. (2. Kor. 7, 1.) Moli
neprenéhama, in zhuje v' prôshnjah in molitvah
v' duhu. (Efes. 6, 18.) Podeliti in dôbro storiti
ne posabi, kër vé, de se f' takimi darmi Bogu
perkupi. (Hebr. 13, 16.) Vefelí se, zhe je vréden
storjen, sa Kristufa voljo sanizhevanje, prega-
njanje, nadloge in ponishevanje terpéti, kër vé,
de bo s' njim povelizhan, kdor s' njim terpi. Sa-
volj tiftiga, ktéri ga je tolikanj ljubil, de se je
sa-nj darováł, vse premaga; pa tudi plazhilo vidi,
ktéro je veliko, in ktériga bodo vsi deléshni, kté-
rikoli se stanovitno vojskujejo. *Kdor premaga,
vse sadobi. To je v' njegovih mislih; torej posabi,*
kar je sa njim, in po tem se fteguje, kar je pred
njim, ter hiti k' postavljenimu kônzu, k' plazhilo
boshjiga pokliza v' Kristufu Jesufu. Filip. 3,
13. 14.*

Molitev.

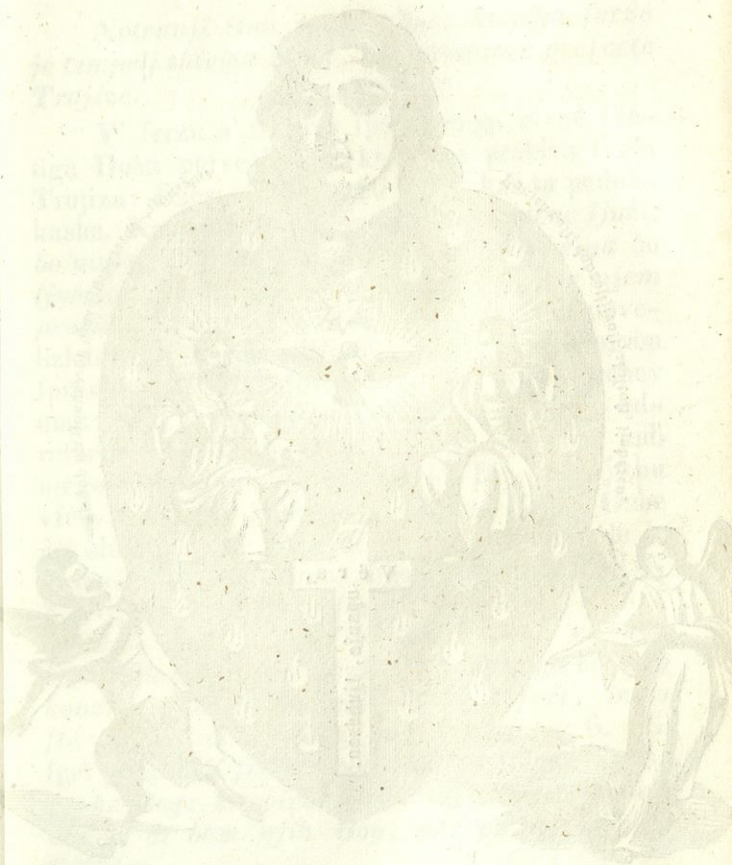
O ljubésen, o moja krishana ljubésen!
Jesuf Kristuf! Ti si me s' Bogam spravil!
Ti sam bodi sanaprej v' mojim serzu! Tebi,
spominu tvojiga terpljenja in tvoje smerti
bodi moje serze posvezhenó, zélo moje shi-
vljenje darováno! Ljubésen, ktéro si imel
do mene, bodi v' meni, in presihini zélo
mojo dusho! nagibaj moje pozhutke, vódi
me povsod! Prenôvi me po svoji podobi,

de bom Tebi ves podoben, in de se sad tvo-
jiga terpljenja in tvoje smerti nad menoj
popolnoma vidi! O daj mi sposnati, de vse,
kar se mi je préd dobízhek sdélo, na kar
sim sidal in se sanasfal, je le smota in fhkoda!
vse zhasno je le smét in blato sraven tvo-
jiga sposnanja. Bódi mi Ti vse, in nizh mi
bodi vse drugo, de Tebe sadobim, se v'
tebi snajdem, de se na svojo pravizo ne
sanasham, ktéra pride is postave, ampak
de imam tvojo pravizo, ktéra je po shivi
véri dodeljena, in ktéra sama pred Bogam
veljá, de Tebe, ljubésen tvojiga terpljenja
in mozh tvojiga vstajenja sposnam, in se
Tebi enák f' tvojo smertjo sedinim! (Fil.
8, 10.) De po tém samorem rezhi: f' *Kri-
stusam sim krishan, shivim pa ne jes, am-
pak Kristus shivi v' meni.* (Gal. 2, 20.)
Prav réf, moj edino ljubljeni Svelizhar!
daj mi, de svojih ozhi nikoli ne odvernem
od Tebe, ki si sazhétnik in vterdnik moje
vére, ki si sebi, ktérimu je bilo vse veselje
na ponudbo, krish isvôlil, in sanizhevanje
terpel! Tvoje terpljenje je nar slajfhi pasha
moje dushe! Tvoj krish moja mozh v' voj-
fkovanji s' gréham! Tvoja smert moje upanje

v' nadlogi in smerti! V' nesavédizi, v' strahu
in v' vsakim hudim zhasu mi bodi tvoja lju-
béšen solnze in bramba, luzh in mozh, de
se ne utrudim in ne omagam, de poterpesh-
ljivo in serzhno pre stojim bój, ktéri mi je
naménjen. Amen.

Komúr se Jesuf je dodélil,
Mu v' ferze vlil nebéfhki mir,
Oh téga duh se bo svéfelil;
Je najdel vse fladko sti vir.
O frézhna, frezhna du fha tá,
Ki Jésufa perjatla imá.

O deb' ljudjé si k' ferzu vséli,
Kak' je per Kristufu ljubó,
She danaf k' njemu bi hitéli,
Ki jih odkupil je f' kervjó;
In svédli bi, de boljfh'ga ni,
Ko biti per Svelizharji.

V.

Notranji stan poboshniga, ktériga serzé je tempelj shiviga Boga,
in prebivanje presvète Trojize.

V. PODOBA.

Notranji stan poboshniga, kteràga serže je tempelj shiviga Boga, in prebivanje presvete Trojize.

V' ferzu s' Bogam spravljéniga in od své-tiga Duhá posvezheniga kristjana prebiva svéta Trojiza: Ozhe, Šin in svéti Duh; kar ta podobá kashe. Kakor Kristuf govori: *Kdor mene ljubi, bo moje sapovedi dopolnil; in moj Ozhe ga bo ljubil, in k' njemu bomo pershli, in per njem prebivali.* (Joan. 14, 23.) Taka zhaft in pove-lizhanje se sgoti kristjanu, kateri je s' Bogam spravljén, f' Kristusovo kervjo od svojih grehov omít; sdaj is hvaléshnosti Kristufa svojiga od-reshenika zhes vse ljubi, in kér ga ljubi, tudi njegove sapovedi dopolni. Vézhni Bog se k'njemu vféli. Ozhe ga ljubi savolj svojiga Šina; Ozhe ga obishe. Ozhe, Šin in svéti Duh prebivajo in oftanejo v' njem. Sato pishe f. Pavel (1. Kor. 3, 16.) rekozh: *Ne véste, de ste tempelj boshji, in Duh boshji v' vas prebiva? Zhe pa kdo boshjimu tempeljnu nezhaft stori, tega bo Bog konzhal; sakaj tempelj boshji je svét, in to ste vi.* In v' drugim listu do Korinzhanov 6, 16. spet pishe: *Vi ste tempelj shiviga Boga, kakor rezhe Bog: Prebival bom v' njih in med njimi hôdil, in bom njih Bog, oni pa bodo moje ljudstvo.*

Rasun presvete Trojize je v' ferzu tudi fhe *Kristusov krish.* Tega kristjan ne more nikoli

posabiti, nikoli is mifel in ferza fpuftiti. Jefusovo terpljenje in fmert, krishani Jefus, je smirej njegov terden ftan, na kteriga fe sanafha, na kteriga fvojo véro in fvoje upanje opira, in is ktériga, kakor is vézhniga ftudénza, njegova ljubésen isvira. Naj she premifhljuje Ozhéta, ali Šina, ali fvetiga Duhá; naj bo fhe takó v' Boga samifhljen, fe vender le fpomni, in vprafha: Kako fim jes gréfhnik to nesaflusheno gnado sadobil, Bogá v' febi iméti? *Odgóvor: po krishanim Jé-sufu*, ktéri me je ob fvoji fmerti na krishi s' Bogam fpravil. On je tifti, ki je gréh, pogubljenje in fmert f' fvojim krishem od mene odverníl, in mi gnado, fpravo in shivljenje sadobil in dodélil; po njegovi gnadi in po njegovim saflushenji fim jes to, kar fim.

Naméfti fedméríh poglavítnih gréhov, ki fo préd njegovo ferzé napolnili, in ga v' berlog hudizhev fpreminili, vidimo sdaj v' njem nafprotne zhednosti, namrezh: *ponishnost, darljivost, zhi-ftost, ljubésen, trésnost, poterpeshljivost in gorézhnost do dobriga*.

Kdo bi fi ne persadjal is vse mozhi dopolniti Jefusove nauke in sapovedi: to je, v' Jesufa vérovati, ga ljubiti, sa njim hoditi in se njemu podobniga ftoriti; kér je sa sveftôbo in ljubésen vfakimu, ki njegove nauke dopolni, tako veliko obljubljeniga, de fe bo namrezh Bog sam v' njegovo ferze vfelil in v' njem prebival? (Joan. 14, 23.) *O ljubimo ga*, klizhe f. Janes, ktéri se je bil v' njegovo narozhje naflonil, *kér naf je on préd ljubil — in ljubésen je is Boga — Bog*

je ljubésen, in kdor v' ljubésni ostane, ostane v' Bogu, in Bog v' njem. (1. Jo. 4, 16.) Tukaj she samoremo per Bogu in s' Bogam biti! tukaj she fe Bog takó ponisha — do nas — v' nas priti! O de bi pazh mi práv fkerbéli in si persadjali takó velizimu, takó imenítnimu, takó zhaštítljivimu, takó mogózhnimu perjatlu, ki ga imamo v' sebi, fe prav perjétne ftoriti! De bi bili pazh popolnoma Njemu vdani! De bi vse nagíbe svojiga ferza radi premíshljevali, radí gledali svoje ferzé, ktéro je bôshji tempelj! De bi nikoli ne posabili, kdo si je svôlil nashe ferze v' svoje prebivalishe! De bi f' svojimi mislimi svojiga ferza ne sapustili, in fe v' svét ne samíslili, kér zél svét ni vréden tíftiga, ktéri v' nashim ferzu hozhe prebivati! Zhe imamo Boga v' svojim ferzu, imamo vse, in sunaj tega ali bres tega ni nizh, vse je minljivo — zél svét s' vso svojo blíshôbo prejde, — Bog pa, Kristuf v' nas ostane vézhno, in zhe smo njegovi, smo s' njim eniga duhá. (1. Kor. 6, 17.) Šaj nam je dal nar vézhi in nar imenitníshi obljuje, de bomo deléshni zlo bôshje nature, zhe fe sder-shimo na svétu hudiga poshelenja. (2. Petr. 1, 4.) O vérvajmo terdno va-nj, in dersimo fe ga, kakor de bi ga vidili! Kdor va-nj véruje, ima she tukaj vézhno shívljenje — nebéfa v' sebi. Joan. 6, 47.

Molitev.

Švétí, neskônzho ljubesnivi Bog, Ozhe nas higa Gospoda Jesufa Kristufa! tudi nas h Ozhe! Kako Ti ljudi ljubísh! kako si mene

révniga, ubósiga gréshnika ljubil, pove-
lizhal in svesélil v' Švojim Sinu, Jesufu
Kristufu! Ti hozhefh v' meni prebivati —
Ti oftanesh v' meni in jes v' Tebi! Kako
blis fva fi v' rôdu! Od tod bi jes mogel
biti napolnjen s' vfo polnostjo bôshjo. (Efes.
3, 19.) Kako bi te jes ne ljubil, ne ljubil
is zéle dufhe, is zéliga ferza, is vfh mozhi?
O dodéli mi to ljubésen, ftori me sgolj lju-
bésen, kakor fi Ti sgolj ljubésen! Daj mi
sedinjenost f' Teboj smirej bolj zhutiti, f'
Teboj smirej bolj sedinjenimu biti! Daj mi,
de se nikoli ne lozhim od tvoje ljubesni!
Ohrani fi Ti moje ferze v' Švoje vézhno
prebiválishé! Vlêzi Ti mojiga duhá popol-
nama k' Šebi v' snotranje, de le Tebe lju-
bim, de fim vef tvoj, de mi je sunej Tebe
vfe nizh! De le Tebe v' vfh rezhéh vidim!
Tebe v' vfh rezhéh najdem, vfe le savolj
Tebe ftorim in terpim! De fi Ti moje edino,
moje vfe! Ti Bog mojiga ferza! Ti moj
delèsh vékoma. Amen.

O Jesuf moj! pazh dobro vém,
De tempelj tvoj jes biti fmém;
Oh pridi kmalo do ferzá,
Perpravi vrédno sa-fe gá;

Ne smorem nizh 's lastne mozhi,
Ne fzhifti me vfa mozh ljudi:
Ni mîlofti, mirú sa mé,
Ko v' tebi Jefuf, — prid' v' ferzé!

Ljubésen tvoja, drus'ga nè,
Naj v' ferzu mi kraljúje;
,Serzé sheli ljubésni lè,
Vfe drugo sanizhúje.
Odvsemi vfe, in vfe satri,
Kar me od tebe lozhi,
,Serzé ozhifheno pa vshgi
V' ljubésni svoji vrozhi!

Tolashba tí, tí luzh in flaft,
Ti moje poshelenje!
Oh bod', oftani moja last,
Darujem ti shivljenje.
Ti ferzu pôkoj, mir delifh,
Ti fam mi dufho svefelifh!

VI. PODOBA.

Serzé, kakorshno je v' zhlověku, ktériga pridnost spet omersi, in ktéri svét ljubiti sazhne.

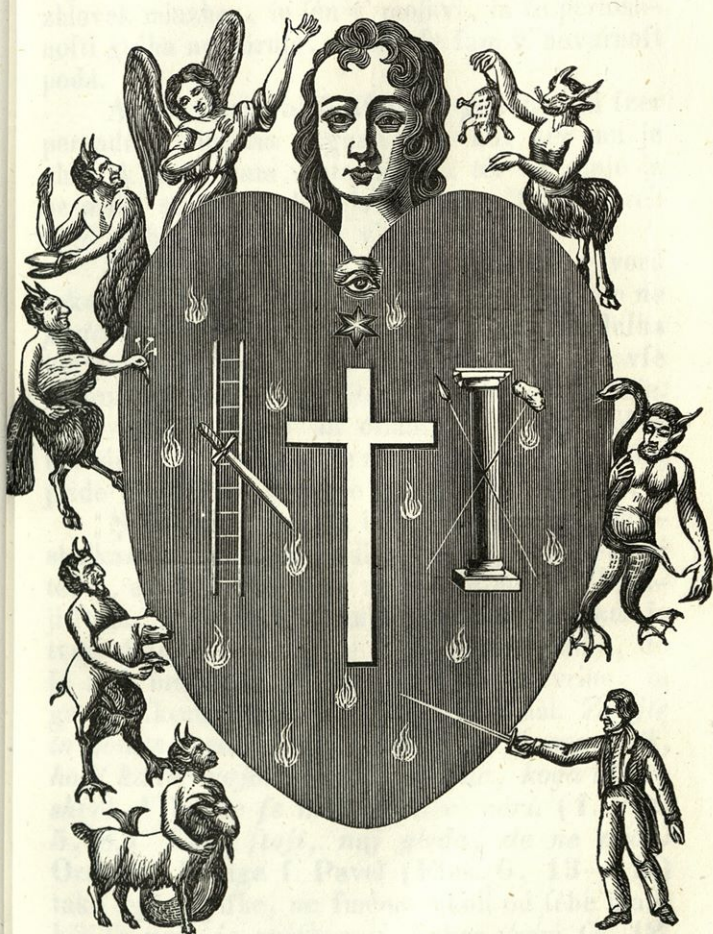
V' té podobi vidimo oblizhje, ktéro s' enim ozhéfam predersno gléda, eno oko pa je saspano. V' ferzu je tukaj she menj snámenj Jesufoviga terpljenja, ifkre boshje gnade ugafujejo, svésda — vére — otemnuje, ter je luzh in svetlost sgu-bila. To poméni, zhe zhlovek v' dobrim bolj mlá-zhen in saspán postane, v' molitvi in zhujézhnosti odjénja, na nezhimurnost svetá gléda, in si smirej vezh zhasniga veselja, zhafti in rasveseljenja svetá in mesá dovoli; zhe sraven, kar se per tem smirej sgodi, menj na Jesufovo terpljenje misli, na kri-shaniga Jesufa, sazhétnika in spolnivza svéte vére, bolj poredko pogléda, in ga takó fzhasama is ferza sgubi: ugafne ogenj poboshnosti, omersi ljubésen do Jesufa, odjénja gnada, opésha in umerje véra; v' ferzu je mrak, tma, mras in fuhôta; zhlovek je sdaj lén in obupljiv, in kaj se po tem sgodi?

Svét, ki ga mosh s' mezhem poméni, se f' filo spet vrine v' njegovo serzé; kér mu manjka mozhi in ftanovitnosti v' véri, mu ni ne svetlôbe ne ljubésni vezh, se boji shuganja svetá, ak' je pa od perlisovánja in poshelénja goljufán, in svét spet sazhne ljubiti.

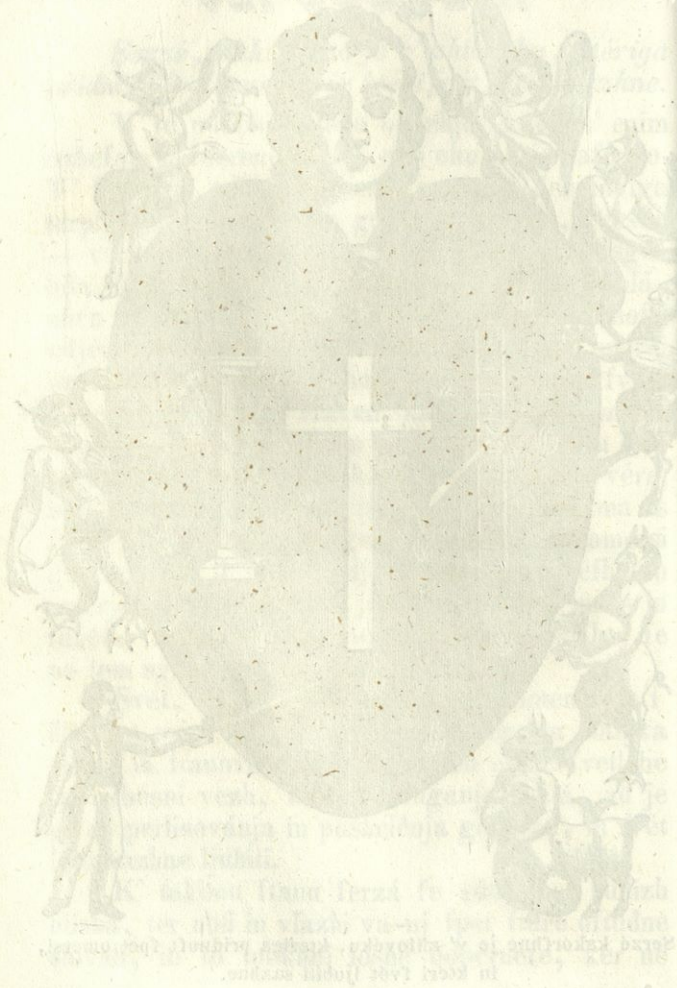
K' takimu ftanu ferzá se sdaj spet hudizh blisha, ter nosi in vlazhi va-nj spet ftare oftudne shivali, in to tolikanj loshe dopernese, kér ne

VI.

„Serzé kakorfhne je v' zhlovéku, kteriga pridnoft spet omersi,
in ktéri svét ljubiti sazhne.

najde vezh ne ftrashe ne brambe, kër je sdaj zhlovek mlazhen, in lén v' molitvi, in se perloshnosti gréha ne várúje, ampak se sam v' nevarnost podá.

Angelj bôshji ali Kriftufova gnada — si fzer persadéva hudízha odgnati, — ali, kër mu je zhlovek s' gréham vrata odperl, ter ne zhuje in ne moli, sa gnado boshjo ne mara, se mu gréh in s' gréham fpét hudízh v' ferze vrine.

Tukaj tedaj veljá, kar je Kriftuf govoril rekozh: *Zhujte in molite, de v' skušnjavo ne padete! Molite neprenéhama.* Molitev je dusha kerfhanfkiga shivljenja; kjér molitevjenja, vse dobro odjénja, — molitev je duhovno dihanje. Kjer molitev mine ali oflabí, ondi vse dobro umerje. Takó tudi zhe ne zhujemo in sadremljemo, pride fovrashnik in vseje ljulike med pfhenizo.

Šerze bres zhuvaja in orôshja je všim fovrashnikam — gréhu in hudizhu — odperto. Škerbi tedaj, de svéti zhuváj — molitev in notranji boshji ftrah, misel na krishaniga Jesufa, — nikoli is tvoje dushe ne sgine, — nikoli ne sadrémlje, de se nizh nezhistiga v' boshji tempelj ne vrine, in ga ne ofkruni, fzer te bo Bog pokonzhál. *Zhujte in bodite tresvi, kër hudízh, vash sopernik, hodi kakor rujovezh lev, in ishe, koga bi posherl. Vstáivate se mu terdni v' véri.* (1. Petr. 5, 8.) *Kdor stoji, naj gleda, de ne pade!* Orôshja, kteriga f. Pavel (Efes. 6, 13—19.) takó lepó popishe, ne fmémo nikoli od sêbe djati; kër *se nam je vojskovati*, kakor pravi (v' 12. verstí), *ne le soper mesó in kri, ampak soper*

poglavarje, in oblastnike, namrežh soper gospodovarze sveta, ktéri v' tmi tega sveta kraljujejo, soper hudobne duhove v' podnébji, ktéri nas s' ognjénimi pufhizami salesujejo, in ktere samoremo le f' fhkitam vére premagati. Véra mora tedaj smirej terdna in shiva oftati, ljubésen pa smirej gorézha, in to se le sgodi, zhe Jesufa in njegoviga terpljenja nikoli is ozhi in is ferza ne ispuftimo; zhe svoje misli odvernemo od sveta in njegovih vabljivost, in jih stanovitno va-nj obrazhamo, zhe svoje ferzé sagrađimo soper vse mikávnofti gréha, in se védno vprizho Boga ali pred Bogam mislimo, — na ponudbe bôshje gnade in nagibe svétiga Duhá pásimo, in se jim vdamo. Véra sgubí vfo svojo mozh, svojo luzh in shivljenje, ljubésen omersí, zhe ftalishe, na ktéro je vterjena, krishani Jesuf, is ferza sgine.

Molitev.

Gospod! Ti me vidish in posnash, — Ti preiskavez ferz! Ti posnash mojo slabost in nestanovitnost mojiga ferza, ktéro takó lahko spét v' véri oflabi, v' ljubésni omersí! Ti vésh, kako sim jes v' gréh in svét nágnjen, kako se ustráshim in bojim vfiga persadevánja in truda, ktériga mi je tréba, de bi v' resnizi sam sebe satajil in zhul nad svojim ferzam. Poterdi me, poshívi me! Obdershi me nakviskho in v' stanovit-

noſti, — bres tebe nizh ne ſamore! Ne ſapuſti me, ne odtégni mi ſvoje roké, moj Bog, moj Svelízhar! Jes ne morem v' Tebi oſtati, zhe me Ti ne derſhíſh, in v' meni ne oſtaneſh! Bodi mi véden ohranovávez, de v' meni nikoli luzh ne ugaſne, ljubéſen ne omersí, ſaupanje ne pade, véra ne umerje! Daj mi védno vézhi mozh in veſelje do molitve! Dodéli mi ſkerb, védno k' Tebi ſe oſíratí; Daj ozhém moje duſhe terdnoſt nepremíkama v' Té glédati, in v' tvojim terpljenji ſe paſti; odverni moje ozhi od vſe nezhimurnoſti ſvetá. Amen.

Oh bres Jeſufa — kogá ſmo? —

„Srote ſtiſkane povſod,

Réve ſmo v' ſols dolíni; —

Oh uſmil' ſe naſ Goſpod!

„Svojo nam krepóſt dodéli,

„Serzhnoſt ſvojiga duhá,

De per flédnjim ſvojim déli

„Straſti ſmagamo meſá.

Oh ſapiſh' mi ſvoje rane

Jeſuf v' ferze prav ſhivó,

„Stor', de njih ſpomín oſtane

„Slédnjo uro pred manó!

De ko na-nje ſe oſrém,

Nikdar hud'ga ne pozhnèm,

Ampak gréh in ftraft satiram,
Zhédnoft' pa ferzé odpiram.

Ta spomin neposabljiv
Mi oftan', dokler bom shív;
Vtífní, kar f' terpel sa mé,
Mi na vézhni zhať v' ferzé!

VII. PODOBA.

Serzé nesfrézhniga zhlovéka, ktéri po svojím spreobernjenji spet gresíhi; v' kterim sdaj gréh in hudizh kraljuje.

Ta podoba kashe notranji fšan gréshnika, od ktériga Krístuf v' f. evangélii (Mat. 12, 43.) takó govori: *Kadar je pa nezhisti duh is zhlovéka shel, hodi po suhih krajih, ishe pokoja, in ko ga ne najde; tedaj pravi: Verniti se hozhem v' svojo hisho, is ktére sim bil shel. In kadar pride, jo najde prasno, pometéno in ofnásheno. Tedaj gré, in si pervsame sédem drusih duhov, ktéri so hujshi, kakor on sam, in ko noter gredo, prebivajo ondi, in tako so poslednje rezhi taziga zhlovéka hujshi od pervih.*

Štráfhni pogléd! Hudizh prebíva, kraljuje in gospoduje sdaj v' ferzu, ktero je bilo préd bôshje prebivalishe, tempelj svétiga Duhá. Štari gréhi in gréhov oftudnofti so spét tukaj viditi; oftudne shivali so se ga spét polastile, in prebivajo tukaj, kakor v' svoji lastíni. In od kod pride

VII.

Serzé nefrézhuiga zhlovéka, ktéri po svojim spreob-
njenji spet v' stare gréhe nasaj pade; v' ktérim sdaj
gréh in hudizh kraljuje.

to? — Zhlovek ni maral sa gnado bôshjo, ktera mu je bila dodeljena; je posabil ozhifhevati se od svojih grêhov; ga ni bilo fkerb sa kerfhanfko shivljenje in fvetoft. In kdor ne gré naprej, gré nasaj; tukaj ni mirovánja. Kdor li s' vfo mozhjó ne persadéva fkosi oske vrata iti, fstanovitno in ferzhno po oski poti hoditi; kdor refnizhno ne fkerbí vterdíti se v' fovrashtvu gréha in v' sanizhevánji fvetá in njegove vabljivosti, in se perloshnofti gréha ne váruje: tega salesovanje hudizha, mikavnoft gréha in vabljivoft fvetá kmal fpet v' fvoje mréshe vjame. In sgodí se mu, kakor pravi f. Peter (2. Pet. 2, 22.) po pregovoru: Pef se poverne k' temu, kar je isbljul, in fkopano fvinjé se po lushi válja, to je, shé omíti, prefhérni ali lahkomi fhljeni zhlovek fpét pade v' fvoje ftare gréhe nasaj, in se fpet vdá fvojimu nagnjenju in poshelenju.

Švéti Duh gré od njega; kako bi mogel fvéti Duh per nezhfítim duhu prebívati? — Kako bi môglo ravno tisto ferzé ob enim zhafu bôshji tempelj in hudizhev berlog biti?

Angelj — ali gnada bôshja — se shaloftno umakne, pa vender f' povsdignjenimi rokami, to poméni, de ima Kristuf vender fhe ufmiljenje s' revnim grefhnikam, in ga nékako profi rekozh: „O, ko bi ti fhe enkrat fposnal, kaj te pélje k' pravimu miru! Bôshje narozhje, ferzé tvojiga ljubeshjíviga Ozhéta ti je fhe odperto! Verni se, ti nesvéfti! Jes se te hozhem fhe ufmiliti!“ — pa ne flifhi vezh. Predersno gléda v' fvét; nizh ne mara, in ne bojí se vezh ne fkrivnih, ne ozhítnih

gréhov, ne framôte. Bresna ne vidi, ki se va-nj pogrésne, ostudnost ne posna, ktére so v' njegovim ferzu; kér je njegova véra mertva — svésda je vso luzh sgubila, in on je vef od hudizha oflepljen.

Lej, ljubi popotvávez na senglji, taka je f' teboj, ktéri se svojih gréhov spovésh, jih obshajujesh, in odpuštenje sadobísh; pa se po tem s' bôshjo gnado gréha ne várujesh, ampak se spét va-nj sapleteh. Hujshi in nevarnisthi je po tém kakor préd; gréh in hudízh se ti sdaj bolj terdno uféde, in fhe hujshi v' tebi rasfaja; in sdaj si fhe le popolnoma njegov hlapez in fushenj. Váruj se tedaj s' vso fkerbjó, de spét v' ftare gréhe in navade ne pádesht. Kadar si enkrat gnado sado-bil, se grehu in hudizhu odpovédal, si napuhu, lakomnosti, nezhistosti, nevoshljivosti, poshréshnosti, jési in lenôbi bôj napovédal, ostani jim vézhen sovrashnik, in ne puhti jih nikoli vezh v' svoje ferzé, pregánjaj jih, ogiblji se jih, kjer in kolikor moreh; radi se bodo namrezh vselej spét k' tebi vernili, v' tvoje ferzé se spet vfelíti in svojo ftaro pravizo spet sadobiti iskali, in zhe jim le proftor dásh in ftanovanje dovolish, bodo tvoje póslednje rezhi hujshi od pervih. Saupaj v' Boga, ktéri je mogozen ti pomagati, in ti smago soper sovrashnike dati. Zhe tudi padesh, bersh se vsdigni, in vojskuj se spét! Nikoli ne ftori mirú s' gréham! Primi se vselej spét roké Vfigamogozhniga — svojiga Odreshenika! On ti samore in hozhe pomagati; njegova roka ni nikoli prekratka. On je vselej nar mozhnejshi, ter vselej samore

hudizhevo orôshje ftréti, sopernika svésati, vrézhi, mu róp vséti, in te sproftiti. Kako moresh terpéti, de bi bilo tvoje ferzé fhe delj hudizhev berlog, kér ti je dano biti bôshji tempelj?

Molitev.

Bog! moj Bog! moj Ozhe! Tvoja stvar sim jes; Ti si me stvaril, Ti Kristuf me odréshil! Ti, moj Svelizhar, si *moja modróst, moja praviza, moje odreshênje, moja svetóst!* Ti sedísh tudi sa-me na desnizi Boga Ozhéta! imásh tudi sa-me vso mozh in vso oblást v' svoji roki, me tedaj samoresh in hozhesh gréhu, smerti in hudizhu is krempljev otéti, zhe sim tudi v' njih fushnost in jézho perfhel! Ti si darove prejel tudi sa nehvaléshne (Ps. 67, 19), tedaj tudi sa-me, ktéri sim te bil sapústil! Ti vse gréshnike sprejmesh, in ne savershesh nobeniga, ktéri se k' tebi podá! Poglej me, tukaj sim, in vpijem k' tebi! Daj milost, gnado, usmíljenje! Ti hozhesh, Ti samoresh vse reshiti! Nihzhe na tem svétu ni v' preglobôkim bresnu, Ti ga samoresh in hozhesh otéti! Réshi me is fushnosti gréha in hudizha! nizh vezh sanaprej naj gréh in hudizh v' meni ne prebiva. Tebi

gré moje serzé, kér si ga Ti kupil f' svojo
kervjó! sgolj tvoja last je, in nikomur
drugimu ga ne moreš prepustiti! Poshlji
tedaj va-nj svojo luzh, de sgine tma, daj
svojiga Duhá, de beshí hudizh! Dodéli mi
svojo gnado, de gréh svojo mozh sgubí!
Šteri hudízha, konzhaj njegovo oblast in
otmi me! Amen.

Bod' per Jesufu, o dufha!

V' njem svelizhanje sposnàj,

Naj te tud' nevarnost fkušha,

V' njem imášh savétja kràj.

Dersh' fe ga, per njem oftani,

Vérno, upno fe ga prim',

Zhisto pa serzé ohrani,

In v' ljubésni sdrush' fe sh' Njim.

Kdor ga ljubi v' prav' sveštôbi

Védno hod' njegá ftesó,

Nikdar fe ne vda lenôbi,

Gréhu v' bran stoji serzhnó.

VIII. PODOBA.

Šmert hudôbniga, in plazhilo gréha.

Tako leshí nespokorjeni gréshnik na svoji
smertni postelji — na teléfu poln bolezhín, na
dufhi poln teshav in nepokoja, poln gróse in brit-

Tako lesni nespokojeni grešnik na svoji
 duši poln leshav in nepokojenosti, najbrž hodi

koſti ſmerti, poln ſtrahú perhodnje fôdbe. Od vſiga dobriga ſapušhèn, je bres pomozhi, nobene tolaſhbe ni ſa-nj, kër ne véruje, Boga in Odreſhenika ne ſpoſná, — ſtraſhna ſmert mu je pred ozhmí, in mu ſhuga sdaj, mu vſe in ſa vſelej vséti, ter ga perpraviti ob vſe veſelje, bogaſtvo, ob vſo zhaſt in ſladnoſt, zlo ob vſe. Hudizh mu ozhita njegove pregréhe. Poprej ga je v' gréh napeljevál, mu ga hvalil, mu ſladnoſt in perjétnoſt gréha kaſal, sdaj pa ga s' njim ſtraſhi, mu déla nepôkoj veſtí, mu kaſhe plazhilo gréha, ktéro ga zhaka, namrezh: *vézhno preklétje, vézhno pogubljenje, vézhni ôgenj v' peklu*. Obupljivo gléda okoli ſebe, in vidi le ſgolj ſtrahôto; snotrej ga griſe véſt, ktera mu je doſdaj ſpala, sdaj pa ſe mu je f' toliko vézhí mozhjó sbudíla, in ga pezhé in ſtiſka v' peklénſko teſnôto. Pekel vídi odpert, kako mu je perpravljen, ga vézhno poſhréti. Nizh dobriga ne more vezh ſliſhati, kër mu je ferzé v' njegovih gréhih ſoper vſe dobro oterpnélo, in ſoper boſhji glaſ ogluſhélo. Prozh ſe oberne od dóbriga Duha, od gnade, od angelja, ſato ſe mu tudi ta umakne, in ga prepuſti obúpljivoſti, v' ktéro ſe je ſam proſto radovoljno podál. Takó sdaj umerje, in gré pred Jeſuſov ſodnji ſtôl, pred tiſtiga ſodnika, kteriga je v' ſvojim ſhivljenji ſanizhevál, ktériga beſéde ni poſluſhal ali jo v' némar puſtil, ktériga gnado je ſamétal, ktériga kri s' nogami teptál; ſato sdaj ſaſlíſhi is uſt vézhniga ſodnika ſvojo nepreklizno obſójo v' téh beſédah: „*Poberi ſe ſpred mene, ti prekléti, v' vézhni ôgenj.*“

Takó plazhuje svét in posvetno vesélje; kdor njemu flushi, je pogubljen, obsojen, od nebés in bôshjiga oblizhja vézhno odlozhen, pah-njen v' stráshin — joka poln brêsen — v' ôgenj, ktéri nikoli ne ugafne, v' grisbo zherva, ktéri nikoli ne pogíne.

O koliko ljudi hiti v' vézhno pogubljenje! koliko ljudi, ki hozhejo kristjani biti, flushi gréhu, posvetnemu veselju, hudimu nagnjenju, se vdá napuhu, lakomnosti, nezhičnosti, nevoshljivosti, samogoltnosti, jési alilenôbi, ali sploh mehkimu shivljenju. Spovedujejo se morebiti she svojih gréhov, pa ne de bi se poboljšhali, ampak le is navade. Spét in spét greshé, in ostanejo v' svojih hudih navadah — spét se spovedó, spét greshé — in tako délajo do kónza svojiga shivljenja bres praviga poboljšhanja; is prave ferzhne shalošti se svojih grehov ne kfajo, is zéliga ferza se k' Kristufu ne podajo, ter njegove milosti in gnade ne ishejo. K' spovedi, k' svétimu obhajilu, k' pridgam in drugim zerkvénim opravilam radi hodijo, pa vender smirej stari ljudjé, hlapzi gréha, otrôzi svetá in fushnji gréha ostanejo, in zhe bolj hodijo k' zerkvénim opravilam, bolj se nanje sanas'hajo, kakor de bi jim ne bilo tréba ferzá spreobrniti in se refnizhno spokoriti. Ne-privídeno pride smert, ter jih pobêre, in kér so na mesó sejali, tudi od mesá shánjejo pogubljenje; kar zhlôvek seje, to bo tudi shél.

Posébnó strafhna je smert tistih, ktéri so shé enkrat gnado bili prejéli, pa je niso ohranili, ktéri so bili Kristufa she enkrat sposnali,

pa niso per njem ostali, ampak so mu odpadli, in se svétu in gréhu v' flushbo podali. **Š. Pavel** pravi **Hebr. 10, 26**. *Zhe po prejétim sposnanji resnize radovoljno greschimò, ni vezh daritve sa gréhe, ampak strashna sòdba nas zha-ka, in ognjéno mashevanje, ktéro bo sovrashnike posherlo.* In **Hebr. 6, 4 — 6**. pravi: *Kté-ri so enkrat rasfvetljèni bili, ter okúfili nebé-shki dár, in se vdeléshili svétiga Duhá, sraven pa so okúfili dobro bòshjo besédo, in mozh per-hodnjiga svetà, in so padli; takim je nemogo-zhe, de bi se spét k' pokori ponovili, kér spet Šinu boshjiga sami sebi krishajo, in saframujejo.*

O vi gréshniki, ktéri v' svojih hudih nava-dah ostanete, ko bi pazh védili, kaj ljubite! — Vi ljubite smert in pogubljenje! Kar se vam sdaj fladká, to vas bo vézhno peklilo. Pomíslite vender svoje hude pota, in sovrashite hudòbo! Odpovéjte se fladnosti gréha! ta vam je v' po-gubljenje! Poslufhajte vender perjásni gláf svo-jiga dobriga pastirja, Jesusa Kristusa, kateri vas klizhe: Balite (pridite) k' meni, moja kri vas ozhísti od vashih gréhov! — Jes vam odpustim, jes vas svelízham, jes dam vézhno shivljenje svojim ovzhízam! Ne odvernite svojih ferz tém besédam svojiga dobriga pastirja, de ne bote en-krat flifhali strashniga gláfú vezhniga fodnika: Poberite se spred mene, vi prekléti, v' vézhni ôgenj! — *Štrashno je pasti v' roke shivimu Bogú.* **Hebr. 10, 31.**

Molitev.

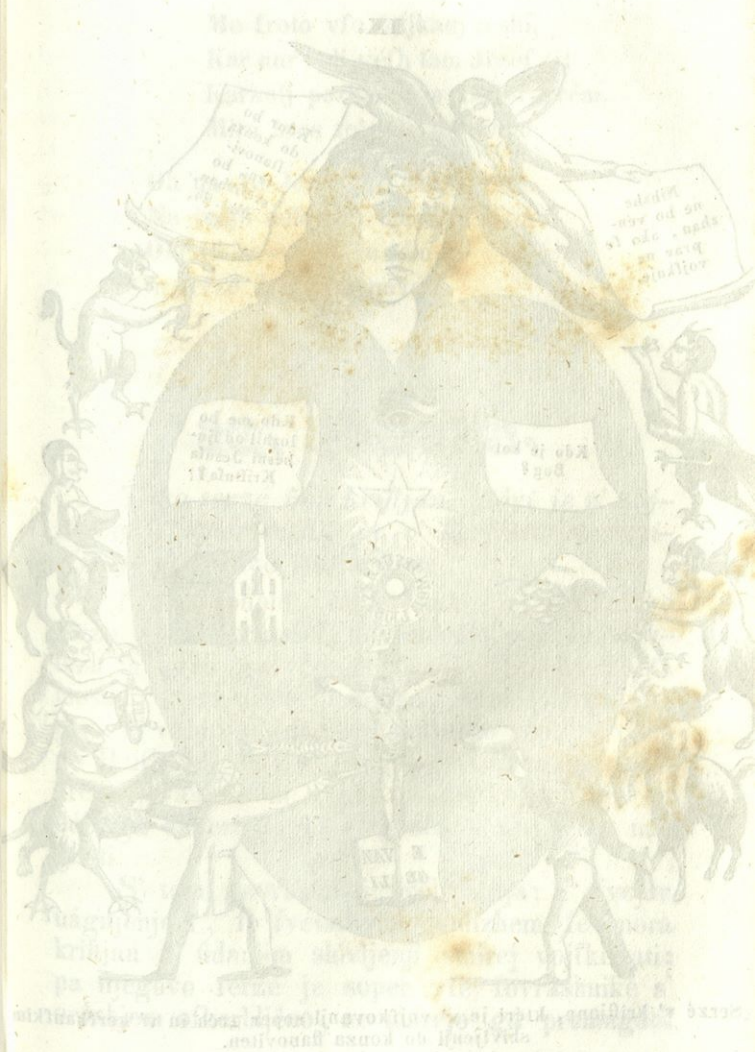
Bog, Ti si pravízhen, in pravízhne so vse tvoje sôdbe! Ti ne glédašh na lize; Ti bošh vsakimu povernil po njegovih délih. Kdor pokore ne stori, v' tvojo besédo ne véruje, in je ne ohrani, ta je she sojen, ta ne bo vidil shivljenja, ta ostane v' smerti ali v' pogubljenji vékoma. Kakor si Ti perjasen poboshnim in vérnim, takó strašhan si Ti nespokorjenimu gréshniku, ktéri se ob svojim zhasu ni k' Tebi obernil. O Gospod in Svelizhar! Ti si me réshil gréha, smerti in pekla, poterdi me, de vselej svoje serze od gréha odvernem in tebi ohranim! Sbudi me, de se smerti odtégnem in shivljenju ohranim! Stori moje serzé, de se k' pravi pokori podam, de po nagibih tvojiga Duha hodim, in se po Njem dam v' drusiga, v' noviga zhloveka prevstvariti, in po tem le Tebi shivim, in Tebi umerjem! Amen.

Ískal sim, Jesuf, moj Gospod!

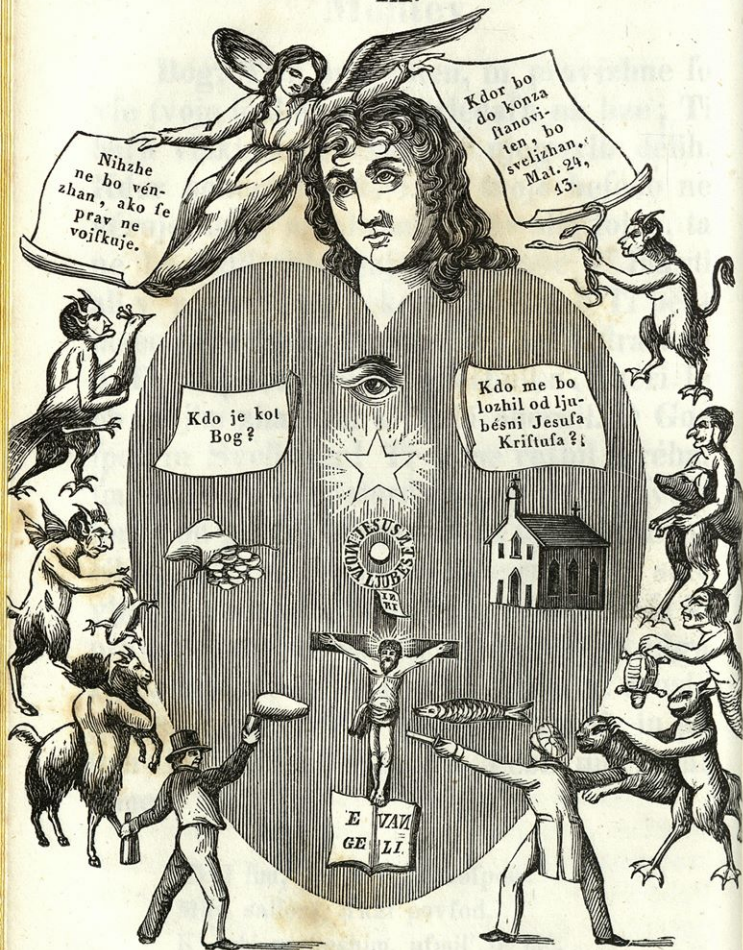
Mirú salionj, ískal povfod,

K' teb' perbeshim, ufmiľ se mē,

Ufmiľ sap'fhene réve fē!

IX.

„Serzé v' krístjanu, ktéri je v' vojskovanji soper gréh in v' kerfhanfski shivljenji do konza stanoviten.

Me froto vse toljkanj teshí,
Kar nar bolj vésh sam Jesuf ti;
Karkolj pozhnèm in kamor grém,
Mirú bres tebe le ne svém.

Oh na-te Jesuf! se osrèm,
Na tvojo milost se oprèm,
Oberní na-me milo okó,
In ferze stvári mi novó!

IX. PODOBA.

Tako serzé ima kristjan, ktéri je v' vojskovanji soper gréh, in v' kershanskim shívljenji do konza stanoviten.

Na té podobi vidish, kako je zhlovéshko ferzé od vsih straní f' sovrashniki obdano. Hudizh in gréh ga védno salesúje. Špodej stojita moshá, ktéra *svét* poménita; eden ponuja kúpizo, ki vabi v' fládnošt in posvetno veselje, eden pa fkušha f' silo, s' shúganjem, pregánjanjem, preklinjevánjem in s' všo peklénsko mozhjó od dóbriga odverniti, in v' gréshno shívljenje nagnáti.

S' témi sovrashniki svelizhanja: f' svojim nágnjenjem, f' svétam in hudizhem se mora kristjan v' sidanjim shívljenji smirej vojskovati; pa njegovo ferzé je soper vse sovrashnike s' oróshjem ofkerbljéno, ne morejo ga premagati.

Nad njim naletuje angelj, gnada bôshja, ki ga védno opominja k' vojskovanju, in mu perporózha stanovitnost, rekozh: *Nihzhe ne bo vén-zhan (kronan), ako se prav ne vojskuje.* In: *Kdor bo do konza stanoviten, bo svelizhan.*

V' ferzu se fvéti svésda zhísta in lépa, to je, véra v' njem je shíva, in *véra je premagá-tev, ktéra svét premaga.* I. Joan. 5, 4. Poln fvésti, poln saupanja je v' Boga, nizh sunej Boga ne more sadóstiti njegovimu ferzu, sato mu je v' ferzu na eni strani sapísano: *Kdo je kòt Bog? Bog je s' njim in v' njem, in s' Njim samore vse.* Njegova gnada mu je sadósti. Na drugi strani je sapísano: *Kdo me bo lozhil od ljubésni Jesufa Kristusa? Nadloga? ali britkost? ali lákota? ali nevarnost? ali preganjanje? ali mezh? — V' vsm tém premagamo savolj téga, kteri nas je ljubil.* (Rim. 8, 35 — 39.) *Véra in ljubésen v' ferzu ga tedaj vterditje v' vsm dobrim.*

V' frédi ferza je viditi hostja s' opísam: *Jesuf, moja ljubésen!* To poméni, de je lazhen prave duhovne hrane, kruha shivljenja, kteri je is nebél perfhel, in fvétu shivljenje da. (Joan. 6, 33.) S' tém shivim in oshivljajozhim kruham oshivlja in vterjuje svojo véro in ljubésen v' pogostim prejémanji svetiga réshnjiga Teléfa. V' té hrani najde nar vézhi mózh, vézhno shivljenje, kakor ga je tudi obljudil Jésum: *Kdor moje mesó jé, in moja kri pije, ta ostane v' meni in jes v' njem; ta ima vézhno shivljenje.* Joan. 6, 54. 56.

Dálje mu vidish v' ferzu *krishaniga Kristusa* in *odperte bukke*, té so *svéti evangéli*, *svéto písmo*. Branje in premishljevanje bôshje beséde, svétiga písma, in posebno Jesufoviga terpljenja in smerti je njegovo nar ljubshi opravilo in nar perjétnishi spashnik, po kterim svojo dusho pase, de se takó soper svét in gréh, soper mesó in hudizha oroshuje in vterjuje. Kdor krishaniga Jesufa v' ferzu nima, in ne ohrani, ta je v' shivljenji mertev. In kdor boshje beséde, svetiga písma, evangelija, smed vsih bukev nar bolj ne ljubi, ne premishluje, všim snánostim ne predstávlya, in se v' všim svojim sadershanji po njem ne ravná, ta je nevarno bolan na svoji dushi, ako ni she zlo mertev in savershen.

Sadnjizh vidimo v' ferzu *zérkvizo*, *odvé-sano môshnjo*, *krùh in ribo*. Zérkviza poméni, de rad moli, in de je stanovitén v' molitvi; per boshji flushbi, domá v' svoji stanizi in povsod, kjér je, in koder hodi, se njegovo ferzé s' Bogam pogovárja, s' Bogam shiví, déla, igrá, se ga veseli, se mu daruje, je ves in védno v' njem. Bres molitve ne more nihzhe ostati v' Bogu, v' véri, v' ljubésni.

Odvésana môshnja poméni njegovo darljivost, njegovo bratovsko ljubésen do blishnjiga. Lakomnost odgánja, kér svojim potrebnim bratom od svojiga rad deli, kolikor more; de ljubésen fkasuje, in svoje ferze od posémeljškiga smirej bolj odterguje. Ni mu nesnáno, de ne-ktére dushe, ki so f' tém, de so se ostudnim pregréham, nezhistosti in nesmérnosti odpovédale,

hudizhu ufhle, fo fpet nevédama v' hudizheve saderge padle, ko fo se lakomnosti ali ljubésni do denarjev vdale, in pod marfikakimi sgóvori in namíkljeji posabijo drugim dobro ftoriti in podeliti.

Kruh in riba poméni njegovo sdershnoft, smérnoft in tréсноft, kér fi persadéva v' vřim pravo méro iméti, de f' zhesnémozno jedjó in pijázho fladnofti mefá ne redí, duhá ne satíra, in mozhi kerfhanfkiga shivljenja ne sgubí!

S' tem orôshjem fe vojřkuje řtanovítni kriftjan; téga orôshja nikoli od febe ne déne, in takó fe obvárue, ter premága vse svoje řvrashnike, řvét, hudizha in nágnjenje.

Molitev.

O Jefuf, moja ljubésen! zhe le tebe imam, mar meni sa nebo in semljo! Ořtani Ti v' meni, in daj mi v' Tebi ořtati, takó bom smirej rodovítna terta! Bres Tebe pa nizh ne morem. Ořhivljaj mojo véro bolj in bolj, de se Tebe, vřigamogozhniga, oklénem, in po Tebi, po komur je vse mogozhe, vse premagam. Tvoja ljubésen se mnoshi in vikřhaj v' meni, in podřhigaj moje řerzé, de Tebe, nar vézhi lepôto, vézhno velizhařtvo, řamiga in zhes vse ljubim, in řunaj tebe nizh lépiga, nizh ime-

nítniga, nizh perjétniga, nizh moje ljubé-
sni vrédniga ne najdem! Dodéli mi gnado
stanovitnosti, ktéra le od Tebe pride! Ne
pušti me nikoli lozhiti se od tvoje ljubésni!
'Tvoj krish, tvoje terpljenje in spomin tvo-
je smerti bodi shívesh moje ljubésni in mo-
ja terdna vés s' Teboj! Naj me sa vézhno
svéshe s' Teboj! Dodéli mi, kar si obljubil,
vézhno shívljenje, in prebívaj po véri v'
mojim serzu! (Efes. 3.) Tvoja beséda,
polna duhá in shívljenja, obudi, rasšvetli,
tolashi, podbádaj, oshívljaj in vterjui me
vše dni v' vojskovanji, v' resnízhni poter-
peshljivosti in svestôbi. Zélo moje serzé,
vše moje nagnjenja, míšli in sheljé naj bo-
do Tebi posvezhène! Daj mi, ne le enih,
ampak vše hude sládnosti in sheljé prema-
gati: lákomnost kakor nezhístost, nevosfh-
ljivost in shkodoshêljnost kakor lenôbo in
samogóltnost! Daj mi moliti neprenéhama,
de smirej novo mozh v' premaganji od Te-
be sadobim, in Tebi do kônza svéšt osta-
nem. Amen!

Zhes vše naf je ljubilo

Serzé Svelizharja,

Bo vše nam dodelilo,

Kar 's ferza prof'mo ga.

Stoji nam všim odperto

Ušmiljeno ferzé;

Spokorno in rasterto

Tud milost upat' smé.

V' ferzá presvéti rani,

Ki nam odperto je,

Se našhim dušham hrani

Svet mir, svelizhanje.

V' to ferze sakleníti

Se hozhmo sadnji zhaš,

K' bo hotel Jusuš priti

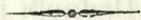
She v' Sakramentu v' naš.

O Jusuš! naj pokrije

Me ferza tvoj'ga kri,

Vših gréhov me omije,

Mi milost dodeli!

X. PODOBA.

Smert poboshniga in pravizhniga.

Zhlôvek, ktéri je bil v' véri in keršhanškim shivljenji štanoviten do konza, se uléshe, kadar pride njegova sadnja ura, saupljivo in mirno na svojo smertno póstelj. Njemu se ni bati ne smerti ne fôdbe; obé ga ne sadénetje, kakor nam govori Kristuš rekozh: *Kdor mojo besédo poslušha, in v' téga véruje, ktéri je mene poslâl,*

X.

Smert poboshniga in pravizhniga.

*ima vézhno shivljênje, in ne pride v' sôd-
bo, ampak je is smerti v' shivljenje pershel.*
Joan. 5, 24.

Takó lesli takrat pravízni kristjan, miren v' svôji vésti, kér fo mu gréhi odpushteni, in bôsh-jo gnado ohrani in vshiva v' svojim ferzu. V' ferzhni molitvi vsdiguje k' Bogu svoje roké. Njegova dufha je polna ljubésni do krishaniga Jesusa, ktériga je vse svoje shivljenje v' ferzu nôfil, v' ktériga popolnoma in famó je saupal, ktéri je tudi sdaj v' smertni uri njegovo edino saupanje in vfa njegova svést. Njemu je shivel, Njemu umerje. Is njegoviga perjasniga in mirniga oblizhja sije notranji pôkoj, bôshja tolashba, hladilo in masilo svetiga Duhá, ktéri v' njegovim ferzu prebiva. Ozhi kòt ferzé fo proti nebéfam obernjene, in na vsm vnánjim se mu vidi, de je snotrej téh mífel: *Shelim rasvéšan in per Kristufu biti.* Boshji angelj zhaka dufhe, dokler ni dokonzhala, de jo nefe v' bôshje narózhje. Kadar je rasvéšan ali réshen od vesí teléfa in umerljívofti, hiti njegova dufha tistimu naproti, ki je tukaj va-nj véryala, va-nj úpala, ga ljubila, ako ravno ga ni vídila. Sdaj se blišha njegovimu oblízhju. Kristuf mu gré naproti, stégne proti njemu svoje roké rekozh: *Bali (pridi) ti poboshni, svésti hlapez; v' majhnim si bil svést, zhes veliko te poslavim — pojdi v' veselje svojiga Gospoda.*

Hudizh mora v' framôti pobéginiti.

Koliko veselje! kolika frézhba bo to, Kristufu v' oblízhje glédati, kakorshen je, in s' njim

Njemu enako velizhaſtvo in ſvelizhanje iméti! kdo more to popíſati?

Tako umerje pravi kriſtján, ktéri je v' Kriſtufa ſveſtó vérvál, in v' vojkovanji ſoper gréh, ſvét in hudizha bil ſtanoviten. Lép lép kônez ima vojkovanje in terpljenje pobošnih! O de bi to vſaziga ſpodbôdlo terdno vérvati, ſtanovitno vojkovati ſe, v' dobrim nikoli ne omagati, ſ' vſo mozhjó perſadévati ſi, ſkosi oske vrata v' boſhje kraljéſtvo ſe vriniti in tako ték frézhno konzhati; tam zhaka ſvéſtih in ſtanovitnih vojkovavzov obljúbljeno vézhno kraljéſtvo.

Molitev.

O Goſpod Jeſuf Kriſtuf! kako lahko mi bo per ſerzu takrat na ſmertni poſtelji, zhe Tebe v' ſerzu imam, zhe ſi Ti per meni in me tolaſhiſh! Kdo mi hozhe po tem nepôkoj délati, kdo me pogubiti? ali moji grehi? Ti ſi mi jih odpuſtil, me opravižhil, omil, ozhiſtil in me poſvétil ſ' ſvojo drago in ſvéto kervjo! Ali ſe me bo mogel takrat morebiti hudi duh lotiti in me ſkuſhati? zlo ne; Ti ſi ga premágal, mu vſo mozh vsél, nizh ne more ſoper mene; *Ti ſi ſa - me umerl, in od ſmerti vſtal, in ſa - me ſediſh na deſnizi Boga* Ozhéta, *Ti proſiſh ſa - me, in naméſti*

mene. (Rim. 8.) Nizh me tedaj ob smerti ne bo môglo lozhiti od tvoje ljubésni. Daj mi, ljubi Jesuf! le Tebi shivéti, le Tebi umréti! Daj mi, de bom ves tvoj, in de od Tebe nikoli ne odstopim! Daj mi gnado vlak dan umréti, všim umréti, kar ti nifi! svoje serzé všimu odtergati, kar ob smerti s' menoj ne pojde! Obudi v' meni goré-zhe sheljé po vézhnim nebéshkim kraljéstvu, moje shivljenje bodi she sdaj v' nebésh, she sdaj bodi jes sapisan med nebéshkimi prebivávzi! To sladko upanje, enkrat per Tebi biti, naj me védno spodbáda tukaj dobro délati, in ne vtruditi se v' dobrim, de bom, kar sdaj tukaj léjem, tam shel. Daj mi, ljubi Svelizhar! de mi upanje v' Té, v' tvoje svéto saflushenje, v' tvojo milost in ljubésen nikoli ne upade, ampak de stanovitno upam in se sanêsem na tvoje terpljenje in smert, na tvoje neskonzhno saflushenje, kér si Ti sa - me umerl, in sa - me shivish in kraljujesh od vékoma do vékoma, Amen.

O Jesuf vir shivljenja!

„Serzé se v' men' glafi,

Ki teb' nikolj terpljenja

Saflonj toshilo ni.

Per tebi, o moj Réfhnik!

Ob britkim zhať nadlóg

Tolashbe ifhem gréfhnik

Per tebi le, moj Bog!

In kadar oflabéti

Vtegnilo bi ferzé,

Bom miflil, kaj terpéti

„Si hotel ti sa mé.

Ta mifel me posh'vila,

Mi dala bo krepkófi;

V' bolnó ferzé bo vlila

Nebéfhki mir, fladkófi!

* * *

Takó dokler shivím,

„S' tebój hoditi

Shelim, in hrepením,

Le tvoj vef biti.

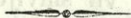
* * *

Le tebe, dragi Jesuf moj!

Shelim famo na fvéti,

Enkrat pa biti vézhno tvoj,

V' teb' vékomaj shivéti!

Po vftajenji vézhno shivljenje.

Svelizhar moj shiví, to vém,
To vém in terdno vér'jem,
De bo me enkrat, upat' fmém,
Svelizhal; shivo vér'jem.
Saréf shivi junák mozhán,
Junák, ki bil je smagat' vftán'
Tud' britko fmert, kervávo!

O frézhen fim in prav vefél,
Ak' ravno fmert nemila
Bo v' prah poprejfhnji in pepél
Enkrat telo sdrobila.
Vmerjozhe truplo naj safpi,
In v' zhernim gróbu naj firohni,
Svelizhar ga bo vsdignil!

Svelizhar moj shivi, teló
Naj v' prah tedaj fe sgrudi,
Enkrat, to vém, de perfhel bó
Obudit mene tudi.
Poklizal me bo 's grôba fpét,
Oshivil me sa lépfhi fvét,
'S prahú me povelizhal!

Vfi udje, ki jih sdaj imam,
'Szer bodejo firohnéli,
Pa floril bo Svelizhar fam,
De bojo oshivéli;

Zhverstéjshi, lépfhi, kò je bló,
„Spét truplo enkrat vftalo bó;
Neúmerjozhe vftalo!

Letó teló umerjozhe je,
Po smerti biti mine,
„Se nam sprafhi, takó raspè,
De v' nizh sbeshí, in sgíne.
Pa naj koshize fe sdrobé,
„Svetóv jih stvárník sna in vé
„Spet enkrat obuditi!

In vftalo bode vse novó,
Kakor poprej je bilo,
Kar sdaj lesi bolnó, flabó,
„Se bode uterdnilo.
Kar v' semlje krilu tù firohni,
Kar tukaj zhafa ték sdrobí,
Svelizhar bo prenovil!

Vesélo upaj mi ferzé!
Pred smertjo fe ne tréfi,
Is zherne vftal enkrat semljé
Bom ravno v' tím teléfi.
Lej Kristuf me poklizal bó,
In oshivélo bo teló,
„S prahú me bo obudil!

In shivel bom na vézhni zháf,
In pil per njem fladkosti,
In vídil njega mil' obràs,
In glédal ga v' fvetosti!

V' shivljenje vézhno posvezhèn,
Mu shivel bom, in me nobèn
Od njega ne bo lozhil!

Kjé je tedaj, kjé tisto vřè,
Kar smert nam strařhno déla?—
,Sej truplo, ki se v' grób safpè,
Bo vřtalo is pepéla!
Vesél sim in se ne bojim,
Naj enkrat tud' se v' prah sdrobim,
,Sej mi shiví Svelízhar!

Jutranja molitev.

Ti bosh sjutraj uřlišhal moj glas. Pf. 5.

V' iménu Boga Ozhéta, in řina, in
řvétiga Duhá. Amen.

Vřigamogózhni vézhni, trojedini Bog!
v' prahu ponishnosti te molim; tebe naj
hvali in povikřhuje moj duh, moje řerze,
moj jesik: ti si moj Gospod in moj Bog.
řvét, řvét, řvét je Gospod vřih gospodov,
veř řvét je poln njegove řvetlořti. Zhař
bodi Ozhetu in řinu in řvetimu Duhu, ka-
kor je bila v' sazhétku, in sdaj in vselej
in vékomoj. Amen.

Bodi ti hvala, nebéfhki Ozhe! de si me štvaril in me ohranišh. Bodi ti hvala, boshji Šin! de si me odréfhil in oshivljash mojo dušho. Bodi ti hvala, svéti Duh! de si me posvétil per svétim kerštu in me poklizal k' pravi véri, sunaj ktére ni svelizhanja. O dobrotljivi Bog! koliko milost in gnado skasujesh flédnji dan meni ubosimu gréfhniku! Tvoja milost me je ohranila to nozh, v' ktéri si marfikako dušho pred sé v' sôdbo poklizal in morebiti vézhno savergel! O ti moja neskonzhna dobrota! kako te morem sadošti hvaliti, de si mi dal ta dan doshivéti, ktériga hozhem v' svoje svelizhanje oberniti?

O milostljivi Ozhe! bodi ta dan ves tebi posvezhen. Pervi sdihljeje ljubésni se povsdigni k' tebi is mojiga serza. Tebe hozhem neprenehama moliti in tvojo zhašt povikšhevati, dokler šopem, in dokler mi bije serze. Tebi darujem svoje teló in svojo dušho, vse svoje pozhutke in vso svojo mozh; tvoje sveto imé naj hvali vse, kar je v' meni. Is ljubésni do tebe, tebi v' zhašt in po tvoji volji se sgôdi vse, kakoli bom danas mislil, shelel, govoril, štoril ali terpel! Šprejmi milostljivo, o Bog!

ta dar, sdrushen s' daram tvojiga preljubiga Šina, mojiga Gospoda in Svelizharja Jesufa Kristufa.

O preljubi Jesuf, ktéri si sazhétek in kônez, pot, resniza in shivljenje! glej, terdno ti obljubim po tvojih sapovedih shivéti in vse storiti, kar se kristjanu spodobí. Posebno hozhem danaf to dobro délo (misli si ga in skleni ga storiti), in se v' té zhednosti vaditi Vterdi mojo slabo voljo, o vir milosti! de skušhnpjavam k' gréhu stanovitno v' bran stojim! Oh, ali bi spet danaf istergal svojo dušho preljubimu Svelizharju is rók, in jo dal peklén-skimu sovrashniku v' pést? Ali bi spet danaf védama in po volji gréh delal? Prevelikrat sim she v' gréh padel; danaf pa terdno sklénem poboljšhati se.

Svétí Bog! sveti mogozhni Bog! svétí vézhni Bog! bodi jes tvojimu vsigamogozhnimu varštvu perporozhén. Rasšvetli mojo nevédnost, vterdi v' dobrim mojo voljo, obvaruj me sléherniga gréha in vezhne smerti.

Profite sa me, vsi ljubi isvoljeni Boshji! Pred vsimi pa tí, o prezhišta Deviza in Boshja porodniza Marija, ljuba moja Mati in pomozhniza, s' svojim zhištim shéninam

svétim Joshefam vred, tudi ti, ljubi moj angelj varh, in vi sveti moji pomozhniki podajte meni slabimu svojo pomózh, in sprosite mi zhistost telésa in dushe in stanovitnost v' dobrim. — Ravno to prosim tudi svojim dobrotnikom, perjatlam in neperjatlam, posébnó pa kakor se tudi molitvam vsih pravovérnih perporozhim in shelim vsih svetih masih in dobrih dél deléshen biti. Poterdi me, **Bog Ozhe †, Bog Šin †** in **Bog †** sveti Duh! Dushe mertvih vérnih naj po Boshji milosti pozhivajo v' miru. Amen.

Ozhe nash i. t. d. **Zheshe**na Marija i. t. d. **Vérujem** i. t. d.

Djanje vére.

Vérujem v' tebe, pravi trojedini **Bog, Ozhe, Šin** in sveti **Duh!** ktéri si vse stvaril, ktéri vse ohranish in vishash, kteri dobro s' dobrim in hudo f' hudim vrazhujesh. Vérujem, de se je **Šin** boshji vzhlovézhil, de nas je f' svojo smertjo na krishi odréfhil, in de nas sveti **Duh** f' svojo gnado posvezhuje. Vérujem in terdim vse, kar si ti o **Bog!** rasodel, kar je **Jesuf Kristuf** uzhil, kar so aposteljni pridgvali, in kar nam sveta **Rimfka** katolifhka zerkev sapoveduje vérvati. Vse to vé-

rujem, kér si ti, o Bog! vézhna in nefkonzhna
refniza in modroft, ki ne morefh ne goljufati,
ne goljufan biti. O Bog! ftori mozhnejfhi mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in fe sanefem na tvojo nefkonzhno
dobroto in miloft, o Bog! de mi bofh po ne-
fkonzhnim saflushenji fvojiga edinorojeniga Šina
Jesufa Kriftufa v' tem shivljenji fposnanje, pra-
vo obshaljevanje in odpufhenje mojih gréhov, po
fmerti pa vézhno svelizhanje dal, in dodélil tebe
od oblizhja do oblizhja glédati, ljubiti in bres
konza vshivati. Upam tudi od tebe potreéne po-
mozhi vse to dofézhi. Upam to od tebe, kér si
ti to obljudil, kateri si vfigamogozhen, sveft, nefkon-
zhno dobrotljiv in ufmiljen. O Bog! poterdi mo-
je upanje.

Djanje ljubésni.

O moj Bog! ljubim te is vfiga fvojiga fer-
za, zhes vse, kér si nar vezhi dobrota, nefkon-
zhno popolnoma in vse ljubésni vréden, ljubim
te tudi sato, kér si do mene in do vsih ftvari ne-
fkonzhno dobrotljiv. Vofhim si is zeliga ferza,
de bi te ravno tako ljubil, kakor fo te tvoji nar
sveftejfhí flushabniki ljubili, in te fhe ljubijo. S'
njih ljubesnijo fklénem fvojo nepopolnoma lju-
béfen; povikfhaj jo v' meni, o dobrotljivi Gofpod!
bolj in bolj. Kér te tedaj refnizhno in is ferza

ljubiti shelim, in si to terdno persadénem; mi je is serza shal, de sim tebe svojo nefkonzhno dobroto, ktéro zhes vse ljubim, tebe svojiga stvarnika, odrefhenika in posvezhevavza rasferdil. Shal mi je, de sim greshil, de sim tebe svojiga vsigamogozhniga Gospoda, svojiga nar boljšhiga Ozhéta rasshalil. Terdno fklenem vse gréhe in vse hude perloshnosti sapustiti, storjene gréhe zheldalje bolj obshaljevati, in nikdar vezh soper tvojo svéto voljo ravnati. Vsemi me spet sa svojiga otrôka, in dodéli mi gnado ta svoj fklep dopolniti. Prosim te po nefkônzhnim saflushenji svojiga Boshjiga Šina, nashiga Gospoda in Svelizharja, Jesufa Kristufa. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhesfheni Marija i. t. d. zhaft bodi Ozhétu in Šinu in svetimu Duhu; kakor je bila v' sazhétku in sadaj in vselej, in vekomaj. Amen.

Od premisfljevanja ali notranje molitve.

Premisfljevanje mojiga serza je védno pred tvojim oblizhjem. Psalm 18.

Hitreji rasti in se vterditi v' bogoljubnosti je prav dôbro vsakdan pol ali zhetert ure (nar bolje je sjutraj) duhovno premisfljevanje pozhéti.

Premišljevanje je notranja molitev, v' ktéri kristjan kako dobro rézh (ktéro si navadno poprejshnji vezhér svoli) po umu premišljuje, take misli na svoje shivljenje ali djanje obrazha in ga s' njimi perlikuje ali perglihuje, f' tem poboshne obzhutljeje v' serzu obudi in po tem terdno sklene, to ali uno poboljšhati in spolniti. De si to slajshah, isvôli si v' premišljevanje, postavim kaj is Jésofova shivljenja in terpljenja, kako boshjo sapoved ali kako dolshnost svojiga stanu, in po tém se vprashaj:

1. Kaj uzhí keršhanska véra od tega?
2. Kaj mi je storiti po tem nauku?
3. Kaj sim doslej storil?
4. Kaj hozhem sanaprej storiti?

Misli si prav shivo, préden premišljevati sazhnefh, de je Bog vřiga prizhijozh in prôsi svétiga Duha sa rasřvetljenje; prôsi pa tudi Boga sa gnado, storjene dobre sklepe spolniti, in vtisni si vsaj eno rézh ali isréko premišljevanja tako globôko v' glavo in v' serze, de se je vezhkrat na dan spomniš, in jo kakor duhovno rosho duhah. Nektére poboshne dushe si tudi sad premišljevanja ali svoje dobre

ſklépe ſ' kratkimi beſédami ſapiſhejo, de ſi jih ſ' tem bolj v' duſho vtifnejo, in de poſneje loſhej ſpoſnajo, koliko ſo v' bogoljubnoſti ſraſtli ali odjenjali. K' takimu premifhljevanju ni ravno tréba nobene víſôke uzhenofiti. Šej ſna vſak ſvoje opravila, poſvetne rezhi in tudi nezhimernofiti premifhljevati: ſakaj bi ne ſnal tudi vézhnih reſniz in duſhne frézhe? Per premifhljevanji niſo víſôke in lépe miſli nar poglavitniſhi rézh, ampak pobošni obzhutljeji in dobri ſklepi. Premifhljevanje namrežh ni kaka poſébná uzhenofit, ampak je le notranja molitev. Kolikor mirniſhi in proſtejiſhi kdo premifhljuje, toliko boljſhi in koriſtniſhi je njegovo premifhljevanje. Tudi v' té rézhhi ſe ravnaj po nauku in opominjevanji ſvojiga ſpovednika.

Sgled

premifhljevanja ſmertniga gréha.

(Ob perpravljani k' ſpovedi.)

Miſli ſi, de vidifh Boga na fédeshi njego-

ve pravize, ki te vprašha, kakor nekđaj Kajna, ktéri je svojiga brata umoril: „*Kaj si storil?*“

Prôsi Boga sa pomozh, oštudnost in pogublivošt greha sposnati.

1. (*Kaj užhi kershanška vèra od smertniga gréha?*)

Gréh je sam na sebi strašno oštuden, in perpravi zhlovéka she tu in tudi tam v' pogubljenje.

a. Gréh je védeno in proštovóljno prelomljenje boshje sapovedi. Bog nash stvarnik in Gospod ima neskonzhno pravizo, nam sapovedovati, in mi njegove stvari imamo neskonzhno dolshnost, njemu pokorni biti. Kdor is hudobniga serza to dolshnost prelomi, Boga neskonzhno rasshali. Soper Boga se namrezh vsdigne ali spunta, tako rekozh svojo rokó soper njega vsdigne, mu kro-no s' glave potégne, kakor s. Bernard govori, de si jo sam sebi na glavo postavi, boshje bitje sataji, kér tako shiví, kakor de bi ne bilo Boga. „Kdo je Gospod?“ je vprašhal napuhnjen kralj Faraon. Ravno tako govori gresník, zhe ne s' jesikam, pa s' djanjem. Šladnost, napuh, nesmérnost, zhafni dobizhek so mu Bog, kteriga moli, ktérimu flushi. O gnjusoba, o oštudnost gréha! — Ta oštudnost se pa she bolj vidi, zhe pomislímo, kako grosno predersno in nehvaléshno grésník proti Bogu ravná, proti Bogu, kteri ga je is nizh stvaril, ga po svoji podobi stvaril, ga s' drago kervjo svojiga preljubiga Sina odréshil, ga per svetim kerstu is vodé in is svétiga Duha prerodil, ga sa svojiga otroka vsél, ga v' pravo svéto véro, v' Rimsko katolíshko

zérkev poklízal, in mu bresfhtevilne gnade in do-
brote dodélil. O gnjufoba gréha, ki toliko nehvalé-
shnoft proti nar boljšhimu Ozhétu v' febi sapopade.

b. Sato tudi po gréhu ne more nizh dru-
siga priti, kakor ftrafhna nefrézha tukaj na se-
mlji in tam na unim svétu. Tukaj na semlji nima
gréfhnik ne mirú, ne pokoja, kér ga je gnada
boshja sapuštila, in ga huda vést neprenéhama
pezhe. Tam na unim fvetu ga pa zhaka neisre-
zheno vézhno terpljenje. Kér je gréfhnik nar
boljšhiga Ozheta fvojoglavno sapuštíl, oftane tudi
od njega vézhno sapuſhen. Kér je boshjiga Šina
f' fvojimi gréhi neprenéhama pretépal in krishal,
bo tudi sato vézhno terpel. Kér je svétiga Du-
ha do konza shalil, bo v' vézhno shaloſt in ne-
ufmiljen jok obfojen. Kér je fvojiga Gofpoda in
Ozhéta nefkonzhno rasshalil, bo perfhel sato tu-
di v' nefkonzhno terpljenje. O ftrafhni naſtopki
fmertniga gréha!

2. (*Kaj mi je po tem nauku ſtoriti?*)

Ako je gréh tako oftuden in gerd, ga mo-
ram tudi le fovrashiti, ſtuditi in framovati ſe
ga. — Ako pride is gréha toliko ftraſhniga ter-
pljenja, ſe ga moram kakor nar hujſhi rezhi zhes
vſe *bati in varvati*.

a. Kdo bi ſe ne ſavsél, ako predersnoft
ſémeljſkiga zherva (to je zhlovéka) pomíſli, ki
ſe ſoper fvojiga nar víſhjiga Gofpoda vsdigne
in ſe ſoper Vſigamogozhniga voſkuje? Kdo bi
ne fovrashil grosne nehvaléshnoſti otroka, ki nar
boljšhiga Ozhéta rasshali? Kolika grôsa je gréh,
ktéri je Boga na krish perbil, Boga, ki naſ ni-

koli ni rasshalil, ampak nam je le milost zhes milost fkasovàl! Ali bi bilo mogozhe kristjanu s' odpertimi ozhmi smertni gréh storiti? Oh, ko bi ga bil réf storil, kako bi se mogel framovati, de je nar boljshiga Ozhéta tako rasferdil, nedolshniga Svelizharja f' svojim sadolshenjem vnovizh krishal, fvétiga Duha f' svojo nehvaléshnostjo hudo rasshalil?

b. Koga bi se pa tudi zhlovek mogel bolj bati kakor smertniga gréha, ki ga tù in tam v' strašno nefrézho pogrésne? Ali more kaj hujshiga biti, kakor je smertni gréh, ktéri kristjana ob boshjo milost perpravi, njegovi dushi shivljenje vsame, vse njegovo saflushenje sbrifhe, ga hudimu sovrasniku v' oblast da, ga ob pravizo do nebés déne, in zhe nespokorjen umerje, ga na sadnje v' pekel fune in vézhno pogubi? Oh! kakó bi mogel zhlovek f' smertnim gréham na vésti mirno in bres fkerbi shivéti? Kako bi se mogel neskerbno v' nevarnost, v' perloshnost gréha podati, ktériga bi se mogel zhes vse bati, is vse mozhi varvati?

3. *(Kaj sim doslej storil?)*

Oh, moj Bog! védil sim, kako je gréh ostuden in pogubljev, in vender sim tolikrat gresnil! Savoljo kratke téléfne ofladnosti, savoljo nezhi-murniga posvetniga veselja, savoljo meglize prasne zhafti, savoljo zhafniga dobizhka sim tvoje sapovedi bres strahu prelamljevàl, poséбно . . . Ti, o Bog! se nisi vtrudil, mi persanafhati, in jes se nisim navelizhal, tebe védno shaliti. Pomislil nisim, de si ti ne le persanáshljiv in milostljiv, ampak

tudi pravizhen fodnik, ki po saflushenji v' vézhno terpljenje obfodish! Majhniga persadevanja ali pa safmehovanja posvetnih ljudi sim se bal, hude vesti in pekla pa ne! O moja dusha! kako si môgla pokojna biti v' smertnim gréhu? Kje bi bila, ko bi ti bil Bog po tvoji hudobnosti in po tvoji nemarnosti povrazheval? O milost, o usmiljenost, ki je meni gréshniku tako dolgo sanafhala!

4. (*Kaj hozhem sanaprej storiti?*)

Gospod! rajshi umréti, kakor tebe s'he kdej hudo rasshaliti! Ne! ne! le vezh grešhiti ne! — Obljubim in terdno sklenem: Sazhétí hozhem boljshati se. Posébnó in prav resnizhno hozhem f' tvojo pomozhjo premagati in v' korenini satréti ta smertni greh, ki sim ga tolikrat storil, to hudo nágnjenje ferza, ki me védno naganja, to hudo navado, ki me tolikanj vlézhe. De bom v' svojem sklepu štanoviten, se hozhem od sdaj sanaprej fkerbno ogibati une drushbe, une perloshnosti, hozhem vsakdan per jutranji molitvi ta sklep ponoviti, se hozhem svezher sprahovati, ako sim ga spolnil, in zhe ga nisim, si hozhem to v' pokoro naloshiti, in f' spovednikam se posvétvati, ktére pomozhi mi je s'he tréba, ali kaj mi je storiti, de se téh napzhnost obvárujem. O Gospod! pred tvojim oblizhjem in vprižho svojiga angelja varha ponovim obljubo in rezhem: Hozhem se poboljšhati. Pomagaj mi f' svojo gnado in daj mi spolniti svojo obljubo!

Gospod! usmili se me, po svoji veliki usmi-

ljenoſti ſe me uſmili! Špoſnam ſvojo hudobijo; moj gréh mi je pred ozhmi. Ne ravnaj ſ' menoſ po mojih gréhih, ampak odpuſti mi po ſvoji miſloſti. Glej, kako mi je ſhal! glej, kako je ſa-me tekla kri tvojiga boſhjiga Šina! Tebe hozhem ljubiti, o Bog mojiga ſerza; tebi hozhem fluſhiti vékomaj! — Jeſuf, tebi ſhivím; Jeſuf, tebi umerjem; Jeſuf, tvoj ſim ſhiv in mertev! — Švéta Marija, perbeſhálifhe gréfhnikov, prôſi ſa-me — Ozhe naſh i. t. d.

Vezhérna molitev.

V' imenu Boga Ozhéta, in Šina in ſve-tiga Duha. Amen.

Moj Bog in moje vſe! ſpet je en dan minul, ki ſe ne bo nikoli vezh vernil. Enkrat — in morebiti kmalo — pride nozh, ko mi ne bo vezh mogozhe ſpokoriti ſe. Sato ſe ſhe na konzú tega dneva — no-zoj — v' molitvi pred-te verſhem, o troj-edini Bog! Ozhe, Šin in ſvétí Duh! Hva-lim in zhaſtim te ſ' vſimi tvojimi angelji in iſvoljenimi, in ſe ti ſahvalim ſa vſe do-brote, ktere ſi mi danaſ in v' vſim mojim ſhivljenji na duſhi in teléſu dodélil. Kako ti zhem to, o Bog! poverniti?

Pridi, o sveti Duh! rasvetli moje serzé s' sharki svoje vézhne luzhi, de vse, kar sim ta dan gresnil in samudil, premislím v' britkosti svoje dushe, se ti vsíga spovém, vse gréhe resnizhno obshaljujem in se takó f' svojo nar vézhi dobroto, spravim. Tvoje ozhi so vidile vse moje nepopolnamasti in so spremljevale vse moje stopinje. Pokashi mi, o Gospod! moje hudobije, daj mi gnado sposnati in prav obshaljevati vse svoje gréhe!

Po tém isprashuj svojo vést. Pomisli, f' zhim si se od jutra do vezhera pezhál, kaj se je per tém sgodilo, v' ktéríh krajíh si bil; f' kterimi ljudmi si hodil; kako si se v' molitvi, per délu, v' drushbi in per veselji, v' zerkvi in doma sadershal, proti Bogu — sam proti sebi, — proti blisnjimu — v' mislih, sheljáh, besedah in délih — v' djanji in nehanji, posebno v' dolshnostih stanú (kot predpostavljén ali podloshén, kot ozhe, mati, sin hzhí i. t. d.) Ali s' samudo dobrih dél, dél ljubésni, kí so ti bile v' perloshnosti. Vprashaj se, kakó si zhas obrazhal, ako nisi drusih v' gréh sapeljal ali k' gréhu molzhal, zhe si spet v' stari gréh sabrédel. Sprashuj se pa tudi, ako si dobre déla storil is praviga naména ali morebiti savoljo ljudi, hvale, is nezhi-murnosti. Kar se ne sgoti savolj Boga, tudi saflusshenja nima per Bogu. Kdor samo sa svét déla, bo tudi samo od sveta plazhilo prejél.

Obshaloranje. O Gospod! f' kakshno nehvaleshnostjo sim ti vrazheval vse tvoje velike dobrote! Rudezhiza sprehaja moje

oblizhje; kadar pomislim, koliko hudiga sim storil in koliko dobra opašil! Šposnam svojo hudobnost in obšaljujem te gréhe in vse druge gréhe is globozhne serza, ker sim tebe rasshalil, o Bog! ki te zhes vse ljubim. Oh, de bi ne bil gresnil! Odpusti mi, o nebeski Oze! po sdihovalji in solsih, po terpljenji in smerti tvojiga preljubiga Sina Jesusa Kristusa! V' tebi, o Jesus je vse moje upanje. V' tvojo sveto kri vtopim vse svoje gréhe in hudobije, omij in isbrisi mi jih, o Jagnje boshje, ki gréhe sveta odjemlješ! —

Šklep. Ali bi špet gresnil? ali bi tvoje svete rane, o Jesus! špet ponávljal? tvojo drago sa-me prelito kri sanizheval? Ali ne bom nikoli sazhel, sebe in svojih hudih navad bersdati? Ali se ne bom nikoli ogibal te hudobne drushbe? se umikal té perloshnosti? se varoval tega tolikrat storjeniga gréha? Ali bi mi ne mogel biti ti, o sladki Jesus! ljubši, kakor vsako gréšno veselje? —
Rékel sim: Sdaj sazhnem! Pf. 76, 11.
O Jesus daj mi pomozh in vterdi moj šklep!

Prošnja. Prosim te, o Gospod! obiši milostljivo to moje prebivališče in od-

verni vse salesovanje hudiga sovrashnika. Ohrani to nozh moje telo in mojo dusho neomadeshevano in dodéli milostljivo, de terden in sdrav doshivim jutrafhnji dan, tebi v' zhaft, o Bog! in v' svelizhanje svoje dushe. Bodi milostljiv, o Bog! meni, mojim dobrotnikom, snanzam, perjatlam in tudi mojim neperjatlam, ktérim is serza odpustim. Ohrani vse duhovske in deshelske gosposke in sapovednike! Poglej s' ozhmi svoje milosti na fromake, jetnike, shalostne, popotnike, bolne in umirajozhe. Spreoberni gréshnike in krivovérze, rasvetli nevérnike in prasnovérze. Bodi milostljiv tudi ubogim dusham v' vizah in daj jim vezhni mir. Amen.

Jesuf Nazaréfhki, kralj Judov, me obvaruj nagle in neprevidene smerti. — Ozhe! v' tvoje roke srozhim svojo dusho. — Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umerjem; Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. Amen.

RASLAGANJE

svéte mafhe in molitve.

(PERVI RED.)

Ljubesnivi kristjan! svéta mafha je neisrezhenó zhaftitljiva daritev, sam Jesuf Kristuf, pravi shivi Bog, se daruje svojimu nebéfhkimu ozhétu; tedaj je tréba kristjanu dobro véditi, kaj poméni mafhnikovo djanje, in kaj poménijo molitve per svéti mafhi. Tukaj imash med molitvami kratko raslaganje svete mafhe, ktero se od molitev po tem lozhi, de je s' manjfhimi zherkami natifnjeno, in ga je tréba ob bolj perloshnim zhafu, ne pa per fveti mafhi brati, de te od molitev ne sadershuje.

Molitev pred svéto mafho.

● moj Bog! terdno verujem, de je sveta mafha nekervava daritev noviga testamenta, v' kateri se ti tvoj Šin Jesuf Kristuf daruje, kakor nekdam na svetim krishi. — Daj mi gnado, de po svoji veri ravnam, de sdaj, ko imam frezho, sveto mafho flifhati, jo f' tako poboshnostjo in gorezhnostjo flifhim, kakor ko bi na gori

Kalvarii f' svojimi ozhmi Jesufa Kristusa na krishi visézhiga videl.

Švoje molitve sklenem s' molitvami masfnika, in tako sklenjene jih tebi darujem, in te prosim, o moj Bog! daj mi gna-do jih tako opraviti, de bodo samogle tebi dopadljive biti.

Pervi del svete mashe.

Sazhéték.

Masfnik sazgne sveto masno f' krishem; to poméni, pervizh, de bi mogli kristjani vsako délo f' fvetim krishem, v' imenu trojediniga Boga sazheti, kar je bilo nekdej per kristjanih v' navadi; in drugizh to pomeni, de naj se spomnimo, de se bo sdaj Jesus nekervavo svojimu nebeshkimu Ozhetu daroval, kakor se je kervavo na fvetim krishi daroval v' odrefhenje vsiga sveta. — Ozhitna spoved, ki jo masfnik moli, pomeni, de naj obshaljujemo svoje grehe per sveti mashi, ker je Jesus ravno savolj nafhih grehov toliko terpel in na fvetim krishi umerl; de naj Boga prosimo, de bi nam po saflushenji Jesufovim, in po proshnjah prezhitte devize Marije in vsih fvetnikov, nafhe grehe odpustil; in de naj terdno fklenemo, se is ljubeshni in hvaleshnosti do usmiljeniga Jesufa fkerbno vsih grehov varovati, de ne bo njegova presveta reshnja kriahtonj sa naf prelita.

V' imenu Boga Ozheta i. t. d.

Molitev.

Moj Bog! nisim vreden, se per sveti mashi snajti, ker sim te tolikokrat s' svojimi grehi rasshalil. Prosim te, daj mi prav sposnati in obzhutiti hudobijo svojih grehov, de jih bom is serza obshaljeval in sovrashil, in sa vselej greshti nehal. Prosim te, o moj dobrotljivi nebeski Ozhe! odpusti mi vse moje grehe po neskonznim saflushenji svojiga ljubiga Šina, in po prošnjah njegove presvete matere in vsih svetnikov.

Ozhitna spoved.

Še spovem Bogu vsigamogozhnimu, sveti Marii vselej devizi, svetimu Mihaelu arhangelu, svetimu Janesu kerstniku, svetama aposteljnama Petru in Pavlu, vsm svetnikam, in njim, Ozhe, de sim veliko greshil s' mislijo, s' besedo in s' djanjem. Moj gréh, moj gréh, moj filno velik gréh. Sato prosim sveto Marijo, vselej devizo, svetiga Mihaela arhangela, svetiga Janesa kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in njih, Ozhe, moliti sa-me per Gospodu našim Bogu.

Usmili se nas, vsigamogozhni Bog! odpusti nam nashe grehe in nas perpelji v' vezhno shiavljenje. Amen.

Milost, odveso in odpushtenje naših grehov nam dodeli vsigamogozhni in usmiljeni Gospod. Amen.

Škashi nam, o Gospod! svojo milost, in pelji nas v' vezhno svelizhanje.

Naj ti bodo dopadljive, o moj Bog! moje prošnje; in desiravno sim nevreden, ušlihan biti, te prošim, de me ušlihi po svoji neisrezheni milosti in po neskonznim saflushenji Jesufa Kristusa, nashiga svelizharja.

Ko masnik k' altarju stopi, ga kufhne, in to tudi vezhkrat med sveto masno stori. To stori, pervizh, de spodobno pozhafti svete ostanke od kosti svetnikov, ki so v' fredu altarja, kjer kelih stoji; in drugizh, de pozhafti spomin svetiga krisha, sakaj krish je bil tisti altar, na katerim se je Jesus svojimu nebeskimu Ozhetu v' odrefhenje vliga sveta daroval.

Molitev.

O moj Bog! ozhishi s' svojo gnado moje serze, moj um in moje usta, de te bom samogel s' masnikom vred vredno zhastiti; in de bom deleshen vsih gnad in dobrot, kterih te masnik sdaj v' imenu tvojiga ediniga Sina Jesufa sa zelo sveto kershanfko katolishko zerkev profi.

Masnik isrezhe s' flushabnikom trikrat Kirje eleison, to je: Gospod ufmili se nas; in trikrat Kriste eleison, to je: Kriste ufmili se nas; in spet trikrat Kirje eleison. — To pomeni, de kadar smo per sveti masi, moramo vse svoje saupanje v' Jesufovo milost postaviti, in terdno upati, de nam bo ufmiljeni Jesus, ki je is sgolj ljubesni do nas na krishi umerl, gotovo vse dodelil, kar

na duſhi in na teleſu potrebujemo, zhe ga bomo le reſnizhno in ſtanovitno proſili. Ker maſhnik vezhkrat ravno tiſte beſede iſrezhe, naſ opominja, de moramo v' ſvojih proſhnjah ſtanovitni biti in nikoli ne obupati, zhe naſ Bog tudi kmal ne uſliſhi.

Molitev.

Moj uſmiljeni odreſhenik Jeſuf Kriſtus! bodi mi greſhniku miloſtljiv, in ſtori me vſaj nekoliko vredniga, ſe per darovanji lete ſvete maſhe ſnajti. Uſmili ſe me, o neſkonzhna miloſt! odpuſti mi moje grehe, in daj mi, kar na duſhi in na teleſu potrebujem; in daj mi ſraven tudi gnado, tvoje dari vſelej v' dóbro oberniti, de ſi vezhno ſhivljenje ſadobim.

Gloria.

Gloria je ſahvaljna in zhaſtitljiva peſem, v' kateri ſveta kerſhanſka katoliſhka zerkev Boga povikſhuje in hvali ſa njegove neſkonzhne dobrete do naſ; in ſe perporozhi vnovizh neſkonzhni miloſti Jeſufa Kriſtufa, Jagnjeta boſhjiga.

Molitev.

Dobrotljivi nebeshki Ozhe! proſim te, daj mi gnado, te vredno zhaſtiti in hvaliti, te ſpodobno moliti in perſerzhno ljubiti. Proſim te, bodi mi miloſtljiv in mi ſaneſi,

ker si is ljubeshni do nas svojiga ljubiga Šina na svet poslal. Zhašt in hvala ti bodi, vezhni vligamogozhni Bog! in Jesusu Kristusu, tvojimu edinimu Šinu, f' svetim Duham vred, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mafhnik se vezhkrat med sveto mafho k' ljudstvu oberne in pravi: „Dominus vobiscum“, to je: „Gospod bodi s' vami.“ — To pomeni, de mafhnik sveto mafho sa kerfhanfko ljudstvo daruje, posebno pa sa tiste, ki so per sveti mafhi; in sheli, de bi vedno Gospod Bog s' njimi bil, in jih f' svojo sveto gnado napolnil. — S' tem posdravljenjem mafhnik ljudstvo opominja, de naj per sveti mafhi vedno s' njim v' duhu fklenjeno ostane, in naj se boshje prizhijozhnosti spomni, kér smo smiram in povšod pred boshjimi ozhmi.

Molitev.

O Gospod! bodi smiram f' svojo gnado per nas, in varuj nas vsih grehov, de tvoje svete gnade nikdar ne sgubimo. Daj nam tako kerfhanfko mozh, de bomo perpravljeni, raji umreti, kakor tvojo sveto gnado f' kakim greham sgubiti. — Prosimo te tudi, o Gospod! uflifhi molitve, ktere mafhnik sdaj sa nas opravlja, in dodeli nam vse to, kar sa dušho in sa telo potrebujemo, de vezhno svelizhanje sadobimo. — Nismo fzer vredni, de bi nam she

dalje^g gnade delil, ker smo te she tolikokrat rasshalili in smo tvoje darove v' hudo ober-nili; ali ne glej nashe nevrednosti, ampak nekonzhno saflushenje tvojiga ljubiga Ši-na Jesufa Kristusa, ker te v' njegovim sve-tim imenu masfchnik potrebnih gnad profi.

Po tem bere masfchnik list, to je branje vséto is sve-tiga pisma stariga testamenta ali pa is listov apo-steljnov in poméni perpravljanje k' svetimu Evan-geliju, v' katerim se besede Jesufove berejo, ki so is njegovih ufi prifhle.

Branje is lista s. Pavla aposteljna, ki ga je Kolosanam pisal. V' 3. posl. od 12. do 23. v.

Bratje! Navsemité se, kakor isvoljeni bo-shji, kakor fveti in ljubljéni, navsemité se per-ferzhniga ufmiljenja, dobrote, ponishnosti, spo-dobnosti, poterpeshljivosti; imejte poterpljenje eden s' drugim, in odpustite si eden drugimu, zhe se ima kdo kaj soper kteriga pertoshiti: kakor vam je Gospod odpustil, tako si tudi vi odpustite. Vik-fhi pa od vsiga tega naj bo vafha ljubesen, kte-ra je svesa popolnamasti: in mir Kristusov naj prebiva v' vafbih ferzih, v' katerim ste tudi po-klizani v' enim trupu: in bodite hvaleshni. Be-seda Kristusova naj obilno v' vas prebiva, v' vsi modrosti; poduzhite in opominvajte se med fa-bo f' psalmi, f' pesmimi, s' duhovskim petjem, in v' gnadi pojte Bogu v' svojih ferzih. Vse kar

delate, s' besedo ali v' djanji, storite vse v' imenu Gospoda Jesufa Kristusa, in po njem se s'hvalite Bogu in Ozhetu. — Shene, bodite podloshne moshem, kakor se spodobi v' Gospodu. Moshje, ljubite svoje shene, in ne storite jim nobene grenkosti. Otrozi, bodite pokorni stvarishem v' vseh rezheh; to je Gospodu dopadljivo. Ozhetje, nikar svojih otrok k' jesi ne napeljujte, de pobitiga ferza ne postanejo. Slushabniki, bodite pokorni v' vseh rezheh svojim gospodam, kateri so gospodarji vashiga trupla, in ne flushite jim le, kadar vas vidijo, kakor ko bi hotli le ljudem dopasti, ampak flushite jim s' pravizhnim ferzam v' boshjim strahu. Vse kar storite, is ferza storite, kakor Gospodu, ne kakor ljudem.

Evangelii.

Ko se po konzhanim branji lista mahnne bukve na drugo stran altarja prenesó, poméni to, de, kér so bili Judje tako terdovratni, de niso hotli osnanovavzov kerhanfke vere poslušati in boshje besede verovati, so jih po Jesufovím povelji aposteljní sapustili in so k' nevernikam shli, jim svetí Evangelii osnanovat. — Kadar mahník sazhe svetí Evangelii brati, vsi vstanejo, in na zhelu, na ustih in na persih snamnje svetiga krisha store. Vstajenje pomeni, de morajo vsi kristjani (kakor so bili kristjani v' starih zhafih) perpravljeni biti, ko bi bilo treba, sa sveto kerhanfko vero pred krivizhne sodnike stopiti, in vse preterpeti, tudi smert raji, kakor sveto vero sapustiti; in de morámo smiram perpravljeni biti, vstati in sa Jesufam hoditi, njemu flushiti in zadovoljno vse storiti, kar nam v' svetim Evangelii sapoveduje. — Snamnje svetiga krisha na zhe-

lu pomeni, de se kristjan nikdar ne sme fvetiga Evangelija framovati; na uftih, de besede kristjana nikdar naukam fvetiga Evangelija nasproti biti ne smejo, in de naj rad od Boga in boshjih rezhi govori; in na perfih, de naj nauke fvetiga Evangelija smiram v' ferzu ohrani.

*Evangelij Jesufa Kristufa, kakor ga je
popisal f. Matevsh v' 10. posl. od
24. do 38. v.*

Tifti zhaf je Jefuf fvojim uzhenzam rekel: Uzhenez ni vikfhi, kakor uzhenik, in flushabnik ni vikfhi, kakor njegov gospod. Sadofiti je uzhenzu, de je kakor njegov uzhenik; in flushabniku, de je kakor njegov gospod. Ker fo gospodarju Beelzebub rekli, koliko bolj fhe njegovim hifhnim ljudem? Tedaj se jih ne bojte. Nizh ni sakritiga, kar ne bo rasodeto; nizh fkritiga, kar se ne bo svedilo . . . Ne bojte se tiftih, kateri le truplo umore, duſhe pa ne morejo umoriti; ampak bojte se tiftiga, kateri ſamore duſho in telo v' pekel ſavrezhi . . . Vſi laſje vaſhe glave fo ſoſhteti; tedaj ſe ne bojte . . . Kdor me bo pred ljudmi ſpoſnal, tiſtiga bom tudi jeſt ſpoſnal pred ſvojim Ozhetam, ki je v' nebeſih: kdor me bo pa pred ljudmi ſatajil, tiſtiga bom tudi jeſt ſatajil pred ſvojim Ozhetam, ki je v' nebeſih . . . Kdor ozheta ali mater bolj ljubi kakor mene, ni mene vreden; in kdor ſinā ali hzhēr bolj ljubi kakor mene, ni mene vreden. In kdor ſvojiga krisha ne vsame in ſa mano ne hodi, ni mene vreden.

Ko ob nedeljah in prasnkih, in marsikterokrat tudi ob delavnikih, masnik po evangeliu véro moli, to stori v' spomin, de moramo vse reznize, ki nam jih je Jezus v' svetim Evangelii rasodel, terdno verovati; in de ne smemo nikdar tistih skufnjav poslušati, ki nam jih hudobni duh soper sveto vero v' misel daje; in tudi nikdar tistih besedi ne, ki jih posvetni neverniki soper keršansko vero govore. — Kadar masnik per svetih masih vero moli, takrat tudi ti apostolsko vero môli.

Molitev.

Moj Bog! preferzhno se ti sahvalim, de si me bres vsiga mojiga saflushenja po svetim kerstu v' shtevilo pravo-vernih kristjanov vsel, in mi gnado dal sveto vero sposnati, ktero nam je Jezus Kristus, tvoj edino-rojeni Sin, rasodel. Prosim te, dai mi tudi gnado, de vse svoje shivljenje, vse svoje djanje in nehanje po sveti veri ravnam, in nikdar ne po shegah sapeljiviga sveta.

Drugi del svete mashe.

Darovanje.

Po tem ko masnik kélih odkrije, daruje Bogu kruh in vino. Takrat je le she kruh in vino, ali perpravljeno je, spremenjeno biti v' Jesufovo telo in njegovo presveto kri; in darovanje je perprava k' temu skrivnostljivimu spremenjenju. —

Med vino, ki ga v' kelih vlije, dene maslnik nektare kaplje vode. To pomeni pervizh, de je Jesus, kateri se per svetih masli sa nas Bogu daruje, v' svojo boshjo natoro zhloveshko natoro vsel; in drugizh, de je is Jesufoviga ferza, kadar je f'fulizo prebodeno bilo, sraven kervi tudi voda pertekla. — Skleni se per darovanji s' maslnikam, in daruj svoje ferze Bogu.

Molitev.

Ozhe nebeshki! kakor ti maslnik daruje kruh in vino, ktero bo skoraj spremenjeno v' presveto telo Jesufovo in v' njegovo presveto kri; tako ti tudi jest nevredna stvar darujem svoje ferze. Vem in sposnam, de nisim vreden, de bi ti, o presveti Bog! moje ferze v' dar vsel, ker je tako slabo in greslhno. Ali prosim te po Jesufovim saflushenji, ozhisti ga in stori si ga dopadljiviga. Daj mi gnado, de nikdar nobenih greslhnih in nezhistih misel in shelj v' svojim ferzu ne terpim; de svoje ferze zhisto ohranim, ker vem, de bodo le tisti Boga gledali, ki so zhistiga ferza.

Pred sveto maslo si she maslnik roke umije, in sdaj si umije tudi she perste v' spomin, de je tudi Jesus svojim apostelnam, ki so bili zhisti, noge umil, preden jim je svoje sveto telo in svojo sveto kri savshiti dal; in nas f' tem opomni, de ni sadosti sa vredno prejemanje svetiga obhajila, de se zhlovek le smertnih grehov varuje,

ampak de li mora persadevati, fe tudi vsih majhnih grehov, kolikor je le mogozhe, ogibati.

Molitev.

O moj Bog! prosim te, ozhisti mojo dušo s' prezhisto kervijo svojiga ljubiga Sina Jesufa Kristufa; ozhisti jo od vsih madeshev greha, ozhisti jo tudi od vsiga hudiga nagnjenja, in stori jo tako zhisto, de jo bom samogel po tvojim dopadajenji tebi darovati. — Is serza so mi shal vsi moji grehi, ker sim s' njimi tebe, svojo nar vezhi dobroto, rasshalil. Terno sklenem, se v' prihodnje vsiga greha skerbno varovati; prosim te, daj mi gnado, to v' djanji dopolniti, kar ti s' besedo obljubim.

Ko se masnik proti ljudem oberne in pravi: „Orate fratres“ . . . to je: molite bratje, . . . napomni, de naj molimo, de bi leto njegovo in nashe darovanje Bogu dopadljivo bilo. Torej tako moli:

Molitev.

Prosim te, o Gospod! naj bo tebi to darovanje, kteriga ti masnik daruje, dopadljivo; naj bo tvoje ime po tem darovanji povikshano in pozhesheho; naj bo tudi nam, ki smo tukaj sbrani, in zeli kershanfki katolishki zerkvi, v' svelizhanje. Daj

nam gnado, f' zhištim serzam per tej sveti mašhi biti, in vsih gnad in dobrot deleshnim postati, kterih te mašhnik sa-se in sa naf profi.

Mašhnik sdaj pride do blishnje perprave k' fkrivnostljivimu spremenjenju; in takrat opomni ljudstvo, de naj svoje serza k' Bogu povsdigne. Torej povsdigni, moj kristjan! svoje serze in vse svoje misli proti nebesam, in is zeliga serza Boga zhašti, kakor ga zhašte angelji in svetniki v' nebesih, ktere je prerok Isaija, kadar je bil v' nebesa samaknjen, bres nehanja „Sveto“ peti flifhal.

Molitev.

Presveti, vřigamogozhni Bog, nebeski Ozhe! is zeliga serza te zhaštim in ponishno molim, sakaj le ti si vse zhašti in hvale vreden. Prosim te, daj mi gnado, te vredno zhaštiti, kakor te isvoljeni v' nebesih neprenehama zhašte. Kakor te zhašte angelji in arhangeljji, Kerubi in Šerafi v' nebesih, tako te tudi jest na semlji, ko bi mi mogozhe bilo, zhaštiti shelim. Daj mi gnado, de vse kar mislim in govorim, vse kar štorim in terpim, tako opravam, de bo tebi v' zhašt. — Švet, Švet, Švet si, Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo in semlja tvoje zhašti. Zhašt ti bodi na viřhavah!

Zhefhen bodi, kateri pride v' imenu Gospoda! Zhašt ti bodi na višhavah!

Sdaj storí mašnik spomin ter moli sa vso sveto keršhansko zerkev, in sploh sa vse shive verne kristjane. Skleni se s' mašnikom in môli tudi ti sa vse shive, slahti sa tiste, sa ktere si posebno moliti dolshan.

Molitev.

Gospod! darujem ti leto sveto mašho sa vse svoje potrebe, dušne in telesne; tudi ti jo darujem sa zelo sveto keršhansko zerkev, sa svetiga Ozheta Rimskiga Papesha I., sa našhiga visokozhaštitiga shkofa I., sa našhiga svetliga Zefarja I., sa vse svoje prijatle, dobrotnike in tudi sovrashnike; posebno pa sa tiste, ki so se mojim prošnjam perporozhili. Prosim te v' imenu Jesusa Kristusa, tvojiga ljubiga Šina, dodeli nam po njegovim neskonznim saflushenji, in po prošnjah presvete devize Marije in vsih svetnikov, gnado, mirno in sveto shiveti, vse svoje dolshnosti svesto dopolnovati, in po smerti v' majhno shtevilo isvoljenih priti, de te bomò samogli s' vsimi angelji in isvoljenimi v' nebesih vezhno hvaliti in zhaštiti.

Tretji del svete mafhe.

Povsdigovanje.

Kakor je bil Jezus per sadnji vezherji kruh in vino v' svoje presveto telo in v' svojo presveto kri spremenil, je tudi svojim dvanajsterim apostelnam in tedaj tudi vsem nastopnikom apostelnov, to je, vsem masnikam, povelje in oblast dal, ravno to storiti, kar je bil on storil. To store masniki per sveti masi, ker kruh in vino po njegovih lastnih besedah in po njegovi vfigamogozhnosti v' njegovo presveto telo in v' njegovo presveto kri spreobernejo. — Spodobi se sizer, moj kristjan! in tvoja dolshnost je, per zeli sveti masi s' poboshnostjo moliti, in se vfiga rasmishljenja varovati; ali posebno poboshno pa moli per povsdigovanji, in premisli leta veliki zhudesh, ki se per povsdigovanji godi. — De masnik presveto telo Jezusovo in njegovo presveto kri povsdigne, to stori pervizh, de vsem vernim, ki so per sveti masi, presveto reshnje telo in presveto reshnjo kri pokashe, in njih poboshnost in gorezhnost bolj obudi; in drugizh to stori v' spomin, de je bil Jezus sa nas na krish povikshan, kadar se je svojimu nebeshkimu Ozhetu v' odreshenje sveta daroval. — Med Povsdigovanjem se kristjani, ki so per sveti masi, na svoje persi terkajo. To nas opomni, de smo gresniki, in de bi bili vezhno pogubljeni, ko bi ne bil Jezus sa nas na krishi umerl; in to naj nas tudi spomni tistih spokornih in spreobernjenih Judov, ki so per Jezusovi smerti sposnali, de je Jezus Sin boshji; in so se na persi terkali v' snamnje obshaljevanja svojih grehov.

Molitev.

O moj dobrotljivi Jezus! terdno veru-

jem, de sdaj maslnik po tvoji vfigamogozhnosti ravno to stori, kar si ti per sadnji vezherji storil, ker si kruh in vino v' svoje presveto telo in v' svojo presveto kri spremenil. Prosim te, o Jesus! poterdi mojo vero; prosim te pa tudi, o usmiljeni Jesus! ki si is sgolj ljubeshni do nas na krishi umerl in svojo sveto kri prelil, daj mi gnado, te perferzhno in zhes vse ljubiti, ti is ferza hvaleshen ostati, in se is ljubeshni in hvaleshnosti do tebe vsih grehov skerbno varovati.

O presveta reshinja kri Jesusova! ozhisti me ubosiga greslnika od vsih madehev greha; bodi zena mojiga odresheinja, bodi moje svelizhanje in moje vezhno shivljenje! —

Po porsdigovanji.

Molitev.

O moj Bog, moj dobrotljivi nebeslki Ozhe! Nevreden greslnik se sklenem s' maslnikam in ti darujem tvojiga preljubiga Sina Jesufa Kristufa v' odpuslhenje vsih svojih grehov, vse svoje nehvaleshnosti do tebe, svojiga nar vezhiga dobrotnika in

nar boljſhiga Ozheta; darujem ti ga, de ſe ti ſahvalim ſa vſe tvoje neſkonzhne dobrote in gnade, ki mi jih nevrednimu greſhniku neprenehama in obilno deliſh; darujem ti ga, in te v' njegovim imenu proſim, de ne glej mojih grehov in moje nevrednoſti, ampak de ſe miſloſtljivo osri na mojo duſhno revſhino in na moje velike potrebe, in ne nehaj mi ſvojih gnad ſhe v' prihodnje deliti, deſiravno ſim jih popolnoma nevreden. Perſerzhno te proſim v' imenu Jeſuſa, tvojiga ljubiga ſina, ki je ſdaj tukaj na tem altarji v' podobi kruha in vina reſnizhno prizhijozh, de mi gnado daj, ſveto ſhiveti, ſe greha varovati, in toliko dobriga ſtoriti, kolikor mi je le mogozhe.

Ko po povſdigovanji maſhnik ſhe ene molitve ſmoli, ſtori ſpomn ſa mertve, to je, ſa tiſte verne duſhe, ki ſo ſe fzer v' boſhji gnadi is tega ſveta lozhile, ki pa vender niſo bile ſadoſti zhifte, de bi bile prezej po poſebni ſodbi ſamogle v' nebeſa priti, kér nizh omadeſhvaniga va-nje ne pride. Lete duſhe ſo v' vizah, in tamkaj groſno veliko ſa ſvoje majhne grehe terpe. Vera naſ uzhí, de jim ſamoremo s' molitvijo in s' drugimi dobrimi deli, poſebno pa f' ſveto maſho pomagati, de pred is viz pridejo. Satorej molijo maſhniki v' imenu zele ſvete kerſhanſke katoliſhke zerkve per vſaki ſveti maſhi ſa duſhe v'

vizah po povsdigovanji, kadar je Jezus na altarji prizhijozh. — Skleni se s' mafhnikam in moli sa vse verne dufhe v' vizah, flasti sa tiste, sa ktere si posebno moliti dolshan.

Molitev.

Prosim te, o moj Bog! usmili se vsih vernih dufh v' vizah, posebno pa mojih prijatlov, dobrotnikov, in tudi mojih sovrashnikov, in vsih tistih, kateri so mojim proshnjam posebno perporozheni. Prosim te v' imenu Jesusa Kristusa, odpusti jim njih grehe in nepopolnamasti, in vsemi jih skorej v' vezhno nebeshko veselje, kteriga tako neisrezheni shele. Nisim fizer vreden, ker sim velik gresfhnik, de bi moje molitve uflifhal, ali savolj Jesufoviga imena, v' kterim te prosim, in po njegovim neskonzhnim saflushenji me uflifhi in bodi milostljiv vsm vernim dufham v' vizah, slasti tistim, sa ktere sim te posebno profil.

Tudi nam ubogim gresfhnikam bodi milostljiv, o Gospod! in po Jesufovim saflushenji, in na proshnjo presvete devize Marije in vsih svetnikov, stori nas deleshne vezhniga svelizhanja v' nebesih, v' drushini angeljev in vsih isvoljenih.

Ko masnik Pater noster, to je, Ozhenash moli, se skleni s' njim, in s' premisljam leto nar svetejši molitev môli. Sveta kerfhanška katoliška zerkev moli to molitev per vsaki sveti masni, ker je nar svetejši molitev, ktere naš je Jesus Kristus sam uzhil, in v' kateri je vse sapopadeno, kar na duhi in na telesu, sa zhasno in vezhno shivljenje potrebujemo. Nikdar lete molitve bres premisljaka ne môli.

Molitev.

Ozhe nash, kateri si v' nebesih i. t. d. Reshi me o Gospod! od vsiga hudiga: reshi me od vsih skusnjav hudobniga duha in sapeljiviga sveta, ali pa mi daj mozh, jih stanovitno premagati in svoje saflushenje povikshati, varuj me posebno nar vezhiga hudiga, to je, greha. Sanesi mi, o usmiljeni Bog! in odverni od mene vse hudo, kar sim si ga na tem in na unim svetu s' svojimi grehi saflushil.

Zheterti del svete mashe.

Obhajilo.

Kadar se perblishuje masnik svetimu obhajilu, profi sa-se in sa naš Jesusa, ki je Jagnje boshje, ktero se je sa naš na svetim krishi nebeskimu Ozhetu darovalo, in ktero vse grehe sveta odjemlje, de bi se naš usmilil in nam svoj mir dal;

in kadar tako moli, se trikrat na perfi vdari, de nas opomni, de smo vsi grešniki, in de vsi potrebujemo boshjiga usmiljenja. Takrat se tudi ti, moj kristjan! spokorno na perfi vdari in rezi:

Molitev.

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemlješ, usmili se nas in daj nam svoj boshji mir. — O moj dobrotljivi Jesus! isserza mi je shal, de sim grešhil in tvojo dobroto rasshalil. Terdno sklenem, vse grehe in grešne perloshnosti v' prihodnje sapustiti, in ti bolj svešto flushiti, kakor do sdaj. Daj mi gnado, o Jesus! de me nobena stvar in nobena skušnjava vezh od tebe in tvoje svete postave ne odlozhi.

Masnik se pred svetim obhajilam spet trikrat na perfi vdari, rekozh: „Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak rezi le besedo, in moja dusha bo osdravljena.“ — S' tem nam na snanje da, de zhlovek nikdar ni popolnoma vreden, Jesusa Kristusa v' svetim Sakramentu prejeti. Sposnaj tudi ti, moj kristjan! svojo nevrednost, in prosi Jesusa, de bi te bolj vredniga storil, de kadar bosh tako frezhen, k' svetimu obhajilu perpushten biti, ga, kolikor ti je mogoche, vredno prejmes. — Kadar se masnik obhaja, obudi perferzhne shelje, Jesusa v' svetim Sakramentu prejeti, in obhajaj se v' duhu.

Obhajilo v' duhu.

O moj Jesus! nisim vreden te prejeti, ker

sim velik grešnik; torej te prošim, de se me
 usmili in me po svojim neskonznim saflushenji
 vsaj nekoliko vredniga stori, de kadar frezho
 imam, te per fvetim obhajilu prejeti, te nikoli po
 nevrednim ne prejmem. Perferzhno shelim, te per
 vsaki fveti masli prejeti; ali ker mi to ni per-
 pufheno, te prošim, pridi s' svojo ljubesnijo in
 gnado v' moje ferze, in ga tako ozhisti, de bo
 samoglo tebi dopadljivo prebivalishe biti. — Pro-
 šim te, o dobrotljivi Jesuf! rasfvetli moj um, po-
 terdi moja voljo v' dobrim, ushgi v' mojim ferzu
 ogenj boshje ljubesni, de ne bom drugih misel
 in shelj imel, kakor v' vsih rezheh tebi dopasti;
 de ne bom nizeh drusiga hotel, kakor kar ti ho-
 zheh, in de bom le tebe zhes vse, in svojiga
 blishnjiga, savolj tebe, kakor famiga febe ljubil.
 O moj Jesuf! tebe shelim is zeliga ferza lju-
 biti, in f' tabo vezhno sklenjen biti na tem in na
 unim fvetu.

Po fvetim obhajilu fpet moli masnik nektore mo-
 litve, v' kterih se Jesufu sahvali sa prejeta sve-
 to obhajilo, in ga prosi sa-se in sa nas, de bi se
 vdeleshili fadu darovanja svete mashe, to je, de
 bi sadobili odpufhenje svojih grehov, gnado, sve-
 to shiveti, in po smerti vezhno svelizhanje dosézhi.

Molitev.

O dobrotljivi Bog! kakor nekdej tvoji
 uzhenzi per sadnji vezherji, tako smo sdej
 tudi mi per tvojim svetim altarji dar svete
 mashe dokonzhali. S' hvaleshnim ferzam

smo premišljevali tvojo neskonzhno ljubesen do nas, tvoje bitko terpljenje, in tvojo grenko smert. V' ponishnosti svojiga serza te sahvalimo sa vse tvoje tolike dobre, in te prosimo sa-se in sa vse tiste, sa ktere smo dolshni profiti, daj nam svojo gnado, de smirej, kakor se tvojim otrokam in pridnim uzhenzam spodobi, ponishno, mirno, krotko, bogabojezhe, poboshno in sveto na tem svetu shivimo; po tem shivljeni pa per tebi vezhno svelizhanje sadobimo. Vse to upamo dosezhi po neskonzhnim saflushenji Jesusa Kristusa, kterimu bodi vezhna zhasht in hvala. Amen.

Preden mafhnik sveto mafho konzhá, se oberne proti ljudém, in jim v' imenu svéte Trojize svéti blagoflov ali shegen da. To naj nas v' saupanji poterdi, de smo Bogu dopadljivo delo storili in svéti boshji shegen saflushili, zhe smo spodobno in poboshno per sveti mafhi bili.

Molitev.

Prosimo te, dodeli nam svoj sveti shegen, trojno-edini Bog, Ozhe, Sin in s. Duh. Kakor nam tukaj po svojim namestniku svoj sveti shegen dodelish; ravno tako nas tudi poshegnaj, kader pridemo pred tvoj so-

dnji stol, in nam rezi: „Pridite, poshegnani mojiga Ozheta, in posedite kraljestvo, ki vam je perpravljeno od sazhetka sveta.“

Sadnji Evangelii.

Per sadnjim evangelii tudi vsi, ki so per sveti masihi, vstanejo, in na zhelu, na ustih in na perstih snamnje svetiga krisha store. Pomén tega je, per pervim Evangelii povédan.

Molitev.

O moj Bog! ohrani v' mojim serzu nauke svetiga evangelija, de smirej po njih shivim, in ne po shegah in navadah nevarniga sveta. Daj mi v' vsih rezhéh tvojo sveto voljo sposnati in dopolniti. Svojo voljo hozhem s' tvojo gnado satajiti, satrieti in jo vselej tvoji svéti volji popolnoma podvrézhi. Daj mi gnado terdnimu biti v' tem svojim sklepu.

Sahvalna molitev po sveti masihi.

O moj Bog! sahvalim se ti, de si mi gnado dal, per tej sveti masihi biti; sahvalim se ti tudi sa vse dobre misli, ki sim jih s' tvojo pomozhjo per tej sveti masihi imel, in sa vse dobre sklepe, ki sim

jih l' tvojo pomozhjo sdaj tukaj storil; prošim te, daj mi tudi gnado, jih na tanko dopolniti. Daj mi gnado, danashnji dan tako preshiveti, de se bo vidilo, de sim réf k' svojimu dušhniku pridu s' maschnikam vred leta presveti dar nebeshkimu Ozhetu opravil. — Prošim te pa tudi, o moj Bog! odpusti mi, zhe nisim sadošti spodobno in poboshno per tej sveti mashi molil; in daj mi gnado, vselej s' veliko poboshnostjo in bres rasmishljenja per sveti mashi moliti.

Vsih tih gnad te prošim, o moj Bog! po neskonzhnim saflushenji tvojiga ljubi-ga Šina Jesusa Kristusa, Gospoda našhiga; in po prošnjah prezhiste devize Marije in vsih tvojih isvoljenih. Amen.

Molitve

per svéti mashi.

(DRUGI RED.)

V' svéti katolífhki zérkvi ni nizh svetejšhiga, nizh imenitníshiga od svete mashe. Satorej fkerbi, ljubi kristijan! s' vso ponishnostjo, zhaštjo in poboshnostjo per svéti mashi biti. Jesuf Kristuf, Šin

boshji, pravi Bog in zhlovek se sam na altarji per sveti mashi v' maschnikovih rokah svojimu nebeskimu Ozhetu sa nas nevidama daruje, vida-ma pa ga daruje maschnik, in se hozhe per svetim Obhajilu na tanko s' nami fkleniti. Toliko ljubesen ima do nas.

Sveto masho je Jesus Kristus per sadnji vezherji postavil, preden je sa nas terpel in umerl. Kruh je namrezh vsel v' svoje svete in zhashtljive ro-ke, ga posvetil, raslomil, in svojim uzhenzam dal rekozh: Prejmite in jejte to vfi; sakaj to je moje telo, ktero bo sa vas dano. Po tem vsame tudi kelih s' vinam, ga posveti, in svojim uzhenzam da rekozh: Pijte is njega vfi; sakaj to je moja kri noviga in vezhniga testamenta, ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v' odpushtenje grehov. Tako je sveto masho postavil, in svojim uzhenzam ravno tako delati sapovedal, kakor je sam storil, rekozh: To delajte v' moj spomin. In tako delajo maschniki she sdaj per sveti mashi v' spomin Jesusove smerti in ljubésni do nas, in vse svoje saupanje v' Jesusa postavijo; ker le samo po Jesusu samoremo odpushtenje svojih grehov sadobiti, sveto shiveti in svelizhani biti, in po nikomur drugim ne.

Ne hodi tedaj, ljubi kristjan! le is navade, bres shive vére in bres serzhne ljubésni do Boga k' sveti mashi, in ne sadershi se per njé nespodobno. Sveta masha je namrezh ravno tisti presveti dar, kteri je bil sa nas na krishi darován, in se v' zerkvi vsak dan ponavlja, in se bo ponavljal do konza sveta, samo i' tem raslozhkam, de je takrat Jesus Kristus svojo sveto kri sa nas pretil, sveta masha pa je nekervava daritev. Prosi Boga, de bi mogel to sveto masho v' njegovo zhasht s' maschnikam vred opraviti, in stori dobre fklepe, kterih te opomni naslédnja molitviza.

O moj Bog, darujem ti to sveto maslo, v' tvojo boshjo zhašt, ker si ti sam moj Bog in nar višhi Gospod; bodi ta daritev v' odpushtenje mojih grehov in grehov vesoljniga svetá, de bi jih Jesufova presveta kri vse isbrifala; v' sahvalo sa vse gnade in dobrote, ktere neprenehama od tebe prejemam; v' sadobljenje novih gnad in dobrot, kterih vsak dan potrebujem. V' tej sveti masli ti darujem samiga Jesufa Kristusa, tvojiga ljubiga Šina, nad kterim imaslh svoje dopadenje. On je moj frednjik, in besednik, on naj sa-me pred teboj govori. — Darujem pa tudi to sveto maslo sa vse shive in mertve, slasti sa tiste, sa ktere sim s'he posebno dolshan moliti: sa svoje staršhe, sa oblaštnike in prednike, sa vso svojo rodovino, sa vse svoje dobrotnike, sa svoje perjatle in sovrashnike, sa vse, ktere sim morebiti kaj pohujshal, in sa vse verne dushe v' vizah. Daj mi gnado, o Gospod! práv poboshno in tebi dopadljivo snajti se per tej sveti daritvi. Amen.

Pervi del fvéte mafhe,

od sazhetka do evangelija.

(Kader mafhnik pred spodnjo fhtablo moli, ftori fveti krish, in môli tako:)

V' imenu Boga † Ozbeta, in † Šinu in fvetiga † Duha. Amen.

Štopil bom pred boshji altar.

Pred Boga, ki rasveseljuje mojo mladost.

Pſalm XLII. Šodi me, o Bog, in rasfodi mojo rezh od nefvetiga ljudſtva; reſhi me od krivizhniga in ſapeljiviga zhloveka.

Ker ti, o Bog, ſi moja mozh, ſakaj ſi me odvergel? in ſakaj moram ſhaloſtin hoditi, ſatert od fovraſhnika?

Poſhlji ſvojo luzh in reſnizo, de me peljatje, in perpeljatje na tvojo fveto goro in v' tvoje prebivaliſhe.

Štopil bom k' boshjimu altarju pred Boga, ki rasveseljuje mojo mladost.

Bog, moj Bog! hvalil te bom f' zitrani. Zhimu ſi ſhaloſtna moja duſha? in zhimu me motiſh?

Saupaj v' Boga, ſhe ga bom hvalil; pomozh moja, Bog moj je on.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Šinu in fvetimu Duhu, kakor mu je bila v' sazhetku, sdaj in vſelej od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Ozhitna ſpoved.) Še ſpovem Bogu vſigamogozhnimu, fveti Marii vſelej devizi, fvetimu Mihaelu arhangelju, fvetimu Janesu kerſtniku, fve-

tima aposteljnama Petru in Pavlu, vſim ſvetnikam, in tebi ozhe, de ſim veliko greſhil s' miſlijo, s' beſedo in s' djanjem. Moj greh, moj greh, moj ſilno velik greh. Sato proſim ſveto Marijo vſelej devizo, ſvetiga Mihaela arhangelja, ſvetiga Janesa kerſtnika, ſveta aposteljna Petra in Pavla, vſe ſvetnike, in tebe ozhe, moliti ſa - me per Goſpodu naſhim Bogu.

Uſmili ſe naſ, vſigamogozhni Bog, odpuſti nam naſhe grehe, in naſ perpelji v' vezhno ſhivljenje. Amen.

Miloſt, odveſo in odpuſhenje naſhih grehov nam dodéli vſigamogozhni in uſmiljeni Goſpod. Amen.

Odvſemi nam; proſimo, o Goſpod, naſhe pregrehe, de bomo vredni ſtopiti f' zhriſtim ſerzam k' nar ſvetejſhimu.

Goſpod uſmili ſe naſ! Kriſte uſmili ſe naſ! Goſpod, uſmili ſe naſ!

Zhaſt Bogu na viſokim, in mir ljudem na ſemlji, kateri ſo prave volje. Hvalimo te, zhaſtimo te, molimo te, povihujemo te. Sahvalimo ſe ti ſavoljo tvoje zhaſti, Goſpod-Bog, nebeſhki kralj, Bog vſigamogozhni Ozhe! Goſpod edinorojeni ſin Jeſuf Kriſtus, Goſpod-Bog! Jag-nje boſhje! ſin Boga Ozheta, kateri grehe ſveta odjemljeſh, vsemi naſho proſhnjo; kateri ſediſh na deſnizi Boga Ozheta, uſmili ſe naſ! Sakaj ſam ti ſi ſvet, ſam ti Goſpod; ti ſam ſi nar viſhi, Jeſuf Kriſtus f' ſvetim Duham v' zhaſti Boga Ozheta. Amen.

Berilo is pripovist modriga kralja Šalomona.

Moder sin rasveseljuje Ozheta, nespametin sin pa je shaloft svoje matere. Kjer je veliko govorjenja, ne mine lahko bres greha; kdor je pa gospodar svojiga jesika, je nar bolj pametin. Lashnjivi shabli so Gospodu gnjusoba; kdor pa svesto ravna, mu dopade. Kdor s' modrimi hodi, bo sam moder; kdor je pa nespametnih perjatel, bo njim enak. Kdor svojiga blishnjiga sanizhuje, greshti; frezhin pa bo, kdor se ubosiga ufmiljuje. Poterpeshljiviga zhloveka vodi velika modrost; kdor je pa nepoterpeshljiv, rasedeva svojo neumnoft. Mehek odgovor potolashi jeso; terdo govorjenje pa napravi togoto. Kdor ozhetu ali materi kaj vsame, in pravi, de to ni greh, je tovarfh ubijavzov. Nespametin zhlovek se posmehuje svarjenju svojiga ozheta; kdor pa svarjenje rad poslufha, bo smiram pametnishi. Dufha pravizhniga misli v' pokorfhino; ufta hudobnih so pa polne hudiga. Gospod je delez od hudobnih, molitve poboshnih pa bo uflifhal. Srozhhi Gospodu svoje delo, in on bo tvoje misli dobro ispeljal.

Evangelij f. Janesa v' 6. postavi.

Tifti zhas je Jesus Judovfki mnoshizi rekel: Jest sim shivi kruh, kteri sim is nebes prihfel. Ako bo kdo od tega kruha jedel, bo vekomaj shivel; in kruh, kteriga bom jest dal, je

moje meso sa shivljenje sveta. Jude so se tedaj med seboj prepirali rekoč: **Kako nam more ta svoje meso jesti dati?** **Jesuf jim je tedaj rekel, Refnizhno, refnizhno vam povem, ako ne bote jedli mesa Šinu zhlovekoviga, in ne bote pili njegove kervi; ne bote imeli shivljenja v' sebi. Kdor moje meso jé, in mojo kri pije, ima vezhno shivljenje; in jest ga bom obudil poslednji dan.**

(Kader maslnik po evangeliu pred darovanjem na fredi altarja postoji, in vero moli; moli apostolsko vero.)

Molitev pred pridigo.

**O rasvetljevavez s. Duh! kateri si Jesu-
love aposteljne tako rasvetlil in poterdil, de
so njegov uk popolnoma vedili in umeli, in
s' veliko gorezhnostjo osnanovali: rasvet-
li ravno tako tudi tega Jesufoviga na-
mestnika, kateri nam bo sdaj tudi njegov
nauk osnanoval: poloshi mu take besede
na jesik, ktere vesh, de nam nar bolj k'
serzu pojdejo, in kterih mi po svojih sla-
bostih nar bolj potrebujemo, de bomo mo-
gli hudiga se varovati, in dobro storiti;
daj mu tudi prijetin in perferzhin glas,
de nashe terde serza omezhi, de dobre
in poboshne kristjane v' dobrim she bolj
poterdi, terdovratne greshnike pa na pra-**

vo pot pokore perpelje. Nam pa daj gnado ga ſ' tako poboshnoſtjo in ſ' tako go-rezhnoſtjo poſluſhati, kakor ko bi ſam Jeſuſ Kriſtuſ pred nami ſtal, in nam ſvoje nebeſhke nauke oſnanoval.

O Marija, mati Jeſuſova, proſi ſa naſ Jeſuſa, de bi njegovo ſveto beſedo vſelej tako ſveſto poſluſhali, in v' ſerzu ohra-nili, kakor ſi jo ti, de bi v' naſhkih ſerzih obilni ſad prave kerſhanſke poboshnoſti obrodila, de bi ſmiram bolj in bolj v' bo-shjim ſtrahu in v' ljubezni boſhji raſtli, in tako enkrat vezhno plazhilo ſadobili. Amen.

Molitev po pridigi.

O Goſpod Jeſuſ Kriſtuſ! ſahvalimo ſe ti, de ſi nam ſdaj po tim ſvojim na-meſtniku ſvoje ſvete nauke oſnanoval; in te ponishno proſimo, daj nam gnado, de bomo, kar ſmo ſliſhali, tudi v' djanji do-polnili, in kar ſmo ſdaj na ſebi ſhe po-manjkljiviga in pregreſhniga najdli, ſ' po-mozhjo tvoje ſvete gnade poboljſhali, in tako ſvojo veſt bolj in bolj ozhiſhevali, in ſmiram v' tvoji ſveti gnadi oſtali, dokler

naš k' sebi ne vsamešh, kjer bomo, kar tukaj verujemo, vezhno gledali; kar tukaj upamo, vezhno vshivali, in tebe, vse ljubesni vredniga Boga, vezhno ljubili. Amen.

Šveta Marija, mati boshja, in vsi sveti aposteljni, profite Boga sa naš, de bi po sveštim dopolnovanji svete boshje besede enkrat v' vašho drushbo prishli. Amen.

Drugi del svéte mafhe, *od darovanja do porsdigovanja.*

Vsemi, sveti Ozhe, vligamogozhni vezhni Bog! leta zhifti dar, kteriga jest, tvoj nevredni flushabnik, tebi svojimu shivimu in pravimu Bogu darujem sa svoje breshtevilne grehe, samere in sanikernosti; sa vse prizhujozhe, pa tudi sa vse verne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v' svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

O Bog, našh stvarnik in odreshenik! daj nam po skrivnosti te vode in tega vina, de bomo boshje natore Jesufa Kristufa ravno tako se vdeleshili, kakor se je on ponishal, našho zhloveshko natoro nase vseti.

Darujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in prosimo tvojo milost, de naj pride f' prijetnim

duham pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhaftva, sa nafhe in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

O Gospod! vsemi s' dopadenjem ta dar, kteriga v' duhu ponishnosti in s' shalofnim ferzam pernesemo, ozhisti nafhe ferza od vsih madeshev greha, de ti vselej f' zhifim ferzam flushimo, in smiram v' tvoji gnadi oftanemo.

Vsemi, sveta Trojiza! ta dar, kteriga ti darujemo v' spomin terpljenja, vftajenja in vnebohoda Jesufa Kristufa, Gospoda nafhiga; in k' zhafiti svete Marije vselej devize in vsih svetnikov. Naj bo k' zhafiti njim, nam pa k' svelizhanju, in prosijo naj ti v' nebesih sa naf, ki obhajamo spomin njih na semlji. Po Jesufu Kristufu Gospodu nafhim. Amen.

Povsdignimo svoje ferza k' Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Špodobi se in je prav, de te smiram in povsod hvalimo, sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! kteri si f' svojim edino rojenim Šinam in f' svetim Duham en Bog, en Gospod, ne v' edinofti ene perfhone, ampak v' trojizi eniga bistva. Kar od tvoje zhafiti po tvojim rasodenji verujemo, to tudi od tvojiga Šina in od f. Duha bres vsiga raslozhka mislimo; tako de v' sposnanji praviga in vezhniga Boga tri refnizhne perfhone, in eno edino bitje in enako velizhaftvo molimo. Ktero hvalijo angeli in arhangelji, tudi Kerubi in Šerafi, ter ne jenjajo prepevati vsak dan, in s' enim glasam rezhi: Svet, Svet, Svet si Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo in semlja tvoje zhafiti. Zhafst tebi na

visokim! Zhefhen bodi, kateri pride v' imenu Gospodovim! Zhaft tebi na vishavah!

O ufmiljeni nebesfki Ozhe! pernefemo ti ta presveti dar, in te v' imenu Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, ponishno profimo sa tvojo sveto katolifhko zerkev, sa nashiga papesha I., sa nashiga fhkofa I., sa nashiga zefarja I., sa vse verne kristjane, sa vse prizhijozhe: in te prosim tudi sa vse tiste, sa ktere sim fhe posebno dolshan moliti, slasti pa sa (Tukaj fiori spomin sa shive, in imenuj tiste, sa ktere to sveto mafho posebno darujesh, in tudi tiste, sa ktere posebno moliti imash dolshnost.)

Sdaj se fklenemo s' vsimi svetniki boshjimi, posebno s' visoko zhaftitljivo Marijo devizo, materjo boshjo, in te profimo, dodeli nam po njih saflushenji in njih proshnji smiram in povsod svojo mogožno pomozh. Po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Tretji del svete mafhe,

od povsdigovanja do savshivanja.

Per sadnji vezherji je vsel Jesuf kruh v' svoje svete roke, je svojiga nebesfhkiga Ozheta sahvalil, je kruh poshegnal, prelomil in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemito in jejte vsi od tega: sakaj to je moje telo.“

O presveta hostja, v' kateri je sam Jesuf Kristuf prizhijozh! Bodi fto tavshenkrat zhefhenno, o sveto reshnje telo! presveto telo Jesufovo,

ktero je prezhista deviza Marija rodila, ktero je sa naš na f. krishi umorjeno bilo! Bodi hvaljeno in zhefheno vekomaj!

Po vezherji je vsel **Jesuf** kelh s' vinam v' svoje fвете roke, je svojiga nebeshkiga **Ozhe**-**ta** sahvalil, je vino poshegnal, in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemitе in pite vsi is njega: Sakaj to je kelh moje kervi, noviga in vezhniniga testamenta, (fkrivnost vere!) ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v' odpushtenje grehov. Kolikorkrat boste to delali, storite v' moj spomin.

O presveta refhnja kri **Jesusova**, ktera si bila sa naš na f. krishi prelita, bodi sto tavshenkrat zhefhena! Operi mojo omadeshvano dusho od vsih grehov, kateri jo gnjusijo pred **Bogam**. Ozhisti moje ferze, stori ga **Bogu** dopadljiviga, de ne bosh sahtonj sa-me prelita, ampak de me perpeljesh v' vezhno shivljenje. Amen.

Ker je **Jesuf** sapovedal, to v' njegov spomin delati; sato ti darujemo, o moj **Bog**! v' spomin presvetiga terpljenja, vstajenja in vnebohoda **Jesufa** **Kristusa**, ta prezhisti in presveti dar, ta fveti kruh vezhniga shivljenja, in ta kelh vezhniga svelizhanja.

Poglej s' milostljivim in perjasnim oblizhjem na ta naš dar, o **Gospod**! in ga ravno tako dobrotljivo prejmi, kakor si prejel dar svojiga pravizhniga flushabnika **Abeljna**, dar ozhaka **Abrahama** in visihga duhovna **Melkisedeka**.

Ponishno te prosimo, vsigamogozhni **Bog**! rezi si ta dar po rokah svojiga svetiga angelja

perneſti na ſvoj nebeſhki altar pred ſvoje boſhje oblizhje, de bomo vſi s' vſo nebeſhko dobroto in gnado napolnjeni, kar naſ bo vſhilo preſveto Jeſuſovo telo in njegovo preſveto kri.

Sdaj te pa tudi proſimo, dobrotljivi nebeſhki Ozhe! uſmili ſe vſih vernih duſh v' vizah; poſebno te pa proſim ſa te duſhe (tukaj ſtori ſpomn ſa duſhe v' vizah, in imenuj tiſte, ſa ktere ſi poſebuo dolſhan moliti.)

Pa tudi na naſ, uboge greſhnike, ſe mi-loſtljivo osri, o Goſpod, ker ſaupamo v' tvojo neſkonzhno mi-loſt; in vſemi naſ po tem revnim ſhivljenji v' drushbo vſih ſvojih iſvoljenih, ne ſa-voljo naſhiga ſafluſhenja, ampak iſ ſvoje per-ſaneſne mi-loſti po neſkonzhnim ſafluſhenji Jeſu-ſa Kriſtufa Goſpoda naſhiga. Amen.

Ozhe naſh, kateri ſi v' nebeſih, i. t. d.

Odreſhi naſ, uſmiljeni Ozhe! od vſiga hu-diga po ſvoji neſkonzhni mi-loſti, in na proſhnjo prezhite devize Marije in vſih ſvetnikov nam daj mir v' naſhim ſhivljenji in brani naſ pred vſimi ſovraſhniki, de naſ v' smote ne ſapeljejo, in od tebe ne odvernejo. Amen.

Zheterti del ſvéte maſhe,

od ſavſhivanja do konza.

O Jeſuſ, nedolſhno jagnje boſhje, uſmili ſe naſ! uſmili ſe naſ! in daj nam mir. Daj nam ſerzhni mir, daj nam tiſti mir, o Jeſuſ! kteriga

svet ne more dati. Ohrani tudi svojo f. zerkev v' miru in v' edinosti.

O Jesuf, Šin boshji, ki si po volji svojiga Ozheta f' pomozhjo f. Duha f' svojo smertjo svet oshivil! ponishno te prosim, ozhifiti vselej, predin tvoje f. refhnje Telo prejmem, moje serze od vseh grehov; in daj mi gnado, de se od tebe in od tvojih svetih sapoved nikdar ne odlozhim.

O moj Jesuf! obvaruj me, de te ne bom nikoli po nevredno prejel! Obvaruj me te nar vezhi nefrezhe, de ne bom sam sebi sodbe in pogubljenja jedel, ampak de bo tvoje presveto telo vselej mojo dusho ohranilo sa vezhno shivljenje. Amen.

O Gospod nisim vreden, de gresih pod mojo streho, pa rezi le eno besedo, in moja dusha bo osdravljena.

(Med maschnikovim obhajilam se tudi ti po duhovno obhajaj in rezi:)

O Jesuf, moj usmiljeni odreshenik! kako neisrezheni ljubish svoje nehvareshne stvari! Svoje shivljenje si sa nas dal v' strasnhih bolezhinah, do sadnje kaplje si svojo sveto kri sa nas pretil, in sdaj v' tem presvetim sakramentu vedno per nas ostanesih, se vedno sa nas rasshaljenimu nebeskimu Ozhetu darujesh, in nashe revne dushe sa nebese shivish. **O** neskonzhna ljubeshin! **O** Jesuf, prelubi shenin moje dushe! moja revna dusha hrepeni po tebi, kokor shejin jelen po mersli vodi! **O** pridi, moj Jesuf, f' svojo gnado in ljubeshnijo v' moje serze, rasveseli,

potolashi, oshivi me fpet! Nafiti moja dusfo f
fvojem presvetim reshnjim Telefam, napoji jo f
fvojo presveto reshnjo kervjo. O, nikar ne glej
mojih grehov, f' kterimi sim te she tolikokrat
rasshalil! glej le moje gorezhe shelje, f' kteri-
mi je moje ferze napolnjeno, in potrebo moje
dushe, ktera je tako revna in flaba, kadar f
teboj ni fklenjena. Pridi tedaj, o Jesuf, pre-
fladka nebesfka mana! pridi v' moje ferze, osta-
ni ti v' meni in jest v' tebi, in ohrani moja du-
fho v' vezhno shivljenje. Amen.

Dusfa Kristusova, posveti me!
Telo Kristusovo, svelizhaj me!
Kri Kristusova, napoji me!
Voda is desne strani, operi me!
Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
O dobrotljivi Jesuf! uflifhi me!
V' svoje svete rane fkrij me,
Od tebe lozhiti se, ne pusti me,
Sovrashnika peklenfkgiga varuj me,
Ob uri moje smerti poklizhi me,
K' tebi priti sapovej mi.

De f' tvojimi angelji hvalim te sdaj in ve-
komaj. Amen.

Naj ti bo o sveta Trojiza! prijetin ta dar,
kteriga smo ti tukaj opravili; in dodeli nam, svo-
jim nevrednim flushabnikom, po tem svetim daru
gnado in milostljivo odpushtenje vsih nashih gre-
hov. Po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim
Amen.

Poshegnaj nas, prosimo te, sveta Trojiza:

Bog Ozhe, Bog Šin in Bog f. Duh, in tvoj shegen naj oftane vſelej per naſ. Amen.

Sadnji Evangeli.

V' sazhetkn je bila Beſeda, in Beſeda je bila per Bogu in Bog je bil Beſeda. Ta je bila od sazhetka per Bogu. Vſe rezhi ſo po nji vſtvarjene. V' nji je bilo ſhivljenje, in ſhivljenje je bilo luzh ljudi. Ta je bila prava luzh, ki raſſvetli vſaziga zhloveka, kateri pride na ſvet. Na ſvetu je bil, in ſvet je bil od njega ſtorjen, pa ſvet ga ni ſpoſnal. *In beſeda je meſo poſtala*, in je med nami prebivala, in vidili ſmo njeno zhaſt, zhaſt kakor edino rojeniga od Ozhe-ta, polniga gnade in reſnize.

Sahvaljna molitev po ſveti maſhi.

Dobrotljivi Ozhe nebeſhki! Is zeli-ga ſerza te ſahvalim ſa to veliko gna-do, de ſim bil per tej daritvi ſvete maſhe, v' kateri ſe ti je tvoj ljubi Šin Jeſuf ſam ſebe v' dar dal tebi v' zhaſt, in nam v' ſvelizhanje. Odpuſti mi, o moj Bog! zhe niſim bil ſ' tako pobošnoſtjo, kakorſhna ſe ſpodobi, per tej preſveti daritvi, v' kte-ri ſe ti ſam Jeſuf Kriſtuf daruje. Daj mi, te proſim, gnado poſihmal vſako ſve-

to masho f' spodobno poboshnostjo in f' perferzhno gorezhnostjo slifhati, in Jesufoviga saflushenja smiram bolj se vdeléshevati.

O Marija, prezhista deviza! sahvali ti sa-me dobrotljiviga Boga, ker je moja sahvala vse preflaba; de mi je, nevrednemu gresniku, to frezho dal per tej sveti daritvi biti; in prôfi ga, de naj mi to v' svelizhanje moje dushe saleshe. **O mati Jesufova, prezhudna mati deviza!** prôfi svojiga ljubiga Šina Jesufa, kateri je sa nas svojo sveto kri prelil, de bi sa-me saštonj ne bila prelita. Amen.

Kratke molitve,

ki se

molijo per f. mashi, (kadar je pa vezh zhasa se molijo sraven teh she une molitve, ki so sprédej po vsakim premishljevanji serza poslavljene.)

(TRETJI RED.)

Perprava k' f. mashi.

Pridi, sveti Duh, in f' svojo gnado

sberi in sedini vse mozhi in obzhutke moje dushe, de samorem f' zhitim, ponishnim, sbranim, hvaléshnim in Bogú per-jétnim ferzam biti per f. mashi v' tvojo vézhno zhasť, v' svelizhanje svoje dushe in v' prid svéte matere katolishke zérkve. Amen.

Molitev pred sveto masho, in tu-di po fveti mashi.

Ozhe nebéshki, neskônzhno dobrotljivi Gospod, ozhe vse milosti, sprejmi danš po rokah svojiga mashnika, svojiga flushabnika, pravo telo in pravo kri svojiga edinorojeniga Šinú in nashiga Gospoda, Jesusa Kristusa, v' sadostenje in odpushtenje vsih mojih gréhov; v' posvezhenje in svelizhanje moje dushe, vsih mojih blishnjih, in vsih, sa ktére imam dolshnost moliti: sa vse oblastnike, deshélke in duhovske gospóške, in sploh sa vse vikshi, de jim milostljivo dodelish gnado svétiga Duha v' posvezhenje njih dushe, in v' vladanje kerfhanškiga ljudstva; sa vse gréshnike na svétu, de jih milostljivo spreo-

berneſh, in peljáſh na pot svelizhanja; v' tolaſhbo vſih ſhaloſtnih, de jim dodeliſh pomózsh, poterpeſhljivoſt in pravi mir; v' polajſhanje in reſhenje vſih vérnih duſh v' vizah, in poſéбно tiſtih, ktére zhakajo moje pomózhi; in v' ſpreobernjenje in raſſvetljenje vſih nevérnih, de ſpoſnajo in ljubijo tébe, vézhna Reſniza, vſigamogozhni **Ozhe!** kterimu v' edinofſti Šina in ſvétiga Duhá vſa hvala, zhaſt in povíſhevanje na vſe vezhne zháſe! Amen. **O** ſveti ange-
lji, in vſi ſvéti nebéſhki duhovi, ki ſ' to-
liko zhaſtjo mólite in hválite Goſpoda, mo-
jiga Boga, darujte mu to mojo molitev,
in ſproſite mi po prezhaſtiti daritvi ſvete
maſhe odpuſhenje vſih mojih gréhov, de
ſamoremem s' vami hvaliti in zhaſtiti ga ve-
zhno v' nebéſih. Amen.

O vſigamogozhni, vezhni Bog! ti ſi
nam ſvojim ſluſhabnikam luzh prave vére
miſloſtljivo dodélil; ohrani nam tudi vſelej,
povikſhaj in vterdi ſveto véro; oſhivljaj jo
v' naſ, de po véri ſhivimò, tebi ſveſto
ſluſhimo in k' tebi pridemo. Ponishaj vſe
ſovraſhnike ſvete vére, ſpreoberni jih, in
perpeljaj k' ſvoji zhedi. **O** Bog! ti ſi vſa
mozh tiſtih, ktéri v' tebe ſaupajo, in bres

tebe zlo nizh ne samoremo mi, flabe stva-
ri, uflifhi milofljivo nafho molitev, in daj
nam pomozh fvoje gnade, de vse fku fh-
njave premagamo, fe vflake nevarnosti fre-
zhno ognemo, vse nadloge poterpeshljivo
prenefemo in tvoje sapovedi svefho dopol-
nimo, de v' vfh fvojih miflih, sheljah, be-
fedah in délih tebi dopademo; to te pro-
fimo po nefkonzhnim saflushenji tvojiga
Šina, nafhiga Gospoda Jesufa Kristufa,
kteri f' teboj in f' fvetim Duham shivi in
kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

1. *Evangéli.*

Pred tvojo modroftjo, vfigamogozhni
Bog! omrazhi in otemni vfa pofvetna mo-
droft. She nikoli préd ni fvét flifhal ta-
ke povelizhavne modrofti, kakorfho nam
je pernêfel, osnanovâl, in nam jo she da-
nafhnji dan osnanuje v' fvétim evangélii
tvoj edinorojeni Šin, nafh Gospod, Jefuf
Kristuf, tvoje beféde fo beféde shivlje-
nja. Moj Bog! dodéli mi gnado s' befédo
in v' djanji povfod rasodévati, de fim tvoj
uzhénez, uzhénez dobrote in refnize. Daj
mi, de tvoj fvéti evangéli osnanujem ne
le s' befédo, ampak de tudi moje ferzé,

vnéto od njegoviga duhá, nágnjeno k' njegovim postavam, ga perporozha s' dobrimi deli, s' deli ljubésni.

O Bog, odpri mi ushefa in serze! ti si mi jih dal, in storil, de slišhim in zhumim; odpri mi jih, de slišhim in si k' serzu vsamem glaf tvoje beséde; nagni k' sebi moje serze, in stori ga perpravljeninga v' vsih rezhéh tvojo sveto voljo spolniti; ushgi v' mojim serzu sveto gorezhnost, de le po tebi hrepenim, in si persadévam vse svoje shivljenje po tvojih svetih naukih in sglédih ravnati. Gospod! ti si svete shelje v' moje serze poloshil, daj, de se spolnijo v' tvojo vezhno zhašt in hvalo, de se vsm ljudem tvoji sveti nauki osnanujejo, de se vsi nevérniki in krivoverzki k' tebi spreobernejo in vsi gréshniki spokoré, in de ti bomo vsi s' enim glasam hvallo peli in rekli: Gospod **Jesuf Kristuf**, nash Svelizhar, tebi bodi vezhna hvala! Amen.

2. Darovanje.

Neskônzhno sveti **Ozhe**, vsigamogózhni in vézhni **Bog**! zhe tudi nevréden pred té priti, se vender upam darovati ti, in ponuditi ti to darítev po rokah maslh-

nika, tvojiga flushabnika, v' ravno tistim naménu, v' ktérim je **Jesuf Kristuf**, moj svelizhar, postavil to daritev, daritev v' spravo s' **Bogam**.

Darujem ti v' sposnanje, de si **Ti Bog** vfiga **Gospod**, in de imafh vso oblást v' vse stvarí; pa tudi v' sadobljenje odpustjenja svojih gréhov, in v' sahvalo toliko dobrot, f' kterimi si me tolikrat obdarováł.

Kér sam sebe s' všim, kar premorem, tebi darujem, in ti obljubim, vse k' do-
brimu oberiniti; se upam opraviti to svéto daritev tudi sato, de bi sadobil sa-se, sa svoje staršhe, perjatle in sovrashnike dragozénjeno gnado sdravja, frézhe, svelizhanja, kar gréshnik ne more sadobiti, zhe ne po saflushenji tistiga, ktéri je neskonzhno svét in pravizhen. Bodi milostljiv, moj **Bog**, všim, ktéri potrebujejo tvoje pomózhi; ne odverni se od svojih sovrashnikov, imej usmiljene s' všimi gréshniki. Štóri jim všim dôbro, ktéri me preganjajo, in odpusti mi moje gréhe, kakor jim všim tudi jes is serza odpustim, ktéri so mi hudó storili, ali ktéri mi she v' perhodnje hudo storiti fklépajo.

O dobrotljivi nebeski Ozhe! is ser-
za te sahvalim sa vse gnade in dari, kte-
re si meni in drugim ljudém dodelil, po-
sebnost pa sa tiste, katerih nismo dosti spo-
snali, te nismo sa-nje sahvalili, ali smo
jih zlo v' hudo ali v' tvoje rasshaljenje
nehvaleshno obernili: odpusti nam, te po-
nishno prosim, našho nehvaleshnost, odpú-
sti nam vse grehe savolj neskonzniga sa-
flushenja tvojiga ediniga Šina Gospoda
našhiga Jesufa Kristusa, in stori si perje-
ten leta dar, ki ti ga sdaj sa vso kato-
liškó zerkev darujemo; rasshiri jo po
vsem svetu in ohrani. Tudi ti ponudimo to
daritev in te prosimo sa svetiga ozheta
papesha I. zhaštitiga škofa I. in svetliga
zesarja I., dodéli jim rassvetljenje in po-
mozh v' njih teshkih opravilih; in sa vse
pravoverne kristjane, de jih v' pravi ve-
ri, v' upanji, v' ljubesni in v' svoji sveti
gnadi vedno ohraniš.

Prosim te tudi, dobrotljivi Ozhe! sa
vse prizhijozhe in druge, sa ktere sim po-
sebnost dolshan moliti.

V' deleshnosti prošnje zhaštitljive de-
vize Marije, matere boshje in vsih svet-
nikov te prosim, naj bo tebi perjetna ta

našha daritev, o **Bog**! in daj nam mirno in poboshno shivljenje na svetu, in po tem vezhno svelizhanje dosezhi. Po **Jesufu Kristufu Gospodu** našhim. Amen.

3. Povsdigovanje.

Is vse mozhí te molim, hvalim in zhaštim, moj **Gospod, Jesuf Kristuf**, pravi **Bog** in pravi zhlôvek, rôjen is svéte Devize Marije, sa-me krishan in na krishi umorjèn; in te prosim po saflushenji tvojiga svétiga terpljenja in tvoje smerti, réšhi mojo dusho vézhne smerti.

Is vse mozhí te molim, hvalim in zhaštim o presvéta kri mojiga **Gospoda, Jesufa Kristufa**, prelita sa odreshenje in posvezhenje moje dushe; in te prosim, moj **Gospod**, moje upanje, moja ljubésen, odpusti mi v' svojo zhašt vse moje gréhe!

Moj **Bog**, ti posnašh mojo dusho, in vidish resnizhnost mojiga serza. Is serza ti obljubim, de mi bosh ti smirej stan in kônez mojiga upanja, mojiga naména, mojih shelj; de te hozhem védno zhaštiti in se te bati, kot svojiga nar visjhjiga **Gospoda**; de hozhem saupati v' tvojo gnado, in v' tebi svoj mir iméti, kér ti si moj

in vsih stvarih ohranovavez; de hozhem
iskati tolashbe in pomózhi vselej v' tvoji
modrosti, mogozhnosti in dobroti. V' tvoje
ozhétove roké poloshim vse, kar sim, kar
imam in premorem; kér le ti si isvirek
vsiga dobriga. Daj mi, de tvoj sveti Duh
védno prebiva v' mojim serzu; bodi moja
dusha, s' tvojo svéto gnado podpirana,
shiva podoba tvojih popolnamast; de si per-
sadéva moj duh tvoje svéte lastnosti bolj
in bolj sposnati; de moje serzé s' vsimi
svojimi sheljami hrepení le po tébi, moj
Svelizhar, moj Bog!

She posebno te prosim dobrotljivi Bog!
sa vse vérne dushe v' vizah, slasti pa sa
tiste, do katerih imam she posébné dolsh-
nosti, bodi jim usmiljen in milostljiv.

Ozhe nash, kir si v' nebesih i. t. d.

Jagnje bôshje, ktéro nékdaj umer-
jesih sa gréhe svetá, in posébnó sa moje
nesmérne krivize in pregréhe, omij me s'
svojo zhaslito kervjó. Ti saklani dar sa
odreshênje zhloveshkiga rodú, réshi me!
Ti boshji frédnjik in správnik daj mi pra-
vi mir na semlji, de, kadar bo tvoja své-
ta volja, umerjem v' sladkim upanji na
tvojim narozhji.

4. *Povshivanje.*

Jesuf, Šin boshji! ti si vse moje veselje, in blager moje dushe; kér nimam danš tolike frézhe, de bi poteléšno vshil tvoje presvéto Telo; dovôli mi vsaj, de se po duhu sdrushim f' teboj, in se ti sedim s' shivo véro, terdnim upanjem in gorézho ljubésnijo. Amen.

O vezhni Šin nebeshkiga Ozheta! ti sam kraljuj v' mojim serze. Vef tvoj hozhem biti v' shivljenji in po smerti. Ne le snamnja tvojih ran, ampak zelo tvoje bitje nosim v' svojim serzu. Štori s' menoj po svoji svéti volji, de ne sebi ampak le tebi shivim in umerjem. Ti si moj, ker si hotel moj biti; jes sim tvoj, ker si me hotel imeti; o štori tudi, de me nikoli nizh od tebe ne lozhi. Ko imam sdaj toliko frézhho tebe prejéti, zhe tudi le v' duhu, spolni mi, kar si ti sam govoril: Kdor moje telo jé, ostane v' meni, in jes v' njem. Jes in Ozhe bova k' njemu pershla in per njem ostala. O ostani per meni, in vsemi me k' sebi, de vezhno per tebi ostanem. Amen.

O presveta Trojiza, Ozhe, Šin in své-

ti Duh! Lej me, tukaj na kolenih pred teboj te sdaj hvalim sa boshjo daritev, katero je moj Odréshenik per sadnji vezherji postavil, na krishi spolnil in per sve-ti máshhi oponavlja do konza sveta sa náshhe odréshenje. Is vse mozhi te sahvalim, de si mene nevredniga te presvéte daritve deleshniga storil. Odpusti meni in vsim ljudem vse grehe, samude in sanikernosti savolj neskonzhniga saflushenja Jesufa Kristusa. Ne odtégni mi sadú te presvete daritve savolj moje pomanjkljivosti, ampak bodi tebi v' vezhnost zhasť, meni pa in drugim v' pomozh v' vsaki sili, posebno pa v' dušhnih potrebah. Po náshhim Gospodu Jesufu Kristusu, kateri f' teboi shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha od vekomaj do vékomaj. Amen.

(Tukaj se oponovi, kadar je zhasť, sgornja molitev: *Ozhe nebéshki* i. t. d. na 133. strani.)

Pésem

per fvéti mafhi.

K' sazhétku.

1.

Pred tabo na kolénih
O Bóg, te mólimo,
In polni shelj ognjénih
K tebi sdiujemo.
Daritev fvéte mashe
„Si daj, o Bog, dopast’,
In sdihovanje nafhe
Povikfhaj tvojo zhaft!

2.

Ko Jesus fe je lózhil,
Je per vezherji tam
Prelomil in isrózhil
Ta kruh prijatelam,
Posvétil je tud vino
Ter ga uzhenzam dal:
To k’ mojimu spominu
„Storite! jim je djal.

3.

Teló je tó, vseмите,
Teló in moja kri.
Nikdár ne posabite,
Kaj Jesus vam fíori.
Sa vaf on hózhe umréti
(O zhlovek pomni tó!)
De dá ljudém shivéti,
De jim odprè nebó.

4.

To nafhe darovanje
Use'm', o Bog, od naf,
Uflishi sdihoвање
Ti nafhe vfaki zhaf.
Teléta fo ozhaki
Dajali nekadaj,
Sdaj dari nifo taki,
Nafh dar je Kristuf sdaj.

K' glorii ali flavi.

1.

Zhaft, hvala in hvaléshnoft
Je tvoja blá in bo;
Nepokoj in betéshnoft,
O Bog! odverni jo.
Daj nam mirú in tebe,
Bog! vedno dershat' fe;
U teb' ifkati tebe,
Vefél' zhaftiti te.

2.

Sa nafhe hudobije,
Sa naf fe pokorish,
Smert ta nam gréh odmije,
Tud' gréha mik pobrish',
Bod' hvala fvetim Duhu,
Tud' njemu zhaft gré fhè,
Sbduje ferze gluho,
Svoj oginj v njem ushgè.

Pred Evangelijem.

1.

'S uft Boshjih fe is - haja
Svet evangélium,

V ferzé fe nam safaja,
Nam rasfvetljuje um.
Bog govori, Bóg vézhen,
Per Bogu ni lashi,
O frézhén, trikrat frézhén,
Katér fe ga dershi.

2.

Befede Boshje véra
Nam kashe pravo pót,
Gotovo lieso, ktera
V nebefa gré od tód'.
Ohrani to povelje
In nauk fvoj per naf.
Daj nam potém veselje
Seboj na vezhni zhať.

K' kredo ali véri.

1.

Bog Ozhe, mi sposnamo,
De vse je tvoja sivar,
Kar je in kar imamo,
Dobróte tvoje dar.
Od tebe, Ozhe, ide
Sin rojstva vézhniga,
Spozhetje njega pride
Od Duha fvétiga.

2.

Maria je rodila
To Boshje détize,
Devifhtva ni sgubila,
Ne préd tud potlej ne.
Nafh gréh je njega vmóril,
Sa gréh je bil prodan,

In kakor je govóril,
Je vřial on trétji dan.

3.

Na défni rok' Ozheta
Je v' řvétim raji sdaj,
„She pride, to obéta,
„Samó ne vemo, kdaj.
Pa kadar fe iside
Sa řvet odmerjen zhař,
Pové nam, de řpet pride
Ozhitno fodit nař.

4.

„Soféřko kerřhenikov
Al' zerkev verjemo,
Tud obzheřivo řvetnikov,
Sedinřivo v' en teló.
Tud grehov odpufřenje
Na temu řvetu sdaj,
Shivôta řéř vřiajenje
Po tem pa řveti raj.

K' darovanju.

1.

Naj, Bóg, dopade tebi,
Kar ti darujemo;
„Szer kruh je řam na řebi
In vino řgolj řamó;
Pa 's kruha in is vina
Bo kmalo, kar sdaj ni,
Edin'ga tvořga „řina
Teló in prava kri.

2.

To nařhe darovanje,
O Bog! ne sverři ga;

Vse misli in vse djanje,
Vse ferza, v' dar jih na!
O daj, de bomo světi
Ti, Ozhe, v' vſih rezhéh,
Odvsem' snad nafhe véſti
Teshilo vſih pregréh.

3.

Vse nafhe premoshenje,
Ves shivesh in teló,
Blagó in tud shivljenje,
Vse to naj tvoje bó.
Daj nam po svoji vólji
Sdaj desh, sdaj ſolnzhni fej,
Pokashe ſe na póljí
Dobróta tvoja nej.

K' Sanktusu.

1.

Povsdignimo, kríſtjani,
Vſi ſvojo péſem sdaj,
Sapojmo ſkupej ſbrani:
Svet, ſvet na vekomaj!
V nebéſih in na ſemlji
Se vidi njega mózh;
Nevernikam odjemlji,
O Bog njih uma nózh!

2.

De ſveto luzh, katére
Doſdaj ne vidijo,
Sposnajo, udje vére
S' nam' tvoje bódejo:
De zhaſt mu ſkup pojemo,
K' nebó ga dá med naſ,

Hrup mu vesél shenemo,
S' angeljzi vezhni zhaf!

O povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijózhi
Bogá sakritiga,
Oko ga ne raslózhi,
Pa vera snat' ga dá.
Sdaj tukaj bres pogléda
O Bog! te vidimo.
Sadosti je beséda,
De v' tebe verjemo.

2.

Na léfu nekdam krisha
Je Bog sageren bil,
Sdaj, véra naš previsha,
Je zhlovek tud' se fkril.
Ta dar dobróte tvoje,
Kruh tvojih angeljev,
Opomni misli moje,
De, Bog, si same umrel.

3.

Naj spere dusho mojo,
O Jesuf! tvoja kri,
Dodéli milost svojo,
'Ti morje milosti!
Kar sdaj te nam sagerne,
Naj sgine, o Bog! spred naš,
Naj enkrat se odgerne,
Nam gledat', tvoj obras!

K' savshivanju.

1.

Veľk zhudesh fe odkriva,
Veľk zhudesh fe godi,
Gospod fe sdaj ushiva,
Tud' vera 'ma ozhi.
Podóba je fzer vina,
Podóba kruha vfa,
Ne vid' fe nizh spremina,
Teló in kri je pa.

2.

O frézhen, kdor verjame,
De tukaj jagnje je,
Katero nam odvsame
Tol'k' grehov butare.
Le to je jed, to véra
Kriřtjane poduzhi,
(Ljubésni neisméra!)
Od ktere dufha sh'vi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
Po vrédnim vshijemo,
Se smertniga šrafhenja
Vezh bal' ne bódemo.
Teshave in britkófi
Se tifi' ne bode bal,
Katerimu v' flabofii
Ta kruh pomozh bo dal.

4.

O Jesuf! zhaft in hvala
Naj ti povfótna bó;
Ljubésin nam je dala,
Ljubésin tvoja tó:

Ta vshitek, Bog! teléfa,
In tvoje té kerví,
Shívljenje in nebéfa,
Vesélje v vezhnosti.

5.

Daj tega nam sheléti,
Goréti všim v' njega!
Daj prav nam ga prejéti,
Ko pride lozhitba,
De bodemo f' temístim
Na pot se vsdignili,
In pa vfi f' ferzam zhístim
V nebefa, va-nje fhli.

K' ite Missa est.

1.

Ker smo sdaj mas'ho fvéto
Spodobno flífhali,
Povs'mimo zhas't odpéto
In hvalo s' angeljzi.
Dopade naj mu djanje
Opravljén'ga darú,
Svirk gnad bod' to darvanje
Nam, dolshna zhas't Bogú.

2.

Dershimo pomozh' boshje
Se f'kos' in f'kos' terdnó,
Le tá naj nam oroshje
Pred vfo hudobo bó.
Bres gréha da naj státi
Pred fodbo sadnji dán;
Po angeljih nas sbrati,
Na njega desno stran.

Druga pesem per sveti mashi.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
Tvoj verni ljud klezhi:
In tebe, Bog, v' ponishnosti
Svoj'ga ferza zhafti.
Stor' milost tim, kater' shelé
V' folsah oprat lasne dolgé.
Odpušti Ozhe greslnikam,
In fkashi fe dobrotljiv nam,
Dobrot — ljiv — nam
Dobrotljiv fkashi fe nam.

2.

Ob dari tvoje fmo prifhli
Kakor sgubljeni lin:
In kakor ovze fmo safhli,
Sgubili tvoj spomin.
Al Ozhe vfiga vsmiljenja
Na ferza polne sgrevanja
S' dopadajenjem dol poglej,
In svojo gnado sopet dej
In gna — do — dej
In gnado sopet dej.

3.

Sej delo fmo vfi tvojih rok,
In tvoja lasna fivar
Opri flabosti svoj'h otrok
Ti vel'ki Gospodar.
Sa spravo sdej darujemo
Tvoj'ga finú srozhuje

O Bog, fkos njega fvetó kri
Vfe nafhe grehe nam odmi
Vfe nam — od — mi,
Vfe grehe nam odmi.

Glorija.

Zhaft bod' na vífokófti
Bogu na vekomej
In mir po fhirokófti
Na semlji bod' vfelej.
V' ponishnofti pojemo
Teb' hvalo trojni Bog!
Od tebe mi prejmemo
Refhenje is nadlog. (dvakrat.)

Evangelí.

Is tvojih uft iside
Svet evangelium,
Na tole dno fe fnide
Vfih kríftjanov um,
Modroft naf fama visha,
Refniza naf uzhi:
Kdor fe pod njo ponisha,
Ta frezhen prav shivi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod pred tabo f' trepetanjem
Te tvoja verna fivar fposna!
In verje s' shivim fposhtovanjem,
V' tebe praviga Boga,
Tud verje v' tvoj'ga ljub'ga Sina
Spozhet'ga od fvet'ga duha,

Ko Jefova ga korenina
V' divishkim zvetji je szvetla. (dvakrat.)

2.

De je prifhel is sgolj ljubeshi,
Ljudi naf spravil, Bog! s' tebó,
De na-fe vsel je vfih bolesni
Prelil na krishi kri svojó;
De spet je vftal, pekel premagal,
Na defni tebi sdaj fedi:
De naf bo enkrat vse prevagal
Sodnik pravizhni vfih ftvari. (dvakrat.)

3.

De fveti Duh nam zerkev visha,
De bo do konza vedno sh' njo:
De kdor fe k' njem' v' folsah perblisha
Od grehov spet ozhifhen bo:
Sopet de enkrat bomo vftali,
Vfih svetih drushba sprofi nam,
De bomo fkupej ushivali
Shivlenje vezhno s' Jesufam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mafhnik sdaj daruje
Gospod leté dari,
S' njim tud tvoj ljud sdihuje,
In f' ferzam kvishk puhti.
Zhifst kruh je ino vino
Sa grehe nafhe dar
K' tvoj'ga Sina fpomino
Je obloshen altar. (dvakrat.)

2.

Vsem' Bog, leto darvanje
Dobrotljiv Ozhe nafh,
Omezhi to sdihvanje,
De nam spet gnado dafh.
Le smert in kri presveta
Tvoj'ga ljub'ga Sinu
Nam da up de bo vseta
Ta profhnja gor v' nebu. (dvakrat.)

Šanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti,
Je Bog in nafh Gospod,
S' angelji pojte: Sveti
Si ti Bog, Sabaot.
V' nebesih, no na semlji
Vfo hvalo, zhaft vfelej
Stvari, Bog! svojih jemlji
Sdaj, no na vekomaj. (dvakrat.)

2.

Vefeli ukup pojemo
Is ferza zeliga,
Shivo ga vfi sprejmemo
Njega svoj'ga Boga,
Ko nam v' imenu pride
Gospoda nafhiga,
Vef fvet fe k' zhafti fnide
Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povsdigovanji.

1.

Poglej, o Ozhe, s' visokosti
Vef milostljiv na ta altar!

Ti na-nj postavi' mo po dolshnosti
Sdaj tebi dopadljivi dar:
Ta dar je sam tvoj Sin edini,
Is sgolj ljubescni darovan:
Sa nas perfojen umornini
Strafno na krishu bil saklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse nashe nosi,
De nas perpravi v' fveti raj.
On per Ozhetu sa nas profi,
Deb' s' njim shiveli vekomaj,
Naj te ljubescen ta ognjena,
Te prof'mo, Jesuf, omezhi,
De se ta tvoje smerti zena
Nad nami nikdar ne sgubi. (dvakrat.)

Agnus Dej.

Poglejte boshje jagne:
Kak tozhi svojo kri,
Kako sdaj glavo nagne.
Kako sa nas medli.
On grehe nam odjemlje,
On nosi vse dolge,
Pokrajne zele semlje
Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nifim vreden, (dvakrat.)
Deb' tebe danf savshil,
Al rezi de bom vreden (dvakrat.)
Ter bodem sopet shiv.
V' duhu tebe prejeti
Is ferza jest shelim,
Daj shenin nasf presveti, (dvakrat.)
De gnado sadobim.

Per konzū svete mashe.

Daritev fmo konzhalī,
Ta dar je Bog, tvoj Sin:
Mi fmo vfi fkup sposnali
Tvojih darov fpomin.
Po njemu fmo prejeli
Refhenje s' fvojih ves.
Sdaj sadnjizh nam dodeli
Svoj shegen is nebef. (dvakrat.)

Pred pridigo.

O Jesuf, dufha moja
Je shejna flifhat' te,
Ker le befeda tvoja
Refniza vezhna je;
Osnani nam povelje
Shivljenja vezhniga,
Befedo, k' nam veselje,
Nefkonzhno frezho da.

Tvoj nauk nam tamôto
Dufh nafhih rasfvetli,
In pameti flepôto
S refnizo rasjafni.
Slep zhlovek fam od febe
Ne ve, kaj je hudo,
In dobriga bres tebe
Sposnal nikol' ne bo.

Befeda tvoja kashe
V nebefa pravo pot;
Zhe nafha pamet lashe,
Naf ona varje smot.
Le ona da sposnanje
De vidimo fvetoft,

Odverne greſhno djanje,
Podpira nam ſlaboſi.

Oh, oſſtra je, bolezh,
In duſho v ſhivo ſkli,
Ognjena je, gorezha;
Pa vender tud hladi;
Poterdi vero naſho,
Oſhivlja jo povſod;
Daj vſelej nam to paſho,
Te proſimo, Goſpod!

Je greſhnik marſkatéri
V neſrezho ſam goljſan,
Miru ne iſhe v' veri,
Tizhí v pregreh' ſaſpan,
Ti k' duſhi greſh ſaſpani,
Ter greſhnika ſbudíſh,
Mu pravíſh: greſhnik vſtani,
De vezhno ne ſaſpíſh!

O de b' beſeda tvoja
Ne vtihnila nikdar.
O daj, de duſha moja
Prejema ta tvoj dar;
Daj v' kríſhih, daj v' ſkufhnjavah,
V' ſkerbeh nam, Bog, ga daj,
Naſ veſeli v' teſhavah,
Naſ pelje v' ſveti raj.

Molitve pred spovedjo.

1.

Ozhe nebésfki, Bog milosti in vse to-lashbe! osri se na-me, svojo révno stvar, ki sdaj pred teboj shaljujem in se kſam, de ſim te kdej rasshalil. Bodi milostljiv, moj Jeſuf! moji gréſhni duſhi; pridi ji na pomozh, vſigamogozhni Bog, ki ſi jo ſ' toliko ljubésniſo ſtvaril in odréſhil. Moj Goſpod in Bog, vſih gréhov, ktére ſim ſtoril od tiſtiga zhaſa, ko ſim sazhél dobro od hudiga lozhiti, do ſidanje ure, ſe iſerza kſam, in ſhelim le ſhe tolikanj bolj ſhaljevati, kér ſposnam, de ſim Tebe, ſvojiga Štvarnika, ſvojiga Odreſhenika, ſvojiga nar vézhiga Dobrótnika rasshalil. V' ſaupanji v' tvojo miloſt in ſ' pomozhjó tvoje ſvéte gnade sdaj terdno ſklénem, ſvojih gréhov zhiſto ſpovédati ſe, sa-nje pokoro délati, in ſvoje ſhivljenje v' vſih rezhéh poboljšhati. Moj Goſpod in Bog perſtopi moji révni duſhi na pomozh! Švéta Deviza Marija, Mati mojiga Goſpoda, proſi Bogá sa-me gréſhnika! Vſi angelji in ſvetniki v' nebésih pomagajte mi ſ' ſvoji-

mi prošnjami per Bogu prav opraviti to spoved v' boshjo zhašt in svelizhanje svoje duše. Amen.

2.

O Jesuf, moj ljubesnivi Svelizhar! jes ubogi gréshnik, ktériga pregréhe shite-
vilo mojih laš preséshejo, v' globoki ponishnosti in shalošti svojiga serza padem préd-te na koléna in te prošim, operi me s' svojo svéto kervjo, ktero si na krishi v' odpushtenje gréhov prelil. Ako ravno imam veliko in velikih gréhov, vender nad tvojo gnado in nad tvojim usmiljenjem ne obupam, kér vém, de ne shelish gréshniku smerti, ampak de se spokori in shiví. Šej so bile tvoje svéte nogé sató na krish perbite, kér si poterpeshljivo mojiga spreobernjenja zhakal. Tvoje svéte roké so raspéte, de bi mene sprejéle in objéle. Nagnjena je tvoja sveta glava, de bi mi dal kushlje mirú, in de bi mojo molitev uflishal. Odperto mi je tvoje sveto serze, ki vse ljudi ljubi in k' ljubésni vabi. Pridite k' meni, klizhesh, ki ste révni in s' gréhi oblosheni, in jes vas bom poshivil. Sato pridem poln saupanja k' tebi, moj

Jesuf! in poloshim breme svojih gréhov
préd-te pod tvojim svétim krishem in te
ponishno prosim, mojo dusho v' morje svo-
je svéte kerví pomozhiti in v' globozhino
svoje neskonzhne milosti vtopiti. K' tvoji-
mu naméstniku, spovedniku, grém, se mu
svojih grehov na boshjim méstu spovédat
in mu nizh ne samolzhat, kar mi nepôkaj
déla. Spovedníkovo odvésó, zhe je bom
vréden sposnan, hozhem takó sprejéti, ka-
kor ko bi mi ti sam rékel: „Pojdi v' mi-
ru! Tvoji gréhi so ti odpushteni.“

(Pred spovedjo je posébnó dobro prebrati in pre-
misлити, kar je sgorej na strani 84 in dalje v'
premisłhljevanji smertniga gréha rezhenó.)

3.

Sposnam svojo hudobijo; pred ozhmi mi je
védno moj gréh!

Gospod! ne shtrafuj me v' svojim ferdu!
Ne tepi me v' svoji jési!

O Gospod! ne hôdi v' sodbo f' svojim hlap-
zam; sakaj ni ga shiviga vprižho tebe pravíz-
niga. Zhe hozhesł hudobije shtrafovati, o Go-
spod! kdo samore obštati pred teboj?

Vender per Gospodu je usmiljenje in obilno
resłhenje. On ne sheli smerti gréshniku, ampak
de se spreoberne in shiví.

Usmili se me, o Gospod! po velikosti svoje
milosti se me usmili!

Moje hudobije mi zhes glavo kipé, kakor teshko breme na meni leshé.

Nozh in dan sdihtujem; f' folsami mózhim svoje leshifhe.

Is globozhíne svoje révfshine klizhem k' tebi. O Gospod! o Gospod! uflifhi glaf mojiga vpitja! oberni svoje oblízhje prozh od mojih gréhov, isbrifhi vse moje pregréhe!

Špominjam se pretezhenih dni, in vézhnost ſtoji pred mojim duham.

Kadar ti prídeſh fodit, o Gospod! kaj ti bom odgovoril?

Ufmili se me, o Bog! sakaj flab ſim. Osdra-
vi me, o Gospod! sakaj moje koſti se tréſejo.

Šposnati hozhem svojo hudobijo, in ti mi boſh odpuſtil mojih gréhov dolg.

Operi me, o Gospod! od moje hudobije, in zhiſt bom. Operi me f' kervjó ſvojiga Šina in bél bom, bolj kot ſneg.

Švoje roké ſtegujem k' tebi, ſhaljevanje in sdihtovanje moje duſhe ti ni fkrito.

Naj okuſim tvoje uſmiljenje; ker upam v' tebe. Pokaſhi mi pot, po ktéri naj hodim.

Ozhe, greſhil ſim; niſim vréden tvoj ſin ime-
novan biti.

O Jagnje Boſhje, ki gréhe ſveta odjem-
ljeſh!

Sanefi mi, o Gospod! — Uflifhi me, o Go-
ſpod!

Ufmili se me, o Gospod!

Molitve po spovedi.

1.

Povikshuj moja dusha Gospoda, in vse, kar je v' meni, hvali njegovo sveto ime!

Povikshuj moja dusha Gospoda, in ne posabi zhudeshev njegove milosti in gnade!

Odpustil ti je vse tvoje hudobije; osdravil je tvoje rane.

Odréshil je od smerti tvojo dusho; s' dobrotami te je obsul, véznhal te je s' svojo gnado.

Gospod je milostljiv in usmiljen, poterpeshljiv in ves dobrotljiv.

Ni ravnal s' menoj po mojih gréhih, in mi ni povrazheval po mojih hudobijah.

Kakor je nebó visoko nad semljó, tako kraljuje njegovo usmiljenje nad tistimi, ktéri se ga bojé!

Kakor delezih je is-hod od sahoda, je vsel moje gréhe od mene.

Kakor se usmili ozhe svojih otrók, takó se Gospod usmili tistih, ktéri se ga bojé.

Vé, de smo flabe stvari, vé, de smo prah. Povikshujte Gospoda! sakaj, dober je.

Njegovo usmiljenje je vézhno.

2.

Le tvoja usmiljenost, o Bog! mi je moje prestopé odpustila, in dolg mojih grehov sbrisala. O Bog! ti si ljubesen, in

uſmiljenje je tvoje veſelje; nozhelſh ſmerti
 greſhnika, ampak de ſe ſpreoberne in ſhi-
 vi. O neisrezhena ljubesen! vſhgi mojo
 duſho, de tudi jes tebe ljubim, in is lju-
 besni do tebe vſe ſovrashim in ſtudim, kar
 je hudiga. Od ſdaj ſanaprej, o uſmiljeni
 Ozhe! te hozhem vezhno ljubiti, in ſe tvo-
 je miloſti in tvoje perjásnoſti takó terdno
 dershati, de me nizh ne bo vezh v' greh
 nagnilo. Persadeval ſi bom vreden ſad po-
 kore roditi. Vſe krishe tega ſhivljenja in
 teshave ſvojiga ſtanú hozhem v' pokoro ſa
 ſvoje grehe voljno noſiti. Do konza ſvo-
 jiga ſhivljenja hozhem v' tvoji ſluſhbi, o
 kralj nebeſ in ſemlje! ſveſt biti. Nizh, zlo
 nizh me ne ſme od tvoje ljubesni lozhi-
 ti. — Goſpod! ti vidilſh v' moje ſerze,
 veſh vſe rezhi, ſnano ti je, de reſnizhno
 ſhelim, ſvoje ſhivljenje poboljſhati. Pa kaj
 ſamore ſlabi zhlovek ſ' ſvojimi ſklepi bres
 tebe? O pridi moji ſlaboſti na pomozh,
 podpiraj me v' vojskovanji ſ' greham, ob-
 daj me ſ' ſvojo mozhjó, de doſeſhem ne-
 beſhko kraljeſtvo. — O Jeſuf! kateri ſi me
 po odveſi ſpovednika ſ' ſvojo preſveto ker-
 vjó od mojih grehov ozhiſtil, daj mi ſvo-

jiga boshjiga Duhá, de v' tvojim miru stanoviten ostanem, in nizh vezh ne greshim. Amen.

3.

Dobrotljivi Gospod, in moj Odreshe-
nik, v' saupanji v' tvojo neskônzhno mi-
lost te prosim, daj mi gnado, de te nikoli
vezh s' nobenim greham ne rasshalim, am-
pak de Tebe zhes vse ljubim, in ti is ze-
liga serza in is vse mozhi svesto flushim.
V' tvojo neskônzhno milost in v' tvojo na-
krishi sa-me prelito kri saupam in pro-
sim, de mi vse pomanjkanje, ktero se je
soper mojo voljo per te spovedi pergodi-
lo, milostljivo odpustish. Moj Gospod f' ti-
sto ljubesnijo, f' ktero si svojiga vezhniga
Ozheta sa svoje sovrashnike, ki so te kri-
shali, prôfil, persanesi in odpusti mi rev-
nimu gresniku, kakor tudi jes is ljubes-
ni do tebe is serza vsm odpustim, kateri so
mi kaj hudiga storili, in te prosim sa-nje,
daj jim svojo gnado in vezhno shivljenje.
Moj Gospod, in Bog, v' tvojo na krishi
v' nesmernih bolezhinah sa-me storjeno
smert postavim vse svoje upanje. Tebi,
vfigamogozhni Bog, se popolnoma s' du-

šho in telefam darujem, in v' tvoje svete roke srozhim. Amen.

Molitve pred svétim obhajilam.

1.

O dobrotljivi, in milostljivi Gospod Jesus Kristuf, moja edina ljubesen, in veselje mojiga serza, bodi milostljiv meni revnimu gresniku, in po saflushenji svojiga britkiga terpljenja in svoje grenke smerti posveti in ozhisti moje serze, presênî is njega vse nezhisto in posvetno nágnjenje, de samore Tebe v' presvetim sakramentu vredno prejeti. Prenôvi me, Gospod moj, Šebi v' zhisti ljubezni, de ves sa Te, ves v' Tebi in po Tebi do smerti shivim v' zhast in hvalo Velizhastva bôshjiga. Amen.

2.

O sveta Deviza Marija, Mati mojiga Gospoda Jesusa Kristusa, prôsi sa-me svojiga boshjiga Šina, de po njegovi milosti vse tisto is mojiga serza isgine, kar je v' njem tvojim in Njegovim ozhem nedopadljiviga, in de takó v' svojim serzu per-

pravim zhiſto in Bogú prejetno prebivá-
liſhe. Prôſi ſa - me ſvojiga bôſhjiga Œina,
de po njegovim neſkônzhnim ſaſluſhenji
bodi moja duſha ſ' darmi ſvetiga Duhá
tako obogatena in olepſhana, kakor je ſhe-
lí tvoj ljubesnĵivi Œin, moj práv Bog in
Odreſhenik. Amen.

3.

O Bog, kteri nam po ſvoji prezhudni
previdnoſti ſvoje ſvete angelje poſhiljaſh
naſ varvat, daj, te ponishno proſim, de
bom po njih brambi vſiga hudiga obvár-
van, de bom ſ' duſho in teleſam veſ tebi
vdan, de ſ' zhiſto veſtĵó, pobošnim ſer-
zam, ſhivo vero, terdnim upanjem in go-
rezho ljubesnĵo perſtopim k' tvoji bôſhji
míſi, in ſe takó vſih tiſtih daróv in gna-
vdeleſhim, ktere ſi ti Goſpod, naſh Bog,
tiſtim oblĵubil, ki te vredno prejmejo. Amen.

Molitve po ſvétim Obhajilu.

1.

Moj Goſpod, Jeſuf Kriſtuſ, ſ' ponish-
nim ſerzam te molim in hvalim ſa tvojo

toliko dobroto. In ker si sgòlj ljubesen, vreden vse ljubeshni, te ljubim zhes vse, in mi je shal, de nisim imel, in de nimam do tebe tolike ljubeshni, kolikorshne si ti vreden; namesti svoje pomankljive ljubeshni, ti darujem vse molitve, hvale in zheshenja, ktere so ti skasovali in ti she skasujejo: tvoja sveta Mati, vsi tvoji svetniki v' nebesih in tvoja sveta zerkev na semlji. Is serza in zhes vse mi je shal, moj Gospod, de sim te kdaj rasshalil, in serze me toliko bolj boli, de ne morem shaljevati po meri tvoje dobrote in visókosti, tedaj le po saflushenji tvojiga britkiga terpljenja te prosim sa odpushenje, in ti srozhim sam sebe in vse svoje dela in terpljenja zeliga shivljenja v' pokoro in odpushenje grehov. In kakor vse svoje terpljenje f' tvojim sdrushim, in v' tvojo neškônzho dobroto in milost terdno saupam; tako te prosim dodeli mi odpushenje vsih mojih grehov, pravo poboljšhanje in stanovitnost v' dobrim, de do kônza svojiga shivljenja tebi svesto flushim. Amen.

2.

Dobrotljivi in milostljivi Gospod, Je-

suf Kristuf! po svoji nesfônzhni dobroti
si pershel v' to pusto in revno hisho, olep-
shaj in obogati jo tedaj s' svojimi darmi,
de bo tvoje vredno prebivalishe v' njej,
prebivaj v' njej, de v' tebi samó prebiva
moje serze! Ni mi dôsti, Gospod moj, de
si mi dal svoje sveto telo, daj mi tudi sa-
klád svojih darov in gnad, ktere seboj no-
fisih; kaj mi pomaga, de sim savshil krûh
shivljenja, zhe pa ostanem prasen tvojih
gnad, in de sim pil is studênza vezhniga
shivljenja, zhe se mi pa sheja posvetnih
rezhi, ktere moje serze motijo in pazhi-
jo, ne ugafi? Ti si prava luzh mojih ozhi,
svetlôba mojiga duhá, veselje mojiga ser-
zá in shivljenje moje dushe, môja vsa in
edina dobrota. Daj mi Gospod táko ser-
ze, de je po ljubesni vse v' tebe spremi-
njeno, táko glavo, de te smirej pomni in
v' vsaki rezhi premishluje, tak um, de te
prav posna, taziga duhá, de je popolna-
ma s' teboj sdrushen. Dodeli mi táko shi-
vljenje, de je vse tvoje, in po tem fre-
zhno smert, ktera je sazhetek vezhniga
shivljenja. Sa vse to te prosim v' saupa-
nji v' ta presveti Sakrament, kateri si sam
ti vezhni Bog! Amen.

3.

Sahvalim te, moj vezhni Bog, vfiga-
mogozhni Ozhe, sa vse tvoje dobrote in
posebno sato, de si me vdeleshil presve-
tiga Telefa svojiga edinorojeniga Šinú.
Ponishno te prosim, dobrotljivi Ozhe, de
mi to sveto Obhajilo ne bo v' perloshnost
greha in pogubljenja, ampak v' sadoblje-
nje odpushtenja in svelizhanja; bodi mi v'
orôshje vere, v' fhkit ali brambo prave
volje, v' smert vsih mojih grehov, v' sa-
tiro vfiga mojiga hudiga nágnjenja, in
v' pomnoshbo ali narašho ljubeshni, poter-
peshljivosti, ponishnosti, in vsake druge
zhednosti ali kreposti: bodi mi v' pravi mir
mojiga serza, v' štanovitno smago vsih mo-
jih vídnih in nevídnih sovráshnikov, in
v' vezhno sveso f' teboj moj pravi Bog
in Gospod! Daj mi priti v' nebesfko go-
stitev, kjer si ti sam prava luzh, shiva
hrana, edina ljubeshen in vezhno veselje.
Amen.

Zhefhenje Jesufa v' presvétim réfhnjim teléfu.

(*Is pisem rassvetljeniga Ludovika is Granade.*)

Jesuf Kristuf! ljubiti te hozhem, ti moj Bog in moje vse! — ljubiti te hozhem, ti moja mozh! ljubiti te hozhem, ti krepkost moje dushe! vselej in vsakrat te hozhem ljubiti, ti neisrezheno veselje mojiga ferza! ne sebi, ampak tebi hozhem shivéti vel' zhas' svojiga shivljenja, ktero si mi, kér je bilo po moji veliki révfhini sgubljeno, po svoji milosti spet ponovil. *Moj Ponavljeva-*
vez si ti, kér si ponovil in ponavljalsh zhloyéfhko natoro, ktéra je po gréhu oflabéla in se popazhila. Ti si *moj Réfhnik*, kér si me po vervéh, f' ktérimi si sam sebe vé sati puštil, *réfhil* is grôse gréha, smerti, pekla in hudizha, nar grosovitnîshiga trinoga. Ti si *moj Odréshenik*, kér si me sa zéno svoje presvéte kerví, ki vse saklade preséshe, *odréfhil* is fushnosti, v' ktéro sim bil po gréhu sashel. Ti si *moj Kralj*, kér me posnalsh po svojim Duhu; sa-me si se vojskovál, in me mojim sovrashnikam is rók potégnil. Ti si *moj Masfhnik*, kér si prôfil in fhe prôfilsh pred oblîzhjem svojiga vézhniga Ozhéta neprenéhama sa-me. Ti si *moja Darítev*, kér si sam sebe darovál sa-me na altarji krisha, de si, poln ljubésni, f' svojo kervjó moje gréhe oprál. Ti si *moj Šrédnjik*, kér si Bog in zhlovek; ko pravi zhlovek si perjatel ljudém, ko edinorojeni Šin

boshji samorefh vse per Bogu, in torej tudi le
fam ti samorefh ko frédnjik med Boga in ljudi
stopiti. Ti si *moja Glava*, in Glava *zéle zérk-*
ve; kér ko *prava glava* delish njéj in všim njé-
nim udam shivljenje, mozh in duhovne sheljé.
Ti si *moja Šlava* in *moja zhaft*, kér si se sa-
me vzhlovézhil, in me sebi brata storil; kér si me
v' tovaršhtvo svoje nature povsdignil.

Hvaljen in moljen bodi bres vsiga neha-
nja — Jesus v' presvetim Sakramentu altar-
ja! Amen.

Zhefhenje Jesusa po fkrivnostih krisheviga pota.

I. O Jesus, *moj sodnik!* sa-me k' smerti
obsojen, de bi meni milostljivo sodbo perpravil, —
daj mi is ljubésni do tebe krive sodbe mirno
terpéti, nikogar ne soditi, enkrat pa milostljivo
sojenimu biti.

II. O Jesus, *moj sgléd!* ki radovoljno krish
objamefh, in ga sa-me nese fh, — pomagaj mi
is ljubésni do tebe svoj krish voljno nositi, proti
blishnjimu sanesfljivimu, proti sebi ojstrimu biti,
in po smerti plazhilo refnizhnih spokornikov sa-
dobiti.

III. O Jesus, *moja podpora in mozh!* ki
slabish in pod krishem omagujesh, meni terdnost
v' fkušnjavah sadobiti, — ders hi me, de ne pa-
dem; daj mi usmiljenje do slabih bratov, de jih

vsdigujem; povsdiguj moje misli k' nebeskim
sheljam, in povsdigni enkrat mojo dušo k' ne-
beskimu veselju.

IV. O Jezus in Marija, *moja svesta spre-
mljevalca!* savelj shaloſti, ktero ſta obzhutila,
kadar ſta ſe frezhala, me ſpremljajta po vſih mo-
jih potih, de ſteſe v' obljubljenno deſhelo ne ſgre-
ſhim.

V. O *preubogi Jezus!* ki pomozh Šimona
hvaletſhno ſprejmeſh, daj mi v' uboſhtvu ne go-
dernjati, v' bogatſtvu ſe ne prevſeti, ubogih ne
ſanizhevati, in nebeſhkiga bogatſtva iſ misli ne
ſgubiti.

VI. Jezus, *ſhénin zhiſtih duſh!* ki ti je
dar zhiſte Veronike dopadljiv, — podpiraj me,
de vſe nezhiſte misli in ſhelje v' ſebi ſatarem,
in takó me vredniga ſtóri, tvoje lepo obliſhje v'
ſveti druſhbi zhiſtih angeljev vezhno gledati.

VII. O *poterpeſhljivi Jezus!* ki ne ſapu-
tiſh krisha, deſiravno pod njegovo téſho oma-
gujeſh, — daj mi, de ne obupam pod groſno
teſho ſvojih gréhov, v' ktere tolikrat padem, am-
pak de ſaupljivo in poterpeſhljivo per tebi duſh-
niga ſdravila iſhem, dokler vſim nevarnoſtim ne
odidem.

VIII. O *miſloſtljivi Jezus!* ki ſam poln brit-
koſt ſhaloſtne ſhene tolaſhiſh, — potolaſhi tudi
mojo dušo, ki ſi ſama ſvetvati ne vé, in per-
pelji me v' frezhni kraj, v' kterim ni vezh ſols.

IX. O *Jezus, ſtanovitni vojſhak!* ki ſhe
krish ſa-me objameſh, ko ga ſhe neſti vezh ne
moreſh, — daj ſe mi tako dolgo ſtanovitno voj-

fkovati, dokler vsih sovrasnikov svojiga svelizhanja ne premagam.

X. O Jesuf, sanizhevani kralj! ki se puftish flezhi in s' shelzhem pojiti, — daj mi mirno poslushati, ako me blishnji s' shelzhem sanizhevanja poji, in krotko prenesti, ako oblazhilo dobriga imena s' mene sterga, de plazhilo krotkih sadobim.

XI. O Jesuf, s' britkostjo napolnjen! ko ti vse ude grosovitno raspenjajo, ter roke in noge neufmiljeno na krish perbijajo, — daj mi is ljubeshni do tebe vse teshave umerjozhiga shivota voljno prenesti, de mi ga fodnji dan povelizhafsh.

XII. O Jesuf ti krotko jagnje boshje! ki se radovoljno v' nafho spravo umoriti dafsh, — daj mi, de febi in fvetu odmerjem, in le tebi shivim — sdaj in vekomaj.

XIII. O Jesuf, moje shivljenje! ki na rozhji Marije mertev leshish, de bi jes vekomaj shivel, — daj mi, de bom s' Marijo vedno per tebi, ne le v' veselji, ampak tudi v' terpljenji; ker to je gotovo snamnje svetiga uzhenza.

XIV. O Jesuf, moja hrana, duhovna jed! ki is ljubeshni do mene v' grobu leshish, v' zerkvi pod podobo kruha in vina prebivafsh, in po prebivanji v' mojim ferzu hrepenish, — daj mi, de bo moja dusha nebesшке hrane, tvojiga reshnjiga telefa in tvoje presvete kervi vedno lazhna; daj mi, de bo to moja nar ljubshi hrana, moje veselje, moja popotniza, de obilni sad obrodim sa vezhno shivljenje. Amen.

Te shtirnajstere molitvize se tudi lahko per f. mashti opravijo, ali pa v' krishev pot namenijo, in ob

perlošnim zhaſu tako ſdaljſhajo, de ſe pred
vſako perſtavi: Mólimo te, o Kriſte, in te
hválimo. — Kér ſi ſ' ſvojim kriſhem ſvét
odréſhil. Po tem ſe pa rezhe: Uſmili ſe naſ,
o Goſpod, uſmili ſe naſ! Sadnjizh ſe po vſa-
ki moli en Ózhe naſh in Zheſhena Marija.

Pefem od f. Obhajila.

1.

Ljuba duſha, sbudi ſe,
Lej, kaj boſh prejéla!
Jéſuf ſe ti ſam daje,
Bodi ga veſéla.
Naj ſe ſdaj odprè ſerzé,
Kralj zhaſti ſam v' njega gré,
In ponishaj ſe do tal,
Stvarnik ſe t' bo vſhiti dal.
O, ſaréſ preſrézhni dan!
Stvar Boga ſme vſhiti!
Sdaj premifli prav, kriſtjan,
Kakſhen moraſh biti.

2.

Ŗkrinja boſhja je bilá
Prav lepo ſtorjena
Is nar lepſhiga leſá,
Ŗ' ſlatam obloſhena.
Ko leviti jo neſo,
Ŗ' glaſnim pétjem vſi pojo;
David veſ je bil veſél,
Poſkakval pred njo, in pél.
Al' ſerzé je danaſ vezh,
Ko je ſkrinja bila;
Ŗrézhe tvoje ni isrezh',
K' ſe ti bo ſgodila.

3.

Jésuf, ljub Svelizhar moj,
V' men' ferzé trepézhe;
Miflim, oh kaj bo s' meno
Vrédnim vézhne jézhe?
Ti pa k' febi me shelifh,
Ljubesnivo govorifh:
Pridi k' meni, jēj in pí
Mene fam'ga, mojo kri.
O jes flaba, révna fivar,
Tebe kdaj prejéti
Ne predersnil b' se nikdar;
Ti pa zhefh iméti.

4.

Tukaj pred teboj klezhim,
In se ponishujem;
Tebe vréden bit' shelim,
Milo v' té sdihujem:
Milofť svojo mi daruj,
Mene slab'ga poterduj;
Dufho mojo pokrepzhaj,
Vézhno vmréti ji ne daj.
Réven zhlovek in ubog,
Bres pomozhi tvoje
Sam ne morem is nadlog
Réfhit' dufhe svoje.

5.

Daj mi terdno fíati mozh,
Varuj me v' fkušhnjavah,
De premagam gréha nozh,
Réfhi me v' teshavah.
Daj se vrédno vshiti fpét,
Kadar bom sapufshal fvéť;
Priti k' tebi v' nebo,
Ljubi Jesuf, daj mi to.

Kér te tukaj vshivat' smém,
Daj mi vmréti frézhno:
De v' vefelje tvoje grém,
In te vshivam vézhno.

Svétí zerkvéni zhasi in prasniki.

I. Svétí advent.

Pervi teden.

Ljubi krístjan! tukaj imash saporédama lepo in potrebnó branje tudi posébej sa vsak sapovédan prasník zélíga léta; to te bo, zhe pridno berešh in premíshljuješh, bolj in bolj rasfvetlilo, v' dobrim vterdilo in od vsih nevarností sapeljiviga sveta odvernilo. Ob sapovédanih prasníkih imash zhas' brati, in kadar ti bo ob ktérím prasníku tukaj premalo branja, beri takrat in sizer velikrat od sposnanja in sboljšhanja zhlovéshkiga ferza, kakor ti je prezej v' sazhétku téh bukev pred ozhí postavljeno; in s' boshjo pomozhjo bosh svo-je ferze réf v' svojo pravo in vézhno frezho sboljšhal.

Beséda *advent* poméni prihod Svelizharja; sato so v' starih zhasih boshizhne prasnike *advent* imenovali. Preden je Jesuf ozhitno sazhél uzhití, je Janes kerstnik ljudi opominjal, de naj se f' pokoro in poboljšhanjem shivljenja, Jesufa in njegove nauke vrédno sprejéti, perpravijo. Od

Jane
harij
rekel
pojde
perp
shavi
takó
refhe
kev
ljivig
nam
nash
ga s

on E
popo
jo sv
zhlov
nes:
Bog
hvalj
vek
kar
zhen
sim t
is se
Na
ne
prav

Janesa kerstnika je pa she nekdej poprej Zaharija f' svetim Duham napolnjen prerokoval in rekel: Ti boš prerok Narvikshiga imenovan, ker pojdeš Gospodu pred njegovim obližjem pot perpravljat. Ta prerok Janes kerstnik je v' pušhavi osnanoval refnize vézhniga shivljenja, in takó ljudi vsih stanov perpravljat k' prihodu Odrshenika vsiga svéta. To svéta katoliška zérkev vsako leto obhaja pred prasniam zhaštitljiviga rojstva Jesufa Kristufa, in naš uzhi, kaj nam je storiti, de bo Kristuf f' svojo gnado v' naših ferzih prebival in naš svojiga nekonzhniga saflushenja deleshne storil.

Janes kerstnik naš uzhi:

1. Jesufa Kristufa bolj in bolj sposnati, de on Bog, od vekomaj svojimu nebeskmu Ozhetu popolnoma enak, se je vzhlovézhil, ker je s' možho svétiga Duha is zhišiga telefa Marije devize zhloveshko natoro na-se vsel. Sato pravi Janes: Sa menoj pride, kateri je véžhi od mene. Bog se ponisha, de zhloveka poviksha. Bog je hvaljen in zheshen v' svojim ponishevanji, in zhlovek reshen. Kako ti bom povernil, o Jesus, vse, kar si sa-me storil? — Ljubiti in zhaštiti te hozhem in na tanko po tvojih naukih shivéti; ker sim te pa tolikrat rasshalil, hozhem svoje grehe is ferza obshaljevati in pokoro sa-nje delati.

Ali pa samorem to storiti is svoje možhi? Na to mi sam Jesus odgovori rekozh: *Bres mene ne morete nizh storiti*, in s. Avguštin mi pravi: Naj bo she malo ali veliko, nizh ne mo-

refh ftoriti bres tiftiga, bres kteriga fe nizh ne samore. To pa vém, de vse samorem s' gnado Jesufa Kristufa, od kteriga polnosti fmo vsi pre-jéli; gnada in refniza nam je perfhla po Jesufu Kristufu. Ta refniza me ponisha in perganja s' nizh drugim ne hvaliti fe, kakor le f' krishem nashiga Gospoda Jesufa Kristufa, kteri sam ftori, kar je dobra v' naf, ali de dobro hozhemo in ftorimò; Bog tedaj, kadar nafhe dobre dela podaruje, jih podaruje bolj savolj svojih darov, kakor savolj nashiga saflushenja. Profimo tedaj Boga vselej f' ponishnim ferzam sa nesaflusheni dar gnade, in persadevajmo si vselej in povfod, kar nam je mozh, dobro ftoriti, de prejete boshje gnade ne potratimo, bres ktere ni zlo nizh dobra v' naf.

De nam pa Jesuf réf hozhe dati svojo gnado, nam fveti Janes pové, ker pravi: Ta val bo kerstil v' fvetim Duhu in v' ognji. In refnizhno, vsi fmo bili po rojstvu otrozi jese boshje, ali per fvetim kerstu fmo s' Jesufovo gnado bili prerojeni v' otroke boshje in dedizhe nebeshkiga kraljestva. O neskonzhna milost boshja! Ravno tako sim bil bres vfiga saflushenja kakor tifti, ktéri shivé v' nejevéri ali v' krivovéri, isvolil si me, o Bog, po fklepu svoje volje, torej sposnam f' hvaleshnim ferzam: Te dobrote, moj Bog, nevérnikam nifi ftoril, njim nifi rasodel svojih fodeb. Takó v' vodi in fvetim Duhu prerojen sa nebeshko kraljestvo sim dolshnost na-se vsél voljo boshjo ne le sposnavati in ljubiti, ampak jo tudi v' djanji spolniti; po nji do smerti

stanovitno shivéti; nizh ne storiti, kar mi tvoji volji nasproti veléva fvét, poshelenje mefa, ozhi, prevsetnost; ker všim tem šim se per fvétim kerstu vprizho Boga in ljudi sa vŕelej odpovedal. Zhe ſvoje per ſvetim kerstu ſtorjene obljuje ne dopolnim, ſe mi bo per ſodbi boſhji huji godilo, kakor nevernikam ali prebivavzam Tira in Šidona; ti bi ſe bili ſpokorili, ko bi jim bila boſhja beſeda oſnanjena, ali ko bi jim bila luzh ſvete vere, ktero je Bog meni vſhgal, perſvetila.

Šveti Janes mi pové, de me bo Jeſuf Kriſtus ſodil, ker pravi: Njegova vévniza je v' njegovi roki; bo ozhiſtil ſvoje gumno, kar mi tudi ſveti evangeli f' temi beſedami pravi: Nebefhki Ozhe nikogar ne ſodi, ampak vſo ſodbo je ſvojimu Šinu dal. Per Jeſuſovi ſodbi ne bo nobeniga raslozhka med bogatim in revnim, med imenitnim in ſanizhevanim; veſ raslozhek bodo le delale dobre in hude dela. Ktéri ſo v' ſvojim ſhivljenji dobro ſtorili, bodo vſtali v' vezhno ſvelizhanje, kteri pa hudo, v' vezhno pogubljenje. Straſhno je paſti v' roke ſhiviga ſerditiga Boga. Hudobni ne bo imel ſgovora. Ko mu bo Jeſuf pokasal krish, na kterim je ſa-nj umerl, pokasal ſvoje rane, ktere je ſa-nj terpel, pokasal ſvojo prebodeno ſtran, iſ ktere je tekel potok gnad, ktere je terdovratni greſhnik do konza ſvojiga ſhivljenja ſanizheval, mu porezhe vezhni ſodnik: Jeſ te ne poſnam, poberi ſe ſpred mene v' vézhni ogenj, kjer je jok in ſkripanje ſ' ſobmi.

Vezhna frezha in veſelje pa zhaka kriſt-

jana, kateri je priden v' dobrih delih, fkerbin v' dopolnjenji vsih sapoved in svest Bogu is ljubesni do njega. Njegovo zhisto ferze se v' molitvi vsdiguje proti Bogu in mu govori: *Kako ljubesnjive so tvoje prebivalisha, o Gospod; moja dusha hrepeni po hishi Gospodovi; moje ferze se veseli v' shivim Bogu.* Sato pa tudi mirno in veselo prenese vse sopernosti in teshave sidanjiga shivljenja; shelje njegoviga ferza se le proti nebesam vsdigujejo, kjer je vse njegovo upanje le Bog sam, in s' njim so mu spolnjene vse shelje. Ob premishljevanji teh rezniz sdaj obljubim in terdno fklenem, ne na svet ne na ljudi, ampak na Boga gledati v' vsem svojim djajni, in fkerbeti le Bogu dopasti; to bodi moj terden fklep, to moja frezha.

Molitev.

Bog! ktéri nas s' oblétnim perzhakovanjem nashiga odreshenja oveselish, dodéli, de tvojiga Edinorojeniga, ki ga Odreshenika veselí sprejmemo, se tudi ne bomo bali, viditi perhodnjiga sodnika, Gospoda nashiga Jesusa Kristusa Šina tvojiga, kateri f' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Drugi teden.

Janes kerstnik nas užhi:

2. Š' pravo pokoro se perpravljati k' prihodu Jesufa Kriftusa.

Bres praviga poboljšhanja shivljenja ni nikoli in per nikomur prave pokore. Zhe se tedaj hozhemo prav perpraviti Jesufa sprejeti in v' svojim ferzu nositi, se moramo poboljšhati, in pokore, ktera nam k' poboljšhanju pomaga, ne odkladati; kdor pokoro odklada, le fhe bolj sajde na pot pogubljenja. Šekira je she na korenino drevés naštavljena. Zhaf je fhe, pa bo fkôrej pretékel, ob katerim nam je dano s' Jesufovo gnado svoje ferze in shivljenje poboljšhati, spokoriti in s' Bogam spraviti se. Sato sdaj terdno fklenem, gréh, ki je vir in isvirek vsiga hudiga, študiti in foverashiti; in ako ravno na tem fvetu nisim bres greha, vender toliko nikoli nozhem, de bi v' mojim ferzu greh kraljevál. Greh naj nikár v' vashim umerjozhim telefu ne gospoduje, pravi f. Pavel, de bi njegovimu poshelenju pokorni bili.

Sdaj je sa-me fhe zhaf, sdaj mi je fhe dan svelizhanja, pa kaj bo jutri, ne vém; toliko pa vender vém, de, zhe delj odkladam pokoro in poboljšhanje, toliko téshe sadobím gnado spokorjenja, in toliko vezhi je nevarnost to gnado sa vselej sgubiti. Sato nozhem vezh misliti: jutri, jutri; ampak: prezej, danf, danf hozhem pokoro delati.

Prava pokora, pravi f. Augushtin, ima v'

febi foverashtvo greha in ljubesen do Boga. Sato dopade Bogu fierto in ponishno ferze. Jesufa bom profil, de nagne moje ferze v' foverashtvo greha in v' ljubesen do Boga, de vréden sad pokore obrodim, in de bom ftanovitno hodil po potih pravize. Pota pravize pa nizh drusiga nifo kakor svefto spolnovanje dolshnoft, ki jih imam do Boga, do febe in do fvojiga blishnjiga; do Boga: de ga ljubim v' shivi véri, shivo véro pa le imam, zhe po njej shivim v' upanji vézhniga shivljenja; do febe: de v' dobrim raftem, in f' poboshnimi deli ali kerfhanfkim shivljenjem svojo dufho posvetim; do blishnjiga: de mu ljubesen in ufmiljenje v' djanji fকাশem, mu vselej rad k' pravi frezhi pomagam. Is kerfhanfke ljubeshni hozhem vse te dolshnofti dopolniti, de se mlazhnoft mojiga ferza ne polasti, in de foverashnikam svelizhanja v' oblaf ne pridem.

Sraven teh dolshnoft imam fhe druge, in fizer té: shivéti v' fpokornih delih. S. Janes nam je lep sgled fpokorniga shivljenja; on je nosil terdo oblazhilo is komeljnih dlak in vfnjat pas okoli fvojiga ledja, njegova jéd je bila kobilize in divji med. Uzhi naf f' tem, de moramo sraven molitve terdo shivljenje ljubiti, se pofiti, svoje nagnjenje krotiti in vse sopernofti voljno terpéti. To hozhem ftoriti, o moj Bog, ker me nifi sapustil, defiravno fim te tolikrat f' fvojimi gréhi rasshalil; fhe po vfm tem fi me ifkal in mi gnade delil. Vfkak greh mora fhtrafan biti, zhe tukaj ne, pa po fmerti; veliko boljshi je sa-me, de svoje gréhe fam nad feboj f' fpokornimi déli

fhtrafujem. Zhe sam sebe sodim, in se fpokorim, me ti **Bog**, ne bosh sodil, ne pogubil, ampak me k' febi vsél, me vezhno svelizhal.

Kér Bog nozhe smerti grešnika, ampak de se fpokori in vezhno shiví; tedaj nam reznizhno poboljšhanim v' sakramentu svete pokore savolj **Jesufoviga** saflushenja vse grehe odpufti. Tudi nam da gnado poboshno shivéti, in hozhe, de svesto s' njo dobro delajmo. De to gnado sadobim, moram sebe satajevati, od svoje fkri-vne pokore molzhati, drusih fhe tolizih gréshnikov ne sanizhevati, ker ne morem véditi, ako se préd od mene ne fpokoré, in pred v' nebesfko kraljestvo ne pridejo. Obupati nikoli ne, ampak persadévati si hozhem smiram poboshnifli shiveti, in terdno vérvati, de po nauku svete zérkve je mogozhe vsakimu gréshniku, zhe je tudi v' nar vézhih gréhih, v' fidanjim shivljenji fhe odpuštenje in gnado sadobiti.

Molitev.

Bog, kteri naf i. t. d. kakor na 180. strani.

Tretji teden.

Janes kerstnik naf uzhi:

3. Škerbno varovati se vsih grehov in vterdovati se v' vsih zhédnostih, de se k' prihodu **Jesufa Kristufa** perpravimo.

Janes rezhe Herodu: *Ni ti perpušheno iméti shene svojiga brata*; nezhistost je velik gréh. Tako strahin je ta gréh, de zhloveka na dushi oslepí, in ga dene v' fushnost meseniga poshelenja in v' malikovanje svojih pozhutkov. Š tem gréham zhlovek omadeshva svoje telo, ktero je bilo per svetim kerstu v' tempelj svétiga Duha prerojeno in posvezhenó; f' tem gréham ognjusi zhlovek ud zerkvéniga telefa, kteriga glava je Kristuf. O, Bog mi daj zhlost ferza in telefa v' zhaft per svetim kerstu prejétiga svetiga Duha smirej svesto ohraniti!

Vfaka gôra in vsak grizh, pravi f. Janes, naj bo ponishan. Š' témi besédami nam prepové vso ofhabnost in prevsétnost. Prevsetin zhlovek le po zhafti hrepeni, hozhe biti hvaljen, in Bogu dolshno zhaft na-se potegniti; nikoli mu ni dosti zhafti, v' svoji prevsetnosti méni, de sam is febe vse samore; sato pa tudi le sam v' fé in v' svojo mozh vse saupa; le svojo voljo hozhe dopolniti; smirej vishe hozhe létati, in to si persadeva tudi po krivih potih dosézhi; druge, ki jih je sposhtevati dolshan, sanizhuje; njegovo ferze je polno nevoshljivosti in ne zhuti ljubeshi. Od takih pravi Jesus, de je gnjufoba pred Bogam, kar je visoko pred ljudmi; prevsetnim Bogu soperva, in le ponishnim deli svojo gnado. Satorej te prosim, o Bog! daj mi pravo ponishnost, le v' tebe saupati, le tvojo voljo dopolniti, le tebi k' zhafti vse storiti in terpeti. Daj mi sposnati, de vse dobro je le od tebe, in le tebe hvalliti sa vse meni in mojimu blishnjimu dodeljene

dob
bon
stuc
mi

za,
nik
ljev
dob
ti,
gré
ruj
ge
njm
de
Bl
je,
shi

str

zh
bo
bo

dobrote. Zhe bom po Jesufovim nauku ponishin, bom tudi nedolshin v' vsm s'vojim djanji, bom študil vef gréh, ljubil vse zhednosti in ohranil mirno vef.

Nikomur krivize ne ftoriti, biti krotkiga ferza, naf uzhi f. Janes. Kdor je krotkiga ferza, nikoli ne perpufti, de bi v' njegovim ferzu kraljevala jesa, ali nevoftljivoft, ali sanizhevanje; dobro misli od drusih, in kar ne more odverniti, poterpi. Š' krotkoftjo odverne zhlovek veliko gréhov in ohrani pôkoj ferza. Škerbno fe varuje, kaj taziga govoriti ali ftoriti, kar bi druge shalilo, in tako shivi v' miru f' s'vojim blishnjim; rad pomaga, kolikor more, soperne befede drusih voljno poterpi. Sato pravi Kriftuf: Blagor krotkim, v' miru bodo semljo posedli; to je, she tukaj na semlji bodo vefelo in dovoljno shivljenje iméli.

Molitev.

Bog, kteri nam i. t. d. kakor na 180. strani.

Zheterti teden.

Janes kerstnik naf uzhi:

4. Kdor v' Šina boshjiga véruje, ima vezhno shivljenje; kdor pa va-nj ne veruje, ne bo vezhno frezhniga shivljenja imel, ampak jesa boshja oftane nad njim. V' Jesufa hozhem ter-

dno vervati; sveta katoliška zéркеv ga f' temi besedami moli in zhaſti:

O modroſt, ki ſi iſ uſt Narvikſhiga perſhla, ti feſheſh ſ' mozhjó od kraja do kraja, in vſe poravnafh: pridi naſ uzhit pot modroſti!

O Jeſuf! vérujem v' tebe in v' tvoje ſvete nauke; ti ſi vezhna modroſt, in ſi nam vſo reſnizo iſ nebéſ perneſel. Uzhi me ſpoſnati pot modroſti; povikſhaj mi véro, in ſtori, de bom iſ vere ſhivel v' ljubesni ſvetiga Duha in doſegel vezhno ſhivljenje.

Nam govóri: Glejte, Jagnje boſhje, ktero odjemlje gréhe ſveta. Šveta zerkev ſheli, de bi vſi po Jeſufu ſvelizhani bili in ob tém zhaſu tako moli:

O vojvoda Iſraelove hiſhe, ktéri ſi ſe bil Mojſefu v' gorézhiga germa plamenu perkaſal in mu na gori Šinaji ſapovedi dal: pridi in naſ reſhi f' ſvojo milo rokó.

O korenina Jeſe, ktéri ſtojiſh ljudſtvam v' ſnamnje, pred kterim bodo kralji molzhali, kteriga bodo narodi molili: pridi naſ otét in nikar ſe ne mudi.

O kljuzh Davidov in kraljeva paliza Iſraelove hiſhe; ti odpreſh in nihzhe ne ſaprè, ſaprèſh in nihzhe ne odprè: pridi in iſpelji ſveſaniga iſ jezhe, fedézhiga v' tmi in v' fenzi ſmerti.

O vsdigajozhi, ſvetlóba vezhne luzhi in ſolnze pravize: pridi in raſſvetli fedezhe v' tmi in v' fenzi ſmerti.

O kralj narodov in njih perzhakovani vogelni kamen, ko ſtoriſh iſ obéh eno: pridi in ſvelizhaj zhloveka, ki ſi ga iſ ila ſobraſil.

O našh kralj in sapovedník, perzhakovanje narodov in njih Odrefhenik; pridi naš svelizhat, o našh Gospod Bog!

Švéti ozhaki so vidili s' ozhmi vére svojiga Odrefhenika, Jagnje boshje darovano od sazhetka fvetá; on je Mojsefu na gori Šinaji sapovedi dal, njega so sheléle pravizhnih dúfhe, de bi kmalo perfhel jih refhit is predpekla.

Perfhel je, bil je Bog med nami, odréfhil naš je in nam sadobil pravizo do svelizhanja. Satorej sam pravi: Bog je fvet tako ljubil, de je dal svojiga edinorojeniga Šina, de nobeden, kateri va-nj véruje, ni pogubljen, ampak vezhno shivljenje ima. Savolj isvirniga greha in lastnih grehov fmo bili otrozi boshje jese; pa is ljubesni do naš nam je odpustil vse grehe, in dodelil vse potrebne gnade po nefkonzhnim saflushenji svojiga Šina. Savolj naš Bog svojimu edinimu Sinu ni persanesil, ampak ga je sa naš v' fmert dal; kako bi nam ne bil tudi s' njim vfiga dal?

Jesuf Kristuf je perfhel vse narode svelizhat, Jude in ajde; is vsih narodov je hotel eno ljudstvo storiti v' Rimski katolifhki zerkvi, de bi v' pravi zerkvi vsi svelizhanje dosegli. K' temu konzu je aposteljne poslal po vsm fvetu osnavovat refnizo in zhaf boshjiga ufmiljenja, de bi bili rasfvetljeni, kateri tizhé v' smotah, in refheni is fushnosti greha. K' temu konzu je postavil fвете sakramente, po katerih svoje gnade deli, pa le famo v' pravi katolifhki zérkvi; fveti Fulgenzi pravi: Sunej te zerkve imé kristjan nizh ne pomaga, se Bogu ne opravlja zhifsta dari-

tev, se odpuſhenje grehov ne sadobi, in ne najde frezha vezhniga shivljenja. Sakaj le ena je Kriſtufova zerkev, ena golobiza, ena nevéſta.

Ker vém, de naſ je Bog ſtvaril bres naſ, pa naſ ne bo svelizhal bres naſ; ſe moram tedaj truditi, ſ' boshjo gnado dobro ſtoriti in takó Bogu sveſt biti. O Jeſuf, moj Svelizhar! daj mi mozh, tebe vſelej sveſto ljubiti in vezhno svelizhanje doſezhi. Ti ſi vir vſih dobrot, in vſim obilne gnade deliſh, kateri ſi persadevajo dobro ſtoriti; kateri pa po prejetih gnadah hudó delajo, tiſtim ti ſapreſh ſtudenez boshjih gnad, in le ſami ſo krivi ſvojiga pogubljenja.

Molitev.

Bog, kateri naſ i. t. d. kakor na 180. ſtrani.

II. Shtirje kvaterni tedni.

Posimſki kvaterni téden je tretji téden v adventu, *ſpomladnji* po pervopôſtni nedélji, *polétni* po binkuſhtni nedélji in *jeſénſki* po poviſhanji ſ. krisha. Švéta zerkev nam ſapove kvaterné tedne v' pokori doperneſti, Boga ſa pre-jete dobrote hvaliti, in ga ſhe poſebno proſiti, de bi ſvoje naméſtnike na ſemlji ſ' ſvojim ſ. Duham napolnil, in de bi nam vſelej dobre duhovne poſhiljal. Po nékdanji navadi delé fhkofje

v kvaternih tédnih masnikovo posvezhevanje ali shegnovanje v' duhovski stan namenjenim, kateri bodo namesti Kristusa opravljali flushbo boshjo k' svelizhanju vérnim. Prôsi Boga prav gorezhe, de bi bili le tisti v' duhovski stan posvezheni, ktere je Bog v' ta stan poklizal. Noben zhlovek, bo naj ozhe, mati ali she tako dober prijatelj, ne more svojimu blishnjimu toliko dobriga storiti, kakor dober duhoven. On uzhi Boga prav sposnati, pravizhno in mirno shivéti, oblastnike sposhtovati in flushati ali bogati; vsakimu storiti in dati, kar mu gré. On svéti s' lépimi sglédi, moli sa vse, pomaga f' svétimi sakramenti in s' duhovnimi tolashbami; bodi majhen ali odrashen, sdrav ali bolan, shiv ali mertev prejema sh dobre in pomozhi od Jesufovih namestnikov: nikar jim tedaj ne bodi nehvaléshen, ampak tolike svoje dobronike in Jesufove namestnike, masnike svete zérkve, imej v' veliki zhafti, bodi jim pokorn in môli sa-nje.

Molitev.

O dobrotljivi Ozhe! „vse stvarí perzhakujejo od tebe, de jim das h jedí ob pravim zhasu. Kadar ti svojo rokó odpresh, so vsi s' dobrotami nasiteni.“ Le od tebe, dobrotljivi Bog! prejememo vse, kar na dushi in telesu dobriga imamo; le od tebe pride vsak dober dar, ki nas tukaj rasveseli. Blagor nam Jesufovim ovzhizam,

ki imamo pastirje po volji boshji! O Jesus, nar bolji in nar vikshi pastir vsih pastirjev! Gorezhe te prosim, nikar ne odteguj tega tolikiga daru svoji zerkvi, dajaj ji pastirje skerbne, modre, sdraviga nauka, svetiga shivljenja, de bodo pravi namestniki tvoje velike milosti. Res smo slabi in takó velikiga darú nevredni, pa ravno sato, te prosimo, dajaj nam po svoji veliki milosti svete duhovne, de vidimo njih sveto shivljenje in poslušamo njih svete nauke, se smirej boljshamo in svelizhanja vredne storimò. Ne dajaj nam v' svojim serdu najemnikov, kateri bi nam pregledovali, in nas v' smotah pustili, in bi nas po tem zhakal hud konez, kadar bosh ti, vikshi pastir, pastirje in ovze pravizhno sodil, in vsm povernil po saslušenji. O Jesus! ponishno in gorezhe te prosim, napolni s' svetim Duham shkose in mashnike in daj nam vsm gnado po njih naukih shiveti, de bi pastirji in ovze s' teboj vikshim pastirjem vekomaj sdrushe-
ni bili v' nebesih. Daj nam sdaj in vselej sraven drusih gnad in dobrot tudi to nar vezhi gnado, de bomo is ljubeshni in hvaleshnosti do tebe, vse, kar nam das,

tako obernili, de bomo v' vsih rezheh tvo-
jo boshjo zhašt pomnoshili, in svojim du-
šam nebesa sadobili. Amen.

III. Svéti dan Jesufoviga rojstva.

Angelj Gospodov poln nebeshke svetlobe
rezhe pastirjem: „Veliko veselje vam — pa tudi
všim ljudem — osnanim. Danš vam je rojen Sve-
lizhar, kateri je Kristuf Gospod.“ Vfigamogozhni
Bog in Gospod! moj Odreshenik pride v' podobi
déteta na svet; je otrok pa vender pravi Bog;
je rojen v' revshini, pa vender nebesa so nje-
gov sedesh; leshi v' jaslih med neumno shivino,
pa angelji v' nebesh ga zhašté, in velika truma
angeljev mu danš v' oblakih prepeva: Zhašt Bo-
gu na vislavah in mir ljudem na semlji, kateri so
svete volje. Jesuf moj Odreshenik se tolikanj po-
nisha, kako je mogozhe, de bi se jes povsdigo-
vâl? Moj Odreshenik je v' revshini, kako je mo-
gozhe, de bi jes njemu in njegovim naukam na-
šproti po zhašnim bogastvu hrepenil? Kako je
mogozhe, de bi jes nezhimurnost, kratkozhafnost
in meseno veselje ljubil, ker moj Odreshenik, she
le rojen, she toliko terpi?

S' ginjenim in s' štertim ferzam bom Jesufa
profil, de mi grehe odpusti, mi ferze ozhisti in si
ga perpravi v' svoje prebivalishe.

Dela boshjiga usmiljenja in boshje ljubeshi

fo nefkonzhne. Jesuf, kteriga fo od někdej pre-
roki osnanoi, in vſi pravizhni po njem sdiho-
vali, sdej pride na semljo. Bog od vekomaj —
je hotel tudi zhlovek biti. O zhudna ponishnost
nefkonzhniga Boga! Jesuf hozhe v' vſim sunej
greha nam enak biti, de mi vſi, ki ſmo v' Ada-
mu greſhili, v' Jefusu odpufhenje grehov, poſve-
zhujozho gnado in pravizo do nebeſhkiga kra-
ljeſtva ſadobimò. Kdo bi tèrdno ne ſaupal v' Je-
ſufa, ki ſe je tolikanj ponishal is ljubesni do naſ,
de nam bo vſe dodelil, kar ga proſimo v' ponishno-
ſti? de nam bo dal pravo ljubesen, to je, vſe
ſtoriti in terpèti is ljubesni do njega ali v' nje-
govim imenu k' zhaſti nebeſhkiga Ozheta, kte-
riga otrozi in dèdizhi njegoviga kraljeſtva ſmo
vſi po njegovim odreſhenji.

Molitev.

O prelubi Svelizhar! ſ' tvojimi ſve-
timi angelji veſelo rezhem: „Zhaſt bodi
Bogu, ki te je nam revnim greſhnikam
dal.“ Po ſgledu poboshnih paſtirjev te
ſhelim moliti in hvaliti; daj mi pokorno
ſerze, vſe ſtoriti po tvojih ſapovedih, in
vſiga ſe varovati, kar je tvojim naukam
naſproti. Presheni veſ napuh is mojiga
ſerza, daj mi biti ubogimu v' duhu, do-
deli mi ſtanovitnoſt v' pokori, de po tvo-
jim ſgledu ſ' teboj ſhivim vekomaj. Amen.

IV. Sadnji dan leta.

Velike dobrote, ki jih nisim bil vreden, ampak le potreben, mi je Bog to leto delil. Vse potrebne rezhi sa dušho in telo sim obilno dobival is njegove mile roke. Ali sim pa bil Bogu smirej hvaleshen sa toliko prejetih dobrot? Ali sim ves zhas, ki mi ga je Bog dal, de bi se s' dobrimi deli perpravljaj sa frezhno vezhnost, k' dobrimu obernil? Ali sim mislil, de se v' kratkim zhasu saflushi frezhna ali nefrezhna vezhnost? Ali nisim marfiktere ure v' lenim postopanju ali zlo v' hudih delih potratil? — Britko mi je per ferzu, zhe na te in druge take vprashanja refnizhen odgovor premislim, ker sposnam, de sim tebe, moj Bog, tolikrat rasshalil! Kakshna bi bila s' menoj, ko bi me danashnji dan, ali preden se poboljšham in spokorim, is tega sveta poklizal? De me pa smert, kadar she pride, neperpravljeniga ne salese, kaj mi je storiti? Na to mi odgovori boshji duh: Misli pogosto na smert, sapusti sa vselej vse hude perloshnosti in greslhne navade, sdihuj k' Bogu, in delaj refnizhno pokoro. Po tem bo tvoja smert frezhna, zhe tudi nagla ali neprevidena. *Pravizhni* (pravi modri 4, 7.) *zhe ravno presgodaj umerje, bo v' pokoji.*

Molitev.

O moj Bog! odpusti mi mojo greslh-

no mlazhnost ali lenobo, v' kateri sim skorej posabil, sakaj si me stvaril. Prasne, nezhimurne in shkodljive rezhi so me, kakor majhniga otroka, motile, in odvrzhevale od mojiga namena, sa kteriga sim stvarjen. Poterdi, o Bog! s' svojo gnado moj sklep, kteriga sdaj storim, de hozhem sanaprej pred vsim tvojiga kraljestva in tvoje pravize iskati, vse dosdanje krivize in nesvestobe, kar je v' moji mozhi, popraviti, in tako shiveti, kakor bom ob smertni uri shelel, de bi bil shivel. Amen.

V. Pervi dan noviga leta

ali

obresovanje Gospoda nashiga Jesufa.

Kadar je bil Kristuf po postavi, kateri se je sam radovoljno podvergel, obrésan, mu je bilo dano imé Jesuf, to je: Svelizhar. She to imé nam gresnikam daje upanje sadobiti gnado prave pokore, poboljšhanja, odpušhenja grehov, stanovitnosti v' dobrim in po tem vezhno svelizhanje. She danashnji dan je sazhel Kristuf sa nashe odreshenje kri prelivati, ktero je posneji na lefu fvetiga krisha do sadnje kaplje

prelil, in naš tako febi kupil s' drago zeno svoje prelite kervi.

V' tem imenu, ki je bilo danš Kristufu dano, so apostelnjani osnanaovali odpuštenje gréhov; v' tem imenu so bolnike osdravljali, mertve k' shivljenju obudovali in hudizhe isganjali; v' tem imenu so svetniki vse fkušnjave premagali, zlo tudi nar hujši muke ali martre s' veseljem stanovitno prestali. Tedaj je tudi moje upanje terdno, de bom v' tem svetim imenu, *Jesuf*, tudi jes sadobil gnado svoje ferze obresati od vsiga pregresniga, stariga zhloveka flezhi in noviga — v' svetosti prerojeniga — oblezhi, Bogu v' vsih rezheh svešt in v' boshji ljubeshni smirej ostati.

Molitev.

O Jesuf, preljubi Svelizhar! daj mi v' novim letu gnado noviga shivljenja, tebi stanovitno flushiti, sa storjene grehe resnizhno pokoro storiti in le tebi shiveti. O Jesuf! bodi ti moje vse, to leto in ves zhas mojiga shivljenja; reshi in svelizhaj me: varuj me sapeljiviga sveta; bodi moj Jesuf ob moji smertni uri; bodi moj Jesuf tudi v' nebesih, de bom vshival sad tvoje prelite kervi, in tebe svojiga Svelizharja vekomaj ljubil, gledal, zhasil in hvalil. Amen.

VI. Svetih treh kraljev dan

ali

zhaſtito rasglaſhenje Jeſufa.

Kmalo po Jeſusovim rojſtvu ſo perſhli v' Betlehem is jutrove deſhele modri Jeſufa molit. Ti ſo pervine ſmed nevérnikov, ki ſo ſe k' Jeſufu podali. O neisrezhena fkrivnoſt! Jeſuf Kriſtus, ſhe otrok v' jaſlih leſhé, vlezhe k' ſebi niſke in viſoke ali priproſte in imenitne ljudi. Paſtirji ga pridejo molit, modri is jutrove deſhele mu perhité darovat. Modri ſo ga molili in mu darovali ſlata, kadila in mire; kadilo poméni Boga, ſlato kralja in mira zhloveka. Modri ſo f' ſvojimi darmi na ſnanje dali, de terdno vérujejo, de ta otrók v' jaſlih, ktériga molijo, je pravi Bog, pravi kralj nebés in ſemlje in pravi zhlovek; tedaj obljubljeni Odreſhenik ſvetá, kterimu je dana vſa oblaſt v' nebelih in na ſemlji.

Pervi ozhitni ſposnavavzi prave vére ſmed ajdov ſo bili modri is jutrove deſhele. Bog, kteri jim je bil dal gnado ſposnanja, jim je pomagál, de ſe niſo sbali dolsiga in teſhkiga pota, tudi ſe niſo uſtraſhili kralja Herodeſha, ampak vſe ſadershke ſo frezhno premagali in naſhli Odreſhenika. Modri ſo po Odreſheniku sdihovali in ſe veſelili ſliſhati od njegoviga rojſtva; piſmouki, Herodeſh in njegovi flushabniki ſo pa po zhaſnih rezhéh hrepenéli, in ſato ſe ti preſtraſhijo,

ko flifhijo od rojftva noviga judovfkiga kralja. Tako se posvetni ljudje velikrat tiftiga ultrafhijo, per katerim bi samogli svojo pravo frézho najti.

Ktérim se Bog blisha f' svojo gnado, pa se ji umikajo in svoje misli na hudo obrazhajo, ti v' djanji pokashejo, de gnado boshjo sanizhujejo, in hité v' svoje pogubljenje.

Molitev.

Moj Bog! tebi je nar bolj snano, kolikrat fim tudi jes v' djanji tvojo gnado sanizheval. Ti si mi pomagal is sgolj milosti, jes fim se ti pa vftavljal is sgolj hudobije. Modri so te s' velikim trudem in terpljenjem ifkali, jes fim se ti pa umikal in se tvoje ponishnosti framoval. Per tvoji flushbi fim bil sanikern: zhe fim te s' besedo hvalil, fim te s' djanjem sanizheval. Daj mi gnado, dobrotljivi Jeshu! svoje shivljenje refnizhno poboljshati. Sdaj terdno fklenem, de bom f' tvojo gnado vselej perpravljen tebe tudi s' velikim terpljenjem ifkati, in svojo dusho, svoje telo in vse, kar premorem, tebi darovati. Majhen dar je ta, pa tvoja velika milost me ne bo sanizhevala. — Vi modri, svete pervine, prvi aposteljni tistih, kateri so malikovavftvo in vrashe sapustili in praviga

Boga molili, profite sa-me ubosiga gresnikar, de milost per Jesusu najdem, in ga v' vashi sveti drushbi hvalim vekomaj. Amen.

VII. Darovanje Jesufa v' tempeljnu **in** **ozhifhevanje Marije devize.**

Bog je bil po Mojsefu vsaki Israelski sheni sapovedal, shirdefet dni po porodu sinka in in ofemdefet dni po porodu hzherke iti v' tempelj k' ozhifhevanju, in dar pernefti; premoshne fo pernesle v' dar leta staro jagnje, uboge pa po dvé gerlizi ali po dva golobza. Marija se je podvergla postavi ozhifhevanja is ponishnosti. Jesus je bil bres gréha, ker je bil pravi Bog in zhlovek, rojen is zhishe devize; on ni bil podvershen postavi darovanja, pa vender je hotel vse ljudém dane postave spolniti, ker je pershel ljudi svelizhat ter gresnike s' Bogam spravit. Marija je bila gnade polna in po rojstvu Jesufa she bolj sveta, tedaj ni bila ne potrebná ne dolshna ozhifhevanja, in to le is ponishnosti stori. O koliko veselje je danashnji dan misliti se v' Jerusalemskim tempeljnu, kjer je bilo toliko svetnikov skupej, in Jesus, svetnik vsih svetnikov, med njimi. Joshef je bil svet, Simeon je bil svet,

h- in naj. kteri je Jesufa na svoje narozhje vsél in ga Bogu darovál, Ana je bila sveta, ktera se je veliko lét v' tempeljnu f' postam, molitvijo in sdi-hovanjem perpravljala k' prihodu obljubljeniga Odrefhenika.

nu V' té sveti družini je Šimeon prerokoval in rekel od Jesufa: 'Ta je postavljen k' padzu in vstajenju njih veliko v' Israelu; je snamnje, kterimu se bo soper govorilo. — Marii pa rezhe: 'Tvojo lastno dušho bo mezh prefunil. — Ko je pravizhni Šimeon (f. písmo pravi od nje-ga, de je bil pravizhen in bogabojezh) velikrat sdihoval po Odrefheniku, mu je bilo od svetiga Duha rasodeto, de ne bo umerl, preden Kristu-fa vidi. Sdaj je imel to frezho viditi ga, ga vsame na svoje narozhje, hvali Boga in pravi: Gospod! sdaj spusti svojiga hlapza po svoji be-fedi v' miru, kér so moje ozhi vidile Svelizharja.

Molitev.

he- in m- ne pa je e- in d- tel nel it. fa l- ri. v' t- v, t, O Jesuf! rasvetli mi pamet in per-pravi mi serze, de bom is vére v' ljubé-sni svetiga Duha shivel, de mi bosh k' vstajenju, de ti ne bom nikoli soperval ne s' jesikam ne s' djanjem. Daj mi sposnati svoje grehe in slabosti, de bom resnizhno ponishin, vse sopernosti voljno terpel in si persadeval, ne sa posémeljške rezhi, ampak sa nebeshko kraljestvo. — Ti pa

svéti Simeon! ki si Jesufa vsél na svoje narozhje, to frézhó imel, de so tvoje ozhi vidile Svelizharja svetá, in si po tem shelel v' miru saspati, prôsi sa naš, de bomo v' pravim poterpljenji in resnizhni ponishnosti Jesufa posnémali in po tem révnim shivljenji njegove zhashti deléshni v' nebélih. Amen.

VIII. Svéti fhtirdefetdanfki post.

Ta post se sazhne pepelnizhno frédo, in pepél, f' kterim ta dan duhovni glave potrefajo, nam she v' spomin daje pokoro in smert. Svéta katolifhka zérkev shaljuje savolj spazhenosti svojih otrok, kteri se pušne dni nékdanjim ajdovfkim nerodnostim vdajo. De bi jih od tega odvernila, nam trétjo predpepelnizhno nedeljo pred ozhi štavi Jesufovo prerokovanje od njegoviga terpljenja in njegove smerti, de bi sposnali, kako nehvaléshni smo Bogu, ko s' rasusdanjem, f' poshréfhnostjo in s' mnogotéro spazhenostjo takrat Jesufa shalimo, vnovizh krishamo — in si vézhno pogubljenje flushimo. Zérkev sheli, de bi smirej shivéli po svojim poklizu sa vézhno svelizhanje, ktéro nam je dobrotljivi Bog namenil, de bi dobro delo, ktero je gnada boshja sazhela, s' njo frézhno dokonzhali, in de bi pred

boshjim oblizhjem pravizhni bili v' ljubésni. Tedaj naf uzhi fvéta zérkev:

1. *Smirej v' pokori shivéti.*

Kér vémo, de naf vsih smert zhaka, pa ne vémo, kdaj naf sadéne, je treba zhlovéku k' smerti smirej perpravljénimu biti. To nam na misel da pepelitev, ob ktéri mafhnik te beséde isrezhe: Špomni fe, o zhlovek, de si prah in v' prah se bosh povernil. Sa pokoro nam je Bog naloshil terpljenje in smert, in to nam je tréba prav sposnati; kér mi gresfhniki bres prave pokore ne moremo v' nebefa priti. Blagor prav fpokorjenimu zhloveku, kteriga dufha stopi po smerti zhífta pred fodnji ftol! O Bog, ti me fhe klizhesfh k' pokori, ki sim bil tvoji fveti volji velikrat nepokorn! Is sgolj ljubésni do naf je Jesus teshko pokoro sa nafhe gréhe na-fe vsél; njegova dufha je bila shalofstna do smerti na vertu Getsemani; na gori Kalvarii je terpel britko smert sa gréhe vsih ljudi. Sato kristjan ne smé sheléti v' fidanjim shivljenji kdej bres pokore biti, kér nam je Jesus nad feboj ozhitno pokasal, de le pot terpljenja pélje v' nebefa; po poti britkiga terpljenja je fhel Jesus v' svojo zhaft, in naf klizhe sa feboj. Kdor hozhe sa meno- noj priti, pravi Jesus, naj sam febe sataji, naj vsame svoj krish na-fe, in naj hodi sa meno- noj. Pogosto tedej hozhem Boga profiti sa praviga duha pokore, de napolni f' pravo shalofstjo sa fforjene gréhe moje ferze, de satare v' meni vse oftanke grehov, in de mi da mozh ukrotiti vse

hudo nagnjenje v' svojih udih. De svojiga ne-
beshkiga Ozheta, Ozheta ljubésni in pravize, vezh
ne rasshalim, bom profil sa rassvetljenje gréhe
in fkušhnjave prav sposnati, in sa mozh grehe
studiti in fkušhnjave premagati. Jesuf se je s'
molitvijo in postam k' temu vojskovanju perpra-
vil; ravno tako bi se bil mogel tudi jes po nje-
govim sgledu perpraviti, in ne bil bi greslil.
Sato sim velikrat padel, kér se k' vojskovanju
nisim prav perpravil. Moj Bog! kér si mi bil ta-
kó dobrotljiv in usmiljen, de si me vsdignil, ka-
dar sim padel, daj mi mozh ferzhniga vojskova-
nja in gotove smage, de vezh ne padem; kér
le tistimu je obljubljenno vezhno svelizhanje, kte-
ri do konza stanoviten ostane.

2. Jesusa fkerbno poslušhati.

Ko bi zhlovek takó védil, kaj ga dobriga
in lepiga zhaka v' nebesih, kakor isvoljeni to
vedó, kateri she Boga gledajo, vshivajo in v'
zhifti ljubesni zhafté: gotovo bi s' vso fkerbjo
poslušhal Jesufove nauke, ktéri mu temne pota
zhafniga shivljenja rassvetljujejo, mu vse nevar-
nosti pokashejo, ga od bresna pogubljenja od-
ganjajo in v' nebefa vabijo. De pa kristjan ne
vé, kaj ga zhaka po smerti, kar mu je is vére
mogožhe in dolshnost vediti, pride is njegove le-
nobe ali sanikernosti; lenoba zhloveka vlézhe v'
tmo dufhne smerti, ktere konez je vezhno po-
gubljenje.

Perva fkerb nam tedaj bodi, Jesufove nau-
ke pridno poslušhati in jih v' djanji spolniti. Je-

suf naf pa ob kratkim takole uzhi: si filo persadevati sa nebefa, ker nebesko kraljestvo filo terpi, in le filni ga na-fe potégnejo; sebe sajiti, svoj krish nositi, krivizo voljno terpéti; nad seboj zhuti, svoje pozhutke krotiti, svoje mefo s' sheljami vred krishati; zhiftoft ferza in telefa ohraniti, po oski poti hoditi, boshjiga kraljestva in njegove pravize ifkati; Boga zhes vse in svojiga blishnjiga kakor famiga sebe savolj Boga ljubiti, tedaj is ljubesni do Boga vse ftoriti in terpéti; v' védni pokori in ponishnosti shivéti, temu svétu umirati, in takó Jesufovo shivljenje na svojim telefu rasodévati ali sa Kristufam hoditi; svoje flabosti sposnati, na-fe se ne sanafhati, vsake blishnje nevarnosti se ogibati, v' takim sadershanji Boga sa gnado ftanovitnosti profiti in va-nj saupati. Kdor te Jesufove nauke v' djanji spolni, njemu je obljubljeno nebesko kraljestvo.

3. *Vezhkrat svete sakramente vrédno prejéti.*

Po velikim ali smertnim grehu sgubi zhlovek duhovno shivljenje, to je, posvezhujozho gnado boshjo, postane boshji fovrashnik in vezhniga pogubljenja vreden. Zhlovek, kateri po svetim kerstu kak velik gréh ftóri, bi mogel bres vse pomozhi vézhno pogubljen biti, ko bi usmiljeni Jesus sakramenta svete pokore v' odpushtenje vsih po svetim kerstu ftorjenih grehov ne bil postavil. Kdor prav perpravljen sakrament svete pokore prejme, sadóbí odpushtenje vsih fhe tliknih grehov, in njegova dusha je spet, kakor je

po svetim kerstu bila, zhišta in Bogu perjetna; tode potrebno perpravljanje k' sakramentu svete pokore je truda polno in sato imenujejo sveti ozhaki ta sakrament trudapolni kerst. Zhe se zhlovek tudi fhe tako fkerbno gréha varuje, se vendar savolj svoje slabosti vsih tudi majhnih gréhov ne more obvarvati, v' grehah shiveti je pa grošno nevarno; sato sveta zerkev posebno v' postnim zhasu, ki je zhas pokore, svoje vérne opominja svete sakramente po gosto prejemati.

Posebno mozh pa fkušnjave premagati, se greha varvati in posvezhujozho gnado boshjo v' sebi ohraniti, sadobi zhlovek po vrednim prejetanji svetiga reshnjiga telef. Nikoli bi zhlovek ne bil vreden té tolike gnade, Boga prejéti, ko bi ga Bog sam vredniga ne storil; pa tudi vezhi mozhí soper fkušnjave si zhlovek zlo mifliti ne more od mozhí vsigamogozhniga Boga, ki se da zhloveku prejéti, in se s' njim popolnoma sdrushi. Kdor tedaj ima Boga, ima s' Bogam tudi vse gnade, in je vterjen sa vezhno frezhno shivljenje. Sato pravi Jesus sam: *Kdor moje meso jé, in moja kri pije, ima vezhno shivljenje.*

Molitev.

O usmiljeni Jesus, kteri si svete sakramente postavil k' svelizhanju nashih duh, stóri me vredniga prejéti te v' svetim reshnjim Telef! Stori, de te prejmem f' zhišto vestjo, v' shivi véri, v' ter-

dnim upanji in v' gorézhi ljubésni, de se nad mojim shivljenjem vselej rasodéva vredna prejetev tvojiga presvetiga resh-njiga Telésa: zhe tudi v' fidanjim shivlje-nji nikoli nisim bres gréha, dodéli vender mojemu serzu svojo boshjo ljubesen in sha-lost nad gréham, de tako ti s' svojo lju-besnijo v' meni kraljujesh vekomaj. Amen.

IX. Zvetna nedelja.

To nedéljo obhaja sveta katolishka zerkev spomin posébné zhafti Jesufu v' Jerusalemu fka-sane. Ljudstvo fkashe Jesufu savolj njegovih to-liko dobrotljivih zhudeshev tako zhaft, kakorshno so iméli v' navadi mogozhnim kraljem fkasovati.

Veje, ki so jih veselí ljudjé takrat v' ro-kah derskali, pomenijo premaganje. Ljudjé ta-kó dajejo hvalo Jesufu premagavzu vsih sovra-shnikov, kakor je bila navada mogozhnimu kra-lju hvalo in zhaft fkasati savolj premage so-vrashnikov. Veje so bile s' oljke, njih sad po-méni pervizh gnado svétiga Duha, ktero je Je-suf saflushil, in drugizh dobre dela, ktere so sad gnade boshje.

Današnji dan so ljudjé Jesufu kraljévo zhaft in hvalo dajali, ene dní po tem so soper njega vpili: Krishaj ga! krishaj ga! O gerda

nehvaléshnost, in hudóbna nestanovitnost! Ali pa ni, kristjan, tudi per tebi ravno taka? — Kolikrat obljubish v' zérkvi pred altarjem ali per spovednízi Jesufa stanovitno ljubiti, pa kmalo po tem ga f' svojimi gréhi spet shalish, sanizhujesh, krishash!

Prozefija te nedélje postavi pred ozhi veliko lépih naukov. Maslnik gré s' vérnim ljudstvam okoli zerkve in se vštavi pred vélikimi vratmi. Duri so saperte. V' zérkvi in sunaj se Jesufu hvala poje. Maslnik trikrat poterka f' krishem, in duri se odpro: on in drugi med veselím pétjem gredo v' zerkev. — Saperta zerkev poméni nebésa saperte všim ljudém savolj perviga gréha. — Maslnik gré okoli zerkve, in poterka na duri f' krishem, ker je Jesuf s' velikim terpljenjem in smertjo na krishi odperl nebésa. — Pétje v' zerkvi in sunaj poméni zhašt dajano od angeljev in vših pravizhnih Jesufu premagavzu. — Maslnik gré v' zérkev, in drugi sa njim gredo s' veselím petjem, in s' vejami v' rokah, kér pred Jesufam nihzhe ni mogel v' nebésa: pravizhni so fhli sa njim, in so ga hvalili, ker le po njem jim je perfhlo premaganje in svelizhanje. — Lej, ljubi kristjan! kako fkerbno te zérkev opominja vero obuditi, Jesufa hvaliti in svojo dusho posvetiti.

Molitev.

O Jesuf! vem in sposnam, de tebi vsa hvala gre, ker si Šin boshji, gospod vsi-

ga, odrefhenik vsih. Nebéfa so bile sa-
perte vsm, ti si jih odperl f' krishem: f'
svojo smertjo na krishu si nam dal shi-
vljenje, si premagal vse sovrashnike. To
vem, vender te le premalo hvalim sa vse
te dobrote: zhe te ravno hvalim s' bese-
do, te malo hvalim s' djanjem, in sim ko
Judovska mnoshiza nestanoviten v' hvali.
Še vname v' meni serze, pa hitro opešha,
in se odverne od tebe: danš te povikšhu-
je, jutri te sanizhuje. O ljubi Odrefhe-
nik! daj mi zhesnatorno masilo gnade sve-
tiga duha, ker le v' svetim duhu te mo-
rem resnizhno in štanovitno hvaliti. Daj
mi obilnost gnade, de te sosebno hvalim,
in de nikoli ne odstolim od tvoje slushbe.
O Jesuf! uflifhi mojo prošhno, de te tu-
di po smerti hvalim vekomaj. Amen.

X. Vélíki zhetertek.

Med molitvami teh treh dni, ktére so ne-
kdaj ponôzhi opravljali, gorí na levi strani altar-
ja, (to je na lévi strani maslnika, kadar je
proti ljudém obernjen) petnajšt svéz, fhtirnajšt

rumenih, na verh téh pa ena béla; na altarji pa tudi fheft svézha gorí. Béla svézha, ktéra je víshji od vsh, poméni Jesufa, druge svézhe poménijo uzhénze in poboshne shene. Po vsakim psalmu se ena rumena svézha ugašne; ktére so na altarji, se ena sa drugo ugafujejo med Zaharijevo pésmijo, ki se sazhne: Hvaljen bodi Gospod Israelfki Bog. Zaharija f' to pésmijo hvali Boga savolj rojstva svojiga sina Janesa, in savolj prihoda obljubljeniga Odrefhenika. Švézhe se ugafujejo ena sa drugo v' snamnje, de so uzhénzi in perjatli Jesufovi v' véri péfhali, in eden sa drugim sbeshali, kadar so ga vidili v' oblafti Judov in nevérnikov. Béla svézha, ki Jesufa poméni, se ne ugašne, ampak se nefe gorézha sa vélíki altar, ker Jesuf, zhe tudi umorjen, je shiv. Gorézha béla svézha ofstane nekaj zhafa sa altarjem, kar poméni njegov pokòp: potlej se nasaj pernese, kar njegovo vftajenje poméni, po ktérim se je svojim perjatlam perkasoval. — Vse tri dni se per konzu sadnje molitve s' léfam ropotá v' fpomin velíziga vpitja Judovfkiga ljudstva, kadar so Jesufa na vertu Getsemani vjeli, v' Jerusaleem peljali in pred Pilatam vpili: Krishaj ga!

Lej, kristjan! takó te sdaj zérkev opominja v' ferzu shaljevati nad svojimi gréhi, savolj ktérim je Jesuf toliko terpel. Nestanovitnost Jesufovih perjatlov te opomni tvoje nestanovitnosti in nehvaleshnosti.

Vélíki zhetertek so v' vsaki farni zérkvi vefeše in shalofne opravila. — Masfhnik v' bélim

oblézl
léfa,
vil. M
nedols
jan n
in org
shalof
suf je
njegov
sa per
bolnik
prenel
v' zhe
min J
ga sh
se vsh
fpomin
njegov
govo
kjer j
pufher
govo
se je
léfu f
nja. I
véshk
njenje
ta hor
shef i
kopala
sufovi

oblézhén mafhuje v' spomin fvetiga refhnjiga teléfa, kteriga je Jéfuf per sadnji vezherji poftavil. Mafhno bélo oblazhilo poméni lepo oblazhilo nedolshnofti ali pravizhnofti, bres kteriga kriftjan ne fmé k' boshji misi perftopiti. — Svonovi in orgle potihnejo, in namefti njih se flifhi le shaloftni glaf léfá. S' léfam se ropozhe, ker Jéfuf je na léfu umerl, in vfe je shaljevalo po njegovi smerti. — Po fvéti mafhi se fvéta hostja sa perhodnji dan posvezhena, in tudi druge sa bolnike perhranjene, na ftranfki altar f' prozefijo prenefó, kteri altar je sa Jefusov grob, ki se she v' zhetertek naredi, namenjen, ker zérkev spomin Jefusoviga vftajenja sa en dan prehití, ki ga she v' faboto obhaja. Po navadnih molitvah se vfi drugi altarji odgernejo, in obropajo, v' spomin, de fo Jéfufa vojaki ali foldatje flékli, njegove oblazhila med feboj rasdelili, in sa njegovo fuknjo lofali. Med tém se moli 21. pfalm, kjér je prerokovano, de bo Jéfuf na krishi sapufhen, njegova obléka rasdeljena in sa njegovo fuknjo lofano.

Rôpotanje s' léfam naf dalje opomni, de se je na léfu v' raji pogubljenje sazhélo, in na léfu f. krisha odrefhenje od vézhniga pogubljenja. Kakor je nekdej Noetova barka ves zhlovéfhki rod ohranila, takó je f. krish v' ohranjenje in brambo vfm sa vézhno shivljenje. Švéta hostja v' boshjim grobu naf opomni, de Jofhef in Nikodem fta Jefusovo telo zhafstito pokopala; Marija njegova fвета mati, in drugi Jefusovi perjatli fo njegovo fvetó telo v' veliki

shalofti spremljali. Tudi ti, ljubi kristjan! se v' duhu perdrushi unim svetim duham, obshaljui svoje gréhe; s' Jesufam flézhénim obshaljui svojo sguhljeno nedolshnost, in s' Jesufam pokopanim svojo dušno smert: in takó bodi pokopano (spreoburnjeno) tvoje gréshno shivljenje, de vstanešh (shivish) v' vézhno svelizhanje.

Molitev.

O ljubi Jesuf! o dobrotljivi Svelizhar! mnogi viharji se v' mojim serzu obudujejo. Tvojo neisrezhenó ljubesen premishljujem, is ktere si nam postavil Sakrament svojiga teleša, in moje serze od veselja poskakuje: premishljujem tebe dobriga ozheta sadnjikrat per misi s' svojimi uzhenzi jesti, jih tolashiti, opominjati, in to me napolni s' velikim upanjem: premishljujem tvoj namen v' smert sa hudobne duše, in te sa to nesaflusheno milost hvalim: premishljujem hudobijo tvojiga neusmiljeniga sdajavza Judesha, nestanovitnost ljubiga Petra, nesvestobo drugih uzhenzov, in sim shalošten, ker mi njih sapushenje mojo hudobijo ozhita: premishljujem hudobijo tvojih neusmiljenih sovrashnikov, kateri sklepaio kako te v' roke dobiti in umoriti, in to obudi v' meni

lošebno shaloſt, ker tudi jes ſim bil tvoje grenke ſmerti kriv. **O** Jeſuf! ti ſi vſim ljudem dober, vſi ſmo do tebe hudobni, nehvaſeſhni, in neuſmiljeni: meni je ſhal in me pezhe, de ſim tudi jes tebi ſa neisrežheno dobroto neisrežheno hudobo vra-
zheval. **O** ljubi Goſpod! klezhé pred te-
boj v' grenkoſti ſvoje duſhe te ponishno proſim mi odpuſtiti, miloſtivo me poglej ko nesveſtiga Petra; odpuſti mi ko deſnimu raſbojniku, in ne ſaversi me, de ſe tvoje velike ljubeshni, in preſvete prelite kervi vdeléſhim. Amen.

XI. Veliki pétek.

En dan pred Judovſko velikonozhjo je Je-
ſuf kervavi dar na ſvétim krishi dokonzhàl, in
ſvét od pogubljenja odréfhil. Deſiravno je Je-
ſufova ſmert vſim ljudém odreſhenje in veſelje
perdobila, vender ſvéta zérkev neisrežheno ſha-
ljuje nad grenko ſmertjo ſvojiga boſhjiga shé-
nina, kakor vſe njene ſhaljevavne opravila tega
nepoſabljeniga dné oſnanujejo. — Maſhnik ſe
pred altarjem verſhe na tla, in moli. To pomé-
ni ſhaljevavno Jeſuſovo molitev na vertu, in tu-
di jok Jeruſalemfkih shén nad terpézhim Jeſu-

fam. Obshaljui, tudi ti kristjan, terpézhiga Jesufa, pa shaljuj she bolj nad svojimi gréhi, sa- volj ktérih je On umerl! — Masfhnik vftane, gre k' altarju in ga kufhne, in na levi altarja bere is prerokovanja preroka Oseja, ktero je od od- refhenika Jesufa. Potlej nekoliko bere is drusih Mojsefovih bukev od velikonožhniga jagnjeta, ktero je krishaniga Jesufa pomenilo. Po tem be- re terpljenje Jefusovo, kakor ga je f. Janes po- pifal, kateri je vse vidil, in do sadnjiga bil per svojim ljubeshnjivim uzheniku Jefusu. Med tem branjem premifhljuj ljubeshen in terpljenje Jefu- sovo, ga hvali in sahvali, ga prôfi v' njegovi ljubeshni rafii, grehu odmreti, in v' njegovi gna- di umreti. — Po branji terpljenja Jefusoviga masfhnik moli 17 molitev: namrezh, sa papesha vikfhiga poglavarja katolifhke zerkve; sa svoji- ga fhkofa, vse fhkofe, masfhnike, in druge du- hovne; sa fposnavavze vere, devize, vdove, in sa vse kerfhanfko ljudftvo, tudi moli sa zefarja, novinze v' veri, popotnike, jetnike, bolnike, od- lozhene od zerkve; terdovratne Jude, in flepe nevernike. Po fleherni molitvi fe odgovori, amen; pa po molitvi sa terdovratne Jude fe ne odgo- vori, amen, ker fe njih spreobernjenje she dolgo odklada. Tudi ti po sgledu ljubeshnjive matere katolifhke zerkve môli sa vse, de bi vfi Jesufa fposnali, in njemu flushili.

Masfhnik po tih opravljenih molitvah flezhe plajfh, gre sa altar, ondi vsame pokrito podobo krishaniga Jesufa, jo pokrito pernefe do perve ftopnje leve ftrani altarja, ondi od verha odkrije

nek
poj
fve
dico
rok
je,
nik
odk
odg
nik
zer
per
tar
lit;
gre
obl
ko
neh

per
Jes
bra
kra
Jes
fim
vôn
ti
fim
daj
kri
gel
fim

nekoliko podobe Jesufove, in proti ljudem sa-
poje: Glejte leš krisha, na katerim je Svelizhar
sveta visel! Drugi pokleknejo, in odgovore: Pri-
dite, molimo ga. — Masfhnik visheji stopi, s' défno
roko krishaniga Jesufa odgerne, glasneji sapo-
je, in drugi odgovoré, ko v' pervizh. — Masf-
hnik na fredo altarja stopi, vfo podobo Jesufovo
odkrije, fhe glasneji sapoje, in drugi glasneji
odgovoré, ko v' pervizh, in v' drugizh. — Masf-
hnik nese odkrito podobo krishaniga Jesufa po
zerkvi nekoliko prozh od altarja, jo poloshi na
perpravljeno pogernjeno mesto, potlej gre sa al-
tar, isuje zhevlje, in gre s. krish (*Jesufa*) mo-
lit; trikrat poklekne in moli, potlej ga kufhne,
gre sa altar, se obuje, stopi k' altarju in plajfh
oblezhe: on, in drugi bero, ali pojejo ozhitanje,
ko bi Jesuf is krisha fvojim fovrashnikom njih
nehvaleshnost ozhital, in jih opominjal se fpokoriti.

V' trojnih hudih rezheh fo hudobni Judje
per nevernim oblastniku Pilatu krivizhno toshili
Jesufa. — Perva krivizhna toshba je leta: on
brani zefarju dazijo dajati, druga: on se hozhe
kralja ftoriti, tretja: on se Šina boshjiga dela.
Jesuf jim pravizhno ozhita: Moje ljudftvo! kaj
fim ti hudiga ftoril, ali v' zhim te shalil? odgo-
vôri mi. Jes fim te is egiptovfke fushnosti refhil,
ti pa si fvojimu odrefheniku krish napravilo. Jes
fim te fhtirideset let po pufhavi vodil, ti mano
dajal jefti, te v' dobro deshelo peljal, ti pa si
krish fvojimu odrefheniku napravilo. Kaj fim mo-
gel vezh ftoriti, in nisim ftoril? ko lepi vinograd
fim te safadil, ti si mi grenkobo rodilo, s' jesi-

ham mojo shejo gasilo, in f' fulizo mojo stran prebodlo. Jes sim savolj tebe Egipt, in njega pervorojene udaril, ti pa si me Pilatu tepsti dalo. Jes sim tebe is Egipta ispeljal, v' rudezhim morji Faraona utopil, in ti si me vikshim duhovnim sdalo. Jes sim pred teboj v' oblaku hodil, in ti si me teplo in bizhalo. Jes sim ti dal vode is skale, ti si me s' shelzhem in jefiham napajalo. Jes sim savolj tebe deshelo Kananejev udaril, in ti si mojo glavo s' terstam tolklo. Jes sim ti kraljevo palizo dal, in ti si mi ternjevo krono na mojo glavo posadilo. Jes sim te mogožno povikshal, in ti si me na les krisha obéfilo. Te ozhitanja so od zerkve v' Jesufovim imenu rezehene, de se vshivo vidi nehvaleshnost njegovih sovrashnikov. — Jesuf je bil od Judov, od Grekov, in od Rimljanov sanizhevan, in tudi v' tih treh jesikih je bilo spisano in verh krisha nabito njegovo oblojenje. Katolishka zerkev v' tih treh jesikih Jesufa hvali; sdaj sizer le v' dveh, ker so hebrejske besede v' latinske preštavljene, de se loshej umejo. Zerkev hvali Jesufa, rekozh: Sveti Bog! fveti vsigamogozhni Bog! ufmili se naf. — To je treba ob kratkim rasloshiti, de se ve, kaj je fkritiga pod sagrinjalom tih zerkvenih opravkov.

Mafhnik gre sa altar po podobo krishaniga Jesufa, in jo do leve strani altarja pokrito pernese, ker je bil vsrok ali urshah njegove smerti na krishu ljudem nesnan, ali fkrit: tudi uzhenzi in drugi Jesufovi prijatli niso prej te velike fkrivnosti sapopadli, sato so se nad njegovo oframot-

ljiv
kri
ber
flu
sha
zha
nel
pol
dili
zhe
vo
nje
ljiv
per
zer
sul
ga
ser
nje
de
f.

K
te
bil
bo
sha
ba
bo
vft
vz
do

ljivo smertjo pohujšali. — Maslnik pozhaši od-
kriva podobo Jesufovo, ker vera v' njega ni
bersh povsod bila, ampak se je fzhašama ras-
širvala po svetu: narod sa narodam se je kri-
shanimu Jesufu podvergel, in so njegov krish
zhaštili, kteriga so prej sanizhevali. — Maslnik
nese krish po zerkvi, in ga na perpravljen kraj
poloshi: to pomeni, de so aposteljni po svetu ho-
dili krishaniga Jesufa osnanovat. Maslnik isuje
zhevlje, klezhe moli, in kufhuje podobo Jesufo-
vo: to pomeni ljubesen, in sposhtovanje spreober-
njenih Judov in neverzov, kteri so Jesufa oframot-
ljivo krishaniga ljubili, in molili. — O kristjan!
per tih shalofnih shegah ali zeremonijah katolifhke
zerkve povsdiguj svoje misli do ljubesnživiga Je-
sufa, in hvali ga, ki je hotel sa te umreti: tudi
ga prosi ti pomagati njegovo neisrezheni lube-
sen sposnati: moli ga s' verno dufho, upaj v'
njega, ljubi ga, in shivi po njegovih sapovedih,
de pojdesi v' nebesfko kraljestvo, ktero je on s'
f. krishem odperl.

Milo ozhitanje f' kterim se zerkev v' imenu
Krifufovih judovfke nehvaleshnosti potoshi, tudi
tebe sadéva. Kolikanj bi tvoja dufha shalofna
bila, ako bi is Jesufovih uš flifhal si terdo-
bo, in nehvaleshnost ozhitati? Beri, ali poslu-
šhaj to, ko bi sam Jesuf ti ozhital, rekozh: Lju-
ba dufha! jes sim te ljubil, in te ljubim, de te
bolj ljubiti ni mogozhe: sim te po svoji podobi
vštvartil, in s' všim ofkerbel: sim se savolj tebe
vzhlovezhil, te uzhil, odobrotil, sdaj is ljubetni
do tebe na letim terdim krishi v' vših bolezh-

nah višim, in tukaj hozhem umreti, de ti ne umerjesh vekomaj. Ljuba moja dušha! she druge moje dobrote premisli. Per f. kerštu sim te s' vodo v' f. Duhu ozhištil, in otroka svojiga kraljestva štoril; sim te f' svojim mešam redil, in veliko drusiga dobriga ti štoril: kaj pa ti meni? o nehvaleshna dušha! Jes te nišim mogel perferzhnišhi ljubiti, ti pa si me sanizhevala, in po moji presveti kervi taptala. Ti nehvaleshna šivar! tako neufmiljeno ravnash f' svojim narboljšhim ozhetam? Špokôri se, in svoje kamnito ferze spreoberni, de obsojena ne bošh.

Po ozhitanju Jesušovim se pojetje dve lepe pefni, ktere je zerkev sa ta shaloštni dan sloshila, de bi vši sposnali veliko milost Šina boshjiga, kteri se je is ljubeshni do všiga obsojeniga zblवेशhta vzhlovezhil v' prezhištim telefu Marije devize, in na krishi umerl ga is hudizheve fushnošti ljubeshnjivo odreshiti.

Po tih dokonzhanih opravkih se prozefija k' boshjimu grobu napravi, de se vzherejšhnji dan posvezhena hoštja sa danashnjo f. mašho prenese. Kadar je f. hoštja na altarji, se ona in altar pokadi v' spomin Jesušove smerti, in njegoviga pokopa. Per pogrebih vernih se kadilo shge, veliko bolj per Jesušovim. — Mašhnik v' kelih vlije vina in vode po navadi, pa nad vodo po navadi ne moli, keliha ne daruje, ker vina ne bo blagoslovil ali shegnal, sato, ker je Jesus, od kteriga ves shegen pride, umerl. Mašhnik si potlej roke umije, pa is navadniga 25. psalma ne moli. Potlej se na fredí altarja per-

kloni, in tako moli: V' duhu ponishnosti, in s' shaloftnim ferzam stojimo pred teboj: vsemi nash dar, o Gospod! in godí naj se pred tvojim oblizhjem tako danš nasha daritev, de ti bo vshezh, o Gospod Bog! Mashnik se potlej oberne, in prizhijozhe opomni moliti, rekozh: Molite bratje, de bo moj in vash dar prijetin per Bogu, vsigamogozhnim ozhetu. Mashnik se k' altarju oberne, in poje Gospodovo molitev: Ozhe nash; potlej prosi Boga naf vse rešiti od vsiga hudiga, pretezheniga, sidanjiga, in prihodnjiga na proshnje Marije, aposteljnov, in vsih svetih po Jesusu Kristufu Gospodu nashim.

Mashnik povsdiguje f. hostjo le s' desno roko, de jo prizhijozhi vidijo, in molijo: keliha ne povsdigne, ker vino ni shegnano. Po tem rasdeli f. hostjo po navadi. Ne rezhe: Jagnje bo-shje, ki grehe sveta odjemljesh, ker Jesus ni bil fhe sposnan, ampak na krishi sanizhevan. Tudi ni kufhevanja miru, ker je Jesus bil f' kufhevanjem isdan, in ker je fhe le po vftajenji svojim aposteljnám mir dal. Per navadni f. mashí so pred obhajilam tri molitve, pa ta dan le sadnjo moli. Po ti molitvi rezhe po navadi: Gospod! nisim vreden. Savshije f. hostjo rekozh: Telo Gospoda nashiga Jesufa Kristufa naj ohrani mojo dusho sa vezhno shivljenje. Amen. Savshije tudi vino, pa spusti vse navadne molitve, in le to moli: O Gospod! kar smo s' uftmi pre-jeli, naj nam bo f' zhístim ferzam savshito, in ta zhafni dar nam bodi vezhno sdravilo. Mashnik ne da shegna, in ne bere sadnjiga evan-

gelija, ker je Jesuf, od kteriga je shegen in refniza, na krishi od hudobnih umorjen.

O kristjan! ti shaloftni opravlki katolifhke zerkve, f' kterimi rasodeva Jesufa sapufheniga, sanizhevaniga, terpézhiga in umorjeniga, te opominjajo fkerbno premifhljevati, kar je on, nafh f'varnik, Bog in Gospod sa nehvaleshne dufhe terpel. Sofebno premifhljuy njegovo neisrezhenó ljubesen, is ktere je na fvetim krishi vfo fvojo prefveto kri prelil. Jesuf je is ljubezni do tebe, in do vfiga zhloveshtva veliko terpel na dufhi, na telefu, in na zhafti. Njegova fveta dufha je bila s' nar vezhi shalofitjo napolnjena favolj tvoje grefhne nehvaleshnosti. Na telefu je terpel, kar fi morefh bolezhiga in hudiga mifliti. Na zhafti je tudi nefkonzhno terpel, ker on Šin boshji je med dvema hudodelnikama na oframotljivim krishi ozhitno umerl. Glej in premifhljuy Jefusovo rasmefarjeno telo, njegove fhiroke rane in fveto kri. Kakor bi bil pred njegovim krishem, in f' fvojimi ozhmi vidil terpezhiga Jesufa, sdihuj, in móli.

Molitev.

O nedolshno Jagne boshje, o prefladki Jesuf! kdo te je na krish s' debelimi shelesnimi sheblji neufmiljeno perbil? Tvoji krivizhni fovrashniki, med kterimi fim tudi jes, fo to florili: pa bolj rezhi, tvoja ljubesen, od ktere vezhi nik-

dar ni bilo, in je ne bo, te je krishala. Vsi sovrasniki bi ti ne bili mogli nizh shaliga storiti, ako bi se jim sam ne bil podvergel. Ti si hotel Gospod sa jetnika, Bog sa zhloveka, Stvarnik sa stvar rado- voljno umreti, de bi mi ne umerli veko- maj. Kaj ti bom sa to veliko milost po- vernil? **O** **Jesuf!** daj mi tebi hvaleshni- mu biti. Tvojo neskonzhno milost bom ve- dno pomnil, smirej te hozhem ljubiti, in hvaliti, nikdar te nozhem shaliti, hozhem vse nadloge voljno preterpeti, in vse de- lati po tvoji sveti volji. **O** dobrotljivi **Ozhe!** **O** preljubi **Odrefhenik!** objamem in kush- nem sveti krish, na katerim is ljubesni do mene terpisih, in te prosim me nikdar ne sa- pustiti; ti terdno obljubim vedno svestobo, in stanovitno flushbo. Usmili se me, usmili se vsih, de bo tvoja sveta kri, in grenka smert kljuzh v' nebesfko kraljestvo. Amen.

Premishljevanje, in sdihtovanje per Boshjim grobu.

Kadar je bila Jesufova smert rasglafhe- na, je Joshef is mesta Arimateje oblastnika Pi- lata profil, in sprofil, mu Jesufovo telo dati, ga pokopati. K' njemu se je Nikodem perdrushil,

in ſta ga ondi blis po fhegi judovſkih bogatinov v' nov grob zhaſtito poloshila. — V' ſpomin Jeſuſoviga pokopa ima katoliſhka zerkev navado boſhji grob napravljati, kjer ſ. reſhnje telo Jeſuſovo hrani.

Štara in ſveta navada je bogabojezhnih vernih od véliziga zhetertka do vſtajenja altar obikavati, kjer ſe ſveto reſhnje telo Jeſuſovo v' tabernakeljnu, ko v' pokopalifhi, hrani. Ta altar ſe Boſhji grob imenuje, ker je v' ſpomin Jeſuſoviga groba.

Zhe ſveſta ſhena grob ſvojiga dobriga moſha ſ' ſolsami ljubesni mózhi, zhe ſe dober otrok na grobu ſvojih ljubih ſtarifhev joka, zhe prijatel grob ſvojiga prijatla obifhe; ali ne bodo kriſtjani groba ſvojiga Svelizharja obifkavali, in per njem ſols tozhili? Marija, uzhenzi, in bogabojezhe ſhene ſo per Jeſuſovim grobu jokali, tudi verni kriſtjani ſe morejo tim bogabojezhim duſham perdruſhiti, boſhji grob obikavati, ponishevanje Jeſuſovo premifhljevati, in nad njim jokati. Rad obifkuj Jeſuſov grob, per njem premifhljуй in moli tako.

O Jeſuf! ti v' temnim grobu mertev leſhiſh, pa tvoja vſigamogozhnoſt ni umerla, in ſi jo po ſvoji ſmerti ſ' ſtraſhnimi zhudeshi rasodeval, kteri ſo tvoje ſovraſhnike in veſ ſvet ſ' velikim ſtraham napolnili. O Goſpod! verujem, de, ako ravno ſe je tvoja ſveta duſha odlozhila, je vendar tvoja boſhja natora oſtala per duſhi in per truplu. Ti ſi mertev in ſhiv, ſi mertev in vſtajenje mertvih. Torej, o vezhni Bog! puſti mi ſvo-

je ferze pred teboj rasliti, in bodi ufmiljen meni fvojimu nevrednimu flushabniku. Tvoje zhudno ponishevanje v' temnim grobu presune moje ferze: ti mertev v' grobu leshifh, tvoje sveto truplo je merslo, ranjeno in kervavo, v' tanzhizi savito, f' potno ruto je tvoja glava pokrita, vender tebe shiviga Boga molim, in se ti perporozhujem.

Refnizhno, o Jesuf! je tvoje ponishevanje veliko. Ponishal si se v' fvojim vzhlovezhenji, ponishal si se ob fvojim rojstvu in obresovanji; ponishal si se, kadar si hotel kerfhen biti, fvojim apostelnjam noge umivati, in med dvema rasbojnikama na krishi umreti, vender vse to preseshe ponishevanje tvojiga pokopa. V' fvojim vzhlovezhenji si prebivalifhe imel prezhisto telo vselej devize Marije: per fvojim rojstvu si angeljem sapovedal tebe rasglasiti; per fvojim obresovanji si bil imenovan Jesuf vfiga sveta Svelizhar; po tvojim kerftu te je nebesfki Ozhe fvojiga Sina imenoval; per umivanji nog fo te tvoji aposteljni verovali uzhenika in Gospoda; na krishi te je defni rasbojnik sposnal, in zhudeshti fo te osnanovali Sinu boshjiga, pa v' grobu nimafh nobeniga prijatla, v' tmi mertev leshifh, nobeniga zhudesha ne sforifh, tvoji prijatli fo delezhi, in tvoji sovrashniki te varujejo.

O zhudno in prezhudno ponishevanje mojiga Svelizharja! savolj mene, in savolj vsih se je Jesuf do groba ponishal, mene ponishevanja uzhiti. Bog se savolj mene ponishuje, sakaj se jes ne bom savolj njega ponisheval? Jesuf se

ponishuje, in jes se ponishevanja branim, ki sim prah in pepel, in pekla velikokrat vreden? Ti, o Jesuf! si dopustil, kar si od zhloveka vsel, v' grob sakopati, de jes, kar sim po pervim zhloveku hudiga prejel, sakopljem v' grob pokore, de f' teboj v' novo shivljenje vstanem. Sakopanimu mertvumu truplu ni vezh mar sa fvet, tako se jes odpovem, vsm hudim sheljam, in vsm sapeljivim rezhem, in ne bom drusiga iskal ko tebe mertviga in pokopaniga savolj mene.

Pokopalishe, kamor sta Joshef in Nikodem tvoje fveto telo poloshila, je bilo novo, v' kterim she ni nobeniga polosheniga bilo. O Gospod! ftori, de pokopalishe mojiga ferza, v' ktero tvoje fveto telo poloshim s' gnado f. Duha postane novo, in de ne bo nizh v' njem, kar bi tebe shaliti moglo. Ozhisti mojo dusho, de te per f. obhajilu vselej vredno prejmem. — Tvoje pokopalishe je bilo v' terdi fkali s' velikim terpljenjem isfekano: tudi moje ferze je kamnito, neobzhutno, in terdovratno, pa ti ga f' svojo gnado omezhi, in ga po svoji fveti volji obdelaj. Tudi si bom f' tvojo gnado persadeval ga tvoje britko terpljenje premishljevaje poboljšhati, in ga perpraviti prijetno pokopalishe tvojiga presvetiga telefa. Tvoja sveta kri naj omezhi moje terdovratno ferze, s' grenkimi folsami ga hozhem oprati, ti ga ofnashi f' svojo gnado in ljubesnijo.

Joshef is Arimateje je velik kamen pred duri tvojiga groba pervalil; hudobni Judje so veliki kamen sapezhatili, in zhujezhe varhe posta-

vili, de bi tvoje telo odneseno ne bilo: kar so Judje is terdovratnosti storili, hozhem jes is do-
briga namena storiti, de mi sovrashniki moje
dushe tvoje gnade ne vsamejo. Hozhem svoje
serze sapezhatiti s' tvojim terpljenjem, f' tvojo
kervjo, smertjo, in f' tvojim pokopam. O Jesus!
to naj bode varh moje dushe, in bramba soper
hude sovrashnike, de mi ne s' svijazho, ne f'
filo tvoje prijasnosti ne vsamejo. Ravno sato pred
tvojim svetim grobam tebe ufmiljeniga Gospoda
ponishno in upno prosim.

Molitev.

O moj v' temnim grobu leshézhi Sve-
lizhar! Ti si solnze pravize, shivljenje
mertvih, Jagnje boshje, Šin shiviga Bo-
ga, nebeshki kralj, odreshenik sveta, ven-
der v' grobu savolj mene mertev leshish?
O Gospod! ki si hotel v' grob poloshen
biti, tudi v' moje serze pridi. Moje serze
je hudobno, nezhedno in terdovratno, pa
ti ga f' svojo presveto kervjo operi, in
f' svojo gnado ozhisti, de ti bo prijetno
prebivalishe. O Jesus! pridi k' meni, osta-
ni v' meni, in daj mi gnado se nikdar ne
lozhiti od tebe. Švojimu serzu bom zhuje-
zhe varhe postavil: strah in ljubesen do
tebe, sveto sovrashtvo soper sebe, sani-

zhevanje sveta, pokorjenje, solse, molitev, varnost, ponishnost, serzhnost, tvoja gnada, in proshnja Marije tvoje prezhitte matere bodo varhi mojiga serza, de te nikdar ne sgubim. Ti sapezhati moje serze s' svojo sveto kervjo, ktera je is ljubesni do moje greslhne dushe istekla is tvojih bolezhnih ran. O presladki Jesus! to mi dodeli po mogozhnih proshnjah svoje presvete matere Marije, in vsih svojih svetnikov. Amen.

XII. Vélíka fabota.

Vélíko faboto se ogenj, kadilo, kerstna své-zha in voda blagoflovi ali shégna. Nar prej se ogenj shegna, in s' njim se potlej vshgo svezhe in lampe. — Duhoven nese tri svezhe na enim svezhniku v' zerkev: eno tih s' novim ognjem vshge per velikih vratih, poklekne in sapoje: **Glejte! luzh Kristufova!** drugi odgovoré: **hvala Bogu.** — Drugo vshge v' fredí zerkve: tretjo pred velikim altarjem: in enako dela; pa vsakikrat glasneji sapoje, in drugi glasneji odgovoré. — Duhoven per velikim altarji shegna velikonozhno svezho, pet sern, she prej poshegnaniga kadila vtisne va-njo v' podobi krisha.

Potlej vshge fvezho, in lampe, ali fvetila. — Masfhnik po tem bere, ali poje dolgo per altar-ji is fvetiga pisfma, in potlej gre shegnovat kerf-
no vodo. Med tem shegnam rasdeli vodo f' svo-
jo roko — se dotakne vode, jo malo vershe na
fhtiri kraje — dihne trikrat va-njo — trikrat
vtopi velikonozhno fvezho v' vodo, in vsakikrat
glasnejfhi sapoje: Naj pride va-njo mozh fveti-
ga duha. Sopet dihne trikrat v' vodo in rezhe:
De naj ona sadobi mozh ljudi preroditi. — Po-
tlej vlije dvojno posvezheno olje v' vodo; olje,
in vodo smefha: po tem gre k' vélikimu altar-
ju, in ondi na obrasu leshé moli litanije vsih fvet-
nikov. — Sa tem je vesela fvéta mafha od vfta-
jenja Jefusoviga.

Té zerkvéne opravila poménijo :

1) Štari ogenj, ko se ugasne in nov ukre-
fhe is kamna, poméni ftari savét ali testament
ali ftaro savéso, kéro je Bog po Mojsefu o-
snanil Israelzam. Bog se je Mojsefu perkasal v'
podobi ognja, in je govoril s' njim na hribu Ho-
rebu is gorezhiga germa. — Novi ogenj poméni
novo saveso, ktera vfa je sapopadena v' ljube-
sni, ognju vpodobljeni. Jefus je djál: „Ógenj
fim pernesel na fvet, in bozhem, de se vname.“
Luk. 12, 49. Tudi fveti Duh je v' aposteljne
prifhel v' podobi ognja. — Novi ogenj je is
kamna, kateri poméni Jefusa, poglavitni kamen
katolifhke zerkve, kakor fveti Pavel pishe Efe-
shanam: „Jefus Kristuf je poglavitni vogelni ka-
men, na katerim je vse sidanje fklenjeno.“ 2,

20, 21. — Kristjan moj! vshgi se od noviga ognja, kteriga je Jesus pernefel na fvet, in bo-di ves gorezh v' njegovi flushbi. Luzh Jesufova te je obfvetila, ne shivi tedaj v' temi ko never-niki, ampak ko otrok fvitlobe, pravizhno, boga-bojezhe.

2) Pet sern kadila s' molitvijo posvezhe-nih, in vtisnjenih v' velikonozhno svezho, po-méni difhezhe masila f' kterimi je bilo pokopa-no fveto telo Jesufovo. Kadilo je v' kerfno sve-zho v' podobi krisha vtisnjeno, in to poméni ra-ne Jesufove. Kadilo difhi, in to poméni, de sve-te rane Jesufove so nam saflushile gnado, f' ktero samoremo fveto shiveti, ali kakor govori fveti Pavel, dober duh biti per Bogu. II. Kor. 2, 15.

3) Tri svezhe na enim svezhniku, ktere du-hoven nefe v' zerkev, ktere eno sa drugo vshiga, pomenijo tri ofébe ali pershone fвете Trojize, kte-re so le en Bog. Te svezhe so ena sa drugo vshgane po zerkvi, ker svetloba vere v' fvetu Tro-jizo se je vnemala po fvetu po Kristufu Jesufu in njegovih aposteljnih. — Duhoven poklekne tri-krat, in vsakikrat glasneji sapoje: Glej! luzh Kristufova! Drugi odgovarjajo: Hvala Bogu. To poméni de neverniki so visoko hvalili Boga sa luzh fвете vere, ktera se je zhe dalje ferzhnejshi povsod osnanovala. Tudi mi moramo hvaliti Bo-ga savolj luzhi prave vere, sakaj bres nje ni svelizhanja. — S' eno tih treh svezh se vshge velikonozhna svezha. Velikonozhna svezha po-méni Kristufa, kteri je bil po zhloveshki natori

obu
nozi
le
po

nik
sasl
gov
Dul
de
kter
she
kraj
sufa

zho
glaf
tiga
prif
zhje
duh
suf
pre
fvet

pos
bos
kter
no
stuf
hov
nike

obujen od boshje nature. — S' gorezho velikonožno fvezho se vshgo lampe po zerkvi, ker le **Jesuf** je dal svetlobo svojim apostelnam, in po njih vsimu svetu.

4) Med shegnovanjem kerstne vode masnik rasdeli vodo s' roko v' podobi krisha, ker saflushenje **Jesufove** smerti na krishi, in njegova gnada daje mozh vodi sbrifati grehe. — **Duhoven** se dotakne vode s' roko k' poterjenju, de veruje in upa vse, kar je **Jesuf** obljubil tem, kateri shelé kerstheni biti. — **Duhoven** tudi verše malo vode na shtiri kraje, kar poméni vse kraje sveta, ker je sveti kerst postavljen od **Jesusa** v' prerojenje vsih narodov.

5) **Duhoven** vtopi trikrat velikonožno fvezho v' vodo, vsakikrat globokeji, in vsakikrat glasneji poje: Naj pride v' to vodo mozh svetiga **Duha**. — **Zerkev** prosi, de bi sveti **Duh** prishel, in posvetil vse ljudi v' vodi f' svojo mozhjo. — **Duhoven** dihne trikrat v' vodo, sakaj **duh** boshji po volji **Boga Ozhet**a s' milostjo **Jesusovo** v' svetim kerstu **duho** posveti. **Jesuf** je premagal hudizha, in je nashe **duše** f' svojim svetim duham napolnil.

6) **Duhoven** vlije v' kerstno vodo dvojno posvezhenó olje. Dvojno posvezhenó olje poméni boshjo in zhloveshko natoro **Jesusa Kristusa**, po katerih je odreshil svet. — **Duhoven** smesha dvojno posvezhenó olje in vodo, ker je **Jesuf Kristus** sdrushen s' vsimi kersthenimi. — Potlej **duhovni** na obrasu leshé, in molijo litanije vsih svetnikov, ker so v' poprejshnjih zhasih dolgo molili

sa te, kateri so bili to, ali pa binkufhtno saboto kerfheni.

7) Kristjan! hvaleshno sposnaj veliko ne-saflusheno milost boshjo, de si bil rasfvetljen, in posvezhen po Jesusu Kristufu. — Vidish sve-te opravila, in flifhifh molitve katolifhke zerkve; ne bodi neveden. Sposnaj tudi svoj poprejshenji revni stan, stan greha in pogubljenja: hvali is-ferza ufmiljeniga Boga sa gnado prejetiga ker-fta. — Grefhniki smo bili vfi, pa f' kerftam smo oprani in posvezheni. Jesuf je dal sebe v' oframo-tljivo smert, de bi nas refhil od vfih grehov; te-daj je dolshnost vfih po njegovih sapovedih shi-veti, kakor smo obljubili per svetim kerftu: kdor v' sveti veri hudobno shivi, si hujshi mafhevanje, in obfojenje nakopava.

Molitev.

O Jesuf! luzh moje dufhe, in vfiga sveta, ti si mi dal sposnanje, in gnado; si mi odpustil grehe, in sbrisal sodbo po-gubljenja per svetim kerftu: tudi potlej si mi jih dobrotljivo odpusthal. Opran in po-svezhen fim bil v' vodi, in v' svetim Duhu: deleshen fim tvoje svete kervi, in upanje mi dajesh v' nebesa priti. Kaj ti bom po-vern timer sa vse te dobrote? Kar fim in kar premorem, je malo, in tudi to je tvoje: sej si bom persadeval, tebe vedno hvaliti, smi-

rej tebi shiveti. Daj mi gnado tako shiveti, de sadobim, kar si obljubil rekozh: Kdor bo veroval, in bo kershen, bo svelizhan. Amen.

XIII. Velika nozh.

Jesuf je v' nedéljo sgodej is svoje mozhi zhaftitljivo od smerti vstal. — Nar veselilhi god je velika nozh, ali od smerti vstajenje Jesufovo. Veliko veselje po veliki shalofti je nar prijetnilhi. — Uzhenzi so vidili Jesufa svesaniga, so sapuhtili obfojeniga, krishaniga, kervaviga, mertviga, pokopaniga: potlej so ga vidili shiviga in zhaftitiga. Po Jesufovi smerti so bili ko ovze bres pastirja v' velikim strahu, po njegovim vstajenji pa so bili polni veselja in ferzhnosti. — Tudi mi, desiravno flabi, zhutimo veselje velikonozhnih prasn timer, pa to ni sadosti, ker vsaki si mora persadevati f' zhisto vestjo obhajati te vesele prasn timer: pa tudi potlej shiveti tako sveto, de bo dosegel in imel zhaftito od smerti vstajenje. Vsi bomo vstali, pa vsi ne bomo po podobi Jesufa premenjeni. — Poslufhaj tedaj, o moj ljubi kristjan!

Vstani hitro is groba svojih grehov. — Jesuf je bil fizer v' grobu do tretjiga dne, de bi vsi sposnali refnizo njegove smerti, pa tretji dan je sgodej od smerti vstal. Poboshne shene so v'

nedeljo prav sgodej fhle k' pokopalifhu, pa ga niso nashle, in so saflifhale od angeljev: Vftal je, ga ni tukaj. — Grefhnik! ne odkladaj fpreobrnjenja, ampak hitro, bersh vftani, de sado-bifh miloft, ker je sapifano: „Terdovratnimu ferzu na sadnje hudo pojde.“ Sirah. 3, 27.

Molitev.

O Jeshuf! verujem terdno, de fi umerl, in od fmerti vftal, sa-me in sa vse lju-di; vse refhiti od pogubljenja, fi umerl: vse poterčiti v' veri, fi od mertvih vftal. Ljubi Gofpod! ti fi f' fvojim zhaftitljivim vftajenjem premagal vse foverashnike, in rasveselil vse prijatle: daj meni gnado od vfh grehov vftati, in ftanovitno tebi flushiti, de bodo vfi foverashniki moje duſhe oframoteni, vfi angelji, in fvetniki rasveseljeni. Daj mi po tvojih naukih ftanovitno shiveti; tebe poſnemati v' terpljenji, de bo moje vftajenje podobno tvojimu. Sdaj mi vefela aleluja gre fkosi ferze: daj mi po tebi ftanovitno shiveti, de aleluja pojem vekomaj v' nebefih. Amen.

XIV. Krishev teden.

Od krishev v' prozefii noshenih takó imenován. Prozefija nam pa na misel daje britko pot Jesufovo f' teshkim krishem od Jerusalema do mesta mertvashkih glav. — Prozefija nas uzhi, de smo popotniki na svetu, in de moramo hoditi po poti vezhniga shivljenja. Kdor hodi v' prozefii, pozhasi hodi; ravno tako moramo mi popotniki varno hoditi, de ne pademo; to je, varno shiveti, de ne greshimo. V' prozefii se moli; ravno tako moramo tudi ves zhas svojiga shivljenja fkerbno moliti. V' prozefii fkasujemo ozhitno svojo vero v' praviga Boga, in se ne framujemo pred svetam njegove flushbe. — V' prozefii se podoba krishaniga Jesufa pred vsimi nese, in mi sa njo hodimo, de rasodevamo svojo terdno voljo sa Jesusam hoditi. — V' prozefii se bandere nosijo, na kterih so podobe fvetnikov, de se rasodevamo vojshake boshje po isgledu fvetnikov. — Ob fvezhnizi je prozefija okoli zerkve v' spomin, de je Marija fhla v' tempelj k' ozhi-fhevanju. Dershimo gorezhe fvezhe v' rokah, ker Jesus luzh vfiga sveta je bil v' tempeljnu sposnan od pravizhniga Simeona, in od prerokine Ane. — Zvetno nedeljo je prozefija v' spomin zhasti Jesufu dane od poboshnih mnoshiz, ki so ga s' vejami v' rokah, in f' hvalnim petjem spremljale v' Jerusalem. — O veliki nozhi je vesela prozefija v' zhast vftajenja Jesufovi-

ga. — Krishev teden je prozefija, de bi nam Bog odvernîl nefrezhe na dusîi in na telefû, in na f' svojo gnado nagnîl k' pokori. — O fvetim Telefû je prozefija ozhitno prizhevanje, de verujemo v' Sakrament fvetiga Jesufoviga telefâ. — Te, in druge prozefije imajo svoj fosebni namen, in kristjan si jih more oberniti k' boljshanju svoje dushe.

Kristjan moj! tebe vefelê te ozhitne opravila, pa morebiti se napak per njih sadershîsh. Navada je per nekterih kristjanîh k' prozefii hoditi, de se sprehodijo, pa drusiga nizh; okoli sebe, in po ljudih gledajo, malo in rasmîshljeno molijo. — Je sufha, mozha, ali druga nadloga, kristjani hrepenê po prozefii, ker upajo s' njo odverniti nefrezho, pa nozhejo f' pravo pokoro pravîzhne boshje jese potolashiti. — Glej, in premîfli, morebiti ti ravno tako delash; hrepenîsh po ti ozhitni molitvi, pa se ne ponîshash, prav ne molîsh, greha ne opuîsh. — Tedaj is ferza rezi:

Molitev.

O Gospod! daj mi po svoji veliki mîlosti rasfvetljeno modrost in gorezho poboshnost, kterih sim slo potreben. Dosdaj sim bil fîzer rad per tvoji ozhitni flushbi, pa ne po tvoji volji; sim bil s' telefam drugim vernim perdrushen, pa s' duham nisim bil f' teboj fkljenen; opravljal sim po

hlapzhevsko, kar mi je zerkev sapovedovala, pa moja molitev je bila mersla, moja duša rasmishljena, moje ozhi radovidne. Odupsti mi vse moje sanikernosti, in posihmal te hozhem skrivno in ozhitno prav moliti, tebi dolshno hvalo dajati, de svelizhanje sadobim. Amen.

XV. Vnebohod Jesufa Kriftusa.

Jesuf na oljski gori je fhel vprizho svojih uzhenzov v' nebésa, de bi oni in mi va-nj terdno vérovali, hrepenéli po nebeshkim kraljestvu, upali va-nj priti; de bi nam prostor perpravil, nash besednik bil per Ozhetu, nam fvetiga Duha poslal. — Djanje aposteljnov tako shivo popisuje Jesufov vnebohod, de se morajo tudi nashhe mersle ferza vnéti. Uzhenzi so bili shaloftni in veseli; shaloftni, ker so menili, de bres pomozhi oftanejo; veseli, ker je Jesuf fhel v' svojo zhaft. Hiteli so v' Jerusalem, sbrani v' molitvi so zhakali obljubljeniga prihoda fvetiga Duha; potlej so s' velikim terpljenjem saflushili iti sa Jesufam v' nebésa.

O ljubi kriftjan! premisli zhaft Jesufovo, in zhaft zhloveshke natore v' Jesufu povsdignjene, kateri fedi na desni Ozheta. — Premisli, o zhlovek! podobo boshjo, svoj visoki namen. Jesuf

je fhel v' nebefa, on poglavar vfhil vernikov je fhel proftor perpravil, in tam gori zhaka teh, kateri njemu podobno shive. Ne bodi ti ktéri tiftih, od kterih David shaloftno govori: „Zhlovek je v' zhafti bil, pa ni rasumel, fe je poshivinil, in fe je neumni shivini enakiga ftoril.“ **Pf. 48, 13.** — Taki fo vfi, kateri flepo flushijo fvojimu gerdimu poshelenju. Ti ne pridejo v' nebefa, ker njih konez bo pogubljenje. V' nebefa ne pride lakomnoft, nezhisto, napuh, kriviza, ampak le fvetoft.

Premifli lepe nebefa, de sanizhujesh revno semljo. Zhe premiflish nebefa, bofh vse, kar je tukaj viditi dobriga, in vefeliga, lahko sanizheval; bo lahko fvet krishan tebi, in ti njemu; vse ko oftudno blato bofh sanizheval, de Jesufa sadobifh. Svetá in pozhutkov dobrete fo majhne, sapeljive, nefstanovitne, kratke, fhkodljive; le v' nebefih je veliko, zhifto, vezhno vefelje. — Ti bi rad dal polovizo fvojiga premoshenja, de bi fe refhil od fmerti; daj raji vse, ko grefhiti, de vezhno shivifh v' nebefhkim kraljestvu. Ti terpifh veliko sa majhen shivesh in sa revno oblazhilo; terpi veliko raji sa nebefhke dobrete. Bodi odlozhen od vfiga, de bofh s' Jesufam sdru-shen vekomaj.

Premifhljui neprenehama nebefhko kraljestvo, de po vfhil sapovedih svefto shivifh. Jesuf je fvojim uzhenzam ojftro sapovedal: „Uzhite ljudi fpolnovati vse, karkoli fim vam sapovedal.“ **Mat. 28, 20.** Kdor je pravizhniga shivljenja, pride v' nebefa; tedaj ohrani nedolsh-

nost; zhe si jo sgubil, delaj vreden sad pokore; hodi stanovitno po oski poti: vojfkuj se ferzhno, ker le filni sgrabijo nebesfko kraljestvo. Jesus je s' krishem odperl nebesfko kraljestvo, in to je obljubljeno, ne lenim in mehkim, ampak pridnim in ferzhnim flushabnikom. Sveti Pavel pravi: „Ako s' Jesufam terpite, bote tudi s' njim kraljevali.“ II. Tim. 2, 3.

Molitev.

O Jesus! nebesfki kralj, in moj odreshenik! ponishno te molim, in prosim, ne sapusti me. Ti si mi kasal s' naukam, in sgledam pravo pot v' nebefa, de bi jes vekomaj bil, ker si ti, pa meni revnimu zhloveku je svet poln sapeljivosti in nastav; satorej malo fkerbim, in si malo persadevam k' tebi priti. Daj mi gnado svet sanizhevati, sebe premagovati, nebesfkiga kraljestva ifkati, po ravni poti k' tebi priti. Sanaprej bom le tebe pred ozhmi imel, in po tvojih naukih shivel. O ljubi Odreshenik! daj mi gnado po tebi shiveti, de se f' teboj vekomaj veseлим. Amen.

XVI. Binkufhtni prasniki.

Binkufhtno nedéljo so aposteljni svétiga Duha prejéli, in v' njegovo zhaft in hvalo bomo danš njegove dari premifhljevali. Pervi dar svétiga Duha je modroft. — Šilno potreben je ta dar, de zenimo pravizhno vřako rezh; de smo saljubljeni v' zhesnatorne dobrote, in sanizhujemo dobrote fvetá. Modroft prava je, fposnati, ljubiti in delati, kar flushi k' svelizhanju; fposnati, sanizhevati, in se varovati vřiga, kar odvrazhuje od boshje flushbe. — Švetá modroft je tej nařproti. Pořvetni modrijan vé in řkerbi, kako bi tukaj frezhen bil, in kako řtrezhi řpridenimu telefonu; kar je boshjiga pa ne vé. Od tih govori Jeremija: Eni řo modri řa hude dela, dobriga delati pa ne vedo. 4, 22.

Drugi dar řvetiga Duha je umnoft. — Ta ře rasodéva v' tem, de je řristjan řofebno řasřvetljen, de umé řofebne řkrivnofti; ne le de ve řvoje dolřnofti, ampak tudi kako delezhi in globoko řegajo. Ta dar je bil uzhenzam obljubljen: „Duh řefnize vař bo vře uzhił.“ Jan. 18, 13. — Dar umnofti řo řef aposteljni prejeli: prej řo bili neuzheni, potlej řo řkrivne rezhi uméli, kakor obilno prizhuje, kar řo nam řapifaniga puřtili. Vřak nima te viřoke umnofti, ker ni vřim potrebna; řadofti je řediti, kar je treba řediti. — Ne bodi řadoveden previřokih, ali nepotrebnih rezhi, ker marřkteri je řařhel v' řredersnim pre-

iskavanji. Vse opominja fveti Pavel: „Ne vezh mifliti, ko se spodobi mifliti, ampak mifliti, kar je prav.“ Riml. 12, 3.

Tretji dar fvetiga Duha je fvet, ali fvetovanje. — Ta dar je slabimu in fpazhenimu zhloveku filno potreben, ker teshko raslozhi dobro od hudiga; hudo poshelenje naf fkrivno salesuje, hudizh nam naftavlja nevidne saderge, lashnjivi prijatli fi persadevajo naf smotiti, in fmo smirej v' nevarnosti. — Ta dar je tudi potreben, de fmo luzh drugim, de ne sajdejo. — Pofvetni modri nimajo tega darú, ker le po méfu miflijo; oni ne vprashajo sa fvet, kakor, zhe upajo isvediti, kar njim dopade. — Ti ifhi per Bogu fvéta s' molitvijo, in poslufhaj bogabojezhe modre. Ne govôri od tega, kar ne vefh, in ne vprashaj fprideniga zhloveka sa fvet. Poslufhaj, kako te modri uzhi: „S' norzi se ne posvetuj, sakaj oni ne morejo ljubiti drusiga, ko to, kar njim dopade.“ Sirah. 8, 20.

Zheterti dar fvetiga Duha je mozh. — Ta dar dela zhloveka mozhniga, terdniga, ferzhniga, ftanovitniga tudi v' velikih fkufhnjavah, v' fredi sapeljiviga pohujfhanja. Ne le apofteljni fo bili tega daru potrebni, kteri fo fhli med volkove, pred oblaftnike, v' fmert savolj Jesufa; tudi mi fmo ga potrebni, de se nikdar ne vdamo hudobii, ne hudobnim, ne fvojimu poshelenju. — Kristjan! ne posnemaj hudobnih, ampak bodi ferzhno vnet sa zhaft boshjo, in sa fvojo dusho. Delaj po fvetu modriga: „Savolj fvoje dushe se potegni s' vfo mozhjo sa refnizo do fmerti.“ Sirah. 4, 33.

Peti dar fvetiga Duha je uzhenost ali snanje. — Ta dar daje sposnanje potrebnih refniz, in vfiga kar flushi k' svelizhanju. Vifoka uzhenost ni vſim dana, ker ni vſim potrebna. Tebi je sadoſti vediti, kar moraſh vediti, de duſho svelizhaſh. To ni rezheno, de bi neſkerben bil v' poduzhenji, ali isgovarjal ſvojo lenobo, temuzh de bi ſe ſdershal fhkodljive radovednoſti. Poſluhaj modriga: „Ne iſhi, kar je tebi previfoko, ampak vedno miſli na to, kar ti je Bog ſapovedal.“ Sirah. 3, 22.

Œeſti dar fvetiga Duha je poboshnoſt. — Poboshnoſt ali brumnoſt je le v' ljubezni ſapopadeni; kjer ni ljubezni, ni ponishnoſti. Ljubiti, in moliti Boga; njemu pokorſhino fkaſovati, vſe ſkuſhnjave premagati; vſe kriſhe preterpeti ſavolj njega; ſa bliſhnjiga svelizhanje gorezhe fkerbeti, in v' drugih enakih rezheh, je prava poboshnoſt. Kdor ne dela tega, nima prave poboshnoſti, ampak le vnanjo, ali hinavſko. Sapopadek prave poboshnoſti da fveti Pavel rekozh: „Ljubite bres hinavſhine, ſovraſhite hudo, delajte dobro.“ Riml. 12, 9.

Œedmi dar fvetiga Duha je ſtrah boſhji. — Œtrah boſhji je potreben vſim; pravizhnim, de ne greſhé, greſhnikam, de ſe ſpreobernejo, ſpreobernjenim, de ſtanovitni oſtanejo. Œploh vſi ſe bojé Boga, pa ni per vſih sadoſti ſtrahu, ali pa ni sadoſti zhift. Kdor ljubi Boga zhes vſe, in ſe ga is ljubezni boji, je pravizhen.

Modri pravi: kdor je bres ſtrahu, ne more pravizhen biti. Sirah. 1, 28. Vender pa ni vſaki

pravizhen, ktéri se boji Boga. Štrah boshji bres ljubeshni malo pomaga zhloveku, ker sam strah ga ne opravizhi. Ako je v' zhloveku strah boshji is ljubeshni, sveto shivljenje prizhuje. Šalomon uzhi: „Boga se bati, in njegove sapovedi spolnovati, je ves zhlovek.“ Prid. 12, 13.

Vsi ti darovi, in karkoli je dobriga, je od svetiga Duha. Sveti Pavel pravi: „Darovi so mnogoteri, Duh pa je eden.“ I. Kor. 12, 3. — Premisli, o ljubi kristjan! svojo veliko spazhenost, nevarne skufhnjave svetá, in bosh lahko sposnal potrebo gnade svetiga Duha. Prôsi vedno gorézhe, de gnado sadobish, ker sad gnade je svetost in svelizhanje.

Molitev.

Nebeshki Ozhe! ti si poslal na svét svojiga edinorojeniga Šina, kteri je uzhil tebe, tvojiga Šina in svetiga Duha sposnati, in moliti; hvaleshen sim ti sato. Ozhe nebeshki! ti si res Ozhe vsiga usmiljenja; vsi dobri darovi so od tebe; ti me ljubish, ker si me vlekel k' sebi po Jesusu Kristusu s' svetim Duham; sato upam vse od tebe, in saupljivo prosim: Daj mi svetiga Duha, de bom prerojen, in posvezhen; daj mi obilnost gnade svetiga Duha; naj pride sveti Duh v' me, de bom gorezh v' serzu, rodoviten v' dobrim, sta-

noviten v' tvojih sapovedih, nepremagan v' skušnjavah. Pridi, pridi sveti Duh v' serza vsih, presheni mersloto, daj gorezhnost, in stanovitnost de frezhno dokonzhamo tek svojiga shivljenja, in pridemo v' nebeshko kraljestvo. Amen.

XVII. Sveto refhnje Telo.

Spomin sadnje vezhérje, per ktéri je Jesus sveto refhnje Telo postavil, obhaja zérkev véliki zhetertek; ker pa savolj spomina blishnje Jesufove smerti ne more prasnika svétiga refhnjiga Teléfa takrat tako obhajati, kakor sheli, odloshí ta prasník do zhetertka po nedélji svete Trojize. Nar vézhi fkrivnost vére in ljubésni boshje do nas obhaja sveta zérkev danashnji prasník, in moli Jesufa v' podobi kruha in vina med nami prizhijozhiga, ter mu fkasuje vso mogozho zhaft in hvalo. Škashi se tudi ti, kerfhanfka dufha! Jesufu hvaléshno sa njegovo toliko ljubésen do nas, in pomisli: Jesus redí nas popotne otroke ne s' mano, kakor nékdaj Bog Jude v' pufhavi, ampak f' svojim mesam in f' svojo kervjo. — On nas posvezhuje, ker je v' nas in mi v' njem. *Kdor moje meso jé, (pravi Jesus, Jan. 6, 57.) in moja kri pije, oстане v' meni in jes v' njem.*

Jesufovo Telo je bilo v' nov grob pokopano, tedaj tudi ti si persadeni prejéti ga v' zhišto ferze, in fkerbi, de kaka fkrita hudobija ne tizhi v' tvojim ferzu. Tvoje ferze bodi sdravo, to je tako, de tudi nobeniga majhniga gréha ne ljubi, in lazhno ali sheljno Jesufa in njegove gnade. Gorje gréšniku, zhe bres poboljšhanja ali bres prave pokore Jesufa prejme; ta štori, kar je Judesh štoril, ko je Jesufa kufnil in f' tem ga neufmiljeno v' smert isdal. Nar prej se poboljšhaj in fpokori, shivi po sapovedih, in po tem prejémaj Jesufa pogostí, in imel bošh vézhno frezhno shivljenje.

Molitev.

O ljubesnjivi Jesuf! terdno vérujem tvoji resnizhni vfigamogozhni besedi, de v' podobi kruha in vina si ti Bog in zhlovek prizhijozh. Sahvalim te sa to neisreženo ljubesen do moje nevredne dušhe. Ravno to telo, ki si ga dal v' smert, meni dajesh v' jed; ravno to kri, ki si jo prelil, meni dajesh v' pitje, de bi ti v' meni in jes v' tebi bil. Prosim, odpušti mi, ako sim te mlazhno, ali nevredno prejemal; napolni mojo dušho f' svojo ljubesnijo, de se popolnoma osdravi, de hrepeni po tebi, in de te vselej vredno prejema slasti sadnjo uro. Blagor meni, zhe to milosti

sadobim, ker po smerti bom shel vshivat,
kar sdaj prejeman, tebe svojiga ljubiga
Odrešhenika. Amen.

Litanije

od presvetiga rešhnjiga Telefa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste usliši nas!

Bog Ozhe is nebes,

Bog Sin, odrešhenik sveta,

Bog f. Duh,

Sveta Trojiza, en sami Bog,

Jesuf, kateri si per sadnji vezherji sam febe
uzhenzam savshiti dal,

Jesuf, kateri si v' presvetim sakramentu re-
šnižno prizhijozh f' kervijo in s' mefam,
s' dušho in telefam, po boshji in zhlovesh-
ki natori,

Jesuf, shivi kruh, kateri si is nebes peršel,

Jesuf, kruh angeljev,

Jesuf, kruh vsih isvoljenih,

Jesuf, kruh možnih,

Jesuf, zhesnatorni kruh,

Jesuf, skriti Bog in Svelizhar,

usmili se nas!

at,
ga

a.

ufnili fe naf!

Jesuf, študenez vsih gnad,
Jesuf, vedni in nar zhištejši dar,
Jesuf, nekervavi dar noviga testamenta,
Jesuf, nedolshno Jagnje boshje,
Jesuf, fkrita mana,
Jesuf, beseda, ktera je mešo postala, in sdej
vedno med nami prebiva,
O nar svetejši sakrament,
Nar vezhi fkrivnost boshja,
Spomin nar vezhih zhudeshev boshjih,
Prezhudno snamnje nar vezhi ljubesni boshje,
Sakrament vezhne ljubesni,
Škrivnost vére,
Dar sprave sa shive in mertve,
Nar vezhi mozh v' fkušnjavah,
Nar mozhnejši oroshje soper hudobniga so-
vrashnika,
Nar imenitniši vsih darov boshjih,
Presveti spomin Gospodoviga terpljenja in nje-
gove smerti,
Presveta Gospodova vezherja, per kateri an-
gelji steshejo,
Nar vezhi veselje poboshnih duš,
Nar vezhi dobrota vernih kristjanov,
Nar flajši shivesh nashih duš,
Mozh flabih,
Tolashba shalostnih,
Pomozh sapuštenih,
Popotniza teh, kateri v' vezhnost gredo,
Šastava vezhniga shivljenja,
Bodi nam milostljiv, sanesi nam o Jesuf!
Bodi nam milostljiv, ušliši nas, o Jesuf!

ufnili fe naf!

Od vfiga hudiga,
 Od vfiga greha,
 Od nevredniga prejemanja tega presvetiga
 sakramenta,
 Od poshelenja mesa,
 Od poshelenja ozhi,
 Od prevsetnosti shivljenja,
 Od vsih pregresnih perloshnost in nevarnost,
 Od fkrivnih fkufhnjav in salesovanja hudob-
 niga duha,
 Od vsih nefrezh,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od vezhne smerti,
 S' ljubesnijo, f' ktero si ta f. sakrament postavil,
 S' ljubesnijo, f' ktero si per sadnji vezher-
 ji svoje aposteljne obhajal,
 S' ljubesnijo, f' ktero tudi nas f' svojim pre-
 svetim refhnjim 'Telefam shivish,
 S' ljubesnijo, f' ktero se v' tem presvetim
 sakramentu sa nas darujesh,
 S' ljubesnijo, f' ktero v' tem daru boshji pra-
 vizi sadoosti ftorish,
 S' ljubesnijo, f' ktero nevrednim kristjanam
 sanafhafh,
 S' ljubesnijo, f' ktero v' tem presvetim sa-
 kramentu tolikanj nezhafsti preterpish,
 S' ljubesnijo, f' ktero f' ftola svoje milosti
 tako ufmiljeno na nas gledafh,
 S' ljubesnijo, f' ktero nas tako dobrotljivo
 poslufhafh,
 S' ljubesnijo, f' ktero nam v' tem presvetim
 sakramentu tolikanj gnad fkasujesh,

odrefhi nas, o Jesuf!

S' ljubesnijo, f' ktero v' tem presvetim sakramentu do konza sveta per nas ostanesih, odresli nas, o Jესuf!

Mi ubogi greslniki,

De nam sanesefih,

De nam vse nashe grehe odpustifih,

De nas v' shivi veri v' ta presveti sakrament poterdifih in obdershifih,

De v' nashih ferzih terdno saupanje v' ta nar svetejshih sakrament obudifih,

De v' nashih ferzih gorezho ljubesen do tega nar svetejshiga sakramenta pomnoshifih,

De nasho zhast in poboshnost k' temu presvetimu sakramentu pomnoshifih in ohranifih,

De nam gnado dash, vselej s' dobro perpravo k' tvoji boshji misi perkopiti,

De nam fad tega presvetiga sakramenta obilno dodelifih,

De refnizhno zheshenje tega nar zhastitljivshiga sakramenta med nami pomnoshifih,

De vso nezhaust té nar zhastitljivshih skrivnostih boshji pervarujefih in odvernesih,

De svojo sveto zerkev vishafih in ohranifih,

De vsm, kateri v' te ne verujejo luzh prave vere dodelifih,

De nashe misli k' nebeshkim sheljam povsdigujefih,

De nashe ferza f' svojim milostljivim obiskovanjem rasveselifih in ozhistifih,

De nam vselej veselje nad tem presvetim sakramentam v' ferze dash,

De vedno v' nas ostanesih, in mi v' tebi,

te prosimo, usliši nas, o Jესuf!

odresli nas, o Jესuf!

De naf ob konzu nafhiga shivljenja f' to ne-
befhko popotnizo previdish in obveselish, te
prosimo, uflifhi naf, o Jesuf!

De naf poslednji dan k' vezhnimu shivljenju
obudish, te prosimo, uflifhi naf, o Jesuf!

De vsm vernim dusham vezhni mir in pokoj
dodelish, te prosimo, uflifhi naf, o Jesuf!

De naf na fêdeshi svoje milosti uflifhati ho-
zhesh, te prosimo, uflifhi naf, o Jesuf!

Jesuf, Sin boshji! te prosimo, uflifhi naf, o
Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh, sa-
nesi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh,
uflifhi naf, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh,
usmili se naf, o Jesuf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Ozhe nafh . . . Zhesfhena si Marija . . .

Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin
svojih zhudeshev storil. — On je shivesh dal
tem, kateri se njega bojé.

Ti si nam kruh is nebes dodelil, o Gospod!
kateri vse rasveselenje v' sebi ima.

Is tvojiga altarja, o Gospod! prejemamo
Kristusa, v' katerim se dusha in telo rasveseli.

Molimo.

O Bog, kteri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil; dodéli, te prosimo, de svete skrivnosti tvojiga Telefa in tvoje kervi tako zhaštimo, de sad tvojiga odrefhenja vedno v' sebi obzhútimo. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti f. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zheshenje Jesusa v' presvetim refhnjim Telefu.

O neisrezhena fkrivnost v' presvetim refhnjim Telefu! Mólimo jo, pa sapopasti je nismo vštani! Angelji je ne rasuméjo! **O** kako saflushi zhlovek, de tí, dobrotljivi usmiljeni Jeshuf, toliko sa-nj storish!

Odrefhil si nas milostljivo, dal svoje shivljenje sa nas, nebefa nam odperl po svojim nefkonzhnim saflushenji. — **O** ljubesnjivi milostljivi Jeshuf! sa nasho vézhno frezho si hotel smert prestati!

Predin si vidno svet sapustil, si nam, o Jeshuf! naménil, kar je od nebéf vezh vrédno: dal

si nam sveto réfhnje Telo, ta presveti sakrament, famiga sebe si nam dodélil. Tukej v' presvetim refhnjim Telefu si ti, o Jesuf! smirej fam prizhijozh. Tukej te ponishno mólimo.

Nozh in dan si sdaj med nami v' presvetim refhnjim Telefu; nikoli naf ne sapustish, toliko ljubesen imash tí do naf!

O neisrezhene fkrivnosti! Presvéto refhnje Telo! Jesuf, ti si tukej prizhijozh, ki povfod kraljujefh!

Ti si tukej prizhijozh pod podobo kruha in vina; nafhim ozhém fizer fkrit, pa véra te nam pokashe. Tukej je nedolshno jagnje, Jesuf! tí tukej shivish, de nam milost in gnade delísh.

O dobrotljivi boshji Šin! kruh si vsel per sadnji vezherji v' svoje svete roke, posvetil, raslomil in dal rekozh: „*Jejte vfi; to je moje Telo.*“ Vsel si po tém kelih s' vinam, posvetil in uzhenzam dal rekozh: „*Pijte vfi; to je moja kri.*“

Ravno takó fhe sdej ftorish vsak dan med nami ta sveti zhudesh: per sveti masfi na altar, o Jesuf! pridefh is nebéf! — Šveta truma ali kor angeljev te fpremlja, kadar gréfh v' sveti sakrament!

Ravno takó se nam sdej dafh, kakor si se dal svojim uzhenzam. Tí, dobrotljivi Jesuf, s' nami ravnash kakor f' svojimi nar vézhimi prijatli; kakor de bi te ne bili nikoli rasshalili. — Toliko ljubesen nam fkasujefh.

Koliko zhaft nam tí fkashefh! O kako si nam dober! K' svoji misi naf pustish, o nebesh-

ki kralj! Nafhim dufham dash fvoje Telo in svojo kri v' shivesh sa nebefa.

Kadar te bomo prejéli, daj nam gnado te vselej vrédno prejéti po tvoji svéti volji. Mi nimmo nikdar vrédni tebe prejéti; tí, o Jesuf! nafi stori vredne!

Daj nam fpokorniga duha te vselej v' pravi pokori f' zhistim ferzam prejéti in tvojo ljubesen saflushiti. Daj nam gnado in stori nafi vrédne sveto refhnje Telo tudi fhe sadnjo uro prejéti.

Prósimo pa sdej tudi tebe, o Marija, prezhistá deviza! Jesufu tí hvalo daj, mi ga ne moremo dofti hvaliti, de se famiga febe nam, svojim ovzhizam, da v' presvetim sakramentu.

Zhe utégnefh, ljubi kristijan! môli danf ali pa v' téh ôsmih dnéh tudi uno zhefhenje Jesufa, ki je na ftrani 170 in 171.

Prasniki Marije prezhiste devize.

I. Spozhetje Marije (8. Grudna.)

O kako zhudni fo fklepi boshjiga usmiljenja! Eva v' raji je jédla prepovédani sad, je grefhila in — po tém fmo bili mi vsi po rojstvu

otrozi boshje jése, vrédni vézhne smerti, vezh-
niga pogubljenja. Ali she pervima zhlovékama
je obljudil Bog, de po sarodu shene pride Tifti,
po ktérim bo gréha in vézhniga pogubljenja re-
fhen zhlovéfhki rod. Té fkrivnosti prasník ob-
hajamo danf f' fvéto zérkvijo; Marija od vé-
komaj isvoljena deviza in mati boshja je spo-
zhéta is Davidoviga rodú: is njé je rojen Sve-
lizhar všim, ktéri va-nj vérujejo, in is vére v'
ljubésni shivé. Špozhetje Marije osnanuje vese-
lje všimu fvétu, kér is njé je rojen Kriftuf, pra-
vi Bog, ktéri je rasdjál preklétstvo in dal bla-
goslov ali shegen; ktéri je premagal smert in
dal vézhno shivljenje. Sato pravimo: Ti si shé-
gnana med shenami, in shégnan je sad tvojiga
teléfa; prôsi sa naf gréfhnike, Gospoda Jesufa
Krifufá.

Moliter.

Profimo te, o Gospod, vlij v' svoje
flushabnike dar nebéfhke gnade, de, ka-
kor nam je fsvete devize porod bil sazhé-
tek svelizhanja, njé spozhetja veselí pra-
sník mir v' nashih ferzih poviksha. Po Je-
sufu Kriftufu Gospodu nashim. Amen.

II. Rojstvo Marije (mali Shmarn.)

Danf obhaja zerkev veséli spomin rojstva devize Marije, naménjene matere vsih odrefhenika Jesufa Kristufa. Sunaj devize Marije in Janesa kerstnika zérkev ne obhaja dné rojstva, ampak le dan smerti ali odhoda svetnikov is tega révniga sveta v' nebéfa; po isreku Šalomona: *Boljšhi je dan smerti od dné rojstva*. Prid. 7, 2. Vsi véрни vedó, in tudi morajo véditi, de gré Marii velika zhaft, ali de je dolshnost le zhaftitljivo od nje misliti in govoriti, pa zhe drusiga ni, je to she premalo. Marijo devizo hvaliti, zhaftiti in s' besédo povishevati, sraven pa nekerfhanfko shivéti, je lashnjiva ali hinavfka zhaft, Bogu in Marii soperna. Marijo po véri povishevati, in po njénim sglédu shivéti, takó so jo svetniki zhaftili, in to je Bogú in Marii dopadljiva zhaft in flushba.

Ko bi te vprafhal, ako zhaftish Marijo, bi se nad tém vprafhanjem ti sazhudil in bi odgovoril: „Kaj pa, de Marijo zhaftim, kér je polna gnade, velika boshja perjatлиза, mati vsih odrefhenika Jesufa, mogozhna in usmiljena pomozhniza f' svojo proshnjo vsm kristjanam.“ Vse to je po véri, in desiravno ponishna, je fama rekla svoji teti Elisabeti: „Vsi rodovi me bodo frézhno imenovali;“ vender pa ni le v' tém prava zhaft do nje. Šama hvala bres dobrih dél je enaka drevéfu bres fadú, sekire in ognja vréd-

nimu. Š. Tomáš uzhenik pravi: „Resnizhna hvala je terdna in delavna volja Bogu in Marii dopasti.“ Tudi Š. Avgufhtin: „Marijo resnizhno zhaftimo, zhe po njénim sgledu fkerbno shivimo.“ Le te resnizhne besede premisli, in lahko bosh sposnal, de bres pokorne volje ni prave zhafti. Vnanje zheshenje bres resnizhne pokorshine je lashnjivo, hinavsko, Bogu in Marii soperno. Taká poboshnost je enaka nepravimu ali ponarejenimu denarju: ima lepo podobo, pa nima nobene vrednosti; nevédni so ga veselí, so s' njim sadovoljni, v' resnizi pa nizh nimajo.

Upati v' njene mogozone proshnje je prav; pa le upati v' njeno pomozh, in terdovratno shivéti v' gréhih, te ne bo pekla obvarovalo. Zhe po vnanjim zhaftish Marijo, sraven pa ljubish gréh; Jesufa in Marijo sanizhujesh. Zhe lé s' uftno hvalo upash v' nebésa priti, je tvoje upanje prasno, Bogu in Marii soperno, in tebi fhkodljivo; kér je predersno. Š. Avgufhtin pravi: „Terdovratni gréshniki is hudobije povishujejo boshjo milost, de bi se ne spreobernili.“ Ravno tako povishujejo nekteri usmiljeno pomozh Marije, de bi bres strahu Boga sanizhevali. Zhe si tak, ti moram rezhi, kar je prerok Ahija Jeroboamovi sheni rekel: „Sakaj se drugo fkasujesh? shalosten osnanovavez ti moram biti.“

III. Kralj. 41, 6. Shena Jeroboamova je preblézhená fhla k' preroku, de bi je ne posnal; pa ni mogla nesnana oftati. Ravno tako se lashnjivi zhaftivzi Marije, tako rekozh, preblezhene kashejo. Kdor upa v' pomozh Marije, de bi v'

gréhlih mirno shivel, pravi v' svojem ferzu: „O Marija, ti veliko samorefsh; torej obvaruj me pogubljenja, desiravno se nozhem spokoriti.“ Kristjan ne bodi flép! zhafti Marijo, upaj v' njeno profhnjo, perporozhuj se ji, de ti sprosi gnado pokore, in hiti se refnizhno spokoriti; po tem bosh, zhe si ravno gréfhnik, od Marije, usmiljene matere, pomozh sadobil.

Molitev.

Ponishno te profimo, o Bog, daj nam mozh zhaftitljivo obhajati rojstvo devize Marije, in vrédno moliti Jesusa Kristusa, njeniga Šina, Gospoda nashiga. Štori, de bomo ljubésni polni, terdni v' véri in upanji, framoshljivi, zhisti, krotki, poterpeshljivi, stanovitni v' délih pravize, mozhni v' premagovanji gréha, de bomo tvoji shivi in mertvi. Amen.

III. Osnanjenje devizi Marii (25. Sufhza.)

Angelj Gospodov je osnanil devizi Marii, de bo ona mati Šinu boshjiga, Odrefhenika vfiga fveta. Bog je nefkonzhno dobrotljiv, sgolj

dobrota ga je, in vse stvarí nam osnanujejo njegovo dobrotljivo voljo, njegovo dobroto in milost nam pa vender le nar bolj osnanuje vzhlovezhenje boshjiga Šinú. Nafha nevrédnoft fhe bolj rasodéva boshjo milost, kér Šin boshji se je ponishal do vzhlovezhenja ne sa pravizhne, ampak sa gréfhnike. „Bog naf je ne is del pravize, ktére fmo mi ftorili, ampak po fvojim ufmiljenji svelizhal.“ Tit. 3, 5. Švéta Elisa-beta, kadar jo je Marija obifkala, je savpila: Od kod je to meni, de mati mojiga Gospoda k' meni pride? Šhe bolj bi se mogli mi zhuditi, in vesélo savpiti: Od kod nam je to, de Šin boshji k' nam pride? — Le milost boshja nam ga je dala. — Bog je zhlovek bres pomanj-fhanja njegove neisrezhene visokofti; Bog je maj-hno déte, vender vfigamogozhen; Bog vsame na-fe nafho gréfhno podobo, vender je nefkon-zhno fvét; Bog Šin nam gréhe odjemlje, ven-der on gréh nefkonzhno fovrashi. — V' zhlo-véfhki natori je hotel Bog Šin hudizha pre-magati, ktéri je bil v' pervih ftarfhih vfo zhlovefh-ko natoro fpridil; Šin boshji dokonzhna svelizha-nje na lefu, kér na lefu se je bilo pogubljenje sazhélo; Šin boshji je premagal hudizha in vse fovrashnike, kadar se je vfm fovrashnikam pod-vergel. O nefkonzhna in nesapopadljiva modroft boshja!

Moliter.

O Bog, ktéri si hotel, de je tvoja
Beséda po angeljevim osnanjenji od télé-

la svéte Marije devize meso na-se vsé-
la: stori, te ponishno prosimo, de nam bo
pomagano f' proshnjo tiste, ktéro véruje-
mo resnizhno boshjo porodnizo. Po ravno
tem Gospodu Jesusu Kristusu. Amen.

IV. Vnebovsetje Marije (véliki Shmarn.)

Danf obhaja svéta katolishka zérkev spo-
min vnebovsétja Marije devize, matere vsih od-
reshenika Jesusa, in vabi vérne Boga hvaliti,
ktéri je Marijo v' nebéla vsél, in zhes vse stva-
rí povishal; vsi dobri otrozi se tudi ref veselé
veselja svoje matere. Marijo po véri zhasiti je
dolshnost vsih, jo hvaliti in povishevati je veselje
vsih vérnih, v' njé mogozhne proshnje upati je
všim perjétno; pa po njenih sglédih shivéti ni
všim dopadljivo, desiravno je to nar potrebnishi.
To je pa le s' gnado boshjo mogozhne, ktéro je
bil Bog Marii v' obilnosti dodélil; pa ona je bila
gnadi boshji vselej svesta, in je s' njo po vsi
volji boshji na tanjko shivéla. Persadévaj si, tu-
di ti ljubi kristjan, gnadi boshji vselej svest, to
je v' dobrim smirej stanoviten biti. Zhe gnado
boshjo sanizhujesh, bosh sanizhevan in savershen.
Sato pravi f. Pavel: *Te opominjam, de ne
prejmesht sahtonj gnade boshje.* II. Kor. 6, 1.

Marija je Boga is vse mozhi ljubila. Vsa fvetost je pa ravno v' ljubésni sapopadena, kér is ljubésni is-haja dopolnjenje vsih sapoved. Kdor ljubi Boga, mu je svéft; in zhe ga bolj ljubi, bolj mu je svéft. Ljubésen do Boga je notranja mozh in persadevanje vse ftoriti po volji boshji; ljubesen do Boga prerodi zhloveka, ga povsdigne zhes vse posvetne rezhi, ga s' Bogam sdrushi, in njegoviga kraljéstva vrédniga ftori. De v' tem Marijo posnemafh in pravo frézho sadobífh, prófi pridno Boga, de ti ljubésen v' ferze vlije, premifhluj pridno od Boga prejéte dobrote, in tako si persadévaj v' ljubésni rafti.

Marija je zhiftost in nedolshnost ljubila in tako svefto ohranila, de se je zlo angelja uftarafhila. O kristjan, kristjana! kakó je pa f' teboj? premifli svoje Bogu snano ferzé, svoje misli, sheljé, beféde, pa tudi svoje djanje. Zhe si neframnih misel, gerdih besedi, nezhistiga shivljenja, kako morefh Bogu in Marii dopasti? Kako bi neframna dufha prezhisti devizi Marii dopadla? *Ne mehkushniki, ne nezhistniki ne bodo kraljéstva boshjiga posédli. I. Kor. 6, 10.*

Marija je bila filno ponishna. De se ji je bil angelj perkasal, ji osnanil, v' koliko zhaft jo je Bog povsdignil, de bo mati Šínu boshjiga, ni nizz tega is velike ponishnosti nikomur rasodéla. Kako hozhefh ti Bogu in Marii dopasti, ktéri se rad hvalifh, rad povsdigujefh, per ljudéh zhafti in hvale ifhefh? *Ne kdor se sam hvali, ampak kogar Bog hvali, je pravizhen II. Tim. 1, 17.*

Marija je bila Bogu vfelej pokorna, in je vse njegove sapovedi na tanko spolnila: duhovski in deshélfski oblafsti je bila savoljo Boga pokorna, svojih ftarfhev ni nikoli shalila, in v' vslih rezhéh fe je volji boshji podvergla. Koliko je terpéla ob preganjanji, ob hoji v' Egipt, koliko bolezhin obzhutila pod krishem umirajozhíga Šina, koliko shaloft, de je bila po Jesufvim vnebohodu fhe na fvétu, v' dolini fols, puflhena; pa fe ni pertoshila, ni godernjala, ampak boshjim fklepam fe je popolnoma podvergla. Vidifh, kriftjan, Mariino pokorfhino, kakfha je pa tvoja? Tvoja terdovratna in prevsétna volja fe Bogu in oblaftnikam vftavlja. *Vsak zhlovek bodi vikfshi oblafsti podloshin; od Boga je oblafst, od nikogar drusiga, in ktéri oblafst imajo, fo od Boga postavljeni.* Rim. 13, 1. *Hlapzi bodite v' strahu in podloshni fvojim gospodarjem, ne le dobrim in krotkim, ampak tudi terdim in nevfhézhnim.* I. Pet. 2, 18.

Molitev.

O prezhífta deviza Marija, mati Jesusa Kristusa, nafhiga Odreshenika! pred Bogam in pred teboj fe ponisham in fposnam svojo nevrednost in nesvestobo. Boga in tebe povifhujem s' befédo, pa nepokorne dela me rasodévajo nesvéftiga flushabnika. O Marija! tebi fim hotel flushiti in dopafsti, pa moja flushba je bila

le ušna molitev; le s' besédo sim te zha-
stíl, fizer tudi tvojo hvalo rad poslušal,
v' serzu sim pa tvojiga ljubiga Šina, svo-
jiga svelizharja, Jesusa Kristusa, shalil in
krishal. Sdaj sposnam in prav v' shivo
zhutim, de vša moja tebi po vnanim ska-
sovana zhašt ni nizh veljala, dokler sim s'
Bogam v' sovrashtvu ali v' gréhih shi-
vel. Po boshjim rasšvetljenji sdaj spo-
snam, de ne morem biti tvoj otrok, zhe si
ne persadévam Bogu svešto flushiti. O
ušmiljena mati Marija! sprôsi mi per svo-
jim boshjim Šinu to gnado: vse sapove-
di dopolniti, se v' vših rezhéh po tvojim
sgledu Bogu popolnoma podvrézhi, in sa
teboj priti v' nebéšhko kraljéstvo. Amen.

Prasniki svetnikov.

I. Prasnik f. Shtefana.

Š. Shtefan je prvi smed Jesufovih uzhen-
zov svoje shivljenje dal in kri prelil sa Jesufo-
vo véro, tedaj ga perviga muzhenza ali mar-

termi
je bi
sto p
mlji
jo, i
dela
Duh
mov
zhe
shili
je o
Š. Š
Vi t
kor
mori
vi f
jéli,
fo s
de l
rusa
nebo
moje
no f
ze f
„G
tem
du.
fovi

po

ternika zhaftimo; od njega pravi f. pismo, de je bil poln gnade in mozhi. Š. Štefan je svešto pomagal apostelnjam boshje kraljestvo na semlji rasfhiriti, je ferzhno osnanoval besedo boshjo, in v' poterjenje osnanovane refnize zhudeshe delal. Terdovratni Judje pa, ki niso kaj mōgli Duhu, kateri je is Štefana govoril, so se framovali in fklepali, kako ga umoriti. Krive prizhe so dobili, pa ljudstvo in uzhenike so nadraščili, f. Štefana gerdo opravljali in terdili, de je on sovrasnik fvetiga tempeljna in Mojsefa. Š. Štefan se jim je ferzhno odgovoril rekozh: Vi terdovratni se vstavljate fvetimu Duhu, kakor so se vasfi ozhetje vstavljali. Preroke so morili, kateri so prerokovali prihod Odreshenika, vi ste pa njega sdali in umorili; postavo ste prejeli, pa je niste spolnovali. Na dusfi flepi Judje so sazheli divjati in vpiti, ufhesa si satisfkajo, de bi ga ne flifhali, ga sgrabijo in is mesta Jerusalema kamnjat vlezhejo. Š. Štefan pa je v' nebo gledal in rekel: „Gospod Jesus! vsemi mojo dusho.“ Viditi pa hudobno flepoto in greslino ferditoft svojih sovrasnikov, so se mu v' ferze fmilili; pokleknil je in sa-nje mōlil rekozh: „Gospod! ne perfhtej jim tega v' grēh.“ Po tem pade od kamnja pobit, in umerje v' Gospodu. To se je sgodilo she pervo leto po Jesufovi fmerti.

Molitev.

O moj Gospod Jesus Kristus! daj mi po tvoji sapovedi in po sgledu f. Šte-

fana svoje sovrashnike ljubiti, jim dobro storiti, kteri me sovrashijo, in moliti sanje, kteri me preganjajo. Šposnati moram, de mu dosdaj nisim bil podoben, in tedaj tudi tebi nedopadljiv. Vse premalo sim dosdaj mislil na tvojo sapoved in tebi dolshno zhašt in pokorshino, in se po svojim nagnjenji, ktero me od tebe lozhi, ravnal; svoje jese in serditosti nisim po svoji mozhi in dolshnosti premagoval. Sato te sdaj prosim, Gospod! daj mi po sgledu svetiga Šhtefana shiveti, de v tvoji gnadi umerjem, in nebesa odperte najdem. Amen.

II. Prasnik f. Joshefa, shénina Marije devize.

Š. Joshef, desiravno kraljeviga Davidoviga rodú, se je s' delam shivil v' méftzu Nazaretu. Svolil si je bil zhisto devizo, tudi Davidoviga rodú, imenovano Marijo, ktera je bila tudi uboga pred svetam, pa bogata s' gnado per Bogu. Oba sta imela serzhno voljo v' devishstvu shiveti, pa po boshjim sklepu sta bila porozhena.

Le z
lepe
véla.
Bog
ona
liki
pak
jiga
osna
fhla
leher
po p

rije
kér
Po
ftan
shes
devi
tej
od
ka,
drus
perh

dela
je b
val
to
noz
shin
bes

Le zhifsta in fvetu ljubésen je sdrushila te dvě
lepe dufhi, ko dva zhifsta duhova fta fkupej shi-
véla, bila sadovoljna fvojiga ubofhtva in védno
Boga hvalila. Marija vefeliga osnanila, de bo
ona mati obljubljeniga Odrefhenika, v' fvoji ve-
liki ponishnosti fvetimu Joshefu ni rasodela, am-
pak je vse Bogu prepustila. Bog je potem fvo-
jiga angelja poslál fvetimu Joshefu to vefelje
osnanit. Ob zhasu napovedaniga popifovanja fta
fhla Joshef in Marija v' Davidovo mesto Bet-
lehem, in ondi je bil, kakor je she nekdej Bog
po preroku Miheji govoril, Jefuf rojen.

Šveti Joshef zhifsti shénin zhifte devize Ma-
rije je velik fvetnik per Bogu in per ljudéh,
kér je posebno veliko gnado od Boga prejél.
Po nauku fvetih uzhenikov daje Bog gnado po
ftanu, v' ktériga on zhloveka naméni. Šveti Jo-
shef je bil od Boga svoljen shenin nar fveteti
devize Marije, varh in rednik Jefusa Kristufa;
tej veliki zhasi in flushbi naménjeno gnado je
od Boga prejél, ktera je bila neisrezbeno veli-
ka, ker je bil vselej Bogu pokoren, in v' fveti
drushbi s' Jefusam in Marijo je zhedalje fveteti
perhajal.

Nad fvetim Joshefam imamo nar lépfhi sgled
delavnosti in pokorfhine is ljubesni do Boga. On
je bil kraljéviga rodu, pa se vender ni framo-
val f' teshkim tefarskim delam febe in fvojo fve-
to drushino shiviti. Ko je mogel f. Joshef po
nozhi vftati in hitéti v' Egipt f' fvojo fvetu dru-
shino, se je v' fvoji navadni pokorfhini is lju-
besni do Boga volji boshji popolnoma podver-

gel. Po zhloveshki slabosti bi bil lahko mislil in djal: Bog je še poprej vse to védil, pa prav po nozhi mi sapové vštati in beshati. Jesuf nedolshin mora beshati pred hudobnim Herodam, ko bi nam lahko to odvernîl; kako se bom shivil v' nesnani desheli? Nîzh tazîga, kar bi bilo pravi pokorshini nasproti, ni mislil s. Joshef, ampak voljno, hitro in ponishno dopolni povelje. Kristjan! sodi sam sebe po tem sgledu; zhe le permoran flushash ali bogash; zhe imash smirej kej govoriti zhes boshje fklepe, ali zhes oblastnike; zhe hozhesh vse po svoji volji délati, kakshna je tvoja pokorshina? Nobene ni.

Molitev.

O moj Bog! ob premîshljevanji shivljenja tvojîga flushabnika s. Joshefa spoznam svojo nevrednost in hudobo; moram se framovati, in ponishevati. On je bil pravîzhin, po vsîh sapovedih je svesto shivel; jes sim hudobin, ker sim le po svoji volji rasusdano shivel. **O Gospod!** usmili se me. **O sveti Joshef!** sprôsi mi od Jesusa pravo ljubesen, ponishnost, zhîstost, poterpeshljivost in vse zhédnosti, de pravîzhno shivim, in frezhno umerjem. Marija in sveti Joshef sprofita mi gnado svoje shivljenje refnîzhno pobolîshati, de sla-

sti v
roz
dem

II

neuz
nik
ktér
dilo.
ha
mea
bi.
je,
je t
jetir
per
ferz
glav
zhe
pa
jan
bod
otro
mea
vel
me

sti v' sadnji uri svojo dušho saupljivo izrozhim Jesusu, in ga milostljiviga najdem. Amen.

III. Prasnik f. Petra in Pavla.

Šveti Peter je bil poprej ribizh, revešh in neuzhen, po Jesufovim poklizu pa prvi naméstnik Jesufov; on naš uzhi, de blagor zhloveku, ktériga boshja milost obishe. Njemu se je sgodilo, kar f. písmo pravi: *Bog potrebniga is praha vsdigne, in ubosiga is blata islezhe, de med poglavarji sedi, in zhaštitljivi sêdesh do bi. I. Kralj. 2, 8.* Le gnada zhloveka povisuje, vša druga visokost je prah in blato. Š. Peter je tudi po milostljivim boshjim poklizu in po prejetim svetim Duhu pred svetam revešh bil, pa per Bogu je bil velik; in velik je bil tudi v' ferzu vérnih, kateri so ga vérali perviga poglavarja vse zérkve. Od hudobnih je bil sanizhevan, preganjan, v' jézhò djan in krishan; pa ravno to ga je frézhniga storilo. Ljubi kristjan! tudi ti si od Boga milostljivo povikšhan; ne bodi tej veliki milosti nehvaléshen: med boshje otroke si postavljen, shívi sveto, de pridešh med boshje svetnike. Tebi in všim rezhe f. Pavel: *Vas opominjam, de gnade boshje ne prejmete saštonj. II. Kor. 6, 7.*

Šveti Peter je Jesusa perferzhno ljubil, ven-

der ga je satajil; ker je v' svojo mozh prevezh saupal: ravno takó bo f' teboj, kristjan! zhe nifi ponishin. Zhlovéshka volja je slaba in nestanovitna; ko bi bila tudi mozhna, bi ne obstala bres ponishnosti. §. Peter je od Jesufa saflifhal: „Vsi se bote nad menoj pohujfhal;“ pa ni verjél, de bi se tudi on pohujfhal. Ne de bi ga bil stanovitnosti prôsil, se je na-se sanéfel, in fkorej s' njim prepiral; sato je padel. Tudi tebi je pifano: *Kdor nevarnost ljubi, bo v' nevarnosti konzhan.* Širah 3, 27. Zhe nozhefh verjéti, bosh huje padel, ko Peter. Peter je fhel v' Kajfatovo hifho, tukej je svoje terdne obljube hitro posabil; malo zhafa poprej je hotel sa Jesufa umréti, pa kmalo ga je f' perségo satajil. Tako bosh tudi ti v' nevarni perloshnosti posabil, kar si pred Bogam in fpovednikam obljubil, raji umréti, kakor greshti; varuj se tedej hudih perloshnosti. Peter je fhel v' Kajfatovo hifho is ljubesni do Jesufa, de bi, nesnan med njimi svédil, kaj soper njega fklépajo; vender je padel. Hitreje in huje bosh ti padel, zhe is sgolj hudobije hodish v' nevarne drufhine, med hudobne. Petra so obdali ferditi fovrashniki Jesufovi, vsi so nad njim vpili, sa shivljenje se je bal, in ves prestrafhen je le s' jesikam Jesufa satajil; ti si hudobnisthi, ker radovoljno in premishljeno greshtish. Petru je bil ta le enkrat storjen greh v' nauk, de je po tem varnisthi in ponishnisthi shivel. Ti greshtish velikokrat, vender nifi ponishnisthi; in hodish ko prej med take, per kterih svoje gréhe ponavljash. Peter je bersh milo

jokal, in svoj greh do smerti objokoval; ti svoje grehe isgovarjash, ali se zlo s' njimi hvalish.

Šveti Peter je svoj is flaboſti ſtorjen gréh potlej smirej objokoval, veliko terpel ſa Jeſuſovo zhaſt, ozhitno ga oſnanovál, in is ljubeshni do Jeſuſa je tudi rad na krishi umerl. Premišli, ljubi kriftjan! kako ti ſovraſhiſh in obſhajueſh ſvoje gréhe; ali ſkerbiſh ſ' dobrim ſgledam popraviti, kar ſi ſ' pohujſhanjem hudiga ſtoril? ali terpiſh vſe kriſhe in nadloge voljno v' duhu pokore?

Šveti apoſtelj Pavel, prej Šavel imenovan, je bil pred ſvojim ſpreobrnjenjem hud ſovraſhnik Jeſuſove zérkve, po tem pa njen mozhen ſteber; poprej je ſerdito vérne preganjal, po tem jih je pa ſ' ſvojim neisrezenim trudam bres ſhtečila veliko perdobil Jeſuſovi zérkvi. Veſ vnét je bil ſa Jeſuſovo zhaſt; dvé in trideſet lét je nevtrudama delal is ljubeshni do Jeſuſa; nikdar ſi ni dal pozhitka, de bi mu zhedalje vezh duſh perdobil, de bi vſe ſvelizhal. Smirej je terpel, sraven krisha Jeſuſoviga védno umiral, in je ſadnjizh v' Rimu ob glavo djan umerl, de je vezhno ſ' Jeſuſam ſdruſhen.

Ljubi kriftjan! po Kriftuſu ſe ti takó imenuješh: ali ſi pa njemu in njegovim ſvetnikom podoben? Premišluj Jeſuſovo uboſhtvo, uſmiljenje, ljubeshen do ſovraſhnikov, terpljenje in ſmert na krishi, de ſpoſnaſh ſvoje njemu naſprotno ſhiviljenje. Ozhitno ſe vidi, de je ſ. Pavel ſa Jeſuſam hodil; ti morebiti od Jeſuſa beſhiſh, in nozheshh kriſhev, ktérh ſi vréden. Š.

Pavel je po Jesufovím sgledu sa pravize voljo veliko terpel, in vefelo preterpel; ti terpiſh ſa- volj ſvojih grehov, vender ſe hudujeſh. **Š.** Pavel je po Jesufovím sgledu ſa svelizhanje bliſh- njiga gorezhe ſkerbel; ti pa ſa ſvojo duſho ne ſkerbiſh. **Š.** Pavel je Jeſuſovo voljo ſkerbno in ſveſto ſpolnovál, in ſdaj kraljuje ſ' njim v' ne- beſih; ti ſhiviſh po ſvoji ſpazheni volji, vender pa upaſh v' nebéſa priti. **Š.** Pavel je Jeſuſa is nevednoſti preganjal, potlej ga pa do ſmerti o- ſnanoval, in je is ljubezni do njega ſvoje ſhivlje- nje dal; ti ſi vezhkrat is hudobije greſhil, Jeſu- ſa kríſhal, pa ne ſhaljujeſh, ſe ne poboljſhaſh, ne ſpokoriſh!

Molitev.

O Jeſuf Kríſtuſ, moj Goſpod, uzhe- nik, odreſhenik in ſodnik! bodi uſmiljen meni, nevrédnimu kríſtjanu. Ti ſi ſhivel in umerl ſa-me, me poklizal v' pravo zérkev, mi dal uzhenike, ſvoje naméſt- nike od ſ. Duha raſſvetljene, de mi takó pravi pot v' nebéſa pokaſheſh, in me ré- ſhiſh vezhniga pogubljenja. Daj mi, o Goſpod! ſa tolike dobre pravo hvaleſh- noſt, poglej tudi mene, kakor ſi ſ. Petra miſloſtljivo pogledal, poklizhi me v' ſvojo ſluſhbo, kakor ſi ſ. Pavla poklizal, in omezhi ſ' ſvojo gnado mojo duſho, in

moje serze, de védno objokujem svoje grehe. Napolni me po prošnji svojih svetih aposteljnov Petra in Pavla s' svojim duham, de ti v' meni in jes v' tebi shivim, in tebe vezhno ljubim in zhaštim. Amen.

IV. Prasnik vsih svetnikov.

Svéta zérkev obhaja danš spomin vsih svetnikov in svetniz, hvali Boga sa tolike jim dodeljene gnade, in opominja vérne Bogu in svetnikom dolshno zhašt fkasovati. Kako se pa svetnikom prava zhašt fkasuje? Nizh drugazh ne, kakor s' posnemanjem njih lepih zhednost ali krepost, njih dobrih del in njih svétiga shivljenja. To je potrébno, Bogu in njegovim svetnikom perjétno, in v' tem je sapopadena vsa prava zhašt do svetnikov; bres tega ni nobene prave zhašti do njih, in to vsakteri lahko sposna, zhe premisli, de svetniki vselej le to hozhejo, kar Bog hozhe, in nizh drusiga ne. — Gréshnik ne smé nikoli misliti, de mu ni mogozhe v' nebésa priti; pa tudi ne, de se bres vsiga persadevanja v' nebésa pride. Po velikim persadevanji, premagovanji in terpljenji so fhli svetniki v' nebésa, in kdor po njih sgledih hodi, pride v' njih sveto drushbo. Jesuf pravi: *Persadevajte si sko-*

*si oske vrata v' nebeshko kraljestvo priti. Luk. 13, 24. In: Nebeshko kraljestvo silo terpi, in silni ga sgrabijo. Mat. 11, 12. Nikar tedaj ne misli, de ni vrat v' nebefa, ampak le, de so oske. Švetniki so na svetu veliko terpéli, in sa vojvodam Jesufam fhli v' nebefa; ftori tudi ti tako. Zhe pa upash bres truda priti v' nebéfa, se goljufash; ne léni ampak ferzhni vojfhaki jih sgrabijo. Bog je fizer vse ljudi fivaril sa nebefa, in Jesuf je sa vse terpel; pa le tisti pridejo k' njemu, kateri po sgledih fvetnikov po vfih sapovedih shivé. Nar prej mora zhlovek fposnati svojo flabost, in Boga sa pomozh profiti; kér zhlovek sam is sebe nizh ne, s' boshjo gnado pa vse samore. Jesuf je djal: *Per ljudeh je to nemogozhe; per Bogu je vse mogozhe. Mat. 19, 26.**

Veliko fhtevilo fvetnikov je v' nebesh, ktéri so bili tudi fpazheni Adamovi otrozi, tudi od hudiga duha, fvetá in mefá fkufhani, in obdani s' nevarnimi perloshnostmi; kateri so tudi iméli fkerbi, dela, dolshnosti in teshave fhe vézhi kakor mí, in nekteri fhe menj dufhne pomozhi in tolashbe kakor mi: ti naf poterdijo v' saupanji, de je tudi nam mogozhe, in morebiti fhe loshe dofezhi, kar so oni dofégli; ti nam pravijo kar je f. Pavel govoril: *Ravnajte se po meni, kakor se jes po Kristufu. I. Kor. 4, 16.* Nekteri smed njih so tudi padli v' velike grehe, pa so po tem delali tudi veliko in fthanovitno pokoro. Zhe fi jih tedaj v' grehih posnémal, posnémaj jih tudi v' pokori: varuj se hudiga, poboljfhaj se fthanovitno, delaj pokoro; in dofegel bosh milost.

Molitev.

O Bog vézhne zhaſti! veliko veſelje mi déla premišljevanje bres ſhtevila veliko ſvetnikov in ſvetniz, kateri te vſhivajo in hvalijo v' tvojim kraljeſtvu. Ti vſi ſo Adamovi otrozi, moji bratje in ſeſtre, kateri ſo po tvoji miloſti ſ' kratkim terpljenjem vezhno veſelje ſaſluſhili. O Goſpod! zhe ſim ravno poln ſlaboſt, vender ſavolj tvoje neſkonzhne miloſti upam, de bom doſegel, kar ſo uni doſegli; daj mi gnado, in vôdi me ſa Jeſuſam, ſa katerim ſo tvoji ſvetniki hodili. O, frézhni boſhji in moji perjatli! ſproſite mi per Bogu to gnado. Amen.

V. Spomin vérnih duſh v' vizah.

Švéta in dobra je miſel ſa mertve moliti, de bi bili gréhov réſheni. II. Mak. 12, 46. Naſhe uſmiljenje, duſham mertvih vérnih ſkaſano, ki ſe v' vizah pokoré, je tedaj po beſédah ſ. piſma Bogu vſhézh. De pa oſtroſt boſhje pravize bolj ſpoſnaſh, premišli, ljubi kriſtjan! kaj vérne duſhe v' vizah terpé. Švéti ozhaki ſploh terdijo, de ſo v' ognji, memo kteriga je

našh ogenj féntza. Š. Avgufhtin pravi, de ogenj, ktéri dušhe vérnih v' vizah pokori, je huji od vřih bolezhin in britkořt, ktere ři moremo mi-fliti. Š. Ziril tako govori: „Ni ga raslozhka med terpljenjem vérnih duřh v' vizah, in obřojenih v' peklu, kakor de je pervih terpljenje zhařno, dru-sih pa vézhno.“ Š. Tomash uzhenik pravi: „Nar manji bolezhina vérnih duřh v' vizah je véžhi od vřih bolezhin řvetá.“ De řhe bolj řposnařh ořtrořt boshje pravize, premifřli, de te duřhe to-liko terpé savolj majhnih gréhov, ali ker se niřo sadořti řpokorile; sato morajo v' řtrařhnih bole-zhinah viz ořtati, de se popolnoma ozhiftijo. Premifřli dalje, de řo te duřhe boshje priyatlıze, kér řo se v' gnadi boshji od řveta lozhile, ven-der morajo neisrezhenó terpéti, de se vřédne řtoré boshjiga oblizhja. Š. Janes pravi: *Nizh omádeshevaniga ne pojde v' nebéřřhko kra-ljéřtvo.* Škr. ras. 21, 27. Oh, kako řtrařhna je boshja praviza!

Špomin terpljenja v' vizah nař opominja, de tukaj refnizhno pokoro delajmo, in se tudi majhnih grehov řkerbno varujmo. *Vřake řenze gréha ře varuj.* I. Tef. 5, 22. Kristuř pravi: *Povém vam, de řa vřako prasno beředo bořte odgovor dajali řodnji dan.* Mat. 12, 36. Š. Avgufhtin pravi: „Noben tudi nar manji gréh ne more bres pokorjenja ořtati.“ Zhe se greřh-nik radovoljno ne pokorí, ga bo Bog pokoríł: pa zhe se tudi radovoljno pokorí, je řhe smirej veliziga boshjiga uřmiljenja potreben; kér se zhlo-vek řam nikoli ne more sadořti řpokoriti. O křiř-

jan! ne bodi takó nespametin, in ne odkladaj pokore do smerti. Š. Avgufhtin je profil Boga rekozh: „O Gospod! tukaj me tepi, de ne bom ognja strašnih viz potreben.“ Škasuj usmiljenje vérnim dušham v' vizah, f' kterimi imafh svésó ljubesni; daruj Bogu molitve, f. mafho in druge dobre déla sa njih refhenje, de tudi ti usmiljenje najdesfh. Kristuf pravi: *Š' kakorfhno méro boste mérili, f' tako se vam bo povraževalo.* Luk. 6, 38.

Molitev.

O Bog, ostroft tvoje pravize je neisrezhenó velika! fkerbno se hozhem f' tvojo gnado gréha varvati in pokoro delati, ker vé'm, de tvoje priatlize, ktere so bile bolji od mene, v' vizah neisrezhenó terpé. Med njimi so morebiti dušhe, do kterih imam fhe posebno dolshnost jim pomagati; sa té, pa tudi sa druge dušhe te prosim, in te hozhem profiti vsák dan, o Gospod! bodi jim usmiljen in milostljiv, réfhi jih is terpljenja, in dodéli jim nebesfhko veselje; daj pa tudi meni, svojimu nevrédnemu slushabniku, usmiljenje in milost najti. Amen.

Molitev sa frézhno smert.

O Bog, zhloveku je savolj greha namenjeno enkrat umréti; tvoj sklep je pravizhin! tvoja volja se sgôdi! Šamo te gnade te prosim, de me smert, kakor tat ponozhi, neperpravljeniga ne salése, ampak zhujézhiga v' molitvi najde. Ne poklizhi me poprej is shivljenja, préden se spokorim; štrašno bi bilo nespokorjenimu pred tvoj sodnji stol priti, ali bres pokore tebi v' roke pasti. Daj, de nikoli ne posabim, de sa frézhno smert je tréba molitve in poboshniga shivljenja. Daj, de smírej pravizhno pred tvojim oblizhjem shivim, tvojo voljo spolnujem in se takó k' frézhni smerti perpravim. —

Trojedini Bog! daj mi frézhno umréti. **Dobrotljivi Ozhe!** daj mi smertni strah frézhno premagati. **Krishani Jesuf!** bodi mi na krishi umirajozh takrat pred mojimi ozhmi, in daj mi flishti tolashljive beséde: **Danf she bosh per meni v' raji.** **Svétí Duh!** rasvetli in vterdi me, de v' svoji véri štanoviten ostanem, se všim skufshjavam soper njo ubranim, in v' edino-

ſti ſvete Rimske katoliſhke zérkve umer-
jem. Šveta Marija! mati boshja poglej me
ubosiga gréſhnika, in ſprôſi mi to gnado
na tem ſvetu prav ſpokoriti ſe, in smirej
takó ſhivéti, kakor bom ob ſmérti uri
ſhelel, de bi bil ſhivel. Š' ponishnim in
Bogu vdanim ſerzam obſhaljujem in ſtu-
dim vſe gréhe, in k' tebi, Marija! kér
le tiſto hozheſh, kar Bog hozhe, vpijem:
Bodi mi ſadnjo uro ſ' ſvojo proſhnjo per
Bogu mozhna pomozhniza. — Švéti Jo-
ſhef! prôſi ſa-me, de smirej poboshno
po volji boshji ſhivím, in frezhno umer-
jem. — Švéti angelj varh! varuj me, in
ne ſapuſti me, dokler ſvojiga zhaſniga
popotvanja frezhno ne dokonzham. Amen.

Poſlednji ſdihljeji umirajozhiga

Bodi hvala vezhnimu Bogu, moj tek je do-
konzhan!

Ti, o Bog, ſi mi dal ſhivo véro, per tebi
me zhaka krona pravize!

Vézhni Ozhe, bodi ſahvaljen, de ſi mi dal
vſe potrébne pomozhi in upanje do vezhniga
ſvelizhanja.

Ti, o milostljivi **Ozhe!** si me poklizal v' svojo zérkev in mi dal luzh prave vére.

Ti, o usmiljeni **Ozhe!** si mi v' ferze vlil svojo ljubesen; si svojo ljubesen v' meni ohranil in me vôdil.

O Bog, po toliko nevarnih potih shivljenja si bil ti moj edini varh.

Koliko dobrot, o usmiljeni **Ozhe**, sim prejél is tvoje mile roke!

Ti, moja vézhna dobrota, si mi dal luzh prave vére, si me ohranil v' svoji ljubesni, in si me varval v' toliko nevarnostih shivljenja.

Ti, moj **Bog**, ki si mi toliko dobriga dal, mi bošh tudi dal, kar mi je še treba sa vézhno svelizhanje.

Ti, moj **Bog**, nar bolj véšh, de bres vézhniga svelizhanja vse dobrote nizh ne veljajo.

Ti, moj **Bog**, si me varoval v' zhasnih nevarnostih, kolikanj bolj me bošh varoval vezhne nefrezhe.

Molim te, o vsigaprizhijozhi **Bog!**

Upam v' tebe, o vezhno refnizhni **Bog!**

Is ljubésni do tebe rad umerjem, kér si ti, o **Jesuf!** is ljubesni do mene umerl.

Is zeliga ferza te ljubim, o moj **Odre-fhenik!**

O nefkonzhna dobrota, ne perpústi, de bi te kdej sgubil!

Kér te is ferza ljubim, vezhna dobrota, mi je is ferza shal, de sim te kdej rasshalil.

Š' tvojo sveto gnado se bom varoval nikoli vezh ne greshiti.

O Jesuf! bodi **O**drefhenik moje dushe in refhi jo.

O Jesuf! kmalo bom stal pred tvojim sodnjim stolom, bodi mi ufmiljen in milostljiv.

Naj umerjem, o Jesuf! de tebi shivim.

O lepe nebefa, moj pravi in vezhni dom! Kdaj val bom vidil?

O moj Bog, vézhna lepota! Kdaj te bo moja dusha popolnoma ljubila in gledala od oblizhja do oblizhja?

O Jesuf! kdaj se bom tebi vezhno perdrushil?

Moj Bog! Ti si moje vse!

Ufmili se me, o Bog! svoje révne stvari, sa ktéro je Jesuf is ljubesni svojo kri prelil.

Vliga se rad snebim, vse rad preterpim, de me le, o Bog! svoje vézhne ljubesni vredniga storish.

O Jesuf! ufmili se svojiga flushabnika, sa kteriga si svojo drago kri prelil.

Krishani Jesuf je moja ljubesen!

Tebi Jesuf srozhim svojo dusho; ti si jo odrefhil.

O Jesuf! kmalo te upam gledati v' nebésih.

Bog, glej, de mi pomagash! Gospod, hiti mi pomagat!

O Jesuf! vterdi me v' saupanji v' tvoje nefkonzhno saflushenje.

O Jesuf! daj mi gnado svoje grehe prav obshaljevati.

O Jesuf! bodi per meni, slahti ob zhafu moje smerti.

O Jesuf! tebi srozhim svojo dusho.

O Jesuf! bodi per meni, in reshi me.

O Jesuf! bodi per meni, in poterdi me.

O Jesuf! bodi per meni, in vsemi mojo dusho v' nebefa.

Umréti hozhem, o Jesuf! v' pokoro sa svoje grehe.

Umréti hozhem, o Jesuf! ker si ti sa-me umerl.

Umréti hozhem, o Jesuf! de tebe vidim, in vezhno ljubim.

Jesuf! v' tebe verujem, Jesuf! v' tebe upam, Jesuf! tebe zhes vse ljubim.

Jesuf! bodi milostljiv meni ubogimu gréshniku.

Jesuf! v' tvoje roke srozhim svojo dusho.

Šveta Marija, mati boshja, sveti Joshef in vsi nebeshki prebivavzi! v' vashe proshnje se perporozhim, profite sa-me Boga, de me vredniga stori v' vasho sveto drushbo priti, in v' zhiti ljubéni Boga hvaliti in vezhno vshivati. Amen.

Jesuf! tebi shivím, Jesuf! tebi umerjem, Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. Amen.

Jesuf! — Jesuf! — Jesuf! —

* * *

Pridite na pomozh, svetniki boshji!

Pridite mu naproti, angelji Gospodovi!

Šprejmite to dusho, in peljite jo pred oblizhje Narvishiga.

Naj te sprejme Kristuf, kateri te je poklizal, in angelji naj te nesó v' Abrahamovo narozhje.

Oni naj sprejmejo njegovo (njeno) dušho,
in peljejo pred oblizhje Narviškiga.

Gospod! usmili se.

Kriste! usmili se.

Gospod! usmili se.

Ozhe našh i. t. d.

In naš ne vpelji v' skufhnjavo.

Temuzh refhi naš od hudiga.

Gospod! daj mu (ji) vézhni pôkaj.

In vezhna luzh naj mu (ji) švétí.

Od vrat peklenškiga bresna.

Refhi, o Gospod! njegovo (njeno) dušho,
Naj pozhiva v' miru.

Amen.

Gospod ušlišhi mojo molitev.

In moje vpitje naj do tebe pride.

Gospod f' teboj.

In f' tvojim duham.

Molimo.

Tebi, o Gospod! perporozhimò dušho
tvojiga flushabnika (tvoje flushabnize)
I., de ker je svetu odmerl (odmerla), te-
bi shiví; in kar je po zhlovéshki slabosti
v' shivljenji greshil (greshila), ti po ne-
škonzhni milosti in dobroti odpústi in sbri-
shi. Po Kristusu Gospodu našhim. Amen.

Litanije

od prefvétiga iména Jesufa.

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Jesuf, flifhi naf!

Jesuf, uflifhi naf!

Ozhe nebéfhki, vsigamogozhni Bog,

Šin vsiga sveta reshnji Bog,

Švéti Duh resnizhni Bog,

Švéta Trojiza, en sam Bog,

Jesuf, Šin shiviga Bogá,

Jesuf, Šin prezhiste devize,

Jesuf, nar mogozhnifhi,

Jesuf, nar mozhnejfhi,

Jesuf, nar popolnamfhi,

Jesuf, nar zhaftitljivfhi,

Jesuf, nar zhudnifhi,

Jesuf, nar vesélifhi,

Jesuf, nar ljubesnjivfhi,

Jesuf, zhistej od solnza,

Jesuf, lepfhi od lune,

Jesuf, svitlejsh od svésd,

Jesuf, vse zhafti vreden,

Jesuf, nar ponishnifhi,

Jesuf, nar uboshnifhi,

Jesuf, nar krotkejsh,

ufmili se naf!

Jesuf, nar poterpeshljivfi,
Jesuf, nar pokórnifhi,
Jesuf, nar zhisfejfi,
Jesuf, prijatel zhistofti,
Jesuf, prijatel mirú,
Jesuf, nafha ljubésen,
Jesuf, sgled nafhiga shivljenja,
Jesuf, podoba zhédnosti,
Jesuf, lepôta poboshniga sadershanja,
Jesuf, ljubesen nafhih dufh,
Jesuf, nafhe perbeshalifhe,
Jesuf, Ozhe ubósih,
Jesuf, tolashba shaloftnih,
Jesuf, bogastvo vsih révnih,
Jesuf, shlahni kamen,
Jesuf, bramba popolnamasti,
Jesuf, dober pastir svojih ovzhiz,
Jesuf, svesda na morji,
Jesuf, prava luzh,
Jesuf, vezhna modróft,
Jesuf, nefkonzhna dobróta,
Jesuf, vefelje angeljev,
Jesuf, kralj patriarhov,
Jesuf, rasfvetljevavez prerókov,
Jesuf, vishar aposteljnov,
Jesuf, uzhenik evangelistov,
Jesuf, mózh marternikov,
Jesuf, fvitloba sposnovavzov,
Jesuf, sbénin zhistih deviz,
Jesuf, króna fvetnikov.

Bódi nam milofstljiv, sanêfi nam, o Jesuf!
Bódi nam milofstljiv, uflifhi naf, o Jesuf!

ufmili se naf!

Od vřiga hudiga,
Od vřiga gréha,
Od ťvoje jése,
Od fkuřhnjav hudobniga duha,
Od kuge, lakote in vořke,
Od prelomljenja tvojih ťapoved,
Od nevarnořti vřiga hudiga,
Po fkrivnořti ťvojiga řvétiga vzhlovezhenja,
Po ťvojim prihodu,
Po ťvojim rořřtvu,
Po ťvojim obresovanji,
Po ťvojih bolezhinah,
Po ťvojim bizhanji (gajřshlanji),
Po ťvoji řmerti in ťvojim pokopu,
Po ťvojim řvetim vřťajenji,
Po ťvojim zhudnim vnebohodu,
Po ťvoji nebeřhki zhařti,
Po prořhnji ťvoje preřvete matere,
Po prořhnji vřřih ťvojih řvetnikov,
Jagnje Boshje, ki grehe řvetá odjemljesh, sa-
neři nam, o Jesuf!
Jagnje Boshje, ki grehe řvetá odjemljesh, uřli-
řhi naf, o Jesuf!
Jagnje Boshje, ki grehe řvetá odjemljesh, uř-
řmili ře naf, o Jesuf!

Jesuf, řliřhi naf!

Jesuf, uřliřhi naf!

Gospod, uřmili ře naf!

Kriřte, uřmili ře naf!

Gospod, uřmili ře naf!

Ozhe nařh . . . Zheřhena Marija . . .

Molitev.

O Bog, kateri si svojiga edinorojeniga Sina sa svelizharja zhlovéshkiga rodú naménil in ga Jesusa imenovati sapovédal, dodéli milostljivo, de, ktéri njegovo svéto imé na semlji zhaštimo, svoje iména v' nebesih v' bukvah svoljenih sapi-sane najdemo, in se oblizhja Jesusoviga vezhno veselimo, po ravno tistim Gospodu nashim, Jesusu Kristusu, kateri f' tabo shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duhá Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije

**od terpljenja in smerti Jesusa
Kristusa.**

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, slislihi nas!

Kriste, uslislihi nas!

**Ozhe nebéshki, vsigamogozhni Bog! usmili se
nas!**

Šin vřiga řveta reřhnji Bog!

Švéti Duh, reřnizhni Bog!

Šveta Trojiza, en řam Bog!

Jesuf, kteri ři ponishno v' Jerusalem řhel,

Jesuf, kteri ři řvojim uzhénzam noge umival,

Jesuf, kteri nam kot shivi kruh mozh da-
jesh,

Jesuf, kteri nař ř' řvojo řvéto kervjó ras-
řvitljujesh,

Jesuf, řa trideřét řrebernikov prodan,

Jesuf, na řvoji duřhi do řmerti řhalořten,

Jesuf, kteri ři v' vertu Getsémanu kervav
pot potil,

Jesuf, na olřřki gôri od angeljev poterjen,

Jesuf, od Judesha Škarjôta isdán,

Jesuf, s' vervmi in kétnami řvéřan,

Jesuf, od řvojih uzhénzov řapušhen,

Jesuf, pred Anasa in Kajřata pořtavljen,

Jesuf, řa uhó udarjen,

Jesuf, od krivih priřh tóřhen,

Jesuf, trikrat od Petra řatajen,

Jesuf, kakor řudodélnik Pilatu isdán,

Jesuf, per Pilatu krivizhno tořhen,

Jesuf, v' bélím oblazhilu řanizhevan,

Jesuf, menj kakor řasbojnik Baraba obrařtan,

Jesuf, neufmiljeno bizhan in řasteven,

Jesuf, v' řřkerlatařt plajřh řanizhljivo oblé-
zhen,

Jesuf, s' ternjem kronan,

Jesuf, v' řveti obras řapljeván,

Jesuf, s' terřtam po glavi toľzhen,

Jesuf, nedolřhno k' řmerti obřojen,

uřmili ře nař!

Jesuf, hudobnim Judam v' oblast dan,
 Jesuf, f' teshkim krishem obloshen,
 Jesuf, kakor nedolshno Jagnje k' smerti pe-
 lján,

Jesuf, na gori Kalvarii do nasiga flézhen,
 Jesuf, sa noge in roke na krish perbit,
 Jesuf, kateri si na krishi sa sovrashnike profil,
 Jesuf, na krishi od Judov sanizhevan,
 Jesuf, od léviga hudodélnika na krishi pre-
 klinjan,

Jesuf, ktéri si défnimu hudodélniku, ki se je
 spreobernal, svéti raj obljudil,

Jesuf, kateri si na krishi svojo shaloftno ma-
 ter uzhenzu Janesu srózhil,

Jesuf, na krishi s' jésiham in shelzhem na-
 pajan,

Jesuf, ktéri si vse dopolnil, kar je bilo od
 tebe prerokovano,

Jesuf, svojimu nebéfhkimu Ozhétu do smerti
 pokóren,

Jesuf, ktéri si na krishi svojo dusho v' roke
 svojiga nebéfhkiga Ozhéta srózhil,

Jesuf, ktéri si na krishi s' nagnjeno glavo
 umerl,

Jesuf, na krishi s' fulizo v' ferze preboden,
 Jesuf, f' zhaftjó f' krisha fnét,

Jesuf, v' tenzhizo savit,
 Jesuf, v' nov grob poloshen,

Jesuf, kateri si ozháke is temniz réfhil,
 Mi gresfhniki, te prosimo, uflifhi nas!

De nam sanefesh po svoji nesmétni milosti, te
 prosimo, uflifhi nas!

uflifhi se nas!

De nam vse nafhe grehe odpustih,
 De naf k' pravi pokori perpeljesh,
 De naf v' teshavah in v' terpljenji v' poter-
 peshljivosti poterdish,
 De bi tudi mi svoje meso s' sheljami in gré-
 hi vred krishali,
 De bi po tvoji britki smerti vezhno shivlje-
 nje dosegli,
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, sa-
 nesi nam, o Gospód!
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, ufli-
 fhi naf, o Gospód!
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, u-
 smili se naf, o Gospód!

te prosimo, uflifhi naf!

Kriste, flifhi naf!
 Kriste, uflifhi naf!
 Gospod, usmili se naf!
 Kriste, usmili se naf!
 Gospod, usmili se naf!

Ozhe nash . . . Zhefhena Marija . . .

Molitev.

Gospod Jesus Kristus! kteri si s' svo-
 jo smertjo na krishi svet, pekel in smert
 premagal, prosim te, dodéli, de po tvojim
 britkim terpljenji in smerti kakor v' shi-
 vljenji tako tudi posebno v' smerti svoje
 sovrashnike premagam, in de moja du-
 sha is te doline nadlóg od tvojih svétih

angeljev sprémljena enkrat v' nebéshko
domazhijo v' vezhno veselje pride. Amen.

Litanije

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, slislihi nas!

Kriste, uslislihi nas!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni Bog, usmili se nas!

Sin vsiga svetá réshnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnizhni Bog, usmili se nas!

Sveta Trojiza, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. mati Boshja,

S. deviz deviza,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

Vsi sveti angelji in arhangelji, sa nas Boga
profite!

Vse svete verste svelizhaniah duhov, sa nas Bo-
ga profite!

S. Janes kerstnik, sa nas Boga prôsi!

S. Joshef, sa nas Boga prôsi!

sa nas Boga
profite!

Vsi fveti ozhaki in preroki, sa naš Boga profite!

Š. Peter,
Š. Pavel,
Š. Andrej,
Š. Jakob,
Š. Janes,
Š. Tomash,
Š. Jakob,
Š. Filip,
Š. Jernej,
Š. Matevsh,
Š. Šimon,
Š. Tadej,
Š. Matija,
Š. Barnaba,
Š. Lukesh,
Š. Marka,

sa naš Boga prôfi!

Vsi fveti apošteljni in evangelisti, sa naš Boga profite!

Vsi fveti uzhénzi Gospodovi, sa naš Boga profite!

Vsi fveti nedolshni otrozi, sa naš Boga profite!

Š. Šhtefan,
Š. Lavrenz,
Š. Vinzenz,

sa naš Boga prôfi!

Š. Fabjan in Šebastjan,
Š. Janes in Pavel,
Š. Kosma in Damian,
Š. Gervasi in Protasi,

sa naš Boga profita!

Vsi fveti marterniki, sa naš Boga profite!

Š. Šilvester, sa naš Boga prôfi!

sa naš Boga
prôši!

S. Gregor,
S. Ambrosh,
S. Avgufhtin,
S. Hieronim,
S. Martin,
S. Nikolavsh,

Vſi ſveti fhkofje in ſposnovávzi, sa naš Boga
profite!

Vſi ſveti uzheniki, sa naš Boga profite!

S. Anton,
S. Benedikt,
S. Bernard,
S. Dominik,
S. Franzifhk,

sa naš Boga prôši!

Vſi ſveti maſhniki in leviti, sa naš Boga profite!

Vſi ſveti mnihi in puſhavniki, sa naš Boga pro-
fite!

S. Marija Magdalena,

S. Agata,

S. Luzija,

S. Nesha,

S. Zezilija,

S. Katarina,

S. Anaſtasia,

sa naš Boga prôši!

Vſe ſvete devize in vdove, sa naš Boga pro-
fite!

Vſi ſvetniki in ſvetnize Boſhje, sa naš Boga
profite!

Bodi nam miſoſtljiv; ſaneſi nam, o Goſpod!

Bodi nam miſoſtljiv; uſliſhi naſ, o Goſpod!

Od vſiga hudiga, reſhi naſ, o Goſpod!

Od vſiga greha, reſhi naſ, o Goſpod!

Od svoje jese,
 Od shibe potreša,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od skufhnjav hudizhevih,
 Od jese, sovrashtva in vse hude volje,
 Od duha nezhistosti,
 Od tréška in hudiga vreména,
 Od vezhne smerti,
 Škosi fkrivnost svojiga fvetiga vzhlovezhenja,
 Škosi svoj prihod,
 Škosi svoje rojstvo,
 Škosi svoj kerst in fveti post,
 Škosi svoj krish in terpljenje,
 Škosi svojo smert in svoj pokop,
 Škosi svoje fveto vftajenje,
 Škosi svoj zhudni vnebohòd,
 Škosi prihod Troshtarja fvetiga Duha,
 V' dan fodbe,
 Mi gréfhniki,
 De nam sanefesh,
 De nam odpuftish,
 De naf k' pravi pokori perpeljesh,
 De svojo fveto zérkev vishash in ohranish,
 De pastirja apostoljskiga in vse zerkvene šta-
 nove v' svoji fveti véri ohranish,
 De sovrashnike fвете zérkve ponishash,
 De kershanfskim kraljem in oblastnikam mir
 in pravo enovoljnost darujesh,
 De všimu kershanfskimu ljudstvu mir in edi-
 nost dafh,
 De naf vse v' svoji fveti flushbi poterdisth in
 obdershisth,

réshi naf, o Gospodi!

te prošno, fliši naf!

De nafhe misli k' nebeskim sheljam povsdi- gneſh,	} te prošno, lišhi naſ!
De vſim naſhim dobrotnikam vezhne darí do- deliſh,	
De duſhe naſhe, in naſhih bratov, bliſhnjih in dobrotnikov od vezhniga pogubljenja réſhiſh,	
De ſad ſemlje daſh in ohraniſh,	
De vſim vernim duſham vézhni pokoj do- deliſh,	
De naſ uſliſhiſh,	

Šin Boſhji!
**Jagnje boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh; sa-
neſi nam, o Goſpod!**
**Jagnje boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh; uſli-
ſhi naſ, o Goſpod!**
**Jagnje boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh; u-
ſmili ſe naſ, o Goſpod!**

Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh (i. t. d. tiho.)

V. In naſ ne vpelji v' ſkuſhnjavo:

O. Temuzh réſhi naſ od hudiga. Amen.

M o l i t v e

po

Litanijah v' dan s. Marka in krishev teden.

69. *Pfalm.*

O Bog! híti me otét;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omoteni, in oframoteni naj bodo, ktéri mi širé-shejo po shivljenji.

Odstopijo naj, in fram jih bodi, ktéri mi hozhe-jo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kteri pravijo: Haha! haha!

Vsi pa, ktéri tebe išhejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog! ktéri ljubijo tvoje odrefhenje.

Jes pa sim revesh in siromak, o Bog! híti k' meni.

Moj pomozhnik in moj odrefhenik, Bog! nikar se ne múdi.

Zhaft bodi Ozhétu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v' té saupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! mozhen turn,

O. Pred fovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi fovrashnik per nas,

O. In otrok krivize naj se ne lóti nam fhkódvati.

V. Gospod! ne ravnaj s' nami po našhah gréhah,

O. In ne povrazhuj nam po našhah hudobíjah.

V. Molímo sa našhiga papesha I.

O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj in osfrézhi ga na semlji, in ne daj ga v' voljo njegovih sovrashnikov.

V. Molímo sa svoje dobrótnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo savoljo svojiga iména vézhno shivljenje všim, kateri nam kaj dobriga stóre.

V. Molímo sa vérne mertve.

O. Gospod! daj jim vézhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim svéti.

V. Naj pozhivajo v' miru.

O. Amen.

V. Molímo sa svoje brate, ktérik ni tukej.

O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v' té saupajo, moj Bog!

V. Poshlji jim, Gospod! pomozh is svetísha,

O. In váruj jih is Šiona.

V. Gospod! uflisli mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molímo.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in persanesti, uflisli našhe pohlé-vne prošnje, de naš in vse tvoje flushabnike, ktére gréhov ketina véshe, mi-lost tvoje dobrote odvéshe.

Uflisli, te prosimo, o Bog! našho po-

hlévno molitev, in odpústi nam gréhe, ki se ti jih obtóshimo, de nam dobrotljivo s' odpuščenjem vred mir dodelišh.

Škashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezhenó milost, de nas od vsih gréhov odveshesh, in od shtrafeng, ktere sa-nje saflushimo, réshish.

Bog! ki te gréh rasshali, in pokora potoláshi, osri se milostljivo na prošnjo k' tebi klizhejozhiga ljudstva, in shibe svoje jése, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni.

Všigamogozhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika I. nashiga pápesha, in vódi ga po potu vézhniga shivljenja, de bo f' tvojo pomozhjó, kar je tebi dopadljivo shelel, in s' všo mozhjo štoril.

O Bog! od ktériga pridejo svete shelje, dobre misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom ták mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdáne, in po satertim štrahu sovrashnikov zhafi f' tvojo pomozhjo varni in mirni.

O Bog! ushgi nashe serza s' ognjem svojiga svetiga Duhá, de ti bomo f' zhištim teléšam flushili, in s' ozhiščenim serzam dopadli.

Bog, stvarnik in odreščenik vseh vernih! dodéli dušam svojih flushabnikov in flushabniz odpuščenje vseh grehov, de milostljivo odpuščenje, kteriga so vselej sheléli, po bogabojezhnih prošnjah doséshejo.

Sazhni, prosimo, **Gospod!** ſ' svojim **Duham** nashe djanje, in sprémljaj ga ſ' svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in déla vselej is tebe sazhnó, in is tebe sazhete, tudi v' tebi konzahjo.

Všigamogozhni vezhni **Bog!** ki gospoduješ zhes shive in mertve, in se usmilíš vseh, ktere is vére in dobrih dél sa svoje sposnaš, prosimo te pohlévno, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kteri so she per shivljenji, ali pa so se she is svetá lozhili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov doséshejo. Po **Gospodu** našim **Jesusu Kristusu** **Šinu** tvojim, kteri ſ' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga **Duhá**, **Bog** vekomaj. **Amen.**

V. **Bog**, uslišhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. **Všigamogozhni** in usmiljeni **Bog** naj nas uslišhi.

O. **Amen.**

V. In vernih dufhe naj po milosti Boshji pozhi-
vajo v' miru.

O. Amen.

M o l i t v e

po

Litanijah per popoldanji flushbi Boshji ob
nedéljah in prasniki, ktéri niso ma-
tere Boshje.

K' svetimu réshnjimu teléfu,

(kadar je izpostavljeno.)

V. Krùh s' nebéf si jim dodélil.

O. Ktéri ima vso sladkost v' febi.

Molimo.

O Bog! ktéri si nam v' prezhudnim
sakramentu spomin svojiga terpljenja sa-
puštil, daj nam, te prošimo, svéte skri-
vnosti tvojiga teléfa in tvoje kervi takó
zhaštiti, de sad tvojiga odrefhenja vedno
v' sebi zhutimo. Ktéri shivísh in kralju-
jesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svéti-
ga Duha Bog vekomaj. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vfigamogozhni vezhni Bog, nebeshki Ozhe! poglej s' ozhmi svoje neskonzhne milosti nashe reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, sa ktére se je tvoj edinorojéni Sin, nash Gospod in Svelizhar Jesus Kristus, voljno gréshnikam v' roke dal, in je tudi svojo drago kri na léfu svétiga krisha prelil. Po tém Gospodu Jesusu odverni, milostljivi Ozhe! saflushene shibe, sidánje in prihódnje nevarnosti, punte, vojske, kugo, lakoto, draginjo, bolésni in shalostne revne zhase.

Vfigamogózhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika nashiga papesha I., in vódi ga po potu vezhniga shivljenja, de bo f' tvojo pomozhjó, kar je tebi prijetno shelel, in s' vfo mozhjó storil.

O Bog, pastir in vishar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga flushabnika nashiga shkofa I., ki fi ga pastirja nashe shkofije postavil; dodeli mu, de tistim, zhes ktére je postavljen, s' besédo in s' djanjem k' dobrimu flushi, in takó f' zhedo, ki mu je srozhená, vezhno shivljenje doséshe.

Bog, varh vſih kraljéſtev, dodéli ſvojimu ſluſhábniku naſhimu zefárju I. tvojo mozh, ſ' ktéro ſe ſovráſhnik premaga, ſpoſnati in zhaſtiti, de bo, ker je is tvoje volje zefar poſtal, tudi v' tvojim varſtvu vſelej mogozhen.

Rasſvetli in poterdi v' vſim dobrim duhovſke in deſheſke oblaſtnike in goſpoſke, de naſ bodo na vſe to napeljevali, kar ſamore k' tvoji Boshji zhaſti, k' naſhimu ſvelizhanju in k' míru in frezhi vſiga kerſhanſtva perpomôzhi.

Proſimo tudi, kakor hozheſh de nam je proſiti, ſa ſvoje prijatle in neprijatle, ſa ſdrave in bolne, ſa vſe ſhaloſtne in revne kriſtjane, ſa ſhíve in mertve.

Vſigamogozhni vezhni **Bog**, ki goſpodujeſh zheſ ſhíve in mertve, in ſe uſmilíſh vſih, ktere is vere in dobrih dél ſa ſvoje ſpoſnaſh, pohlevno te proſimo, de vſi, ſa ktére ſmo ſe namenili moliti, ktéri ſo ſhe per ſhívljenji, ali pa ſo ſe ſhe ſ' ſveta lozhili, na proſhnjo vſih tvojih ſvetnikov od tvoje dobrote odpuſhenje vſih ſvojih grehov doſeſhejo.

Dodéli nam, o **Bog** miru! pravo edinóſt v' veri bres vſiga raſdertja in lo-

zhitve. Preoberni nashe serza k' pravi pokori in k' poboljšhanju nashiga shivljenja. Ushgi v' naf ogenj svoje ljubeshni. Daj nam gorézhe shelje po vsi pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otrozi v' shivljenji in v' smerti prijétni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporozheno, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe délo in opravilo, nashe shivljenje in nasha smert. Daj nam tvojo milost tukej vshivati, in tamkej s' vsimi isvoljenimi dosézhi, de te bomo v' vezhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebéshki Ozhe! po Jesusu Kristusu tvojim ljubim Sinu, Gospodu nashim in Odreshniku, ktéri f' tebój shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog vékomaj. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per naf.

O. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheha si, Marija! i. t. d.
(petkrat).

Lavretanfke Litanije.

(O prasnikih
matere Boshje in ob sabotah.)

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste uflifhi naf!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni Bog,

Sin, vsiga svetá reshnji Bog,

Šveti Duh, resnizhni Bog,

Šveta Trojiza, en sam Bog,

Š. Marija,

Š. mati Boshja,

Š. deviz deviza,

Mati Kristufova,

Mati milofti Boshje,

Mati prezhistá,

Mati bres madesha,

Mati nedolshna,

Mati presveta,

Mati ljubesnjiva,

Mati prezhudna,

Mati nashiga stvarnika,

Mati nashiga odreshenika,

Deviza modra,

Deviza zhaftitljiva,

Deviza hvale vredna,

ufmili se
naf!

sa naf Boga prosi!

Deviza mogózhna,
Deviza ufmiljena,
Deviza verna,
Podoba pravize,
Šedesh modrosti Boshje,
Šazhetik nashiga vefelja,
Pofoda duhovna,
Pofoda zhafti vredna,
Pofoda vse svetosti,
Škrivnostna rosha,
Turn kralja Davida,
Turn flonokosténi,
Hifha slata,
Škrinja miru in sprave,
Vrata nebesfhe,
Sgodnja daniza,
Sdravje bolnikov,
Perbeshalishe gresfhnikov,
Troshtarza shaloftnih,
Pomozh kristjanov,
Kraljiza angeljev,
Kraljiza ozhákov,
Kraljiza prerokov,
Kraljiza aposteljnov,
Kraljiza marternikov,
Kraljiza sposnovavzov,
Kraljiza deviz,
Kraljiza vsih svetnikov,
Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh; sa-
nesi nam, o Gospod!
Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemljesh; usli-
shi naš, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemlješ; ufmili
se naſ, o Goſpod!

Kriſte, ſliſhi naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe naſh i. t. d. Zhefhena ſi, Marija! i. t. d.

M o l i t v e.

1. *K' preſvetimu reſhnjimu teléſu.*

(Kadar je iſpoſtavljeno).

V. Kruh s' nebef ſi jim dodelil.

O. Ktéri ima vſo ſladkoſt v' ſebi.

Molimo.

O Bog! ktéri ſi nam v' prezhudnim
ſakramentu ſpomín ſvojiga terpljenja ſa-
puſtil, daj nam, te proſimo, ſvete ſkrivno-
ſti tvojiga teléſa in tvoje kervi takó zha-
ſtiti, de ſad tvojiga odreſhenja védno v'
ſebi zhútimo. Ktéri ſhiviſh in kraljujeſh
s' Bogam Ozhétam v' edinofli ſvetiga Du-
ha Bog vékomaj. Amen.

2. *K' ſveti devizi, materi Marii.*

Pod tvojo pomozh perbeſhimo, o ſve-
ta Boſhja porodniza! ne ſaversi naſhlih

proshenj v' naših potrebah, temuzh rešhi naš vselej od vseh nevarnost. O zhaštitljiva in shegnana deviza; naša gospa; naša fredniza; naša besedniza; naša pomozhniza. Š' svojim Šinam naš spravi; svojimu Šinu naš perporôzhi; svojimu Šinu naš srôzhi.

V. Prosi sa naš sveta Boshja porodniza!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodéli nam, tvojim flushabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na dušhi in telésu vshivamo; in de bomo po zhaštitih proshnjah presvete Marije vselej devize od sidanje shaloſti réšheni, in vézhniga veselja deleshni.

3. K' sveti devizi materi Marii.

Od 1. adventne nedelje do boshizha.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki oſtaneſh vrata nebeſhke in sgodnja daniza! pomagaj ljudſtvu, ki je padlo, pa sheli vſtati; ti, ki ſi svojiga ſtvarnika prezhudno rodila, deviza pred in potlej oſtala,

ko si is Gabrielovih uſt prejela zheſhe-
nje, uſmili ſe gréſhnikov.

V. Angelj Goſpodov je oſnanil Marii.

O. In je ſpozheła od ſvetiga Duha.

Molimo.

Œvojo miloſt, proſimo, Goſpod! v' na-
ſhe ſerza vlij, de ki ſmo po angeljevim
oſnanjenji vzhlovézhenje Kriſtufa tvojiga
Œina ſpoſnali, po njega terpljenji in kri-
ſhi zhaſtitljivo vſtajeenje doſéſhemo.

Od boſhizha do ſvezhnize.

Uſmiljena mati Svelizharjeva, ki oſta-
neſh vrata nebeſhke in ſgodnja daniza!
pomagaj ljudſtvu, ki je padlo, pa ſheli
vſtati; ti, ki ſi ſvojiga ſtvarnika prezhu-
dno rodila, deviza pred in potlej oſtala,
ko ſi is Gabrielovih uſt prejela zheſhe-
nje, uſmili ſe gréſhnikov.

V. Po porodu ſi deviza zhiſta oſtala.

O. Proſi ſa naſ, Boſhja porodniza.

Molimo.

Bog! ktéri ſi po rodovitnim devišh-
tvu ſvete Marije zhloveſhkimu rodu dar

vezhniga svelizhanja dodélil; daj, profimo, de njo sa naš profiti obzhutimo, po ktéri nam je frezha doshla prejéti shivljenja sazhétnika, Gospoda našhiga Jesusa Kristusa Šina tvojiga.

Od fvezhnize do véliziga zhetertka.

Bodi zhesfiena, nebes kraljiza, zhesfiena angeljev gospá; zhesfiena korenina, zhesfiena ti, ki si svetu pravo luzh rodila! Bodi posdravljena, deviza zhashtita, mémo vsih lepa; bodi posdravljena, prelubesnjiva, in prôsi sa naš Kristusa!

V. Naj te hvalimo, deviza presveta.

O. Daj nam mozh soper sovrasnikie tvoje.

Molimo.

Dodéli, milostljivi Bog! brambo našhi slabosti, de, ki svete Boshje porodnice spomin obhajamo, f' pomozhjo njenih proshenj od svojih grehov vřtanemo.

Od vélieke sabote do 1. nedelje po binkeřhtih.

Veséli se, kraljiza nebesfka, aleluja! kteriga si sařlushila nositi, aleluja, je vřtal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prôsi sa naš Bogá, aleluja!

V. Vefeli in raduj se, deviza Marija aleluja!
O. Kér je ref vřtal Gospod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vřtajenji svojiga řina Gospoda nařhiga Jesufa Kriftufa řvét rasveřélil; dodéli, profimo, de po njegovi materi devizi Marii dořéřhemo vezhniga řhivljenja veřelje.

Od 1. nedélje po binkeřhtih do 1. adventne nedélje.

Zheřhena bodi, kraljiza, mati milořti, řhivljenje, řladkořt in upanje nařhe, bodi zheřhena! K' tebi vpijemo řapušheni Evi-
ni otrozi; k' tebi řdihujemo řhalořtni in objokani v' tej dolini řols. Oh, oberní, tedaj, nařha pomozhniza! řvoje milořtľjive ozhi v' nař; in pokashi nam po tem revnim řhivljenji Jesufa, řhegnani řad tvojiga teléřa: o milořtľjiva, o dobrotľjiva, o řladka deviza Marija!

V. Proři řa nař, řveta Boshja porodniza!
O. De bomo vředni obljud Kriftuřovih.

Molimo.

Vřigamogozhni vézhni Bog! ki si duřho in teló zhařtite devize matere Marije,

de bi vrédno prebivalishe tvojiga Šina
biti saflushila, f' perpomozhjo svetiga Du-
ha perpravil, daj, de bomo, ki se njeniga
spomina veselimo, po njenih milostljivih
proshnjah od prihodnjih slegov in vezhne
smerti réfheni.

4. K' svetimu Joshefu.

Glejte, svésti in modri hlapez, kteri-
ga je postavil Gospod zhes svojo drushino.

V. Prosi sa nas, fveti Joshef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, profimo, Gospod! saflushe-
nje shénina tvoje presvete matere Marije
pomaga, de, kar nasha slabost ne premore,
nam bode po njegovih proshnjah dodeljeno.

5. Sa vse potrebe.

Ponishno, Gospod! te profimo, rasve-
shi po svoji milosti nashih grehov vesí,
in ohrani po proshnjah svoje isvoljene
matere ljube devize Marije in vsih svo-
jih svetnikov nas svoje flushabnike, na-
she dobrotnike in nashe pohishtvo v' vsi
svetosti; tudi ozhisti vso nasho rodovíno

in nafhe priyatle od hudobe in gréhov,
in napolni jih s' lépimi zhednostmi; do-
déli nam mir in sdravje, odverni od naf
vidne in nevidne sovrashnike, in odshe-
ni vse hude shelje; daj nam sdravo vre-
me in dobro létino, skashi milost nashim
priyatlam in nepriyatlam, in obvaruj to fa-
ro s' vřimi, kateri v' njej prebivajo, kuge
lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji,
in dodeli milostljivo vřim vernim kerřhe-
nikam, šivim in mertvim, v' nebeshkim
kraljestvu vezhno shivljenje, mir in po-
koj. Obvaruj nashiga papesha I., nashig-
a řhkofa I., nashiga řvetliga zesarja I.
in vřo nasho duhovřko in deshelfko go-
řposko, in vse kerřhansko ljudřtvo vřih
nadlog in vřiga slega. In tvoj shegen
pridi s' nebesh dol na naf, in bodi vselej
nad nami. Po Gosřodu nashim Jesufu Kri-
řtufu řinu tvojim, ktéri ř' teboj šivi in
kraljuje v' edinosti řvetiga Duha Bog ve-
komaj. Amen.

V. Boshja pomozh řřtani vselej per naf.

O. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zheshena ři, Marija! i. t. d.
(petkrat.)

Sahvaljna pesem

f. Ambrosia.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospoda te zhaftimo.
Tebe, vézhniga Ozheta, zhafti vsa semlja.
Vsi angelji, nebésa in vse mozhi,
Kerubi in Šerafi tebi neprenehama pojo:
Švet, svet, svet, Gospod, Bog Šabaot!
Polne so nebésa in semlja slave tvojiga velizhaftva.
Tebe hvali zhaftiti sbor apostelnov,
Prerokov hvaljeno fhtevelo,
Marternikov v' belo oblézhena truma.
Po vesoljnim svetu te sveta zérkev zhafti;
Ozheta nesmerniga velizhaftva;
Prezhaftitiga tvojiga praviga ediniga Šina,
Tudi svetiga Duha poterdnika.
Tí, Kríste, kralj zhafti,
Ši vezhni Ozhétov Šin.
Kér si hotel savolj odrefhenja zhloveka na - fe
vseti, se nisi bal devizhniga telefa.
Smagal si selo smerti, in odperl vérníkam ne-
beshko kraljestvo.
Na desnizi Boshji sedísh v' zhafti Boga Ozheta.
De imash sodit priti, verujemo.
Prosimo te tedej, pridi na pomozh svojim flu-
shabnikom, ktere si s' drago kervjo odréshil.
Daj nam v' zhafti shtétim biti med tvoje svetnike.
Svelizhaj, Gospod, svoje ljudstvo, in poshegnaj
svojo erbshino.
Vishaj jih, in povikshuj jih vekomaj.

Slednji dan te zhaftimo,
In hvalimo tvoje imé vekomaj, in od vekomaj
do vekomaj.

Daj nas, Gospod, danashnji dan milostljivo bres
greha ohraniti.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Dodeli nam svojo milost, Gospod, kakor sau-
pamo v' té.

V' té, Gospod, upam, ne bom oframotèn ve-
komaj ne.

V. Hvalimo Ozhéta in Šina, f' fvetim Duham vred.

O. Zhaftimo in povikshujmo ga vekomaj.

V. Gospod, uslišhi mojo molitev,

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s' vami.

O. In f' tvojim duham.

Molimo.

Bog! ktériga usmiljenje nima shte-
vila, in ktériga dobrote bogastvo je ne-
skonzhno, sahvalimo tvoje velizhaftvo sa
dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo mi-
lost, de, ki proshnikom dodelish, kar she-
lé, jih ne sapustish; temuzh perpeljesh k'
prihodnjimu plazhilu.

V. Gospod s' vami.

O. In f' tvojim duham.

V. Hvalimo Gospoda,

O. Bogu bodi hvala.

Kasalo.

(Stran.

Predgovor, kaj f. pismo od hudizha in njegoviga kraljestva pové	III
Podoba notranjiga zhloveka, kateri gréhu flushi in hudizha v' sebi kraljevati puſti . .	10
„ „ „ kateri pokoro delati in gréha se varvati sazhne	16
„ „ „ kateri v' Kriftusa in njegov f. evangeli veruje, in je f' f. Duham navdan . .	22
„ „ „ kateri po Kriftusovim saflushenji s' Bogam spravljén, vézhiga ne vé, kot Jes. Kriftusa, kriſhaniga	28
„ „ „ kteriga ferzé je tempeljſhiviga Boga in prebivanje preſvete Trojize . .	36
„ „ „ kteriga pridnoſt ſpet omersi, in kteri ſvet ljubiti sazhne	42
„ „ „ kateri po ſvojim ſpreobernjenji ſpet greſhi; v' kterim sdaj gréh in hudizh kraljuje	48

Smert hudobniga in plazhilo gréha	54
Serzé v' kriftjanu, ktéri je v' vojfkovanji soper gréh in v' kerfhanfskim shivljenji do konza šta- noviten	62
Smert poboshniga in pravizhniga	68
Po vftajenji vézhno shivljenje	75
Jutranja molitev	77
Djanje vére, upanja, ljubesni	80
Od premifhljevanja ali notranje molitve	82
Sgled premifhljevanja smertniga gréha	84
Vezhéna molitev	89
Raslaganje fвете mafhe in molitve	93
Molitve per f. mafhi, drugi red	116
Kratke molitve per f. mafhi, tretji red	132
Pefem per f. mafhi	143
Druga pefem per f. mafhi	151
Molitve pred fpovedjo	158
Molitve po fpovedi	162
Molitve pred f. obhajilam	165
Molitve po f. obhajilu	166
Zhefhenje Jefusa v' presvetim réfhnjim telefu	170
„ „ po fkrivnostih krisheviga pota	171
Péfem od f. obhajila	174
Svétí advent	176
Shtirje kvaterni tedni	188
Sveti dan Jefusoviga rojftva	191
Sadnji dan leta	193
Pervi dan noviga leta	194
Svétih treh kraljev dan	196
Darovanje Jefusa v' tempeljnu	198
Sveti fhtirdefetdanfski post	200
Zvetna nedelja	205
Vélikí zhetertek	207
„ petek	211
Premifhljevanje in sdihovanje per boshjim grobu	219
Véliká fabota	224
Velika nozh	229
Krishev teden	231

	Stran.
Vnebohod Jesufa Kristufa	233
Binkufhtni prasniki	236
Sveto refhnje Telo	240
Litanije od presv. refhnjiga telefa	242
Zhefhenje Jesufa v' presv. refhnjim telefu	247
Spozhetje Marije D.	249
Rojstvo Marije D.	251
Osnanjenje Marii D.	253
Vnebovsetje Marije D.	255
Prasnik f. Shtefana	258
„ f. Joshefa	260
„ f. Petra in Pavla	263
„ vseh svetnikov	267
Spomin vérnih duh v' vizah	269
Molitev sa frézhno smert	272
Poflednji sdihljeji umirajozhiga	273
Molitev sa mertviga	276
Litanije od presvetiga imena Jesufa	278
„ od terpljenja in smerti Jesufa Kristufa	281
„ od vseh svetnikov (s' navadnimi moli- tvami —)	285
„ Lavretanfke, od matere boshje (s' mo- litvami navadnimi po létnih zhasih)	298
Sahvaljna pesem	307

O p o m b a.

De vsaktéri sroje serzé s' vsimi njegovimi nagibi loshej prav sposna ter v' spominu ohrani, in kër zhlovék le po pravim sposnanji samiga sebe od Boga mozh sadobi sroje nar nevarnisthi is serza isvirajozhe skushnjave frézno premagati, in sroje serzé ozhistiti, kar je podloga vse frézhe sa zhasno in vézno shivljenje: je vse, kar je k' temu tréba, tukaj v' desetih (od 10. do 72. strani) rasloshenih podobshinah pred ozhi postavljenó; marsiktériga bo svét strah obsheł, ko bo videl, kaj ima v' serzu. — In te bukvize, kakor so tukaj od sazhetka do 77. strani, so zhasitljivi osnanovavez svéte vére, Gospod **Andrej Skôpez**, v' Ameriki v' némshkim natifu dobili; de bi pa s' njimi tudi drugim veselje storili, in k' pravi frézhi perpomôgli, so jih svojim perjatlam v' Tershizh v' spomin poslali, in s' temi besedami perporozhili: **Berite in premishljujte, spet in spet berite, in na-se obrazhaj-te!** — Vézhi dobrote bi nam rës ne bili môgli storiti, kakor de nam k' sposnanju in sboljšanju serza pomagajo. Torej jim s' hvalëshnim serzam edinoglasno rezhemo: Bog jim ta tolikanj dobrotni dar **obilno obilno** poverni!

F. M.

